

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह

महासभा दि. २९/०६/२०१०

आज मंगळवार दि. २९/०६/२०१० रोजी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेची मा. महासभा सकाळी ११.०० वाजता सभा सुचना क्र. ०२ दि. ०८/०६/२०१० रोजीच्या विषयपत्रिकेवर विचार विनिमय करणेकरिता महापालिका सभागृह, ३ रा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृह येथे मा. महापौर यांच्या अध्यक्षतेखाली भरली असता खालीलप्रमाणे सदस्य हजर होते.

उपस्थित सदस्य

१)	तुळशीदास दत्तु म्हात्रे	महापौर
२)	नलावडे दिनेश दगडू	सभापती, स्थायी समिती
३)	पाटील जयंत महादेव	सभागृह नेता
४)	जंगम लक्ष्मण गणपत	विरोधी पक्षनेता
५)	म्हात्रे मिलन वसंत	गटनेता
६)	शानू जो. गोहिल	सदस्या
७)	पाटील उमाताई शाम	सदस्या
८)	वैती नर्मदा यशवंत	सदस्या
९)	सिंह मदन उदितनारायण	सदस्य
१०)	शेटी गणेश गोपाळ	सदस्य
११)	जाधव मोहन महादेव	गटनेता
१२)	वेतोसकर राजेश शंकर	सदस्य
१३)	पाटील सुनिता कैलास	सदस्या
१४)	पाटील प्रविण मोरेश्वर	सदस्य
१५)	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र	सदस्य
१६)	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल	गटनेता
१७)	पाटील धनेश परशुराम	गटनेता
१८)	म्हात्रे कल्पना महेश	सदस्या
१९)	पाटील शरद केशव	सदस्य
२०)	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर (गाडोदिया)	गटनेता
२१)	पाटील ध्रुवकिशोर मन्साराम	सदस्य
२२)	रॉड्रीक्स मॉरस जोसेफ	सदस्य
२३)	शेख आसिफ गुलाब	सदस्य
२४)	म्हात्रे नयना गजानन	गटनेता
२५)	पाटील अनंत रामचंद्र	गटनेता
२६)	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट	सदस्य
२७)	बाविघर सिसिलीया विजय	सदस्या
२८)	परेरा टेरी पॉल	सदस्य
२९)	सावळे निर्मला बाबुराव उर्फ कांबळे निर्मला विष्णू	सदस्या
३०)	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी	सदस्या
३१)	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन	सदस्य
३२)	शर्मा भगवती	गटनेता
३३)	पाटील वंदना मंगेश	सदस्या
३४)	भोईर शशिकांत जगन्नाथ	सदस्य
३५)	भोईर सुनिता शशिकांत	सदस्या
३६)	पाटील प्रेमनाथ गजानन	सदस्य
३७)	नरेंद्र मेहता	गटनेता
३८)	वर्षा भानुशाली	सदस्या
३९)	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	सदस्य
४०)	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	सदस्या
४१)	सपार उमा विश्वनाथ	सदस्या

४२)	इनामदार जुबेर अब्दुल्ला	सदस्य
४३)	पुजारी कांचन शेखर	सदस्य
४४)	मुंज वासुदेव भास्कर	सदस्य
४५)	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसैन	सदस्या
४६)	शेख नुर मोहम्मद अहमद	सदस्य
४७)	खान शफीक अहमद सादत	गटनेता
४८)	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे	सदस्या
४९)	डिसा मर्लिन मर्विन	सदस्या
५०)	वैती विजया हेमचंद्र	सदस्य
५१)	पालांडे प्रशांत भगवंतराव	सदस्य
५२)	ठाकूर कल्पना हरिहर	सदस्या
५३)	म्हात्रे चंद्रकांत खंडोजी	सदस्य
५४)	मोदी चंद्रकांत भिकालाल	सदस्य
५५)	भट दिप्ती शेखर	सदस्या
५६)	दुबे रामनारायण सदानंद	सदस्य
५७)	सामंत प्रमोद जयराम	सदस्य
५८)	सावंत अनिल दिवाकर	सदस्य
५९)	भोईर राजू यशवंत	सदस्य
६०)	चक्रे वंदना रामदास	सदस्या
६१)	माळी हेमा रविंद्र	सदस्या
६२)	हसनाळे जोत्सना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप	सदस्या
६३)	यादव मिरादेवी रामलाल	सदस्या
६४)	गावंड मंदाकिनी आत्माराम	सदस्या
६५)	म्हात्रे मोहन गोपाळ	सदस्य
६६)	पाटील अनिता जयवंत	सदस्या
६७)	संजय पांगे	नामनिर्देशित सदस्य
६८)	प्रकाश दुबोले	नामनिर्देशित सदस्य
६९)	आसिफ पटेल	नामनिर्देशित सदस्य

गौरहजर सदस्य —

१)	मेन्डोन्सा स्टीवन जॉन	उपमहापौर
२)	दिव्या अशोक तिवारी	सदस्या
३)	पाटील प्रभात प्रकाश	सदस्या
४)	पाटील मिलन गोविंदराव	सदस्य
५)	व्यास सुधा वासुदेव	सदस्या
६)	फॅरो ग्रिटा स्टीफन	सदस्या
७)	गोविंद हेलन जॉर्जी	सदस्या
८)	कुरेशी याकुब ईस्माईल	सदस्य
९)	ठाकुर प्रकाश पांडुरंग	सदस्य
१०)	पांडे स्नेहा शैलेश	सदस्या
११)	शेख सलिम दाउद	सदस्य
१२)	हरिश्चंद्र जगन्नाथ म्हात्रे	सदस्य
१३)	अरुण कदम	नामनिर्देशित सदस्य

रजेचा अर्ज —

१)	परशुराम पाटील	नामनिर्देशित सदस्य
----	---------------	--------------------

उपसचिव :-

या परिपत्रकाद्वारे आपणांस कळविण्यांत येत आहे की, मा. महासभा शनिवार दि. १९/०६/२०१० रोजी सकाळी ठिक ११.०० वाजता आयोजित करण्यात आली होती. सदरहू सभा शोक प्रस्तावानंतर मा. महापौर यांनी तहकूब केल्याने विषयपत्रिकेवरील प्रलंबित विषय क्र. ९ ते २२ तसेच पुरक घोषणा विषय २३ या विषयांवर चर्चा करण्यासाठी ही सभा मंगळवार, दिनांक २९/०६/२०१० रोजी सकाळी ११.०० वाजता मुख्य कार्यालय, तिसरा मजला, छत्रपती शिवाजी महाराज सभागृहात आयोजित केलेली आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब, या सभागृहात त्या दिवशी ठरले होते, आपण ३० तारखेला सभा आयोजित केली होती. आणि हा सभागृहाचा निर्णय होता की, ३० तारखेला सभा आयोजित केली आहे. आज २९ तारीख आपण कुठल्या नियमाव्दारे केली याची माहिती द्यावी.. मा. आयुक्त साहेब, सचिव साहेबांनी माहिती दिली तर बरे पडेल. कारण त्यांच्या कामकाजाचा भाग आहे. सचिवांना माहिती देऊ द्या. आपण पण अकराच्या मिटींगला बाराला येता.

मा. आयुक्त :-

मी दहा वाजता आलेलो आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

नरेंद्र मेहता :-

सचिवांना उत्तर देऊ द्या.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, ज्या दिवशी आपली सभा झाली त्या दिवशी मा. उच्च न्यायालयाने दिलेला निर्णय आपल्याकडे मिळाला नव्हता. मा. उच्च न्यायालयामध्ये ३० तारखेला घनकचरा व्यवस्थापनाचे बाबत मा. महासभेने काय निर्णय घेणार आहेत हे ३० तारखेला सादर करायचे असल्यामुळे मा. महापौरांना प्राप्त असणा-या अधिकारास अनुसरून त्यांनी तारीख चेंज करून सर्वांना कळवलेली आहे. सभा तहकुब करताना मा. महापौर साहेबांनी ३० तारीख दिली होती. परंतु मा. उच्च न्यायालयाच्या निर्णयाप्रमाणे सभागृह घनकचराचा काय निर्णय घेते हे ३० तारखेला सादर करायचे असल्यामुळे आणि ती निकालाची प्रत मिळाली नव्हती, नंतर मिळाली. त्यामुळे फक्त तहकुब केल्यानंतर सर्व सभासदांना कळवायचे नसते. आणि आम्ही डेट चेंज केल्यामुळे मा. महापौर साहेबांनी सर्वांना कळवलेले आहे. त्यामुळे मा. महापौर साहेबांना जे अधिकार आहेत, त्या अधिकाराचा वापर करून त्यांनी तारीख चेंज केलेली. त्यामुळे कायदेशिरचा प्रश्न उपस्थित होत नाही.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब, सभागृहाचा निर्णय झाल्यानंतर मा. महापौरांना बदल करायचा कुठल्याही प्रकारचा अधिकार नाही. आज श्रीम. प्रभातताई पाटील यांची महत्वाच्या विषयावर लक्षवेधी आहे. त्यांची ३० तारीख होती म्हणून त्यांनी तिरुपतीला जायचे तिकिट त्या हिशोबाने बुकिंग केली. आमच्या नगरसेविका श्रीम. स्नेहा पांडे, त्यांना डॉक्टरकडे टाईम घ्यायचा होता. ३० तारखेला मा. महासभा म्हणून २९ तारखेला घेतली. आता हे सर्व प्रतिनिधी या सभेपासून वंचित राहणार त्याला जबाबदार कोण? आणि आपण घरी जाऊन परस्पर निर्णय घेता की, तारीख चेंज करायची. सभागृहात तो निर्णय झाला होता. आपण परस्पर बदल कसा काय करता? हे वंचित राहणार याला जबाबदार कोण?

मा. महापौर :-

कोर्टाचा निर्णय असल्यामुळे बाकी काही बोलण्यात अर्थ नाही.

नरेंद्र मेहता :-

मग तुम्ही तसे सांगा की, कोर्टाचा निर्णय म्हणून मिटींग घेतली. तसे पत्रक द्या. मग लेखी तसे द्यायला पाहिजे. कोर्टाने आदेश दिले आहे का की, तुम्ही एक दिवस अगोदर सभा घ्या? लोकप्रतिनिधींच्या अधिकाराची बाब आहे. एखाद्या महत्वाच्या विषयावर श्रीम. प्रभातताई पाटील यांनी लक्षवेधी केलेली आहे. अजून लोकप्रतिनिधी आहेत, ते काही कामाने बाहेर गेले आहेत. ह्या अनुषंगाने की, ३० तारखेला मा. महासभा आहे. मा. महासभेत दिल्यानंतर मा. महापौरांचा अधिकार राहात नाही.

मा. महापौर :-

माझ्या अधिकारात केले.

नरेंद्र मेहता :-

तुमच्या अधिकाराचा भाग नाही. मा. महासभेमध्ये ठरले होते. सन्मा. श्री. जयंत पाटील साहेबांनी त्यावेळी सांगितले होते.....

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, मै इनको याद दिलाना चाहता हूँ की, मा. महापौर के क्या अधिकार है। इन्होंने भी ऐसे ही मा. महापौर का अधिकार युज किया था। जिस समय स्टैंडिंग के सदस्यों ने इसी घनकचरा प्रकल्प के उपलब्ध मे, ऑक्ट्रॉय के पर सब्जेक्ट दिया गया था। इन्होंने वो नही लगाया था। आज भी यह अधिकार मा. महापौर का है और मा. महापौर ने निर्णय लिया।

नरेंद्र मेहता :-

यह अधिकार ही है। वो सभागृहका निर्णय है।

भगवती शर्मा :-

सभी सदस्यों को लेखी सुचना दी गयी है। और वो भी ४-६ दिन पहले दी गयी है। यह आपका अधिकार है। इसलिए इस विषय पर फालतु चर्चा करके समय बरबाद ना करे।

(सभागृहात गोंधळ)

नरेंद्र मेहता :-

जे सदस्य या सभेपासून वंचित राहिले, त्याला जबाबदार कोण? आज किती दिवस असे बेकायदेशीर कामकाज चालू आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

कमिशनर साहेबांनी या ठिकाणी खुलासा दिलेला आहे. मा. महापौरांच्या अधिकारामध्ये त्यांनी सभा लावलेली आहे. त्याच्या व्यतिरिक्त काय असेल तर कायद्याचा सखोल अभ्यास करून त्याची कार्यवाही करा.

नरेंद्र मेहता :-

ही संपूर्ण सभा बेकायदेशीर राहिल.

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. ०९, दि. २१/०२/२००९ व दि. २४/०२/२००९ (दि. २१/०२/२००९ रोजीची तहकुब सभा) रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे. प्रश्नोत्तरे बाकी आहेत. त्याप्रमाणे आपण प्रश्नोत्तरे घेणार आहेत. प्रश्नोत्तरांचा तास सुरु होत आहे.

शरद पाटील :-

साहेब, प्रश्नोत्तराचा सुरु होण्याअगोदर मला एक बोलायचे आहे. जे पाणी भरते त्याच्याबद्दल मला बोलायचे आहे.

उपसचिव :-

श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांचा प्रश्न आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, जो प्रश्न दिलेला आहे त्या प्रश्नामध्ये गांभिर्य घेतले. तर महापालिकेच्या उत्पन्नाचा तो भाग आहे. आणि म्हणून त्या विषयाला कुठलीही दुसरी वाचा न फोडता मा. आयुक्त साहेबांनी या महापालिकेचे उत्पन्न कसे वाढेल किंवा त्याला विषयांतर न करता या महापालिकेचे उत्पन्न कसे वाढेल याच्यावर लक्ष वेधण्याचा मी हा विषय आणून प्रयत्न करतो आहे. म्हणून मा. आयुक्त साहेबांनी आता जे प्रश्न विचारलेले आहे, जे दंडनीय शुल्क आपण आकारलेले आहे, त्या दंडनीय शुल्काच्या एकूण किती विकासकांकडून दंडनीय शुल्क आकारले गेले, त्यांचे नाव, पत्ता वास्तुविशारदाचे नाव अजूनपर्यंत काही दिले गेलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

मागच्या वेळेला नाव पत्ता देत होते तर आपण घेतले नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, मी अजूनही बोलतो, तुम्ही विषयाला विषयांतर करू नका. हा विषय कुठलाही, कोणाला टारगेट करायचा प्रश्न नाही. हा विषय महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या दृष्टीने आहे.

मा. आयुक्त :-

तुम्हाला यादी देतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मला देऊन चालणार नाही. सर्व सभासदांना द्या. हा प्रश्नोत्तराचा तास आहे. हा विषय एकट्याचा नाही. हा महापालिकेतील सर्व सन्मा. नगरसेवकांचा विषय आहे. एकटा मीच दिला असला तरीही. ही काय यादी आहे?

मा. आयुक्त :-

कोणाकोणाकडून किती वसुल केले ती लिस्ट आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हे गावाचे नाव आहे. गावाकडून पण वसुल केले? मिरा गावाकडून पण वसुल केले? हे नाव दिले आहे, नवघर. मग ते नवघरमधून वसुल केले का?

मा. आयुक्त :-

विकासकाचे नाव पुढे वाचा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, जर आपण डी.सी. रूल वाचले असेल. आपण महापालिकेत डी.सी.रूल बनवले आहेत. आणि डी.सी. रूलमध्ये मी तुमच्या बुकमधून झेरॉक्स आणलेली आहे. महापालिकेने जे Unauthorise occupation of Building, The municipal commissioner shall recover from the concern land owner, developer, occupier of any building which is found occupied before obtaining occupation certificate as required under the regulation and additional amount equal to the 50 % of the consolatier property tax. Level in of such occupation build up portion along with the property tax till a require occupation certificate is not obtain. म्हणजे हा एखादा ठराव झाला नसेल, एखादे महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या दृष्टीने आज शहरामध्ये आपण इललिगल

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

बांधकाम हा विषय सोडून घ्या. इल्लिगल होते, करते. इल्लिगल झाल्यानंतरही या महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या दृष्टीने आपण त्यांच्याकडून लाखो-कोटी रूपये वसूल करू शकतो. आज भाईदरचे विकासकर्ते विकास करतात. सांडपाणी निचरा करत नाही, पाण्याचा निचरा करत नाहीत. पाणी देत नाही. पण आपण त्यांची प्रत्येक वेळी बाजू घेतो. याचा अर्थ वेगळा. मागच्या सभेमध्ये तुम्ही पाणी टॅक्स वाढवला, तुम्ही प्रॉपर्टी टॅक्स वाढवला. आज कोट्यावधी रूपये याची देणगी आहे. तुम्ही हे आकडे दिलेले आहेत. आपण नवघर मध्ये एकाच विकासकाचे नाव दिलेले आहे. ज्याच्याकडून तुम्ही एक लाख एकवीस हजार पंचेचाळीस रूपये वसूल केले. म्हणजे एकच अशी बिल्डींग आहे. ज्यांनी सर्टिफिकेट न घेता तिकडे रहिवासी आलेले आहे. एकच बिल्डींग आहे?

मा. आयुक्त :-

पूर्ण यादी बघा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मी नवघर बोलतो.

मा. आयुक्त :-

नवघरमध्ये ज्यांनी भोगवटा न घेता वापर सुरू केला होता. त्यांच्याकडून दंड घेतला.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

याचा अर्थ त्यांनी नंतर भोगवटा दाखल्याची मागणी केली, म्हणून तुम्ही त्यांच्याकडून घेतला. जे भोगवटा दाखले घेतच नाहीत किंवा तिकडे लोक राहायला आले आहेत. त्याची जबाबदारी कोणाची? आणि पुन्हा तुम्हाला सांगतो, हा विषय कुठले इल्लिगल बांधकाम तोडा किंवा इल्लिगल बांधकाम, हे शहराच्या उत्पन्नाचा विषय आहे.

सत्यवान धनेगावे :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो मिरा भाईदर महापालिका क्षेत्रामध्ये ज्या बिल्डींग उभ्या ठाकलेल्या आहेत, परंतु त्याला वापर परवाना घेतलेला नाही, अशा इमारतींच्या बाबतीमध्ये अकृषित परवानगीचा प्रॉब्लेम आहे. यु.एल.सी. चा प्रॉब्लेम आहे. ज्या ठिकाणी अनधिकृत बांधकाम चार माळे लिगल आहे, सात व असे विविध प्रॉब्लेम असल्यामुळे त्यांनी वापर परवाना घेतलेला नाही. फक्त दंडनीय शुल्क आकारणी आणि महापालिकेचे उत्पन्न घेणे हा विषय नाही. त्यात ब-याच कायदेशीर अडचणी आहेत. त्यामुळे हा विषय प्रलंबित आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुमच्या डी.सी. रूलमध्ये तुम्ही ऑक्युपेशन नाही. त्यांच्याकडून दंडनीय वसूल.....

मा. आयुक्त :-

प्लानप्रमाणे बांधकाम केलेले आहे. मात्र भोगवटा दाखला न घेता वापर सुरू केला. मात्र महापालिकेकडून भोगवटा न घेता वापर सुरू केला हा एकच मुद्दा त्यामध्ये नाही. त्यामध्ये शासनाला युएलसी चे फ्लॅट द्यायचे आहे. एनए मिळवायचा आहे. हे सगळे एनए हे कम्प्लिशनला आपण युएलसी आणि एनए आणल्यानंतर सोलार आहे. नंतर रेन वॉटर हार्वेस्टिंग आहे. त्यामुळे अगोदर ऑक्युपेशन करतात. नंतर युएलसी आणि एनए चा प्रयत्न करतात. आमच्यामुळे दंड वसूल करणार म्हणून तो राहिलेला आहे असे नाही. युएलसी चे फ्लॅटपण अलॉटमेंट करायचे आहेत. या अनेक अडचणींमुळे राहिलेले आहे आणि जे-जे लोक भोगवटा घेणार नाही त्यांच्यावर कार्यवाही करून वसूल करणार आहे. आणि वसुलीचे आकडे तुम्हाला दिलेले आहेत, कोणकोणत्या सालात किती किती वसूल झाले ते.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, मी त्यावर नंतर येतो. आता तुम्ही मला २००५ आणि २००६ असा एकूण २००८-०९ पर्यंत भोगवटा दाखला घेतल्यांची यादी दिलेली आहे. त्यामध्ये २५६ बिल्डींगची नावे म्हणजे या शहरामध्ये आता जर बांधकाम बघितले, कमीत कमी दोन ते तीन हजार बांधकाम किमान २००५ ते, मागचे मी सांगत नाही. नगरपालिकेच्या काळाचे सांगतो, २००५ ते २००९ पर्यंत फक्त २५६ लोकांनी आपल्याकडे भोगवटा दाखला घेतलेला आहे.

मा. आयुक्त :-

न घेणा-यांचे युएलसी, एनए.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, या डी.सी. रूलमध्ये.....

मा. आयुक्त :-

ही दंडनीय वाल्यांचे तुम्हाला दिलेले आहे. प्रश्न दंडनीयाचा होता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा दंडनीय सांगता येणार नाही. जे अनऑथोराईज आहे. किंवा ज्यांनी ऑक्युपेशन घेतले नाही. राहायला गेले ठिक आहे. महापालिकेने पाणी दिले तेही ठिक आहे. पण जोपर्यंत, आत्ता युएलसी आली, चार वर्षानंतर आली. ती दंडनीय शुल्क.....

मा. आयुक्त :-

वसुल करूनच येणार. आत्ता आम्ही काय सुरु केले आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही डी.सी. रूल मानत नाही?

मा. आयुक्त :-

मानतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग याच्यामध्ये काय दिले आहे?

मा. आयुक्त :-

लिहिलेले आहे. त्याप्रमाणे मी करतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

युएलसी किंवा अन्य कुठलीही बाब, एनए याचा उल्लेख होत नाही.

मा. आयुक्त :-

ऑक्युपेशनला लोक का येत नाहीत याचे रिझनींग तुम्हाला सांगितले.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ठिक आहे, येऊ न येऊ, मी कुठे बोलतो. जे आले त्यांना द्या. पण आत्तापर्यंत महापालिकेच्या उत्पन्नाच्या दृष्टीने त्यांच्याकडून दंडनीय शुल्क घेतले पाहिजे की, नाही? मी तेच बोलतो. मी कुठे सांगतो, त्याच्याकडे एनए आला नाही, त्याच्याकडे ऑक्युपेशन आले नाही. त्यांनी कुठलेतरी युएलसी घेतले नाही. तो विषय ठिक आहे. मी कुठे नाही म्हणतो.

सत्यवान धनेगावे :-

सन्मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने बोलतो. आपणांस जी यादी देण्यात आलेली आहे. त्या सर्व प्रकरणात दंडनीय शुल्काची आकारणी करूनच त्यांना वापर परवाना देण्यात आलेला आहे. यापुढे सुध्दा तशीच कार्यवाही चालू राहणार आहे. डी.सी. रूलच्या अन्वयेस जाऊन किंवा कुठल्याही तरतुदीचा भंग करून कार्यवाही करता येत नाही. नियमानुसारच सर्व कार्यवाही करण्यात येत आहेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, हे जे भोगवटा दाखला दिलेले आहेत, हे ज्या लोकांनी लिगल केलेले आहे, त्यांची यादी आहे. ज्यांनी ऑक्युपेशन घेतलेले नाही.

सत्यवान धनेगावे :-

भोगवटा न घेतलेले परंतु व्याप्त आहेत असा सर्व्हे केलेला नाही. सर्व्हे करून त्यावर कार्यवाही करण्यात येईल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हाच विषय मुद्दा होता. हा प्रश्न देऊन आज किती, मा. महापौर साहेब, मी पुन्हा सांगतो, हा विषय कुठलाही व्यक्तीगत कोणचाही नाही. शहराच्या उत्पन्नाच्या दृष्टीने मी बोलतो. आज आपण नागरिकांवर भुर्दंड, पाण्याचा टॅक्स, हे टॅक्स वाढीव करतो. ज्या लोकांकडून, जे वास्तुविशारद आहेत किंवा जे विकासक आहेत, त्यांच्याकडून पैसे वसुल केले पाहिजेत आणि या डी.सी. रूमध्ये सांगितलेले आहे. उद्या तो विकासकर्ता पळाला तर ती भरपाई तिकडच्या रहिवाश्यांकडून वसुल करण्याचा अधिकार महापालिकेला आहे. म्हणजे उद्या हा पळाला. उद्या मी त्या ठिकाणी आहे. तुम्ही माझ्याकडून वसुल करणार. तुम्ही तो कायदा दाखवणार. आम्हाला काय माहिती आहे? तुम्ही त्यांना नोटीस दिली पाहिजे की, नाही?

मा. आयुक्त :-

घायला पाहिजे म्हणजे ज्यांनी भोगवटा दाखला घेतलेला नाही आणि प्रत्यक्षात वापर चालू आहे, बेकायदेशीर आहे. मा. महापौर साहेब, हा विषय फार चांगला आहे. जे कर अधिष्ठाता आहेत, त्यांनी यादी घेतल्यानंतर त्यांच्यावर नवीन कायद्यामध्ये जे बदल झालेले आहेत, ते तिप्पट कराचे, भोगवाट घेऊन जाईपर्यंत तिप्पट कर आकारणी करावी आणि दंडनीय शुल्क सुध्दा वसुल करावा. म्हणजे महापालिकेच्या उत्पन्नात भर पडेल.....

भगवती शर्मा :-

साहेब, प्रश्न क्या है और आप इसको कहापर लेकर जा रहे है। मैंने सदन मे आज तक देखा, इनका प्रश्न कमी खत्म होता नही है। क्योंकि जब एन्ड हो जाए तब बोलेंगे की, इसका उत्तर अगली सभा मे दो। तो आप इसका स्पष्ट उत्तर दे.....

(सभागृहात गोंधळ)

मा. आयुक्त :-

महत्वाचा चांगला विषय आणलेला आहे. महापालिकेच्या हिताचा विषय आहे. त्यामुळे प्रत्यक्षात भोगवटा दाखला जे घेतलेले नाहीत आणि प्रत्यक्षात वापर चालू आहे, त्यांचे तिप्पट कर आकारणी करू आणि दंडसुध्दा वसूल करू. नगररचना विभागाला मी आदेश देतो की, त्यांनी भोगवटा न घेता वापर चालू आहे, त्यांची यादी टॅक्स डिपार्टमेंटकडे द्यावी. मग दंडाची रक्कम सुध्दा आणि तिप्पट कर आकारणी कर विभागाने करावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, मा. आयुक्त साहेब पुन्हा विषयांतर करत आहेत.

मा. आयुक्त :-

विषयांतर अजिबात केलेले नाही. आपले जे मत आहे की, महापालिकेचे उत्पन्न वाढवायचे, त्याप्रमाणे आम्ही कार्यवाही करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, मी पुन्हा तुम्हाला सांगतो, तुम्ही विषयांचे विषयांतर करू नका. तुमच्या डी.सी. रूलप्रमाणे मी आत्ता जी शास्ती लावायची आहे, महाराष्ट्र शासनाच्या जी.आर. चा इकडे उल्लेख करत नाही. त्या उल्लेखमध्येपण तुमच्यावर लोकांनी पी.सी. दाखल केलेली आहे. तुम्ही इललिगल कोणाला म्हणणार?

मा. आयुक्त :-

ज्यांच्याकडे भोगवटा नाही आणि बांधकाम परवानगी नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मी त्या विषयावर जात नाही. मला फक्त या डी.सी. रूल प्रमाणे आत्ता जो विषय चाललेला आहे. परत तुम्हाला सांगतो, तो पॅनल्टीचा विषय आहे. शास्ती लावायची हा महाराष्ट्र शासनाचा जी.आर. आत्ताचा आहे. तो आधीचा आहे म्हणजे आत्ता २००० पूर्वी.....

मा. आयुक्त :-

त्या व्यक्तीने गेल्या चार-पाच वर्षांमध्ये जर भोगवटाच घेतला नसेल तर तो ज्याच्याकडे बांधकाम परवानगी नाही, मग भोगवटा दाखला नाही, त्याच्यावर तिप्पट कर आकारणी होणारच.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ते करा. तो तुमचा जी.आर. आहे. तुम्हाला कोणी अडवलेले आहे. हा विषय वेगळा आहे. दोन्ही विषय वेगळे आहेत. जो शास्ती कर आहे. तुम्ही या विषयामध्ये मिक्स करू नका. तो तुम्हाला शासनाने जी.आर. प्रमाणे अधिकार दिला करा. आत्ता माझेपण तोंड उघडू नका. साहेब, किती लोकांची शास्ती लावून तुम्ही मागे घेतलेली आहे?

मा. आयुक्त :-

भोगवटा घेतल्यानंतर शास्ती मागे घेतली. भोगवटा घेतल्याशिवाय मागे घेतलेले एक प्रकरण तुम्ही दाखवा. माझे तुम्हाला चॅलेंज आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, एकाला उत्तर दिले आहे की, तुमचे बांधकाम चटई क्षेत्र वाढलेले आहे आणि म्हणून तुम्हाला शास्ती लावलेली आहे. आणि त्याचा चार्ज ते चटई क्षेत्र बरोबर होते?

मा. आयुक्त :-

मी जर भोगवटा नसताना तिप्पट कर खाली आणला असे एक प्रकरण मला दाखवा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

ते मी तुम्हाला आणून देतो. या विषयाचा तुम्ही त्या शास्तीमध्ये मिक्स करू नका.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी महापालिकेच्या हिताचा, उत्पन्न वाढविण्याचा विषय आणला. त्यामुळे त्यांचे अभिनंदन करायला पाहिजे आणि कर वाढवण्याच्या विरोधात जे आंदोलन केले ते चुकीचे आहे असे त्यांनीच बोलले.

(सभागृहात गोंधळ)

भगवती शर्मा :-

राष्ट्रवादी काँग्रेस पक्षातर्फे मी त्यांचे अभिनंदन करतो.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब, ओमप्रकाशजींचा विषय एवढाच आहे की, जे लोक ऑक्यूपेशनला येतात त्यांच्याकडून आपण दंड घेतो म्हणजे एखादा व्यक्ती महापालिकेकडे आला, त्याला दंड. आणि जो येतच नाही तो घरी बसून राज्य करतो. यांचा तोच विषय आहे की, जो ऑक्यूपेशन त्यांच्याकडून आपण सगळे घेतो. दंड

भरा, हे भरा, ते भरा. आणि जो येतच नाही त्याला आपण सोडून देतो. यांचे म्हणणे आहे की, ज्या लोकांनी ऑक्यूपेशन घेतले नाही त्यांच्याकडून दंड वसुली झाली पाहिजे.

मा. आयुक्त :-

घेणारच आहोत. साहेबांनी स्टार्ट असे केले की, हा विषय महापालिकेच्या हिताचा आणि उत्पन्न वाढीचा आहे. त्याबद्दल मी आभार व्यक्त केला. एका बाजूला महापालिकेच्या उत्पन्न वाढीचा विषय आणि दुसऱ्या बाजूला.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्हाला असे म्हणायचे आहे की, राजकीय पक्षांनी आंदोलन करू नये.

मा. आयुक्त :-

राजकीय पक्षाचा संबंधच नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग आता तुम्ही बोलले की, करवाढ केली म्हणून आंदोलन केले. म्हणजे आम्ही करू नये.

मा. आयुक्त :-

मी आंदोलन म्हटले नाही. माझा प्रश्न असा होता की, कर वाढीलापण विरोध करायला नको होता.

(सभागृहात गोंधळ)

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

जी गोष्ट शासन आणि प्रशासनाने केली पाहिजे, आता आमच्या माजी महापौरांनी सांगितले....

मा. आयुक्त :-

तुमच्या सजेशनप्रमाणे आम्ही कार्यवाही करू.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, प्रश्नोत्तराचा विषय असा, प्रश्नोत्तर शासन आणि प्रशासनाने उत्तर दिल्यानंतर मा. महापौरांनी परवा मला उत्तर किती दिवसात कार्यवाही करणार त्याचा मला आपल्याकडून उल्लेख पाहिजे. मा. महापौरांना तुम्ही सांगा. मा. महापौर प्रोसिडींगमध्ये सांगतील.

मा. महापौर :-

श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल, आपल्याला असे लोक माहिती असतील तर आपण त्यांची नावे द्यायला पाहिजेत.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आम्ही कशाला? प्रशासन नाही? पगार घेत नाहीत? मी कशाला शोध घेऊ? मा. महापौर साहेब, तुम्ही असे सांगत असाल की, मी शोध घेऊ. हे माझे काम आहे? मा. महापौर साहेब, तुम्हाला जर या विषयाचे गांभीर्य वाटत नसेल, ती बसतो.

मा. आयुक्त :-

श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल साहेब, मा. महापौर साहेबांनी आम्हाला आदेश दिलेले आहेत की, तीन महिन्यात याची पूर्तता करावी.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौरांनी सांगावे.

मा. महापौर :-

श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी जो प्रश्न उपस्थित केला आहे त्याचा पाठपुरावा मा. आयुक्तांनी तीन महिन्यात करावा.

उपसचिव :-

पुढचा प्रश्न श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांचाच आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, तुम्हाला बहुतेक मस्करी वाटते. हरकत नाही, तुम्हाला टिंगल उडवायची आमच्याकडून परवानगी आहे. आम्ही तुमची मुले आहोत.

जयंत पाटील :-

मा. कमिश्नर साहेब, मा. महापौर साहेब, आत्तापर्यंतच्या या चौथ्या टर्ममध्ये मी बघतो आहे. जेव्हापासून श्री. ओमप्रकाश गारोडीया या सभागृहात आले, तर इतर कोणाला प्रश्न विचारावा लागतच नाही. सगळे प्रश्न त्यांचेच. उत्तरही तेच देतात आणि त्यांच्या प्रश्नाचे उत्तरही संपत नाही. हे काय चालले आहे? त्यांना शहराची किती काळजी आहे. आणि महापालिकेचा निधी कसा वाचला पाहिजे याची त्यांना काळजी आहे, ते पुढच्या “ज” च्या प्रस्तावामध्ये कळेल की, त्यांनी किती निधी कसा वापरला आणि किती वाचवला आहे. यांच्याही सगळ्या कुंडल्या आमच्याकडे आहेत. या शहरामध्ये पाणी आणताना, इतर गोष्टी आणताना जो निधी लागणार आहे, तो निधी आणण्यासाठी निश्चितच टॅक्स वाढवलेला आहे. टॅक्स वाढवलेला कोणास आवडत नाही. परंतू, जी आवश्यकता असते ते करणे गरजेचे आहे. यांचे फक्त एकच, विरोध करायचा. मग

केंद्र सरकारात असो, राज्य सरकारात असो, किंवा महापालिकेत असो. तीही यांचीच कामे आहेत. परंतू यांना जनता आजपर्यंत कधी सत्तेवर बसवत नाही. एकदा बसवले, काढून टाकले. यांच्याकडे जास्त गांभीर्याने बघायची आवश्यकता नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, प्रश्न काढायला वेळ लागतो. ओमप्रकाशने कोणाचा हात पकडलेला नाही. हया सभागृहामध्ये पंधरा-पंधरा वीस-वीस वर्षांपासून आपण सर्वजण आहेत. विषय काढा. प्रश्नोत्तरे काढायला कोणी कोणाला अडवलेले नाही. याच्यात दुःख वाटत असेल की, कोणाला प्रश्न मिळत नसेल तर मी त्यांना प्रश्न देतो.

मा. महापौर :-

विरोधी पक्षाचे हेच काम आहे, फक्त विरोध करायचा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

सचिव साहेब, माझा प्रश्न सुरु झालेला नाही.

लक्ष्मण जंगम :-

मला असे वाटते ज्या प्रश्नाचे महत्व नाही असे प्रश्न आम्हाला घ्यायची गरज नाही. आमच्याकडे चांगले महत्वाचे विषय आहेत, ते प्रश्न आम्ही घेऊ. तुमच्याकडून शिकायची आम्हाला गरज नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मला बोलू द्या. प्रश्नोत्तराचा अर्धा तास आहे, जरा ऐकून घ्या.

लक्ष्मण जंगम :-

जास्त बडबड केली तर जास्त अभ्यास आहे असे होत नाही. जास्त बडबड केली तर लोक निग्लेक्ट करतात, ऐकत नाहीत. रोजचाच बडबडतो असा त्याचा अर्थ होतो. म्हणून कमी बोलले पाहिजे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, आपल्या महापालिकेची जी मराठी शाळा होती.....

आसिफ पटेल :-

मा. महापौर महोदय सभा चालू करायचा आपण आदेश द्या. आम्हाला दुसरीही कामे आहेत, नाहीतर त्यांना नाव घ्यायला सांगा.

मा. महापौर :-

त्यांचा प्रश्न पाच मिनिटांत संपेल.

आसिफ पटेल :-

तीन तास तो प्रश्नच चालेल. त्याचे उत्तर होणार नाही. त्याचे उत्तर नाहीच आहे. या जगात तरी त्याचे उत्तर नाही. मी बोलतो की, तुम्ही सभा चालू करा, विनाकारण सर्व सन्मा. सदस्यांचा वेळ घालवू नका.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, महत्वाचा प्रश्न आहे. आपली मराठी शाळा होती. या मराठी शाळेला तोडून तिकडे शॉपिंग सेंटर आणि वरती मजले बांधायचा प्रस्ताव पास केला. खालची दुकाने बांधून झालेली आहेत. वरचे बांधकाम करण्याआधी तिकडेचे बार जो वरचा माळा उचलायचा, त्याचे बार कोणीतरी कापले. म्हणजे वरचा माळा बांधता येणार नाही, याची त्यांनी का कोणी ते बार कापून टाकले. म्हणजे त्याच्यावर माळा उभा राहू नये. यासाठी मी हे बार कोणी कापले? प्रशासनाने याची काळजी घेतली असा प्रश्न विचारला होता. तर पहिली गोष्ट ज्या लोकांनी बार कापले, त्या बार कापणाऱ्यांचा शोध घेतला आहे का? त्या बिल्डींगचे बार कापून टाकले.

मा. महापौर :-

भंगारवाल्यांनी रात्री येऊन कापले.

शरद पाटील :-

साहेब, भंगारवाले असे कापून जायला जायला लागले म्हणजे आपल्या प्रॉपर्टीवर कोणाचे लक्ष नाही का? भंगारवाल्यांनी कापून घेऊन जायला लागले असे उत्तर देऊन चालेल का? याची जबाबदारी कोणाची आहे?

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, गज कोणी कापले, केव्हा कापले याबाबतचा शोध घेण्यासाठी पोलिस स्टेशनला आम्ही गुन्हा दाखल केलेला आहे.

मिलन म्हात्रे :-

श्री. आसिफ शेख, या सभागृहातील नगरसेवक इथे असते तर बरे झाले असते. त्या सळ्या तोडायचे सगळे काम श्री. आसिफ शेख यांनी केले आहे आणि तिकडे खाली त्या गेटला टाळे मारले. त्याची चावी सुध्दा त्यांच्याकडे आहे. वरच्या माळ्यावर ते कोणालाही जाऊ देत नाहीत. कारण फर्स्ट फ्लोरला त्यांचा फ्लॅट आहे. तिकडे जर बांधकाम झाले तर त्यांना हवेची वगैरे अडसर आहे, हा यातला खरा मुद्दा आहे. आणि

तिकडेच्या नागरीकांनी तुम्हाला पत्रव्यवहार केला. माझेही त्याच्यावर पत्र आहे की, ती जागा वेस्ट जाते. तिकडे तुम्ही ग्राउंड प्लस टू चे स्ट्रक्चर करा, छोटा हॉल करा. महापालिकेला आर्थिक उत्पन्न होईल.

मा. आयुक्त :-

चालेल.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

चालेल म्हणजे काय?

मा. आयुक्त :-

हॉल बांधा म्हणतात, त्याला मी चालेल म्हटले

मिलन म्हात्रे :-

मी पुढे सांगतो. ते म्हणतात कोणीतरी कापले. मी नाव देतो. कारण नागरीकांनी तक्रारी केल्या आहेत.

भगवती शर्मा :-

इस सदन के अंदर सन्मा. सदस्य श्री. मिलन म्हात्रे साहब ने जो नाम लिया है, उसका मैं विरोध करता हूँ।

मिलन म्हात्रे :-

आपके विरोध से कुछ नहीं होता है।

भगवती शर्मा :-

आपने बोला मैंने सुना।

मिलन म्हात्रे :-

आपका बस चला तो इस सभागृह को भी आप ताला मारेंगे। पब्लिक ने नाम दिया है। कमिश्नर साहब के पास उसका कम्प्लेंट है। आपके सदस्य को समझाइए की, ऐसी हरकत ना करे। महापालिका की, अमानत किसी के बाप की नहीं है। महापालिका की अमानत पब्लिक के बाप की है। उनसे खुलासा लो। उनका वकालतनामा आप मत लेना।

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, सन्मा. सदस्य श्री मिलन म्हात्रे यांनी त्यांचे नाव घेतलेले आहे की, या व्यक्तीने या नगरसेवकांनी या सभागृहामध्ये घेतलेले आहे. याच्यावर मा. आयुक्तांनी ताबडतोब त्याची कार्यवाही करावी. त्यांच्याकडून माहिती घ्यावी, का कापले, कसे कापले. जर श्री. मिलन म्हात्रे खोटे असतील तर ती गोष्ट वेगळी आहे.

जयंत पाटील :-

कमिश्नर साहेब, प्रश्न काय आहे तो नीट वाचून घ्या.

मा. आयुक्त :-

प्रश्न असा आहे की, गज कोणी कापला? आणि त्यांच्यावर काय कार्यवाही केली?

जयंत पाटील :-

कोणी कापला असा विषयच नाही. कुठे आहे कोणी कापला?

मा. आयुक्त :-

कोणी कापला हे महापालिकेला माहिती नसल्यामुळे गुन्हा दाखल केला.

जयंत पाटील :-

भाईदर (प) प्रभाग कार्यालय समोरील भाडेकरु इमारतीतील लोखंडी गज कापल्याबाबतचे मला पत्र दिले, यांना पत्र दिले. सदर तक्रारीचे पोलिस ठाण्यातील तपासाचे अहवाल आले. त्यानुसार महापालिकेने संबंधितांवर गुन्हा दाखल केला आहे काय? आणि गुन्हा क्रमांक आहे.

दिपक खांबित :-

गुन्हा दाखल केला आहे.

जयंत पाटील :-

तेवढाच विषय आहे.

मा. आयुक्त :-

गुन्हा दाखल केला.

जयंत पाटील :-

नाव काय, गाव काय, पत्ता काय, याच्यात कुठे आहे?

मा. आयुक्त :-

नाही

जयंत पाटील :-

तिकडेच विषय संपतो.

(सभागृहात गोंधळ)

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, आमच्या या सभागृहाला प्रश्न असा आहे की, ती जी प्रिमायसेस आहे, त्याला टाळे कोणाचे आहे? महापालिकेचे आहे का? टाळे लावले कोणी? आणि वर जायची बंदी कोणी केली आहे?

मा. आयुक्त :-

तो प्रश्न आत्ता कुठे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

याला संलग्न आहे. प्रश्नाला बगल देऊ नका. मी विचारतो त्याचे उत्तर द्या.

मा. आयुक्त :-

महापालिकेचे टाळे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तुमच्या गेटला टाळे कोणी मारले आहे? महापालिकेचे आहे? तुमच्या परमनन्ट मुकादमने मारले आहे? त्याचा पहिला खुलासा करा.

भगवती शर्मा :-

साहेब, ताला किसने मारा यह प्रश्न अभी है क्या?

मिलन म्हात्रे :-

प्रश्न कशाला पाहिजे? त्या प्रिमायसेसचा प्रश्न आहे. मी प्रिमायसेसची गोष्ट करतो आहे.

मा. आयुक्त :-

चौकशी करतो.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, दुसरी एक बाब आहे. मी तुम्हाला तो प्रस्ताव लेखी दिला आहे. तो महापालिकेच्या नुकसानीचा आहे का?

उपसचिव :-

प्रश्नोत्तराचा वेळ संपलेला आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा प्रश्न राहिलेला आहे की पूर्ण झाला आहे? ज्यांनी कापले त्याचे नाव सभागृहामध्ये आलेले आहे. पण महापालिका नंतर काय करणार आहे?

मिलन म्हात्रे :-

त्या वरच्या प्रिमायसेसमध्ये सामान कोणाचे आहे?

उपसचिव :-

प्रश्नोत्तराचा वेळ संपलेला आहे. आपल्याकडे लक्षवेधी प्राप्त झालेली आहे.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, माझा एक अभिनंदनाचा ठराव आहे. वसई-विरार महापालिकेचे विद्यमान नगरसेवक व तत्कालिन विरार नगरपरिषदेचे माजी नगराध्यक्ष मा. श्री. राजीव पाटील यांची महापौर पदी कालच निवडणूक झाली. त्याबद्दल अभिनंदनाचा ठराव मांडतो. त्याचप्रमाणे मा. श्री. समीर डांगे यांची उपमहापौर पदी निवड झाल्याबद्दल सर्व नगरसेवकांच्या वतीने मी अभिनंदनाचा ठराव मांडलेला आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

माझे अनुमोदन आहे.

अभिनंदन ठराव क्र. १० :-

वसई-विरार महापालिकेचे विद्यमान नगरसेवक व तत्कालिन विरार नगरपरिषदेचे माजी नगराध्यक्ष मा. श्री. राजीव पाटील यांची महापौर पदी कालच निवड झाली. त्याचप्रमाणे मा. श्री. समीर डांगे यांची उपमहापौर पदी निवड झाल्याबद्दल सर्व नगरसेवकांच्या वतीने मी त्यांच्या अभिनंदनाचा ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत भोईर

अनुमोदक :- श्री. प्रेमनाथ पाटील

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

वंदना चक्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, माझ्याकडे लक्ष द्या. प्रभाग समितीची अध्यक्षा, माझा प्रश्न असा आहे. मी प्रभाग समितीची अध्यक्षा गेल्या दिड महिन्यापूर्वी २८ तारखेला झालेली आहे. मी तेव्हापासून आपल्याकडे अनेक पत्र पाठवलेली आहेत, प्रभाग अधिकारी श्री. गोडसे यांनासुध्दा की, माझ्याकडे शिपाई नाही, क्लार्क नाही, तुमचा सचिव नाही आणि इव्हन तुमचे गोडसे साहेबसुध्दा माझ्याकडे नसतात. एकही नाही. मी आपल्याला वारंवार

पत्र दिलेले आहे. पत्र देऊन आपल्याला मी तोंडी सांगितलेले आहे. मला अजूनपर्यंत मिळालेले नाहीत. मी काम कशी करू? माझ्यासारखी महिला, एवढे सांगून सुध्दा आम्हाला मिळत नाही तर मी जनतेचे प्रश्न कसे सोडवणार? हा माझा मुद्दा मी आपल्याला वारंवार सांगितला. आणि आदरणीय गोडसे साहेबांना मी वारंवार सांगायची. गेल्या दिड महिन्यामध्ये मी अध्यक्ष झाल्यापासून माझ्या केबिनला पाच ते दहा मिनिटासाठी दहा वेळा सुध्दा आले नसतील. मी त्यांना फोन केला की, माझ्यासारख्या महिलेला मी तुमचे गडी आहोत का असे शब्द म्हणणा-या गोडसे साहेबांना उभे करा आणि मी सर्वासमोर विचारते. त्यांनी मला जवाब द्यावा. साहेब, मी आपल्याला सुध्दा सांगितलेले की, गोडसे साहेब मला असे बोलले, तुमचे गडी आहोत का? आम्हाला वारंवार फोन करता. आम्ही कोणाला फोन करायला पाहिजे. कोणाला विचारले पाहिजे याचे उत्तर आम्हाला गोडसेंच्या तोंडाने पाहिजे. मा. आयुक्त साहेब, मी तुम्हाला लेखी पत्र देऊन तोंडी सांगितलेले आहे. मा. सभागृह नेते श्री. जयंत पाटील यांनादेखील सांगितलेले. मला याचे उत्तर पाहिजे. आपण म्हणत असाल की, जनगणनेचा कार्यक्रम आहे. सगळे मला मान्य आहे. परंतू, माझे एकही ऐकत नाही ही माझी खंत आहे. माझ्यासारख्या महिलांना जर असे होत असेल तर मी एवढे सांगते. मी दलित समाजाची महिला आहे. दिड महिना झाला आजपर्यंत उत्तर नाही. याचे उत्तर तुम्ही तर द्याच श्री. गोडसेंना माझ्यासमोर उभे करा.

वंदना पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, प्रभाग समिती ०२ मध्ये पत्रव्यवहार करायला लिपिक नाही. जेव्हा पब्लीकचे पत्र येते, ते घ्यायला कोणी नाही. याचे उत्तर मला पाहिजे. त्यासाठी मी पत्रपण टाकलेले आहे. त्याच्यावर अजूनही काही कार्यवाही झालेली नाही.

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, दोनो के प्रश्न एकही है की, इनको स्टाफ नहीं है। और बगैर स्टाफ काम कैसे करेंगे?

एस.ए. खान :-

मेरा मी समाविष्ट करा लो। मेरे पास भी पिऊन नहीं है, कुछ नहीं है।

विजया वैती :-

मा. आयुक्त साहेब, श्री. गोडसे साहेब आमचे फोनपण घेत नाही.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, मी कलेक्टरनासुध्दा याबाबत पत्र पाठवलेले आहे की, लोकसभा संपली, विधानसभा झाली, पोटनिवडणूक झाली, नवी मुंबई महापालिकेची निवडणूक झाली, वसई-विरारची झाली. नंतर सेन्सस चालू आहे आणि महापालिकेमध्ये आत्ता कलेक्टर साहेबांचे पत्र आले आहे की, मतदार यादी करायला सगळे अधिकारी द्या. आत्ता टोटल आम्ही ज्या-ज्या वेळेला मागणी केली, आमच्याकडे टोटल अधिकारी आणि कर्मचारी मिळून २५० क्लार्क आहे. ज्या-ज्या वेळेला मागणी करायला आले, त्या-त्या वेळेला मी ऑर्डर करून, त्या माणसाला बोलवून घेऊन तिकडे जावे म्हणून सांगितलेले आहे. ते जाऊन बसलेले पण आहेत. आणि प्रत्येक प्रभाग अधिका-याला अतिक्रमण आहे, अनऑथोराइज बांधकाम आहे, सेन्सस आहे, निवडणूका आहेत. एवढ्या ड्युटी त्यांना दिलेली आहे. त्यामुळे कॅन्टीन्युली प्रभाग अधिकारी आमच्या केबिनमध्ये बसूनच राहिला पाहिजे असे कसे शक्य आहे? ज्यावेळेला काम असेल, त्यावेळेला बोलवा आणि सांगायला पाहिजे. कॅन्टीन्यु बसून कोण राहणार? आणि ज्यावेळेला मागणी केली त्यावेळेला मी शिपायाची आणि क्लार्कची ऑर्डर केलेली आहे आणि ते तिथे जाऊन रुजू झाल्याचा मला फोनपण आला.

वंदना पाटील :-

साहेब, आम्ही प्रभाग अधिका-याचे बोलत नाही, आम्ही लिपिकाचे बोलतो.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही लिपिक बोलतात. मी पहिला प्रश्न आला त्याचे उत्तर दिले.

भगवती शर्मा :-

साहेब, लिपिक और एक शिपाई देंगे तब.....

मा. आयुक्त :-

साहेब, मी लेखी दिले आहे. फक्त त्यांना अॅडीशनल ड्युटी आहे. सेन्ससचे जे वॉर्ड दिले आहेत. सेन्ससची घरे मोजायलापण त्यांना जायला पाहिजे. सेन्सस झाले नाही तर सेन्सस ऑफीसकडून त्यांच्यावर कार्यवाही होईल.

वंदना चक्रे :-

साहेब, तुम्ही त्यांना पाठीशी घालणार असाल.....

मा. आयुक्त :-

पाठीशी घालण्याचा काही संबंध नाही. मी ऑर्डर केलेली आहे.

वंदना चक्रे :-

पण आम्ही कामे कशी करायची? आम्ही कामे करायची की नाही?

मा. आयुक्त :-

त्यांनी त्यांचे काम करुन सेन्ससचे आणि मतदार यादीचे काम करायचे आहे.

एस.ए. खान :-

त्याचा काही टाईम वगैरे आहे की नाही? म्हणजे दिवसभर बाहेरच राहणार. आम्हाला गरज पडली तर लिपिकपण नसतो.

मा. आयुक्त :-

दिवसभर नाही. अर्धा दिवस ऑफीस आणि अर्धा दिवस बाहेरचे काम करतात.

एस.ए. खान :-

पूर्ण दिवस राहत नाहीत. लिपिकपण राहत नाही. कुठली तक्रार आली.....

मा. आयुक्त :-

तशी तक्रार द्या. तसे असेल तर त्यांच्यावर कार्यवाही करु. (सभागृहात गोंधळ)

वंदना चक्रे :-

गडीचा मतलब काय? मा. आयुक्त साहेब, मा. महापौर साहेब आपल्याला बोलवतात. आपण सन्मानाने जाता. मी चार दिवसासाठी का होईना, मी त्या ठिकाणी गेलेली आहे. मी कोणाही अधिकाऱ्याचा अपमान करत नाही किंवा.....

मा. आयुक्त :-

तुम्ही ज्या-ज्या वेळेला बोलावले त्या-त्या वेळेला प्रभाग अधिकारी तुमच्याकडे आला आहे ना?

वंदना चक्रे :-

माझी तीच खंत आहे, नाही आलेले.

मा. आयुक्त :-

एकच दिवस आला नाही. कोर्टात जबाब चालू होते.

वंदना चक्रे :-

नाही साहेब. त्यांना माझ्यासमोर उभे करा.

मा. आयुक्त :-

कोर्टात त्यांची साक्ष होती. जबाब चालू होते.

वंदना चक्रे :-

आपण त्यांना उत्तर द्यायला सांगा. म्हणजे खरे काय खोटे काय ते कळेल. त्यांनी मला म्हटले की, तुमचे गडी आहोत का? त्यांनी मला गडीचे उत्तर द्यावे. नाहीत मा. आयुक्त साहेबांनी त्यांना सस्पेंड करावे.

जयंत पाटील :-

तुम्ही आता जे उत्तर दिले ते मनाला पटलेले नाही. तुम्ही जी कारणे दिले की, अमुक चालू आहे. कलेक्टरने बोलवले, हयांनी बोलवले प्रभाग समित्या हया मुंबई प्रांतिक अधिनियम १९४९ नुसार बनलेल्या असतात. प्रभाग समितीचा निधी या शहरामध्ये वापरला जातो. जर त्यांच्याकडे क्लार्क नसेल, त्यांना इतर गोष्टीची पूर्तता नसेल तर तो निधीसुध्दा कसा वापरणार? प्रत्येक महिन्याला त्यांना मिटींग घ्यायची आहे.

मा. आयुक्त :-

क्लार्क आणि शिपाई मी दिलेले आहेत. आणि ते हजर झाल्यानंतर मी फोन करुन घेतले.

जयंत पाटील :-

मग ते गेले कुठे?

मा. आयुक्त :-

आहेत, तिथे ड्युटी करत आहेत.

(सभागृहात गोंधळ)

मा. आयुक्त :-

सेन्ससपण देऊ नका, फोटोपासपण देऊ नका. प्रभाग समितीचा स्टाफ आहे त्यांना दुसरे काम लावू नका.

मिलन म्हात्रे :-

आमची तीन वर्षे फुकट गेली. नागरीक आम्हांला विचारतात.

वंदना चक्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण म्हणता की, मला दिलेले आहेत. तर दाखवावे एक तर क्लार्क किंवा शिपाई माझ्या केबिनला आहे का दाखवावे. माझ्या केबिनला एकपण नाही. माझ्या केबिनला कोण आहेत त्यांना बोलवा. सभागृहासमोर उभे करा. खरे काय खोटे काय माहिती पडेल. आमची दिशाभूल करू नका. पाठिशी घालू नका. दिशाभूल करू नका. मला कोण दिले? माझ्याकडे कोणी एक दिवस काम केले काय तेवढे सिध्द करुन दाखवावे. नाहीतर मी सभागृह चालू देणार नाही.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, माझ्या वॉर्डमध्ये एमएमआरडीए ने शौचालय बनवले आणि श्री. जयेश भानूदास भोईर, त्याच्या अंगामध्ये भूत येतो की, साईबाबा येतात हे मला माहिती नाही. पण तो त्याला लॉक लावून चावी घेऊन पळून गेला आणि आठ दिवस पळून गेलेला तर ते चालू कसे करणार? महिलांनी जायचे कुठे? कारण त्याने आपल्या महापालिकेच्या इमारतीला डायरेक्ट टाळे मारले. आठ दिवस त्या महिलांनी कुठे जावे.

मा. आयुक्त :-

टाळे मारलेले उघडले ना?

नयना म्हात्रे :-

ते मी दादागिरीने उघडले. ते टाळे मी तोडले. त्याने ते टाळे मारलेच कसे? तुम्ही त्याच्यावर काय गुन्हा दाखल करणार आहात? त्याची एवढी दादागिरी? परत त्याने तिकडे जाऊन होर्डिंग लावला. मी सकाळी सात वाजता तिकडे जाऊन त्याचा होर्डिंग काढला.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, ज्यांनी टाळे लावून चावी स्वतःजवळ ठेवली अशा व्यक्तींवर गुन्हा दाखल करून कार्यवाही करावी.

नयना म्हात्रे :-

साहेब, त्याचे नाव बरोबर लक्षात ठेवा, श्री. जयेश भानूदास भोईर.

राजेंद्र जैन :-

मा. आयुक्त साहब, शौचालय की व्यवस्था पुरे मिरा भाईंदर मे एमएमआरडीए के वजह से कई शौचालय बना दिए गये है। लेकिन उनकी व्यवस्था झिरो है। मा. महापौर साहब, पुरे एमएमआरडीए के भाईंदर के अंदर जितने भी शौचालय बने हैं, बीस बार कम्प्लेंट कर दिया है। वह सडते हैं। पानी की व्यवस्था नहीं है। लॅटरिन बिखरी रहती है। लोगोंको वहा से बदबू आती है। हजार बार श्री. रणदीवे साहब से, श्री. खांबित साहब से फोन किया तो कहते हैं की, आज करते हैं, कल करते हैं। कोई भी कारवाई नहीं होती है। इसको आप सज्जन लिजिए। सॅनिटेशन की यह बहोत बडी प्रॉब्लेम है। शौचालय की व्यवस्था नहीं होती है। यह पक्की बात है। दुसरा मैं मा. महासभा को इतने असंतोष के बिच में एक बात अच्छी बोलना चाहता हूँ, हमारे आरोग्य विभाग ने मिरा भाईंदर मेडीकल असोसिएशन कि एक मांग को पूरा किया है। झोला छाप डॉक्टरों के उपर छापा मारा है और उन्होंने नकली डॉक्टरों को हटाकर एक अच्छा काम किया उसके लिए मैं आरोग्य विभाग का अभिनंदन करता हूँ।

रामनारायण दुबे :-

पुरे मिरा भाईंदर मे केबिन रोड, मिरारोड पुरा पानी भरा और कमिशनर साहब, दुसरे दिन जाकर देखकर आए। उसके पहले कमिशनर साहब ने सर्वे नहीं किया था की, नाला साफ हुआ है की नहीं? पुरा रावल नगर डुबने के बाद दुसरे दिन जाकर साहब खुद देखकर आए। उसके बाद दुबारा फोन किया की, रावल नगर, हनुमान नगर यहा पर पानी भरा या कोई ऑफिसर आया नहीं। मैं साहब से बात किया तो बोले, हमने दुसरे को भेजा। आज तक कोई दुसरा आदमी पहुँचा नहीं। पानी तो अब निकल गया। बारीश बंद हुआ, पानी निकल गया।

मा. आयुक्त :-

मैं और मा. महापौर साहब, दोनो मिलकर घुमे है।

रामनारायण दुबे :-

कहा गये थे?

मा. आयुक्त :-

जब हायटाईड रहती है, हायटाईड के वक्त सब जगह पानी आता है। यह नयी बात नहीं है। और हायटाईड निचे उतरने के बाद पानी निकल गया। इसका मतलब यह हुआ की, नाला सफाई हो चुका था। हायटाईड निचे नहीं जाती तो पानी ऐसा ही रहता था। तो नाला सफाई नहीं हुई है।

(सभागृहात गोंधळ)

शरद पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, हायटाईड किती वाजता होती ते जरा सांगा.

मा. आयुक्त :-

त्या दिवशी पावणे दहा वाजता होती.

शरद पाटील :-

हायटाईड कितीला संपणार होती?

मा. आयुक्त :-

दोन-तीन वाजेपर्यंत.

शरद पाटील :-

दोन-तीन वाजेपर्यंत तुम्ही बोलू नका. मा. महापौर साहेब, तुम्ही सांगा की, हायटाईड दोन-तीन वाजेपर्यंत असते?

मा. आयुक्त :-

उतरायला सुरु होते.

मा. महापौर :-

समुद्राला सहा तास भरती असते, सहा तास ओहोटी असते. भरती आपल्याकडे लगेच लागत नाही.

शरद पाटील :-

ही भरती कधी असते? पावसाळ्यात असते की, उन्हाळ्यात पण असते?

वंदना चक्रे :-

साहेब, माझा विषय पूर्ण करा. माझ्या प्रश्नाचे उत्तरपण मिळाले नाही. मला दोन मिनिटे बोलू द्या. माझे पूर्ण ऐकून घ्या. माझा विषय अर्धवट राहिलेला आहे. साहेब, माझ्याकडे साहित्य नाही. श्री. गोडसे साहेबांना उभे केल्याशिवाय मी गप्प बसणार नाही. साहेब, मला कळले आहे की, मा. गोडसे साहेबांना आपण नोटीस काढलेली आहे. अजूनपर्यंत त्यांना निलंबित केलेले नाही. आपण नोटीस काढली त्याचे काय केले, त्याचेपण उत्तर द्यावे.

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, ही भरती जी असते, ही पावसाळ्यात असते की उन्हाळ्यात असते? बाराही महिने असते ना? बाराही महिने आमच्या केबिन रोडला पाणी येत नाही.

मा. महापौर :-

पावसाचे पाणी आणि भरतीचे पाणी एकत्र झाल्यानंतर पाण्याचा साठा होतो. त्याच्यामुळे पाणी येते. उन्हाळ्यामध्ये जास्त मोठी भरती असते आणि पावसाळ्यामध्ये कमी असते.

शरद पाटील :-

तुमचे म्हणणे १०१ टक्के बरोबर आहे. त्या दिवशी अडीज वाजता पाऊस थांबला. हायटाईड बंद, पाऊस बंद, पाणी किती वाजता उतरले? साडेचार वाजता रेल्वेवरून मा. महापौर साहेब आणि मा. आयुक्त साहेब जात होते. साईनगर, केबिनरोड, दिपक नगर, नर्मदा नगर, हनुमान नगर, पाणी किती वाजता उतरले?

मा. महापौर :-

तीन ठिकाणी आपल्याला भरणी करून रस्ता उंच करावा लागेल.

शरद पाटील :-

साहेब, रस्ता उंच करणे हा पर्याय नाही.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, रस्ता उंच होणार नाही.

मा. महापौर :-

यावर्षी पावसाळ्यामध्ये तिकडे पाणी भरणार यात शंका नाही.

शरद पाटील :-

मला ते मान्य आहे. मी मा. आयुक्त साहेबांशी बोलताना बोललो. साहेब, चुकीचे नाही हे मला मान्य आहे. पण तुम्हांला १०१ टक्के सांगतो, पाणी आपल्या इथे गेल्यावर्षीपण भरले आणि गेल्यावर्षी सेम पोझीशन होती. इथे पंप लावले होते. एका तासात पाणी निचरा व्हायचा.

मा. महापौर :-

फाटकावरचे क्लवर्ट झाल्यानंतर पाणी राहणार नाही.

शरद पाटील :-

गेल्यावर्षी क्लवर्ट होते का?

मा. महापौर :-

होती.

शरद पाटील :-

क्लवर्ट कुठे होती?

मा. महापौर :-

गेल्यावर्षी होती.

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, क्लवर्ट नव्हती. तो विषय तुम्ही घेऊ नका. पण साहेब, गेल्यावर्षी पाणी एका तासात निचरा होत होता. आज पाऊस गेल्यानंतर सहा तास झाले, हायटाईड उतरल्यानंतर सहा तास गेले आणि रात्री साडे आठ वाजता पाण्याचा निचरा झाला. पाऊस अडीज वाजल्या पासून बंद होता.

मा. आयुक्त :-

तुम्हाला काय म्हणायचे आहे?

शरद पाटील :-

तो निचरा का होत नाही?

मा. आयुक्त :-

तुम्ही सांगा.

शशिकांत भोईर :-

का उतरले नाही?

मा. आयुक्त :-

तुम्ही आम्हाला प्रश्न विचारता का उतरले नाही हे तुम्ही सांगा. साफसफाई झाली नाही असे म्हणता?

शरद पाटील :-

त्याचे उत्तर आम्ही द्यायचे?

मा. आयुक्त :-

कमी वेळेमध्ये हायटाईड असताना जास्त पाऊस झाला त्यामुळे पाण्याचा निचरा होण्यासाठी वेळ लागला.

शरद पाटील :-

किती? सहा तास?

मा. आयुक्त :-

होय.

शरद पाटील :-

कशाला? सहा तास का लागले?

(सभागृहात गोंधळ)

शरद पाटील :-

नालेसफाई झाली नाही हे मी तुम्हाला सांगतो.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही खोटे बोलता.

शरद पाटील :-

मग आता चला.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौरांना घेऊन आम्ही स्वतः फिरलो आहे.

शरद पाटील :-

या विषयावर बोलायचे आहे. लोकांचे नुकसान झाले तर कोण देणार?

(सभागृहात गोंधळ)

मा. आयुक्त:-

गेल्या वर्षीच्या गोष्टी मला सांगू नका. गेल्या वर्षी म्हणून २० टक्के पाणी कपात झाली. पाऊस किती झाला हे मला सांगू नका.

(सभागृहात गोंधळ)

भगवती शर्मा :-

लक्षवेधीचा विषय सुरु झालेला आहे. त्यावर तुम्ही चर्चा करू द्या.

(सभागृहात गोंधळ)

शरद पाटील :-

सरस्वती स्कुल दोन दिवस बंद ठेवला. तिथे गुडघाभर पाणी होते. मी साहेबांचा दुसऱ्या दिवशी टाईम घेतला. तुम्ही भेट दिली नाही. आणि मा. उपायुक्त सुध्दा भेटायला आले नाहीत. त्या दिवशी माझ्या जोडीला पन्नास माणसे होती.

मा. आयुक्त :-

त्या दिवशी अचानक संध्याकाळी फॅक्स आला म्हणून मी मिटींगला गेलो होतो. म्हणजे तुम्हाला टाईम दिला नाही असा त्याचा अर्थ आहे का?

शरद पाटील :-

दोन्ही मा. उपायुक्त साहेबांना बोलावले. दोन्ही आले नाहीत.

मा. आयुक्त :-

मी त्यांना सांगितले होते.

शरद पाटील :-

आले नाहीत. विचारा.

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, याच्यावर चर्चा झाली पाहिजे. कारण ताबडतोब पंधरा मिनिटात पाणी साचते.

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. ०९, दि. २१/०२/२००९ व दि. २४/०२/२००९ (दि. २१/०२/२००९ रोजीची तहकुब सभा)
रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

(सभागृहात गोंधळ)

अनिल सावंत :-

सचिव साहेब, काय चालले आहे?

उपसचिव :-

इतिवृत्तांत वाचतो.

जुबेर इनामदार :-

तुमच्याकडे लक्षवेधी आहे ना?

उपसचिव :-

लक्षवेधी मा. महापौरांकडे दिलेली होती.

अनिल सावंत :-

त्यानंतर सगळे संपले? मा. महापौरांनी काय सांगितले?

उपसचिव :-

मा. महापौरांनी पुढचा विषय घ्यायला सांगितला.

अनिल सावंत :-

लक्षवेधीचे काय झाले?

मा. महापौर :-

श्री. प्रभात पाटील यांची लक्षवेधी असल्यामुळे, त्या या ठिकाणी हजर नसल्यामुळे पुढच्या मिटींगमध्ये लक्षवेधी घेण्यात येईल.

शशिकांत भोईर :-

आत्ता घ्यायला हरकत नाही. मा. महापौर साहेब, आत्ता तुम्ही चर्चेला घ्या.

मा. महापौर :-

तुमचा विषय काय आहे.

शशिकांत भोईर :-

आमचा विषय हाच की, आमचा केबीन रोड भरल्यानंतर आमच्या सर्व वॉर्डमध्ये पाणी भरते.

मा. महापौर :-

आत्ता बोलून काही होणार आहे का? आपण त्यावर काहीतरी इलाज करू.

(सभागृहात गोंधळ)

जुबेर इनामदार :-

सन्मा. सदस्या श्रीम. प्रभात पाटील यांनी श्री. अनिल सावंत यांना प्रभारी केले आहे. त्यांना चर्चा करू द्या.

(सभागृहात गोंधळ)

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब कोणता विषय आहे? काय ठराव आहे? आम्हाला या विषयावर ठराव मांडायचा आहे. मा. महासभा दि. २९/०६/२०१०, मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण ०२, नियम 'के' अन्वये प्रस्ताव. मिरा भाईंदर महानगरपालिकेतील नाल्याची साफसफाई करण्याचा ठेका रद्द करणेबाबत. मिरा भाईंदर महानगरपालिका.....

मा. महापौर :-

एक ठराव वाचत असताना दुसरा ठराव घेणार नाही.

नरेंद्र मेहता :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात अलिकडेच झालेल्या पावसात नालेसफाई नीट न झाल्यामुळे भाईंदर (पू.) मिरारोड, नयानगर तसेच जवळ जवळ सर्वच शहरात तीन ते चार फुट पाणी तुंबले होते.

प्रशासनाची अकार्यक्षमता व ठेकेदाराशी असलेले संगनमत यामुळेच नालेसफाई झालेली नाही. यामुळे नगरिकांना नाहक त्रास भोगावा लागला व व्यापाऱ्यांचे मोठ्या प्रमाणात पावसाचे पाणी शिरून समानाचे नुकसान झालेले आहे.

या सर्व प्रकरणास जबाबदार धरून सर्व नालेसफाईचे ठेके रद्द करून त्यांना काळ्या यादीत टाकण्यात यावे असा आम्ही ठराव मांडीत आहोत.

मा. महापौर :-

हा विषय नसल्यामुळे हा विषय घेण्यात येणार नाही. असा ठराव मांडू शकत नाही.

नरेंद्र मेहता :-

‘क’ खाली प्रस्ताव आहे. घ्यावा लागेल.

(सभागृहात गोंधळ)

वंदना चक्रे :-

मा. महापौर साहेब, श्री. सुदाम गोडसे कुठे आहेत, त्यांना स्टेजवर आणा.

मा. महापौर :-

तुम्ही खाली बसून घ्या. तुम्ही नंतर येऊन सांगा.

वंदना चक्रे :-

साहेब, मा. आयुक्त साहेबांनी तुम्हाला तसे बोलले तर कसे होईल. मला बोलतात की, तुमचे आम्ही गडी आहोत का? मला उत्तर दिले नाही तर मी खाली बसेन.

नरेंद्र मेहता :-

मा. पिठासीन अधिकारी, मी ‘क’ खाली प्रस्ताव दिलेला आहे.

अनिल सावंत :-

‘क’ खाली प्रस्ताव नाही, त्यांनी ठराव दिलेला आहे. तो ठराव होऊ शकत नाही. ठरावासाठी प्रस्ताव द्यावा लागतो.

वंदना चक्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, पहिले माझ्या प्रश्नाचे उत्तर द्या. आपण श्री. सुदामराव गोडसे यांना पाठीशी घालू नका. मला उत्तर पाहिजे.

मा. महापौर :-

एकदा बसायला सांगितले तर तुम्ही खाली बसले पाहिजे.

वंदना चक्रे :-

मला उत्तर मिळत नाही. तोपर्यंत मी सभागृह चालू देणार नाही. मा. सभागृह नेता श्री. जयंतदादा पाटील, तुम्हाला माझी विनंती आहे. मी सहन करून घेणार नाही.

जुवेर इनामदार :-

मा. आयुक्त साहेब, त्यांना स्पष्ट उत्तर द्या. त्यांना समाधान करू द्या.

मा. आयुक्त :-

त्यांना श्री. गोडसे बद्दल बोलायचे आहे. श्री. गोडसे यांची आई सिरिअस असल्यामुळे ते गावाला गेले आहेत. ते आल्यानंतर विचारतो.

वंदना चक्रे :-

त्या दिवशी पर्सनली येईन पण सांगितले. आपण बोललात की, आत्ता फोन करून विचारतो. साहेब, तुम्ही असे करू नका.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, प्रश्नोत्तराचा तास संपल्यानंतर तुमच्याकडे सचिवांनी लक्षवेधी दिली. तुम्ही त्याच्यावर काय निर्णय घेतला.

मा. महापौर :-

प्रभात मॅडम गैरहजर असल्यामुळे लक्षवेधी पुढच्या मिटींगला घेण्यात येईल.

अनिल सावंत :-

हरकत नाही. तुम्ही घ्या. श्रीम. प्रभात पाटील, सिनिअर नगरसेविका आहेत. त्यांनी सचिवांनी पत्र दिले होते की, माझी लक्षवेधी घ्यावी. आणि पत्र व्यवहारासाठी मी श्री. अनिल सावंत यांना नॉमीनेट करत आहे. त्याचे काय झाले?

मा. महापौर :-

आत्ता घेण्यात आलीच नाही. तुम्ही आत्ता बसून घ्या. पुढच्या मिटींगला घेणार सांगितले.

प्रशांत पालांडे :-

मा. महापौर साहेब, अत्यंत महत्वाचा विषय आहे. त्याच्यावर चर्चा झाली पाहिजे. सगळ्या सभागृहाची इच्छा आहे की, त्या विषयावर चर्चा झाली पाहिजे.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही ही लक्षवेधी नंतर घ्या. पहिला सदस्य गैरहजर आहे, दुस-याचे कोणाचे पत्र आहे ते रेकॉर्डवर घ्या. तीनपैकी तुम्ही प्रेफरन्स देता ना? मग प्रेफरन्सवाईज तुम्ही दुसरे लेटर पटलावर घेतले पाहिजे. तसे तुम्ही घ्या. मी सभाशास्त्रानुसार बोलतो.

अनिल सावंत :-

हरकत नाही. तुमच्या अधिकारात आहे. तुम्ही दुस-या मिटींगला घ्यायला हरकत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तो त्यांचाच अधिकार आहे. तीन पत्र आली. एक सदस्य गैरहजर आहे तर दुस-याचे घेतले पाहिजे. हा त्यांचा अधिकार आहे. श्रीम. प्रभात पाटील गैरहजर राहण्याचे कारण काय? त्यांनी रजेचा अर्ज दिला आहे का? सुचना करायची आणि मग गैरहजर राहायचे.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, हे प्रशासन कसे मिसगाईड करते याचे एक चांगले उदाहरण आहे. श्रीम. प्रभात पाटील यांनी मला नॉमिनेट केले. तर तो विषय घेता येत नाही. प्रशासनाने श्रीम. प्रभात पाटील यांना कळवले का?

मा. महापौर :-

हे पत्र तुम्ही मला दोन तास अगोदर द्यायला पाहिजे होते.

अनिल सावंत :-

श्रीम. प्रभात पाटील यांनी जे पत्र दिले होते. मला अधिकार दिलेला. सचिवांना दिलेले आहे. याची अॅक्नॉलेजमेंट आहे. तुम्ही श्रीम, प्रभात पाटील यांना का कळवले नाही? लक्षवेधीचे अधिकार मला दिले आहेत असे पत्र सचिवांना दिले होते.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, जर घेता येत असेल तर घ्या. नाही घेता येत असेल तर एकदा ठणकावून सांगा की, नाही घेणार. विषय संपवून टाका.

प्रशांत पालांडे :-

विषय महत्वाचा आहे.

मिलन म्हात्रे :-

विषय संपवून टाका हे नाही.

लक्ष्मण जंगम :-

घेता येत असेल तर घ्या. घेता येत नसेल तर नका घेऊ. पुढच्या मिटींगला.

अनिल सावंत :-

ठिक आहे. तुम्ही लक्षवेधी घ्या. पण प्रशासन तुम्हाला पूर्ण माहिती देत नाही, अंधारात ठेवते. त्यामुळे इथे फसगत होते. हा मुद्दा जरा लक्षात घ्या.

जयंत पाटील :-

मा. महापौर साहेब, नियमानुसार ज्यांची लक्षवेधी आहे, त्यांनी जर त्यांना ऑथोरिटी दिली असेल तर तुम्हाला लक्षवेधी घ्यायला पाहिजे आणि जर आज तुम्ही घेतली नाही तर तो नियम कायमचा लागून राहिल. याचा तुम्ही विचार करा.

प्रशांत पालांडे :-

नालेसफाईवर चर्चा झाली पाहिजे.

जयंत पाटील :-

तुमचे म्हणणे हे आहे की, ज्यांनी लक्षवेधी आणली ती व्यक्ती सभागृहामध्ये नाही. परंतु त्यांनी पत्र दिले आहे. की, लक्षवेधी घ्यायला पाहिजे. नाहीतर हा नियम कायम लागून राहिल. या नियमाचे उदाहरण कायमचे तुम्हाला या सभागृहात द्यावे लागेल. सचिवांनी याबद्दल माहिती द्यावी.

मिलन म्हात्रे :-

इतर सदस्यांनी पण पत्र दिले आहे. आणि सदस्य गैरहजर का राहिले. ही दुसरी घटना आहे. मागच्या वेळेला श्री. आसिफ शेख गैरहजर होते. आणि आज या गैरहजर आहेत. आणि लक्षवेधी झाल्यानंतर श्री. आसिफ शेख सभागृहात आले.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब, माझ्या माहितीप्रमाणे आपणही मा. आयुक्तांना पत्र दिलेले आहे की, नालेसफाई बरोबर झालेली नाही. ठेका रद्द करावा. म्हणजे नालेसफाईबाबत आपणही असमाधानी आहे. आपले त्यांच्याकडे पत्र आहे.

मा. महापौर :-

मी स्वतः पत्र दिलेले आहे की, समाधानकारक गटार साफ नसल्यामुळे त्यांच्यावर कायदेशीर कार्यवाही करा.

नरेंद्र मेहता:-

आम्ही आता तेच म्हणतो की, त्यांच्यावर कार्यवाही करावी. कार्यवाही करा, विषय संपवा.

मा. महापौर :-

त्या प्रत्येक कॉन्ट्रॅक्टरला दंड आकारण्यात आलेला आहे.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब, दंड आकारणे हा कुठला नियम आहे? कुठला दंड? किती दंड?

मा. महापौर :-

अॅग्रीमेंटमध्ये तसा क्लॉज टाकलेला आहे.

अनिल सावंत :-

एक तर त्या लक्षवेधीवर चर्चा करा. नाहीतर त्या विषयाच्या अनुषंगाने कोणताही प्रश्न घेऊ नका.

भगवती शर्मा :-

यह कौनसा नियम है, लेटर के उपर यह प्रश्न पुछा?

अनिल सावंत :-

ही चर्चा करायची असेल तर लक्षवेधी घ्या. नाहीतर पुढचा प्रश्न घ्या.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, आपण वारंवार त्या विषयावर चर्चा करत असताना तुम्ही एक वेळा जर घ्यायचा असेल तर सखोल चर्चा होऊ द्या. नाहीतर तो विषय पुढच्या सभेला घ्यायचा असे ठणकावून सांगून विषय संपवून टाका.

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहेब, मा.सभागृह नेते श्री. जयंत पाटील साहेबांनी सांगितल्याप्रमाणे या नियमाचे उल्लंघन झाले तर प्रत्येक वेळेला ही उदाहरणे द्यायला लागतील. त्यांचे म्हणणे बरोबर आहे. त्यांच्या मताशी मी सहमत आहे.

मा. महापौर :-

नियमाचे उल्लंघन होत नाही. आपण पत्र दिलेले मला त्यांनी स्वतः मला सांगितले. मला स्वतःला माहिती नव्हते असे त्यांनी सांगितले. आधी माहिती नव्हते. याच्यामध्ये एखदा जबान बाहेर दिल्यानंतर मला परत मागे घेता येत नाही. मी निर्णय मागे घेणार नाही.

जयंत पाटील :-

दि. २१/०२/२००९ व दि. २४/०२/२००९ (दि. २१/०२/२००९ रोजीची तहकुब सभा) रोजीच्या मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या सुचना व दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

प्रकरण क्र. ०९ :-

दि. २१/०२/२००९ व दि. २४/०२/२००९ (दि. २१/०२/२००९ रोजीची तहकुब सभा) रोजीच्या मा. महासभांचे इतिवृत्तांत कायम करणे.

ठराव क्र. ११ :-

दि. २१/०२/२००९ व दि. २४/०२/२००९ (दि. २१/०२/२००९ रोजीची तहकुब सभा) रोजीच्या मा. महासभेच्या इतिवृत्तांतामध्ये मा. सदस्य यांनी सुचविलेल्या सुचना व दुरुस्त्यांसह इतिवृत्तांत कायम करण्यांत येत आहे.

सुचक :- श्री. जयंत पाटील

अनुमोदक :- श्री. लक्ष्मण जंगम

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १०, मिरा भाईदर महानगरपालिका परिवहन समिती सदस्य कै. अमर कुलमणी राउत हे मरण पावल्याने रिक्त झालेल्या परिवहन समितीच्या एका जागी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण २ कलम २५ (९) अन्वये एका सदस्याची उर्वरीत कालावधीसाठी नेमणूक करणे. (परिवहन सदस्य नेमणूकीसाठी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम २५(२) नुसार अर्हता प्राप्त

सदस्यांचे नाव विहित नमुन्यांत अर्जासह पिठासीन अधिकारी ह्यांचेकडे सभा सुरु होताना सादर करावे. शासन पत्र क्र. संकिर्ण २०८/४३४/प्र.क्र.-१५१/२००८, दि. २०/१०/२००८.) गटनेता श्री. शफीक अहमद सादत खान यांनी नाव सुचवलेले आहे. ते मी मा. महापौरांकडे सुपूर्द करतो.

मा. महापौर :-

श्री. अब्दुल रहेमान हकीकुल्ला.

मिलन म्हात्रे :-

ते काय झाले आहेत? नियुक्ती केली की, त्यांना रिटायर केले?

मा. महापौर :-

त्यांचे नाव घोषित करण्यात आलेले आहे.

प्रकरण क्र. १० :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका परिवहन समिती सदस्य कै. अमर कुलमणी राउत हे मरण पावल्याने रिक्त झालेल्या परिवहन समितीच्या एका जागी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण २ कलम २५ (९) अन्वये एका सदस्याची उर्वरीत कालावधीसाठी नेमणूक करणे. (परिवहन सदस्य नेमणूकीसाठी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम २५(२) नुसार अर्हता प्राप्त सदस्यांचे नाव विहित नमुन्यांत अर्जासह पिठासीन अधिकारी ह्यांचेकडे सभा सुरु होताना सादर करावे. शासन पत्र क्र. संकिर्ण २०८/४३४/प्र.क्र.-१५१/२००८, दि. २०/१०/२००८.)

ठराव क्र. १२ :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका परिवहन समिती सदस्य कै. अमर कुलमणी राउत हे मरण पावल्याने रिक्त झालेल्या परिवहन समितीच्या एका जागी मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण २ कलम २५ (९) अन्वये एका सदस्याची उर्वरीत कालावधीसाठी नेमणूक करणेस संयुक्त लोकशाही आघाडीचे गटनेता यांनी श्री. अब्दुल रहेमान हकीकुल्ला चौधरी यांचे नाव सुचविले आहे. तरी कै. अमर कुलमणी राउत यांचे सदस्य पदाचा जो उर्वरीत कालावधी होता त्या उर्वरीत कालावधीकरीता श्री. अब्दुल रहेमान हकीकुल्ला चौधरी यांची परिवहन समिती सदस्य पदी नेमणूक करण्यात येत आहे.

सही/-

पिठासिन अधिकारी तथा महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

आयुक्तांकडील पत्रे व कामकाज. प्रकरण क्र. ११, मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात घनकचरा प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा उपलब्ध करणे व महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करून प्रकल्पासाठी जागा आरक्षित करणे.

भगवती शर्मा :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रातील मौजे उत्तन, पाली येथिल क्षेत्र ३१.४६ हेक्टर ही जागा मा. जिल्हाधिकारी, ठाणे यांचे आदेश क्र. महसूल/कक्ष-१/टे-१/एलबीपी/कावि-१५७२/२००२, दि.२६/१२/२००२ अन्वये आगाऊ ताबा देणेबाबत मंजूर झाले असून दि.३१/१२/२००२ रोजी उपरोक्त नमुद क्षेत्रासाठी ७/१२ अभिलेखात इतर हक्कात मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे नाव नोंदविण्यात आले आहे.

मंजूर विकास योजनेप्रमाणे सदर जागेचा भूखंड डोंगराळ क्षेत्र (HILL AREA) आहे. तथापि, सदर क्षेत्र समुद्र सपाटी पासून ५०.०० मी. पेक्षा कमी उंचीवर असल्याने त्याठिकाणी नाविकास क्षेत्राचा (No Development Zone) वापर अनुज्ञेय होता. सबब या जागेवर घनकचरा प्रकल्प सुरु करण्यासाठी महानगरपालिकेने विहित कार्यपध्दती अवलंबून मे. एन्जर बायोटेक यांना BOT तत्वावर सदर प्रकल्प उभारणेस व वापरणे व चालविणेस मंजूरी देण्यात आलेली होती. याबाबत कार्यादेश देण्यात आलेला आहे. त्यानंतर महानगरपालिकेने नियुक्त केलेल्या कंत्राटामार्फत शहरात दैनंदिनी जमा होणारा कचरा प्रकल्पाच्या ठिकाणी जमा करून कच-यावर पुढील प्रक्रिया करण्यात येत होती.

माहे ऑगस्ट २००८ मध्ये नागरी भूमी हक्क संघर्ष समिती (उत्तन, डोंगरी, तारोडी, चौक, पाली) यांनी घनकचरा प्रकल्पामधून अत्यंत दुर्गंधी येत असून आरोग्यास धोका असल्याबाबत निवेदन दिलेले होते. त्यानंतर आयुक्त यांनी दि.०६/१०/२००८ व दि.१७/१०/२००८ रोजी परिसरातील प्रतिनिधी नागरीक व लोकप्रतिनिधी यांची बैठक घेवून दैनंदिन कचरा प्रकल्प ठिकाणी बंद वाहतातून कच-याची वाहतूक करण्याचे ठरले होते व त्याप्रमाणे कार्यवाही सुरु करण्यात आलेली होती. तसेच प्रदुषण नियंत्रण मंडळाकडून प्रकल्पापासून निघणा-या वायुची तपासणी करण्यात आलेली असता, वायुमध्ये प्रदुषणाचे प्रमाण विहित मर्यादेत असल्याचे प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने कळविलेले आहे. तथापि, दि.१३/०९/२००९ पासून सदर संघर्ष समितीने जन आंदोलन सुरु करून प्रकल्प ठिकाणी कचरा टाकण्याचे काम बंद पाडण्यात आले.

महानगरपालिकेने पोलीस संरक्षण घेवून प्रकल्प सुरु ठेवण्याचे प्रयत्न करण्यात आले. तथापि, कायदा व सुव्यवस्थेचा प्रश्न निर्माण होत असल्यामुळे पोलीस संरक्षणात कचरा टाकण्याचे काम बंद करण्यात आले. त्यामुळे शहरातील कचरा ज्या - ज्या ठिकाणी मोकळी जागा असेल त्या ठिकाणी कचरा टाकणेत येत होता. तथापि, दररोज जमा होणारा कचरा पहाता उपलब्ध होणारी जागा अपूरी होत असल्याने शहरामध्ये आरोग्याचा प्रश्न निर्माण झालेला होता. याबाबत शासन स्तरावर सुध्दा प्रकल्प सुरु होणेबाबत दि.०५/१०/२००९ रोजी बैठक आयोजित करण्यात आलेली होती. सदर बैठकीत आंदोलन कर्त्यांनी उपस्थित केलेल्या मुद्याबाबत काही उपाय-योजना सुचविलेल्या होत्या. सदर उपाय-योजनेची पूर्तता महानगरपालिकेतर्फे करण्याचे काम सुरु आहे. त्यानंतर दि.११/०१/२०१० रोजी महानगरपालिकेचे मुख्य कार्यालयात मा. खासदार श्री. संजीव नाईक, मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोन्सा, मा. आमदार श्री. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उप-महापौर व इतर सर्व पक्षिय लोकप्रतिनिधी यांच्या उपस्थितीत बैठक आयोजित करणेत आलेली होती. सदर बैठकीत घनकचरा प्रकल्प इतर जागेत उभा करणे आवश्यक असल्याचे नमुद करुन पर्यायी जागा उपलब्ध होईस्तोवर शहरात दैनंदिन निर्माण होणारा घनकचरा मौजे उत्तन येथील सध्या असलेल्या प्रकल्पाच्या ठिकाणी टाकणेत यावा, असे ठरले. त्यानंतर दि.१६/०३/२०१० रोजी पुनश्च मा. खासदार श्री. संजिव नाईक, मा. आमदार, श्री. गिल्बर्ट मेन्डोन्सा, मा. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उपमहापौर यांच्यासह आंदोलनकर्ते व स्थानिक नागरीक यांचे सोबत चर्चा करुन दि.१६/०३/२०१० पासून दैनंदिन कचरा उत्तन येथिल जागेवर टाकण्याचे ठरवून कचरा टाकण्याची सुरुवात करण्यात आलेली आहे. आंदोलनकर्ते यांना महानगरपालिकेच्या वतीने पत्र क्र. मनपा/आरोग्य/६२४/२००९-१०, दि.१२/०३/२०१० अन्वये प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा मौजे वरसावे येथिल स.क्र. ३/४ या शासकीय जागेची मागणी तसेच मौजे डोंगरी, स.क्र. १९ येथिल जागेची मागणी करणेबाबत पत्र देण्यात आलेले आहे व पर्यायी जागेत घनकचरा प्रकल्प स्थलांतरीत करण्याचे पत्र देण्यात आलेले आहे.

घनकचरा प्रकल्पाच्या अनुषंगाने निर्माण झालेली परिस्थिती त्याबाबत करण्यात आलेल्या उपाययोजना व वेळोवेळी आयोजित केलेल्या बैठका तसेच आंदोलनकर्त्यांसोबत करण्यात आलेली तडजोड इत्यादी मुद्दे विचारात घेवून घनकचरा प्रकल्प अन्य ठिकाणी उभारणे आवश्यक आहे.

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना शासन अधिसूचना क्र. टीपीएस-१२९६/८४७/सीआर-१६२/९६/युडी-१२, दि.१४/०५/९७ अन्वये व वगळलेल्या भागाची विकास योजना शासन अधिसूचना क्र. टीपीएस-१२९८/नपा/सीआर-८९/९८/युडी-१२, दि.२५/०८/२००० अन्वये मंजूर करण्यात आलेली असून ती अनुक्रमे दि.१५/०७/९७ व दि.१५/१०/२००० पासून अंमलात आलेली आहे.

मंजूर विकास योजना घनकचरा प्रकल्पासाठी आवश्यक असणारे मोठ्या स्वरूपाचे आरक्षण प्रस्तावित नाही. प्रकल्पासाठी लागणारी जागा ही लोकवस्ती पासून दुर असणे आवश्यक आहे. त्यामुळे उत्तन येथिल निर्माण झालेली परिस्थिती अन्य ठिकाणी निर्माण होवू नये म्हणून लोकवस्ती नसलेल्या ठिकाणी प्रस्तावित करणे योग्य राहिल.

तदनुषंगाने विकास योजना आराखडा व सद्यस्थितीत जागेवर झालेल्या विकास याबाबत प्राथमिक निरीक्षण केली असता, मौजे वरसावे येथिल घोडबंदर-ठाणे, राज्य महामार्ग क्र. ४२ च्या पश्चिमेकडे सद्यस्थितीत लोकवस्ती नाही व इतर विकास कामे झालेली दिसून येत नाहीत. सबब या ठिकाणी घनकचरा प्रकल्पासाठी जागा निश्चित करणे योग्य होईल. विकास आराखड्याच्या छाया प्रतीवर प्रस्तावित प्रकल्पाखालील जागेचे स्थान दर्शविण्यात आलेले आहे. तसेच प्रस्तावित आरक्षणाखालील जागेस जाणेयेण्यासाठी १५.०० मी. रुंदीचा रस्ता प्रस्तावित करण्यात आलेला आहे. नव्याने प्रस्तावित होणारे आरक्षणाखालील क्षेत्र सुमारे ४५.०० हेक्टर आहे. या पैकी मौजे वरसावे, स.क्र. ३/४, ३४ ही शासकीय जागेची मागणी करणे व शासकीय जागा प्रकल्पासाठी संबंधित विभागाकडून हस्तांतरीत करुन घेणे तसेच मौजे वरसावे स.क्र. ३४, ३/४, ५६, ५७, ५८, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ७१, ५५, ६७, ६८, ७०, ६९, ७२, ७३, ७७ या ठिकाणी मौजे पाली व उत्तन येथील सध्या कार्यरत असलेल्या घनकचरा प्रकल्प स्थलांतरीत करण्यास ही महासभा मंजुरी देत आहे.

मौजे - वरसावे, स.क्र. ३४, ३/४, ५६, ५७, ५८, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ७१, ५५, ६७, ६८, ७०, ६९, ७२, ७३, ७७ या जागेत महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करुन आरक्षण प्रस्तावित करण्याची कार्यवाही करण्यास व सर्व कार्यवाही पार पाडण्यास प्रस्ताव तसेच मा.शासनास मंजुरीसाठी सादर करण्यासाठी आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार या महासभेच्या ठरावानुसार देण्यात येत आहे.

प्रस्तावित आरक्षणाखालील खाजगी जागा संपादीत करणे / वाटाघाटीने ताब्यात घेणे, विकास हक्क प्रमाणपत्राद्वारे जागा प्राधान्याने ताब्यात घेणे इ. कार्यवाही बाबत आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार देण्यात येत आहे. महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाच्या आरक्षणास स्वतंत्र आरक्षण क्रमांक व आरक्षणाचे नाव डंपींग ग्राउंड, कंपोस्ट डेपो, सिवरेज डिस्पोजल व ट्रिटमेंट प्लान्ट, बायोप्रोडक्ट प्लान्ट या प्रमाणे नामाभिदान करण्यास हि महासभा मंजुरी देत आहे.

फेरबदलाखालील जागेस पोच रस्ता उपलब्ध होणेसाठी विकास योजनेतील दक्षिणोत्तर १५ मी रुंदीचे दोन्ही रस्ते आरक्षणाच्या जागेपर्यंत विस्तारीत करण्यासाठी फेरबदलाच्या कार्यवाहीस, व जागा प्रत्यक्ष ताब्यात घेण्याच्या कार्यवाहीस / संपादनास व फेरबदलाचा प्रस्ताव मा.शासनास सादर करण्यास ही महासभा मंजूरी देत असून व त्याबाबत संपुर्ण कार्यवाही करण्यास आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार देण्यास ही महासभा मंजूरी देत आहे.

एस.ए.खान :-

माझे अनुमोदन आहे.

प्रशांत पालांडे :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील मौजे उत्तन, पाली येथील क्षेत्र ३१.४६ हेक्टर ही जागा मा. जिल्हाधिकारी, ठाणे यांचे आदेश क्र. महसूल/कक्ष-१/टे-१/एलबीपी/कावि-१५७२/२००२, दि.२६/१२/२००२ अन्वये आगाऊ ताबा देणेबाबत मंजूर झाले असून दि.३१/१२/२००२ रोजी उपरोक्त नमुद क्षेत्रासाठी ७/१२ अभिलेखात इतर हक्कात मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे नाव नोंदविण्यात आले आहे.

मंजूर विकास योजनेप्रमाणे सदर जागेचा भूखंड डोंगराळ क्षेत्र (HILL AREA) आहे. तथापि, सदर क्षेत्र समुद्र सपाटी पासून ५०.०० मी. पेक्षा कमी उंचीवर असल्याने त्याठिकाणी नाविकास क्षेत्राचा (No Development Zone) वापर अनुज्ञेय होता. सबब या जागेवर घनकचरा प्रकल्प सुरु करण्यासाठी महानगरपालिकेने विहित कार्यपध्दती अवलंबून मे. एन्जर बायोटेक यांना BOT तत्वावर सदर प्रकल्प उभारणेस व वापरणे व चालविणेस मंजूरी देण्यात आलेली होती. याबाबत कार्यादेश देण्यात आलेला आहे. त्यानंतर महानगरपालिकेने नियुक्त केलेल्या कंत्राटामार्फत शहरात दैनंदिनी जमा होणारा कचरा प्रकल्पाच्या ठिकाणी जमा करून कच-यावर पुढील प्रक्रिया करण्यात येत होती.

माहे ऑगस्ट २००८ मध्ये नागरी भूमी हक्क संघर्ष समिती (उत्तन, डोंगरी, तारोडी, चौक, पाली) यांनी घनकचरा प्रकल्पामधून अत्यंत दुर्गंधी येत असून आरोग्यास धोका असल्याबाबत निवेदन दिलेले होते. त्यानंतर आयुक्त यांनी दि.०६/१०/२००८ व दि.१७/१०/२००८ रोजी परिसरातील प्रतिनिधी नागरीक व लोकप्रतिनिधी यांची बैठक घेवून दैनंदिन कचरा प्रकल्प ठिकाणी बंद वाहतातून कच-याची वाहतूक करण्याचे ठरले होते व त्याप्रमाणे कार्यवाही सुरु करण्यात आलेली होती. तसेच प्रदुषण नियंत्रण मंडळाकडून प्रकल्पापासून निघणा-या वायुची तपासणी करण्यात आलेली असता, वायुमध्ये प्रदुषणाचे प्रमाण विहित मर्यादेत असल्याचे प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने कळविलेले आहे. तथापि, दि.१३/०९/२००९ पासून सदर संघर्ष समितीने जन आंदोलन सुरु करून प्रकल्प ठिकाणी कचरा टाकण्याचे काम बंद पाडण्यात आले.

दि. १३/०९/२००९ पासून मा. फादर श्री. जो बोजीस अध्यक्ष नागरी व राजकीय कक्ष उत्तन भाईंदर यांच्या नेतृत्वाखाली घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्पाविरोधात आंदोलन सुरु करणार तसेच सदर आंदोलनास मा. श्री. कोळसे पाटील (माजी न्यायमुर्ती उच्च न्यायालय) उपस्थित राहणार असल्याचे पोलिस निरीक्षक भाईंदर (प.) यांनी महापालिकेस कळविले होते. महापालिकेने दि. ०९/०९/२००९ रोजी लेखी पत्रान्वये फादर श्री. जो बोजीस व मा. श्री. कोळसे पाटील यांना प्रकल्पाबाबत नागरीकांच्या असलेल्या तक्रारी संबंधी चर्चा करणेकरीता बोलविले होते. परंतु, फादर श्री. जो बोजीस व मा. श्री. कोळसे पाटील यापैकी कोणीही चर्चेकरीता उपस्थित झाले नाही. मा. आयुक्त व इतर महापालिका अधिकारी आंदोलन कर्त्यांना भेटण्यासाठी गेले असता त्यांनी चर्चा करण्यास नकार दिला तसेच भाईंदर (प.) येथील चर्चेचे फादर श्री. बोजीस यांना भेटण्याकरीता गेले असता त्यांनी चर्चा करण्यास नकार दिला होता.

मा. जिल्हा पोलिस अधिक्षक यांना दि. १४/०९/२००९ रोजी घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प ठिकाणी कचरा वाहतूक घेऊन जाणा-या वाहनाकरिता पोलिस बंदोबस्त मिळण्याबाबत विनंती केली होती. दि.१६/०९/२००९ रोजी लेखी पत्रान्वये कचरा घेऊन जाणा-या वाहनाकरिता पोलिस बंदोबस्त मिळणेस पुनःश्च विनंती करण्यात आली होती.

परंतु त्यांच्याकडून आवश्यक ती मदत न मिळाल्याने सिव्हिल ॲप्लीकेशन क्र.९८/२००९ अन्वये मा. उच्च न्यायालयात असलेल्या जनहितार्थ याचिका क्र. ३६/०७ मध्ये अर्ज दाखल केला होता याबाबत मा. उच्च न्यायालयाने अतिरिक्त मुख्य सचिव गृह विभाग यांना महापालिकेस आवश्यक तो पोलिस बंदोबस्त देणेबाबत आदेशित केले आहे. त्यानुसार दि.२४/०९/२००९ रोजी सकाळी ८.०० वाजता महापालिकेच्या कचरा वाहतूक करणारी वाहने पोलिस बंदोबस्तात उत्तन येथील घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्पाकडे नेण्यात आली यावेळी आंदोलनकर्त्यांनी वेलंकनी देवीचा पुतळा रस्त्यात ठेऊन स्त्रिया व मुलांना जमा करून आरती म्हणण्यास सुरुवात केली होती. यावेळी पोलिसातर्फे लाठी हल्ला करण्यात आला कायदा व सुव्यवस्था प्रश्न निर्माण होऊ नये याकरिता शासनानी समितीची नेमणूक केली होती.

दि.०५/१०/२००९ रोजी मा. सचिव नगरविकास विभाग यांच्या अध्यक्षतेखाली महापालिका घनकचरा प्रक्रिया संदर्भात बैठक आयोजित करण्यात आली होती या बैठकीत प्रादेशिक अधिकारी महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ विभागीय आयुक्त कोकण भवन, पोलिस अधिक्षक ठाणे तसेच आंदोलनकर्ते नागरीक मिरा यांचे प्रतिनिधी उपस्थित होते. यावेळी मा. सचिवांनी घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्पाची पाहणी करणेकरीता उपसचिव

नगरविकास विभाग, प्रादेशिक अधिकारी महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ यांचे शास्त्रज्ञ व तंत्रज्ञ, नॅशनल एन्वायमेंटल इंजि. रिसर्च इंस्टिट्यूट यांचे विभागीय प्रमुख यांची समिती स्थापन केली होती. समितीने महापालिका घनकचरा प्रकल्पाची पाहणी करून त्याबाबतचा अहवाल मा. सचिव, नगरविकास विभाग यांना सादर केला होता.

घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प संदर्भात प्राप्त सुचना व शिफारशीनुसार कार्यवाही बाबतचा प्रगती अहवाल दि.२१/११/२००९ रोजी मा. सचिव नगरविकास विभाग यांचे दालनात आयोजित बैठकियेच्या वेळी मा. नगरविकास सचिव यांचेकडे सादर केला. यावेळी बैठकीस उपस्थित राहण्याबाबत लेखी कळवूनही आंदोलनकर्त्यातर्फे कोणीही उपस्थित राहिले नाही.

महाराष्ट्र शासनाने पत्र क्र.मिभाम-११०९/१६२७/नवि-२८ नगरविकास विभाग, मंत्रालय, मुंबई-४०० ०३२. दि.०५/१२/२००९ अन्वये महापालिका घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प त्वरीत कार्यान्वित करण्याबाबत सुचना दिलेल्या आहेत. तसेच या संदर्भात उप-सचिव, नगर विकास विभाग. नवि-२८, डॉ.राकेश कुमार, विभागीय प्रमुख. (Regional Head) नॅशनल एन्वायरोनमेंट इंजिनिअरींग रिसर्च इंस्टिट्यूट (NEERI) वरळी, मुंबई व डॉ. वाय. बी. सोनटक्के. प्रादेशिक अधिकारी, महाराष्ट्र प्रदुषण नियंत्रण मंडळ, सायन, मुंबई यांच्या समितीने केलेल्या शिफारशी/सुचविलेल्या उपाययोजनांची काटेकोर अंमलबजावणी करणेबाबत लेखी कळविले होते.

त्यानंतर दि.११/०१/२०१० रोजी मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या मुख्य कार्यालयात मा. खासदार श्री. संजीव नाईक, मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा, मा. आमदार श्री. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उप-महापौर व इतर सर्व पक्षिय लोकप्रतिनिधी यांच्या उपस्थितीत बैठक आयोजित करण्यात आलेली होती.

त्या बैठकित मा. आयुक्तांनी मिटींगमध्ये निवेदन केले की, राज्यसरकार तज्ञ समिती व हायकोर्टांनी आदेश केले आहेत त्वरीत घनकचरा प्रक्रिया सुरु करण्यात यावा. या संदर्भात चर्चा सुरु असताना मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा यांनी सुचविले की एस्सल वर्ल्ड वाल्यांची मेरी जी संस्था आहे. त्यांची जागा मी मोफत मध्ये घेऊन देतो. ती जागा आपल्याला सोयीची आहे व त्याकरिता मी पत्र दिलेले आहे. त्या जागेवर आपल्याला परवानगी मिळण्याची शक्यता आहे. त्या जागेचा सर्वे नं. १७०, १७१, १७२ हा आहे. या जागेसाठी स्टॅडींग किंवा महासभेचा ठराव करा.

मला या कामासाठी १५-२० दिवसांची मुदत द्यावी असे निवेदन मिटींगमध्ये केले. त्यावर उपस्थित सर्व पक्षांच्या नेत्यांनी व प्रतिनिधींनी मान्य केले.

त्यानंतर दि.१६/०१/२०१० रोजी मा. आयुक्तांनी मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा यांना पत्र दिले की, आपण दि.११/०१/२०१० रोजीच्या बैठकीत मिरा-भाईंदर महानगरपालिकेला घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्पाकरीता पर्यायी जमिन उपलब्ध करून लवकरात-लवकर ताब्यात देण्याचे निवेदन केले होते.

त्यानंतर ही पर्यायी जागा उपलब्ध झाली नाही व घनकचरा प्रकल्पही सुरु झाला नाही. त्यानंतर दि.०५/०३/२०१० रोजी मिरा-भाईंदर महानगरपालिकेच्या मुख्य कार्यालयात मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा, मा. आमदार श्री. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उपमहापौर व इतर सर्व पक्षिय लोकप्रतिनिधी व पोलिस अधिकारी यांच्या उपस्थितीत बैठक आयोजित करण्यात आलेली होती. त्या बैठकीत उत्तन घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प सुरु करण्यासाठी सर्वांनी निर्णय घेतला व पोलिस अधिका-याकडे पोलिस बंदोबस्ताची मागणी करण्यात आली होती.

दि.१०/०३/२०१० रोजी आयुक्त निवासस्थानी उत्तन-धावगी घनकचरा प्रकल्प हलविण्याबाबत मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा यांच्या समवेत सर्व सन्माननिय धर्मगुरु यांची बैठक आयोजित करण्यात आली होती.

त्या बैठकीनंतर मा. फादर जो बॉर्जिस सहायक धर्मगुरु यांनी आयुक्त मिरा-भाईंदर महानगरपालिका यांना दि.१२/०३/२०१० रोजी पत्राद्वारे कळविले उत्तन-धावगी येथील घनकचरा प्रकल्प मौजे वर्सोवा येथील स.नं.३ हि.क्र. ४ वनविभाग महाराष्ट्र शासन या शासकीय जागेत जागा महापालिकेच्या ताब्यात आल्यानंतर कायमस्वरूपी हलविण्यात यावा. सदरची जागा न मिळाल्यास दुसरा पर्याय म्हणून मौजे डोंगरी येथील स.नं. १९ ही शासकीय जमिन महापालिकेच्या ताब्यात आल्यानंतर या ठिकाणी उत्तन-धावगी येथील घनकचरा प्रकल्प कायमस्वरूपी हलविण्यात यावा.

त्यानंतर त्याच दिवशी दि.१२/०३/२०१० रोजी आयुक्तांनी मा. फादर जो बॉर्जिस सहायक धर्मगुरु यांना आयुक्तांना कुठल्याही प्रकारचे अधिकार नसताना महापालिका घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्पाकरीता पर्यायी जागा म्हणून मौजे वर्सोवा येथे सर्वे क्र. ०३ हिस्सा क्र.०४ या वन विभाग महाराष्ट्र शासन या शासकीय जागेची मागणी मा. महासभेच्या मंजूरीनंतर करण्यात येईल. सदर जागेचा ताबा महापालिकेस मिळणेबाबत अडचण आल्यास मौजे डोंगरी सर्वे नं.१९ ही जागा महापालिकेच्या ताब्यात घेण्याबाबत मा. महासभेची मंजूरी घेऊन प्रकल्प पर्यायी जागेत हलविण्यात येईल असे आश्वासन पत्र देण्यात आले.

त्यानंतर दि.०७/०४/२०१० रोजी जनहित याचिका २३१/२००९ यामध्ये मिरा-भाईंदर महानगरपालिका व आंदोलनकर्ता यांनी मा. उच्च न्यायालयात दि. १२/०३/२०१० रोजी चे पत्राची माहिती दिली. हि माहिती

आयुक्तांना कुठल्याही प्रकारचा अधिकार नसताना या प्रकारची माहिती मा. उच्च न्यायालयात देऊन मा. उच्च न्यायालयाची दिशाभूल केली आहे.

आज दि.१९/०६/२०१० रोजी प्रशासनाने मिरा-भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात घनकचरा प्रकल्पासाठी नव्याने आरक्षणाखाली क्षेत्र सुमारे ४५.०० हेक्टर प्रस्तावित केले आहे. या पैकी मौजे वरसावे स.क्र.३/४, ३४ ही जागा शासकीय असून शासकीय जागेचे क्षेत्र सुमारे ३३.०० हेक्टर आहे. उर्वरीत जागा खाजगी असून नाविकास क्षेत्रामध्ये (No Development Zone) आहे. खाजगी जागा ही मौजे वरसावे येथील स.क्र. ५६पै, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७पै, ७०पै, ७१पै आहे. या जागेत महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करून प्रकल्पासाठी जागा आरक्षित करण्यासाठी प्रस्ताव सादर केलेला आहे.

सदरचा प्रस्ताव मा. आयुक्तांनी संपूर्णपणे बेकायदेशीररीत्या अधिकाराचा गैर वापर करून महापालिकेचे हित न बघता, कायद्याचे पालन न करता व शासनाची कुठलीही परवानगी न घेता तसेच खालील मुद्यांचा विचार न करता सादर केला आहे.

- १) उत्तन-धावगी घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प पर्यायी जागेत स्थलांतरीत करण्याकरीता आयुक्तांना कोणी सुचविले मा. मुख्यमंत्री, राज्यसरकार, जिल्हाधिकारी, किंवा मा. उच्च न्यायालय हे कुठेही स्पष्ट होत नाही.
- २) मा. उच्च न्यायालयात व मा. फादर जो बोजिस सहायक धर्मगुरु यांना पर्यायी जागेचे मौजे वरसावे सव्हे नं. ३,४ व मौजे डोंगरी सव्हे नं. १९ होते. दिलेली माहिती व आज सादर केलेल्या प्रस्तावात वेगळे सव्हे नं. सादर केलेले आहेत. तसेच सादर केलेल्या प्रस्तावात मोठया प्रमाणात खाजगी जमिनी आहेत. सदर जमिनीची किंमत अंदाजे रक्कम १०० कोटी रु. इतकी आहे. हा आर्थिक बोजा भविष्यात मिरा-भाईंदरच्या नागरीकांना सहन करावा लागणार आहे.
- ३) सदर प्रकल्पाकरीता प्रदुषण नियंत्रण मंडळ, महाराष्ट्र राज्य कृषी खाते, STATE/REGIONAL/DISTRICT PUBLIC HEALTH LABORATORY (WATER FOR DRINKING PURPOSES) राज्यसरकार व इतर तज्ञ व मा. उच्च न्यायालय सर्वांनी उत्तन येथील घनकचरा प्रकल्प हानिकारक नाही व महापालिकेने आतापर्यंत मा. उच्च न्यायालयात सदरचा प्रकल्प कुठल्याही प्रकारे हानीकारक नाही अशी भुमिका मांडली आहे. तरी सदरचा प्रकल्प स्थलांतरीत का करावा हे स्पष्ट होत नाही.
- ४) पर्यायी जागा उपलब्ध झाल्यावर मौजे उत्तन, पाली येथील क्षेत्र ३१.४६ हेक्टर ही जागा राज्य सरकार यांना परत द्यावी लागणार आहे. या नुकसानाला जबाबदार कोण...? व तसेच वरील जागा विकसीत करण्यासाठी झालेल्या कोटयावधी रुपयांचा व तसेच हेंजर बायोटेक मिरा यांच्यातर्फे उभारण्यात आलेल्या प्रकल्पाच्या खर्चाला जबाबदार कोण राहणार आहे...?
- ५) पर्यावरण आणि फॉरेस्ट अधिनियमानुसार घनकचरा प्रक्रिया प्रकल्प (Land Field Side) वन (Forest), समुद्र नॅशनल पार्क आणि धार्मिक जागेपासून लांबवर असावे. सादर प्रस्तावाप्रमाणे ही जागा वन (Forest) नॅशनल पार्क आहे. व तसेच सदर जागेच्या बाजूला राज्यसरकारचा विश्रांती गृह आणि जैन धर्माचे पियुष पाणी नावाचे तीर्थस्थान आहे.
- ६) सदर घनकचरा प्रकल्प वरसावे व चेना येथील चे स्थानिक रहिवाश्यांनी विरोध केल्यावर परत दुसरीकडे स्थलांतरीत करणार का...?
- ७) MRTP Act (1)अन्वये विकास योजनेच्या मुळ संरचनेत मोठया स्वरुपाचा बदल करता येत नाही. सदरचा विषय हा फेरबदलाचा नाही आहे. हा विषय विकास योजनेचे मुळ संरचनेत मोठया प्रमाणात बदल करणारा आहे. यासाठी MRTP Act अनुसार शासनाची पूर्व परवानगी घेणे आवश्यक आहे.
- ८) मौजे वरसावे सव्हे नं.३,४ व ३४ ही जागा नॅशनल पार्क वन (Forest) नी बाधीत होत आहे. वन मध्ये कुठल्याही प्रकारचा फेरबदल करण्याकरीता केंद्रसरकारची पूर्व परवानगी घेणे आवश्यक आहे. व सव्हे नं. ३,४ हि सरकारी जमिन आहे. सरकारी जमिनीत कुठल्याही प्रकारचे आरक्षण टाकण्यापूर्वी राज्य सरकारची पूर्व परवानगी घेणे आवश्यक आहे. व तसेच मौजे वरसावे सव्हे नं. ५६पै, ५७, ५८, ५९, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ६७पै, ७०पै, ७१पै हया जागा मोठया प्रमाणात आदीवासीयांच्या मालकीच्या आहेत.

प्रशासनानी सक्षम प्राधिकारी त्यांची पुर्व मंजूरी प्राप्त न करता प्रकल्प स्थलांतरीत (Shifting) करण्याचे प्रयत्न केले जात आहे. त्यामुळे पर्यावरण १९८६ नियमानुसार व ठरावाच्या बाजूने असलेल्या सर्व सदस्यांवर कायदेशीर कार्यवाही करण्यात यावी. पर्यावरण अधिनियम १९८६ च्या तरतुदी नियमानुसार आपणावर लादण्यात आलेली जबाबदारी पार पाडत नसून जबाबदारी टाळण्याचे प्रयत्न केले जात आहेत.

सदर प्रकल्प स्थलांतरीत केल्यावर महापालिकेवर मोठया प्रमाणात आर्थिक बोजा वाढणार आहे. शहराचा रहिवाश्यांचे हित न बघता बहुमताच्या ताकतीवर असा ठराव पारित केले तर महापालिका प्रशासन व सदस्य जबाबदार राहणार आहेत.

या पुर्वीही मिरा-भाईदर महानगरपालिकेने घनकच-याच्या माध्यमातून “मिथेन” गॅस निर्मितीच्या प्रकल्पाचे काम ठेकेदाराच्या माध्यमातून सुरु करण्यात आले होते. तो ही प्रकल्प मिरा-भाईदर महानगरपालिकेने बंद केला व त्यासाठी ठेकेदाराला मोठया प्रमाणात नुकसान भरपाई करण्यात आली होती.

सदर चा प्रस्ताव शहराच्या व रहिवाश्यांच्या हिताचा नाही एकंदरीत हा विषय गुपित खाजगी व्यक्तीला T.D.R. किंवा रुपयात मोबदला देण्याकरीता दिसून येत आहे. सदर प्रस्तावातील मोठया प्रमाणात जमिन महापालिका सदस्यांच्या परिवारांची आहे. सदर जमिनी आज नाविकास क्षेत्रात (No Development Zone) येत आहेत.

सदर जागा प्रकल्पाकरीता आरक्षित केल्यानंतर मोठया प्रमाणात आरक्षणाचा महापालिकेला दयावा लागणार आहे. ज्याची किंमत साधारणतः १०० कोटी रुपये इतका आहे. म्हणून ही महासभा सदरचा विषय फेटाळण्यात यावा असा मी ठराव मांडत आहे.

जयंत पाटील :-

त्यांनी मांडलेला ठराव थोडासा कमकुवत आहे. म्हणजे असे केले तर इथले जे ठराव करतील त्यांच्यावर खुप मोठी कार्यवाही होईल. बहुतेक आम्हाला फाशीची सजाच लागेल. आणि या शहराच्या भल्यासाठी आम्हाला एखादी गोष्ट करायची झाली तर फाशी झाली तरी आम्ही त्याला घाबरणार नाही. प्रश्न असा आहे की, त्यांनी खर्च शंभर कोटी सांगितले. शंभर कोटी खर्च या शहरातील नागरीकांवर पडेल असे सांगितले. तो कशा तऱ्हेने पडेल हे त्यांनी सांगितले नाही. म्हणजे एकाच विषयांत त्यांनी दोन विषय आणले. पून्हा ते खाली म्हणतात की, टीडीआर देण्यात येईल. शंभर कोटी खर्चही होतो असे म्हणतात आणि टीडीआर देण्यात येईल असेही म्हणतात आणि शंभर कोटी खर्चाचा भुर्दंड नागरीकांवर कसा पडेल तेही म्हणतात. कदाचित त्यांना माहिती असेल. त्याचा अभ्यास त्यांच्याकडे असेल. त्या जागेची प्रत्यक्ष पाहणी केल्यानंतर, मा. कमिश्नर साहेब, आम्ही, अधिकारी, इतर पदाधिकारी होतो की, त्या ठिकाणी वस्ती नाही. आपल्या शहरातील उच्च पदावर असलेल्या व्यक्तीचे, सन्मा. श्री. नरेंद्र मेहता यांचे तिकडे एक हॉटेल आहे. खूप दूरवर आहे.

नरेंद्र मेहता :-

माझा आक्षेप आहे. मी परत सांगतो, आपण पुराव्यासकट सादर करा श्री. जयंत पाटील आपण माझी फाईल बघून दोन पेज काढा आणि जरा बघा. आरोप करायच्या अगोदर ते बघा.

जयंत पाटील :-

अहो पण मी काय बोलतो ते तुम्ही ऐका.

नरेंद्र मेहता :-

तुम्ही व्यक्तीगत नावासह आरोप.....

जयंत पाटील :-

आरोप कोणी केला आहे.

नरेंद्र मेहता :-

तुम्ही पुरावे सादर करा.

जयंत पाटील :-

तिकडे हॉटेल आहे. तुमचे नाही. तिकडे एक हॉटेल आहे. कदाचित त्या हॉटेलासंबंधी, ते वाचविण्याकरीता हा ठराव आला असावा असे मला वाटते. दुसरी महत्वाची गोष्ट अशी आहे की, आपण या ठरावामध्ये कुठेही उत्तनचा प्रकल्प बंद करतो असे लिहिलेले नाही, हे लक्षात घ्या. उत्तनचा प्रकल्प आम्ही बंद करतो असा कुठेही उल्लेख नाही. या शहराची लोकसंख्या, पुढच्या एका ठरावामध्ये आहे, २०४१ साली, पाण्याच्या संबंधी आहे, २८ लाख लोकसंख्या होणार आहे. २८ लाख लोकसंख्येला तुमचा उत्तनचा प्रकल्प चालू शकणार नाही. भाईदर ईस्ट आणि भाईदर वेस्ट, तो कसा करायचा ते मा. महासभा ठरवेल. तो माझा विषय नाही. त्याच्यामुळे हा विषय कसा आणला, कोणी आणला याच्यापेक्षा आम्ही या गोष्टीची पूर्वतयारी करतो आहे.

प्रशांत पालांडे :-

प्रकल्प स्थलांतरीत होतो आहे ना.

जयंत पाटील :-

आपण बोलल्यानंतर मला बोलू दया. तुमचा ठराव अतिशय चांगला आहे. मला त्याबद्दल काही म्हणायचे नाही. तुमची जी भावना आहे, तुम्हाला ज्या वेदना होत आहेत त्याही मला मान्य आहेत. त्या काळामध्ये आंदोलन झाल्यानंतर कोणी कशी कशी नाटके केली तेही या शहराने पाहिलेली आहेत. ते काही लपून राहिलेली नाही. त्या जनतेला त्रास होत होता हे आजही आम्ही मान्य करतो. त्या परिसरातील नगरसेवक, नगरसेविका इथे बसलेले आहेत. तेही सांगतील बीजेपी च्या नगरसेविका श्रीम. सिसीलिया आहेत. त्यांनी सांगावे की, तिकडे त्रास होत नाही. होतो की नाही?

सिसीलिया बावीघर :-

त्यामुळेच लोक आंदोलन करायला उठले आहेत.

जयंत पाटील :-

यांचे अगदी बरोबर आहे. म्हणून तो त्रास कमी व्हावा तिथले जनआंदोलन झाल्यानंतर त्या लोकांनी मा. हायकोर्टापर्यंत गेले. आणि मा. हायकोर्टाने आमच्याकडे काही डायरेक्शन मागितले. त्या डायरेक्शननुसार आम्ही जागेची पूर्तता करत आहोत. त्या जागेमध्ये एकंदरीत पाहिल्यानंतर तिकडे लोकवस्ती नाही. लोकवस्ती तुरळक असू शकेल. पण तेवढी घनता त्या लोकवस्तीमध्ये नाही. आणि हा प्रकल्प जो आम्ही आणणार, हेंजरचा जो प्रकल्प आहे त्याचे टेक्नीक खूप जूने आहे. आमचे सन्मा. नगरसेवक श्री. प्रफुल्ल पाटील आता इकडे नाहीत. ते नेहमी सांगायचे की, हेंजरवाला हा कारपेंटर आहे. त्याला यातले ज्ञान नाही. शक्यता आहे. ते खरेही असेल आणि मी तर म्हणतो की, ते आहेच. परंतु, आता जे टेक्नीक आणायचा प्रयत्न आपण करणार आहोत. ते उत्कृष्ट टेक्नीक असेल. त्यासंबंधी प्रशासनाने काही ठिकाणची माहिती मागविलेली आहे आणि त्या माहितीनुसार ते होईल. आपल्या सगळ्यांच्या समोर होईल. त्याच्यामुळे या ठरावाला, पहिल्या झालेल्या ठरावाला आपण विरोध करावा असे मला वाटत नाही. सगळ्यांनी एकमताने हा ठराव करा. आज फक्त आपण आरक्षण बदलण्यासंबंधी आहे. अजून पूढे कुठला प्रकल्प आणायचा, काय आणायचे तो विषय नाही. फक्त ३७(१) खाली त्या आरक्षणात फेरफार करायचा एवढाच विषय आहे. तेव्हा मला वाटते याच्यावर विरोध करण्यासारखे काही नाही.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, आमच्या सगळ्यांच्या भाषणानंतर आपण जरा क्लेरीफिकेशन दिले तर जरा बरे होईल. सदरचे ठराव आता आम्ही ऐकले. या ठरावामध्ये ९० टक्के पार्श्वभूमी उत्तनच्या घनकचरा व्यवस्थापनाच्या बाबतीतच आहे. अगदी कोणी काही लपवू नये. गोषवारासुद्धा आपला तोच आहे, आंदोलने काय झाली, कोणी काय केले, धार्मिक याचा मुद्दा कसा वापरला, किती टक्के अहो शहरातील जनता, माझ्या वॉर्डमध्ये आजच्या दहा वर्षापूर्वी डम्पींग चालू होते. घराघरात दोन-दोन इंच लांबीचे किडे वळवळायचे, तेव्हा कुठलाही लोकप्रतिनीधी, त्यावेळेला मी नगरसेवक नव्हतो, येऊन बघितले नाही कि, घरामध्ये काय चालले आहे. आज सगळ्यांचा विचार करतात. शहरामध्ये सहा महिने आमच्याकडे कचऱ्याचे ढिग होते. कुत्रे, मांजरे, उंदीर यांच्या सगळ्यांच्या डेड बॉडीज सडायच्या, किडायच्या. माझ्या वॉर्डमध्ये होलसेलचा सगळ्यात मोठा मच्छी मार्केट आहे. दोन डंपर भरून मच्छी आजही निघते. याचा कोणी साधा विचार केला का? मी राहत असलेल्या सोसायटीचा चार ड्रम कचरा पंधरा-पंधरा दिवस उचलला जात नसे. एक-एक महिना उचलला जात नसे. आज ही परिस्थिती आहे, दोन्ही गोषवारे वाचले, यांचे ठरावही वाचले, ऐकले, ९० टक्के सगळी पार्श्वभूमी उत्तनचा घनकचरा व्यवस्थापनाचा जो प्रोजेक्ट आहे. तो बंद कसा करावा याचा बँकग्राउंड सांगते. आज श्री. जयंत पाटील साहेब म्हटले, फक्त त्या ठेकेदाराचे आडनाव फर्निचरवाला आहे. मी कारपेंटरी काम करतो. माझे आडनाव फर्निचरवाला किंवा सुतार नाही. पण मी करतो. त्याचे नाव आहे. त्यांचा राजकोटचा प्रकल्प, माझ्याबरोबर श्री. शशिकांत भोईर होते. आज काही या सभागृहामध्ये नाहीत. माजी महापौर श्रीम. निर्मला सावळे मॅडम होत्या. त्या तिकडचा त्याचा जो प्रोजेक्ट आहे तो अगदी अद्यावत स्वरूपाचा आहे आणि त्याच्यापेक्षा लेटेस्ट टेक्नॉलॉजीचा प्रोजेक्ट आपल्या उत्तनमधला आहे. एखाद्याला काय विरोध करायचा करू द्या. शेवटी ते बेल सिस्टमवर सगळे आहे. मुद्दा असा आहे, चालू असलेला प्रोजेक्ट तुम्ही भविष्यात बंद करणार आहात का? आज तुम्ही जी जागा देता, त्याला पूर्वपरवानग्या मिळाल्या आहेत का? तुम्हाला हा बदल करायचा अधिकार आहे का? तुम्ही असे प्रस्ताव शासनाला पाठवले आहेत का की, आम्हाला हा बदल करायचा आहे, याला परवानगी मिळेल का? अगोदरच हा प्रोजेक्ट यायला तीन-चार वर्षे स्ट्रगल करायला लागला. मा. जिल्हाधिकाऱ्यांकडून एवढी मोठी जागा मिळायला बरीच वर्षे गेली. आज तो एवढा चांगला अद्यावत असलेला प्रोजेक्ट बंद होता. शहरामध्ये कचरा साचला होता. इकडे बसलेल्या सगळ्या नगरसेवकांना, अधिकाऱ्यांना त्यांच्या घरातील महिलासुद्धा त्यांना शिव्या घालायच्या. अहो काय चालले आहे. तुम्ही महापालिकेत आहात. आमच्या घरचेसुद्धा लोक, आमचे नातलग, अहो तुम्ही नगरसेवक आहात, तुमच्या घराखाली एवढा कचरा आहे. रस्त्यात व्यापारी, नागरीक आम्हाला थांबवून विचारायचे. आज इथे सभागृहात आज पत्रकार मंडळीपण बसले आहेत. तेही नागरीक आहेत. आज शहरामध्ये जी अवस्था झाली होती. या सभागृहामध्ये बसलेले प्रेक्षक, अधिकारी, नगरसेवक, पत्रकार अशी एकही व्यक्ती त्याच्यातून सुटलेली नाही की, त्याला चार माणसे रस्त्यात थांबवून विचारत नसत की हे काय चालले आहे. ही परिस्थिती शहराने सगळी अनुभवली आहे. आज अचानक असे काय मोठे झाले की, हा ठराव आपल्याला अगदी घाईघाईत आणावा लागला. तो ठराव कोणाच्या हिताचा आहे. कोणी काय टीडीआर वगैरे घेतले ते सगळे नंतर निघणार. ते इथे चर्चा करायची गरज नाही. पण सदर प्रस्ताव हा अगदी ठामपणे सांगतो की, ही त्याची सुरुवात आहे आणि या कॉन्ट्रावर्सीमध्ये आम्हाला पडायचे नाही. सदरचा प्रोजेक्ट महापालिकेने जसा चालू आहे, ४१ साली काय व्हायचे ते आपण बघू. सद्या २०११ साली काय होईल त्याचा विचार करा. ४१ ला काय व्हायचे ते होईल. पण या सभागृहातील सदस्य या नात्याने महापालिकेने या अगोदर हंजर बायोटीकबरोबर ३० वर्षांचे केलेले अॅग्रीमेंट समजा दोन वर्षात तुम्ही तो हलवला. उद्या जसे अॅग्रीमेंटच्या टर्मस् कंडीशन नुसार महापालिकेला तो बांधिल आहे. तसेच महापालिकासुद्धा त्याला बांधील आहे. त्यांनी जे अॅग्रीमेंट केले त्याच्यामध्ये सगळ्या

परवानग्यांचा तुम्ही उल्लेख केलेला आहे. राज्य शासनाने दिलेल्या सगळ्या परवानग्या आहेत. त्या अयोग्य आहेत का? हा पण प्रश्न तिकडे उपस्थित होतो. न्यायालयामध्ये जे गेले होते, त्या तारखेला मी पण हजर होतो. न्यायालयाने त्यांना सरळ सांगितले की, एखादी प्रस्तावित जागा तुम्ही आम्हाला दाखवा. त्यावेळेला ते पक्षकार, ते जे कोण संघटनेचे प्रतिनिधी गेले होते. आता योगायोगाने आपल्या लॉ ऑफीसरपण इकडे नाहीत. पण त्यावेळेला माझ्या माहितीनुसार श्री. पानपट्टे साहेब कोर्टामध्ये हजर होते. तुम्ही नंतर आलात. त्याच्या अगोदरची ही गोष्ट आहे. श्री. जेम्स फर्नांडीस त्या कोर्टामध्ये मला भेटले. आणि त्यांनी सांगितले की, न्यायालय आम्हाला असे कसे सांगते? आम्ही कशी काय जागा दाखवणार? म्हणजे हे जे लटकते झुंबर आहे. हे कधीही आपल्या डोक्यावर कोसळून आपले मरण आहे. आणि हे अगदी १०० टक्के आहे. यामध्ये मला कोणाला घाबरवायचे वगैरे नाही. ज्याला कोणाला जे काही करायचे ते तुम्ही करू शकता. आम्हाला पण लिबर्टी आहे की, आम्हाला त्यातून बाहेर ठेवायचे आहे. आम्ही त्याच्यामध्ये काही बोलू शकत नाही. तुम्हाला जो ठराव करायचा असेल तो करा. परंतु, माझी सभागृहातील ही स्पष्ट भूमिका आहे, उत्तन येथील प्रकल्पाला जो काही विरोध असतील, त्याच्यावर महापालिकेने ईलाज करावे. त्यांच्यावर तो प्रोजेक्ट थोपवू नये. नागरीकांना कुठलाही आरोग्याच्या दृष्टीकोनातून त्रास झाला नाही पाहिजे. आणि विशेष म्हणजे त्या ठिकाणी आजुबाजूला आजही होत असलेली अतिक्रमणे. ती थांबविण्यासाठी एखादा लोकप्रतिनिधी प्रयत्न करतो का? स्थानिक सुध्दा गेल्या पंधरा दिवसापूर्वी महापालिकेने तिकडच्या पंचेचाळीस झोपड्या काढल्या. त्याला बोगस हाऊस टॅक्सच्या पावत्या लावून दिल्या. त्याचे नंबर आता इकडे माझ्याकडे आहेत. ही लिस्ट आहे. याच्यामध्ये सगळे नंबर आहेत. जिकडे अतिक्रमण करून प्रति झोपड्या दिड लाख रुपये विक्री झालेली आहे. याच्यातील एकातरी नगरसेवकाला हे माहिती असेल. येऊन ही माहिती घेऊन जावी. आणि हे जे, आजुबाजूच्या सरकारी जमिनी लाटायच्या, उद्योग चालले आहेत त्याबद्दल सभागृहात कोणच बोलत नाही. का कोण बोलत नाही की, त्या माणसांवर एमआरटीपी च्या केसेस कराव्या? तुम्ही अटकपात्र गुन्हा दाखल केला का? त्याचा फॉलोअप ठेवला का? आज घनकचरा व्यवस्थापनाच्या मधली जागासुध्दा ग्रॅब करायचे काम चालू आहे. एवढेच आहे की, जो प्रोजेक्ट चालू आहे. त्या तिकडच्या स्थानिक नागरीकांशी आपण परत संभाषण करू या. त्यांचे काय त्रास आहेत ते आपण मिटवले पाहिजेत. हे जे सभागृह आहे हेसुध्दा तलावावर उभे आहे. त्यावेळेला नागरीक या तलावाचे पाणी प्यायचे. शहराला या पाण्याचा भरपूर उपयोग होत होता. ती सुविधा बंद करून आज हे सभागृह आणि ही इमारत बांधली आहे. त्यावेळेलासुध्दा नागरीकांनी विरोध केला होता की, हा फादरीचा तलाव बुझवायचा का? म्हणजेच सांगायच तात्पर्य असे आहे की, कुठल्याही प्रोजेक्टला सुरवातीला विरोध हा होतोच. चर्चने पण विरोध केला होता. पण नंतर ते सगळे मावळले. आणि आज ही इमारत इकडे उभे आहे. आणि त्याच्यामध्ये आपण सभागृहात इकडे बसलेले आहोत. साहेब, आपल्याला संपूर्ण सभागृहाला माझी विनंती आहे की, जे कॉन्ट्रोवर्सीचे विषय आपण न आणलेले बरे. आणि याच्यात नसते वाद घाला कशाला सहा महिने ज्यांनी स्ट्रगल केले, अधिका-यांना केवढा त्रास, आपल्या लोकप्रतिनिधींना केवढा त्रास झाला. आणि या आगीशी न खेळलेले बरे. असे मला स्वतःला वाटते. घनकचरा प्रकल्प जो आता चालू आहे, त्याला महापालिकेने कोट्यांनी खर्च केलेला आहे. त्याची जबाबदारी या सभागृहातील एकही सदस्य घेऊ शकत नाही आणि घेणारही नाही. कारण सगळ्यात पहिले श्री. आर.डी. शिंदे साहेब जेव्हा इकडे आयुक्त होते, तेव्हा त्यांनी स्टॅडींग कमिटीला विषय आणला. तेव्हा सन्मा. महापौर साहेब माझ्याबरोबर स्थायी समितीचे सदस्य होते आणि तेव्हा सन्मा. माजी सदस्य श्री. लिओ कोलासो होते. श्री. जेम्स कोलासो सुध्दा होते. तेव्हा बरीचशी खडाजंगी त्या सभागृहामध्ये झाली आणि मग हेच आम्ही फासावर लटकायला तयार आहोत, लोकप्रतिनिधी आहोत ही भाषा त्यांनी केली. पण त्यावेळेला श्री. आर.डी. शिंदे साहेबांनी सांगितले की, त्या कायद्यात असलेल्या तरतुदीप्रमाणे तुम्हाला जेल होईल. मग साहेब, तुम्ही आमच्याबरोबर असाल का? तुम्हाला जेलच्या गेटपर्यंत सोडेपर्यंत मी असेन. जेलमध्ये तुम्ही असाल. जेलच्या बाहेर मी असेन हे श्री. आर.डी. शिंदे साहेबांचे वक्तव्य त्यावेळेच्या मा. स्थायी समितीच्या इतिवृत्तांतात नोंद झाले. त्याचे साक्षीदार आम्ही आहोत. हा प्रसंग आम्हाला सारखासारखा आठवतो आहे. उगाच या आगीशी न खेळलेले बरे. या ठरावापासून मी तटस्थ आहे याची सचिवांनी नोंद करावी.

विजया वैती :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने, महानगरपालिका क्षेत्रातील घनकचरा प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा मंजूर विकास योजनेप्रमाणे डोंगराळ क्षेत्रात जे समुद्रसपाटीपासून पन्नास मिटर पेक्षा कमी उंचावर होते. तेथे मे. हेंजर बायोटेक यांच्याकडून हा प्रकल्प चालविण्यास मंजूरी मिळाली होती. तदनंतर नंतरचा संपूर्ण अहवाल हा आपल्या डोळ्यासमोर आहे. यासाठी मी विनंती करते की, विकास योजना आराखडयानुसार मिळालेल्या प्राथमिक निरीक्षणप्रमाणे मौजे वरसावे घोडबंदर ही जागा घनकचरा प्रकल्पासाठी योग्य असल्यास किंवा नसल्यास सदरच्या जागेपासून व त्यावरील प्रकल्पापासून भविष्यात या अगोदर झाल्याप्रमाणे कोणताही गदारोळ पुन्हा होणार नाही याची खबरदारी घ्यावी. लोकांच्या आरोग्याच्या दृष्टीने विचार करून आणि शेजारी असलेल्या राज्य महामार्ग क्र. ४२ च्या प्रवाशांचा, तसेच पर्यावरणाचा समतोल बिघडणार नाही याची खबरदारी घेऊनच प्रकल्पामध्ये योग्य ते तंत्रज्ञान वापरून फेरबदल करून घ्यावा. सर्वात महत्वाची गोष्ट म्हणजे सदरच्या

प्रकल्पापासून काही किलोमिटरच्या परिसरात लोकांचा वावर आणि लोकवस्ती निर्माण करण्यावर मा. महासभेने तथापि, महानगरपालिकेने निर्बंध घालावेत. तदनंतरच हा प्रस्ताव मंजूरीला द्यावा असे माझे प्रामाणिक मत आहे. जर याबाबतीत महानगरपालिका पूर्ण करत असेल तरच सदरच्या प्रस्तावासाठी मी संमंती दर्शवते.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब, हे सत्य आहे की, उत्तन या परिसरातील नागरीक हे कुठे ना कुठे त्रासित आहेत. म्हणून आंदोलन ज्यावेळी मी महापौर असताना पहिली बैठक झाली होती त्यावेळी सन्मा. आमदार लोकप्रतिनिधी सर्व उपस्थित होते. त्यावेळी शेवटचा निर्णय हा झाला होता की, मा. आयुक्त साहेब, आपण आणलेला विषय आहे. मला आपल्याकडून ती माहिती लागेल. म्हणून आपण बसले तर बरे होईल. मा. महापौर साहेब, खरोखर त्याचे निवारण झाले पाहिजे. या बीजेपी ची सर्व पक्षाची भुमिका आहे आणि म्हणून एकमताने तो निर्णय झाला होता की, एखादा मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मॅन्डोसा यांनी सुचवले होते की, जागा आम्ही देतो त्या ठिकाणी शिफ्ट करा. सर्व लोकांनी त्याला मान्य केले होते. महापालिकेचे आणि शहराचे कुठलेही नुकसान न होता हे काम होत असेल तर उत्तम आहे आणि सर्वांनी मान्य केले होते. त्यानुसार मा. आयुक्त साहेबांनी मा. आमदारांना पत्रसुध्दा दिले. पण ती जागा आपल्याला त्यानंतर भेटली नाही. त्यानंतर धर्मगुरु मा. फादर यांच्याबरोबर बसून चर्चा झाली. त्याच्यामध्ये फादरने पत्रामध्ये दोन उल्लेख केले आहेत की, ही जागा ०३ हिस्सा नंबर ०४ वर्सोवा इकडे शिफ्टिंग करण्यासाठी, काही सरकारची अडचण आली तर ही जागा १९ सर्व्हे नंबर डोंगरी हया ठिकाणी स्थलांतरीत करण्यात यावी. आज जो विषय आलेला आहे, तो ०३,०४ सोडून बाकी किती नंबर आले ते आपण बघू शकता ती खाजगी जागा आहे. हे काय कारण होते. दुसरे मा. आयुक्तांनी पत्राद्वारे माहिती दिलेली आहे की, आम्ही या दोन ठिकाणी मा. महासभेची मंजूरी घेऊ आणि तशीच माहिती कोर्टालासुध्दा दिलेली आहे. मा. महासभेच्या मान्यतेशिवाय याप्रकारे कोर्टाला जाऊन माहिती देणे हे पूर्णपणे बेकायदेशीर, मा. आयुक्तांनी आपले अधिकार वापरलेले आहेत. १९ नंबर हा कुठेही आजच्या प्रोसिडींगमध्ये आला नाही. अजेंडयावर आला नाही की, इकडे झाले नाही, तिकडे करायचे आहे. खरोखर ज्या पध्दतीने हा प्रस्ताव आलेला आहे. या प्रस्तावामुळे तो प्रोजेक्ट जो आहे, आपल्याला शासनाची कुठलीही परवानगी मिळणार नाही. परत आपण उत्तनच्या गावकऱ्यांची फसवणूक करतो आहे. जेवढे बेकायदेशीर आहेत, मा. आयुक्तांनी याची माहिती न घेता, एकतर कोर्टाला जाऊन परस्पर माहिती दिली हे चुकीचे आहे. दुसरे ३७ खाली जे मॉडीफिकेशन आहे, ३७ खाली फेरबदल करता येतो. आपला कुठलाही मुळ डेव्हलपमेंट प्लान, म्हणजे संरचनेत फरक होता कामा नये. तो ३७, श्री. धनेगावे साहेब, आपण मा. महापौरांना दाखवावे. हे १२० एकरचे आरक्षण टाकायला, त्याच्यामध्ये म्हटले आहे मोठा फेरबदल करायला संरचनेत बदल होत असेल तर शासनाची पूर्व परवानगी आवश्यक आहे. ३७ मध्ये म्हटलेले आहे. तरीही कुठल्याही प्रकारची सभागृहाला माहिती नाही, त्या प्रकारचा विषय आणला गेलेला आहे. हे पूर्ण चूक आहे. दुसरे मा. आयुक्त साहेबांनी हा जो प्रस्ताव सादर केला, कुठेही म्हटले नाही की, हे जे प्रायव्हेट नंबर दर्शवलेले आहेत, हे कुठल्या लोकप्रतिनिधींनी मान्य केले. ज्यावेळी आपल्या दालनात सर्व लोकप्रतिनिधींची बैठक झाली होती. त्यावेळी हे प्रायव्हेट नंबर नव्हते. हे प्रायव्हेट नंबर टाकायचे कारण काय? दुसरे फॉरेस्ट अॅक्ट तुम्ही वाचला तर त्या अॅक्टमध्ये स्पष्ट म्हटले आहे, ही जागा वनांपासून लांब असावी. आपण तर वनामध्येच प्रस्तावित करतो आहे. म्हणजे नक्कीच आपण ही जी मेहनत घेतो आहे, सभागृहाची परवानगी भेटणार नाही. म्हणजे आपण सहा महिने बारा महिने खर्च करायचा आणि आपल्याला परवानगी भेटणार नाही. म्हणजे वनामध्ये प्रस्तावित अॅक्टमध्ये आहे. श्री. संदीपजी आपल्याकडे लॅन्डफील साईटची माहिती साहेबांना द्या. फॉरेस्टमध्ये करता येते का? मग तुम्ही तर फॉरेस्टमध्येच प्रस्तावित करता ०३ आणि ०४ फॉरेस्टमध्ये नाही का? मग तुम्ही तिकडेच प्रस्तावित केले. म्हणजे परत सभागृहाची दिशाभूल. आपले अधिकारी म्हणतात की, हे फॉरेस्टपासून ५०० मीटर लांब श्री. धनेगावे साहेब, माझ्या माहितीप्रमाणे आर झोनपासूनपण ५०० मीटर लांब. या दोन्ही ठिकाणी ५०० मीटर सोडले तर जागाच राहात नाही. म्हणजे आपण जो प्रस्ताव आणलेला आहे याला कुठलाही अर्थ राहणार नाही, बेस राहणार नाही. याप्रकारे परत उत्तनच्या गावकऱ्यांना कुठलेतरी आश्वासन द्यायचे आणि काम होणार नाही, परत वरसोवा, चेना इकडे जे नागरिक आहेत त्यांना कुठेतरी रस्त्यावर येतील, आंदोलन करतील. ह्या सगळ्या प्रकारच्या बाबी लक्षात घ्यायला पाहिजे. हा प्रस्ताव पूर्णपणे चुकीचा आहे. आणि एखादी शासनाची जमीन तिकडे वर आहे. तिकडून आपण आरक्षण टाकतो आणि शासनाला विचारत सुध्दा नाही. फॉरेस्टचा कायदा किती कडक आहे हे आपल्याला माहिती आहे. आपण फॉरेस्टमध्येच आरक्षण टाकतो. याला जबाबदार कोण? अशा बऱ्याचशा गोष्टी आहेत. त्यानंतर तुम्ही हे आरक्षण टाकले, ठिक आहे. पण त्याच्या बाजूला ज्या आर झोन जमिनी आहेत, त्याला आपण नॉन डेव्हलपमेंट करणार आहात काय? कारण तिकडून परत तुम्हाला ५०० मीटर बफर झोन ठेवायला लागेल. श्री. धनेगावे साहेब, बरोबर आहे साहेब, अशाप्रकारे प्रस्ताव सादर करणे म्हणजे याच्यात मला कुठल्याही प्रकारे महापालिकेचे हित दिसत नाही. त्यांनी उत्तनच्या गावकऱ्यांचे कुठेतरी समाधान करण्यासाठी आणलेले आहे. साहेब, एखादी १०० कोटीची जमीन आहे. श्री. जयंत पाटील यांनी सांगितले की, टीडीआर. आपण टीडीआर दिले, त्याला व्हॅल्यू आहे. त्याला व्हॅल्यू नाही का? तुम्ही टीडीआर दिल्यामुळे जागा फुकट झाली का? तसे होत नाही. त्यालापण एक

व्हॅल्यु आहे. १०० करोडनुसार असेट व्हॅल्यु आहे. तुम्हाला ती गृहित धरावी लागेल. आज आपण पाणी टॅक्स वाढवले, हाऊस टॅक्स वाढवले. कारण उत्पन्न कमी आहे. आज १०० करोड अजून भार पडल्यावर कोणावर टॅक्स वाढवायचा. या सगळ्या गोष्टीचा विचार करता सरकारी जमीन असेल आणि कुठल्याही गावाला त्रास न होता अशाप्रकारे करा. रितसर प्रस्ताव सादर करा. गव्हर्नमेंटची मान्यता तरी घ्या की, आम्ही असा-असा प्रस्ताव सादर करतो आहे. आत्तापर्यंत महापालिकेने भुमिका घेतलेली आहे. कोर्टात की, पेटन्ट बरोबर आहे, सायन्टीफीक आहे, व्हाएबल आहे, सगळे आहे आणि आज अचानक सांगतात की, चेंज करा. चेंज करण्याबद्दल आमचा आक्षेप नाही. आम्ही तर पहिलेच सर्वानी मान्यता दिली. मा. श्री. प्रताप सरनाईक यांनीही सांगितले की, निश्चित करा मेरी गो राउंड असलेल्या जागेवर. व्यवस्थित पध्दतीने विषय आणि मा. आयुक्तांनी पूर्णपणे अधिकाराचा गैरवापर केला आहे, कोर्टाला ही माहिती देऊन की, आम्ही असा प्रस्ताव सादर करून ठराव देणार आहोत. मा. महासभेला अधिकाराचा भंग केलेला आहे. मा. पिठासीन अधिकारी साहेब, आपण हा विषय रितसर चांगली जागा बघावी, जिकडे आपल्याला परवानगी मिळण्याची शक्यता आहे. आपण कायद्याचे पालन करावे. आणि त्यानंतर प्रस्ताव सादर करा जिकडे एनडी झोन, सीआरझेड नसेल, आपल्याला पॉल्युशनची परवानगी मिळेल, फॉरेस्ट नसेल, आर झोन नसेल अशा जागेवर प्रस्तावित करा. आणि मा. आयुक्त साहेब, आपण प्रस्तावित केले त्याच्यातून १९ मध्ये डोंगरी हे का वगळले? आपण शासनाकडे हा आजचा ठराव तरी केला असता. ती जागा नाहीतर ही जागा, कुठे तरी परवानगी मिळाली असती. म्हणजे हे स्पष्ट दिसते की, मा. आयुक्तांना परवानगी नको. काहीतरी केले असे गावकऱ्यांना दाखवायचे आणि तिकडे भांडणे लावायची. आरक्षण टाकायचे, टीडीआर द्यायचे मग प्रोजेक्ट होऊ द्या किंवा नाही होऊ द्या काही फरक पडत नाही. कारण तुम्ही ३७ खाली मॉडीफाय केल्यानंतर, आरक्षण टाकल्यानंतर तुम्हाला टीडीआर देणे हे बंधनकारक आहे. प्रोजेक्ट मग पॉल्युशन कंट्रोल बोर्ड तुम्हाला एनओसी देईल, नाही देणार, गव्हर्नमेंट मान्यता देईल देणार नाही, हा नंतरचा विषय आहे. एकदा तुमचे आरक्षण मान्य झाले की, तुम्हाला डीटीआर द्यावा लागेल. या सगळ्या गोष्टीचा विचार केला तर टीडीआर पण द्यायचा आणि प्रोजेक्टही राबवायचा नाही? ही परत गावकऱ्यांची फसवणुक आहे. मा. आयुक्त साहेब, ही पूर्ण सभागृहाची दिशाभूल केलेली आहे, ह्या प्रकारचा प्रस्ताव सादर करून पूर्ण परवानगीसह हा प्रस्ताव आणावा असे मी निवेदन करतो.

जयंत पाटील :-

आमचे माजी महापौर, माझे मित्र श्री. नरेंद्र मेहता यांचा जमीन विषयक अभ्यास खूप मोठा आहे. टीडीआर चे त्यांना स्पेसिफीक ज्ञान आहे. तरी त्यांना वन विभागाचा एक नियम सांगतो. म्हणजे आम्ही जागा घेऊ शकतो की, नाही? २२ (ख), राज्यामध्ये विहित असलेल्या खाजगी वन जमिनी, विविक्षित प्रकरण सार्वजनिक प्रयोजनासाठी देण्यासाठी मा. जिल्हाधिकाऱ्यांचा अधिकार. या अधिनियमाचा कलम ०४ मध्ये किंवा अन्य कोणत्याही तरतुदीमध्ये काही अंतर्भूत असले तरीही मा. जिल्हाधिकारी राज्य शासनाच्या पूर्व मान्यतेने कलम ०३ च्या पोटकलम ०१ अन्वये राज्य शासनामध्ये विहित न असलेली कोणतीही खाजगी वन जमीन किंवा त्याचा कोणताही भाग कोणत्याही सार्वजनिक प्रयोजनार्थ अशा सार्वजनिक प्रयोजनार्थ भूमी संपादन अधिनियम १८९४ मध्ये अन्य संपादन करण्यासाठी कोणतीही शासकिय जमीन उपलब्ध नसेल किंवा योग्य वाटत नसेल तरच हस्तांतरित करता येईल. म्हणजे खाजगी वन विभागाची जागा आम्ही शासकिय कामासाठी जनहितासाठी घेऊ शकतो. हा नियम आपण जरा बघून घ्या. आपल्याला याची गरज लागेल. आणि टीडीआर चे तुम्हाला किती ज्ञान आहे. टीडीआर कसा मिळवायचा?

नरेंद्र मेहता :-

आरोप करताना कागदासह करा मला सुध्दा बरे वाटेल. मला तरी माहिती पडू द्या की, माझी जागा कुठे कुठे आहे. दरवेळी हा विषय आले की, नरेंद्र मेहताची जागा आहे. मलाही जरा माहिती पडू द्या.

मिलन म्हात्रे :-

तुमच्या ठरावामध्ये सदरचा प्रस्ताव हा प्रोजेक्ट चालू ठेवून आम्ही मंजूरी देतो आहे हे कुठे दिले आहे? सदरचा प्रस्ताव हा चालू राहणार याची गॅरंटी काय?

अनिल सावंत :-

तो बंद राहणार हे पण म्हटले नाही.

मिलन म्हात्रे :-

असे कसे, दोन अर्थ निघतात. चालू ठेवा असे तुम्ही त्याच्यात का म्हणत नाही? सदरचा प्रोजेक्ट चालू ठेवून ही कार्यवाही केली जाईल.

जयंत पाटील :-

पुढे सभागृहामध्ये तो विषय येईलच.

मिलन म्हात्रे :-

आत्ताचा कचरा कुठे जाणार? सदरचा प्रोजेक्ट चालू ठेवून आम्ही ठराव पास करत आहोत.

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, हा जो आजचा विषय आलेला आहे. ही कचऱ्याची समस्या संपूर्ण जगाची समस्या आहे. कुठेही जरी प्रोजेक्ट चालू केला तरी जन आंदोलने, लोकांच्या तक्रारी हे त्यामध्ये होतातच. आणि या मिरा भाईंदर शहरानेसुद्धा ते अनुभवलेले आहे. आज ज्यावेळी सन्मा. सदस्य श्री. प्रशांत पालांडे यांनी हा ठराव मांडला. त्या ठरावामध्ये प्रोजेक्ट स्थलांतरीत करायला त्यांचा विरोध नाही. कारण त्यांनी पर्यायी जागा जी डोंगरी आहे, त्याचा या ठरावामध्ये वारंवार उल्लेख केलेला आहे. डोंगरीला जर तुम्ही प्रोजेक्ट दिला तर त्यांची हरकत नाही असे एकंदर ठरावावरून दिसते. आणि दुसरी गोष्ट अशी आहे की, आज दोन ठराव आलेले आहेत. तुम्हाला दोन्ही ठराव शासनाकडे पाठवावे लागणार आहेत. आज श्री. प्रशांत पालांडे यांनी जो ठराव मांडलेला आहे, त्याच्यामध्ये महाभयंकर आरोप मा. आयुक्तांवर केलेले आहेत. लोकप्रतिनिधी, ज्यांनी ह्या कचऱ्याची समस्या सोडविण्यासाठी प्रयत्न केले, वारंवार मिटींग घेतल्या, त्यांच्यावर केलेले आहे की, त्यांनी कमिटीमेंट करून ती जागा दिली नाही. दुसरी जागा सुचवली याचे फार समर्पक उत्तर तुम्हाला या सभागृहामध्ये द्यायचे आहे. दुसरी गोष्ट मी तुम्हाला १८/०६ ला एक पत्र दिले होते. आज मुंबई महानगरपालिकेमध्ये कचऱ्याची विल्हेवाट लावण्यासाठी त्यांनी काय उपायोजना केलेली आहे. त्यांच्यावरसुद्धा लक्ष देणे फार गरजेचे आहे. दिवसेंदिवस आज परिस्थिती अशी आहे की, शहरातून जवळ-जवळ ४०० टन कचरा निघतो. आणि हा जो आपला उत्तनचा प्रोजेक्ट चालू आहे, तिथे मॅक्झीमम २०० टन पर्यंतच कचरा हा आज प्रोजेक्ट घेतो आहे, आणि त्याच्यामुळे शहरातील जो कचरा वारंवार कुठे-कुठे दिसतो तो पूर्ण कचरा उचलला जात नाही. त्याचे एक महत्वाचे कारणसुद्धा हेच आहे. आज चार-चार, पाच-पाच, तास त्या घनकचरा प्रकल्पाजवळ टेम्पो उभे राहतात. डंपर उभे राहतात. कचरा खाली होत नाही. ही वस्तुस्थिती आहे. कारण त्या प्रोजेक्टची एक कॅपेसिटी आहे. आणि ज्या प्रमाणात मिरा भाईंदरमध्ये डेव्हलपमेंट होते आहे, त्यामध्ये कचऱ्याचे प्रमाणही दिवसेंदिवस फार मोठ्या प्रमाणात वाढणार आहे. दुसरी गोष्ट अशी होती की, हा मुद्दा जो निर्माण झाला होता, ज्या लोकांमध्ये असंतोष होता. कचऱ्याची जी वाहतुक, कचरा उचललेल्या ठिकाणापासून घनकचरा प्रकल्पापर्यंत जी वाहतुक करायची होती. ते मुंबई महानगरपालिकेने जसे बंद डंपर दिले होते. तीच अपेक्षा या शहरामध्ये होती. या महापालिकेकडे होती. तेपण झाले नव्हते. या सर्व गोष्टींचा आणि या कचऱ्याची समस्या कारण कोणत्याही ठिकाणी तुम्ही प्रोजेक्ट नेला तरी लोकांना तो त्रास होणारच आहे. या शहरातील लोकांना महापालिकेने सोयी सुविधा द्यायच्या आहेत. त्रास द्यायचा नाही. या सर्व प्रश्नांची उत्तरे तुमच्याकडून अपेक्षित आहेत. आणि ती समर्पक उत्तरे द्याल अशी मी अपेक्षा करतो.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, १३/०९/२००९ पासून प्रकल्प बंद होता. तो बंद प्रकल्प कायदेशिररित्या सुरू करावा म्हणून आम्ही प्रयत्न केले. त्यामध्ये हायकोर्टातपण जावे लागले. हायकोर्टाने ऑर्डरपण दिली की, पोलीस बंदोबस्तात करावे. लाठीचार्जही झाला. आणि मला काय अधिकार आहेत आणि काय नाहीत, मी प्रस्ताव पाठवणारा अधिकारी आहे. निर्णय घेणारा अधिकारी नाही. प्रस्ताव पाठविण्यापूर्वी मा. आमदार, मा. खासदार, मा. महापौर, आणि सर्व गटनेत्यांची मिटींग घेतलेली आहे. आणि त्या मिटींगमध्ये असे ठरवले की, पर्यायी जागा मिळाली तर ते शिफ्ट करायचे. आणि त्या अटीवर त्यांनी प्रकल्प सुरू करायला संमती दिली. हे मी प्रस्तावात नमुद केलेले आहे. मी चेंज करायचे की, कुठे करायचे? जागा बदलायचे तर कुठे बदलायचे? १९ नंबरचेपण सुचवले होते. आणि वर्सोवाची पण जागा सुचवली होती. त्यामध्ये ज्यावेळेला १९ नंबरचे सुचवले गेले, त्यावेळेलासुद्धा ती जागा देऊन जर सुरू केले तर याच प्रकारचे आंदोलन होणार म्हणून पत्रही आले. हे सर्व पत्र आणि निर्णय घेताना मा. खासदार, मा. आमदार आणि सर्व पक्षाचे गटनेते हे सगळे उपस्थित होते. आणि मला मायनर मोडीफिकेशन करण्याचा अधिकार नाही. केंद्र शासनाची मंजूरी घ्यावी लागेल. केंद्र शासनाच्या कोणत्या कायद्याप्रमाणे मंजूरी घ्यावी लागेल ते मला अजून समजलेले नाही. मायनर मोडीफिकेशन करण्याचा अधिकार नाही हेही मला समजले नाही. मी मायनर मोडीफिकेशन करण्याचा प्रस्ताव पाठवला. मला काय अधिकार आहे, काय नाहीत हे सही करण्यापूर्वी मला समजते. त्यामुळे मला कायदा कळत नाही असे म्हणणे चुकीचे आहे. हा प्रस्ताव आम्ही रिझर्व्हेशन ठेवण्यासाठी पाठवला आहे. रिझर्व्हेशन ठेवण्याचा ठराव झाल्यानंतर ऑब्जेक्शन सेशन होणार आहे. हरकती सुचना ऐकून घेतल्यानंतर अंतिम ठराव होणार आहे. मग शासनाकडे मंजूरीसाठी जाणार आहे. आणि शासन मंजूर करण्यापूर्वी या सर्व बाबी तपासणार आहोत. तिथे परवानगी मिळेल की नाही? घनकचरा प्रकल्प होईल की नाही? आणि आता जो प्रस्ताव मांडला आहे, मुळात त्यांच्या गटनेत्यांच्या संमतीच्या विरुद्ध आहे. गटनेत्यांची संमती होती. त्यावेळेला तेव्हाचे मा. महापौरपण बसले होते आणि गटनेते बीजेपी चे होते, शिवसेनेचे होते, काँग्रेसचे होते, राष्ट्रवादीचे होते. सर्व गटनेत्यांसमवेत हा निर्णय झालेला आहे. हा निर्णय झाल्यानंतरच मी त्या आंदोलनकर्त्यांना पत्र दिलेले आहे. की, या गटनेत्यांच्या मिटींगमध्ये, पदाधिकाऱ्यांच्या मिटींगमध्ये पर्यायी जागेचा बेस ठरलेला आहे. आणि मा. आमदार साहेबांनी जी जागा फ्रिमध्ये देतो म्हणून कबुल केली होती, ती जागा टोटली सीआरझेड मध्ये आहे. सीआरझेड मध्ये हा प्रकल्प राबवणे शक्य नाही. म्हणून हा पर्याय निवडला.

मिलन म्हात्रे :-

गटनेत्यांनी त्याच जागेकरिता मंजूरी दिलेली होती, ज्याच्यात सीआरझेड ची मंजूरी नाही. बाकीच्या दुसऱ्या कुठल्याही जागेला आम्ही मंजूरी दिलेली नाही. मी स्वतः ज्या मिटींगमध्ये हजर आहे त्याचे.....

मा. आयुक्त :-

मी फक्त रिपोर्टिंग ऑथोरिटी आहे. मी तुम्हाला प्रस्तावना देणारा अधिकारी आहे.

मिलन म्हात्रे :-

ज्या जागेला त्यांनी सुचना केली, त्या जागेची आम्ही मंजूरी दिली आहे. बाकी कुठल्याही जागेची मंजूरी दिलेली नाही. गटनेता म्हणून जबाबदारीने बोलतो. ज्या जागेला नंतर मंजूरी नाकारली गेली. त्यालाच आम्ही मंजूरी दिलेली की, मा. आमदार साहेब जे बोलतात ते आम्हाला मान्य आहे. मेरी-गो राऊन्डची जागा. तीपण एकच घोडबंदर वगैरे काही नाही. ११९ चा प्रोजेक्ट नव्हता. आणि १९ नंबरमध्ये आजही बंगल्याचे काम चालू आहे. तलाव पाळीच्या इकडे स्पेशल झाडे तोडून रस्ता बनवला जातो आहे. हे ही सांगतो, आतमध्ये बंगलो सिस्टम चालू आहे. ते पण सरकारी जागेवर

मा. आयुक्त :-

यामध्ये जिल्हाधिकारी स्तरावर मिटींग झाली. डिव्हीजनल कमिशनरने मिटींग घेतली. सचिवांनी मिटींग घेतली. त्यानंतर सर्व गटनेत्यांची मिटींग तीन वेळा झाली. तीनही वेळा सर्व गटनेत्यांनी पर्याची जागा बदलू नये आणि याला विरोध आहे, हाच प्लान्ट चालवावा असे एकही सदस्य बोलले नाहीत. तसे काही बोलले असतील. इव्हन माजी महापौर साहेबसुध्दा त्या मिटींगला होते. पर्यायी जागा करायची नाही. तोच प्लान्ट चालवावा असे कधी बोलले नाहीत. डोंगरीच्या सर्वे नंबर १९ वर सुरु करण्याबाबत आम्ही प्रस्ताव द्यायला चालू केला होता, सुचवला होता. त्याच दुसऱ्या दिवशी त्याच आंदोलनकर्त्यांमधील लोक यापेक्षा उग्र आंदोलन करू म्हणून पत्र दिले. आणि मा. आमदार साहेबांनी जे सर्वे नंबर टाकले होते, ते सर्वे सर्वे नंबर फ्रिमध्ये जी जागा त्या मालकाशी ज्या वाटाघाटी झाल्या होत्या, म्हणजे फ्रिमध्ये देण्याचा, ते सीआरझेड मध्ये असल्यामुळे त्या प्रकल्पाला मंजूरी मिळणार नाही. आणि हा प्रस्ताव तुम्ही धोरणात्मक निर्णय घेण्यासाठी मी पाठवलेला आहे. म्हणजे रिझर्व्हेशन ठेवून पर्यायी जागेचा खाजगी फॉरेस्ट हा सर्वे नंबर महाराष्ट्र शासनाच्या अखत्यारीतील बाब आहे. आणि त्याला लागून पर्यायी म्हणून काही सर्वे नंबर अँड केलेले आहेत. जर आपल्याला रिझर्व्हेशन टाकताना शासकिय जागा मिळाली तर प्लान्ट शासकिय जागेतच होईल. खाजगी फॉरेस्ट आहे आणि सातबारावर महाराष्ट्र शासनाचे नाव आहे. आणि ती जर मिळू शकली नाही तर शेजारची आरक्षण टाकण्यासाठी ती जागा समक्ष बघून आलेलो आहे. रेसीडेन्सपेक्षा लांब आहे आणि तिथे अडथळा झाल्यानंतर आम्ही प्रथम प्रदुषण मंडळाला विचारणार आहोत. प्रदुषण मंडळ यामध्ये प्लान्ट बसवायला काही अडचण नाही हे दिल्यानंतरच हे ऑब्जेक्शन सेशन पब्लीश होणार आहे. आणि ती अंतिम मंजूरी महाराष्ट्र गव्हर्नमेंट करणार आहे. आणि त्यानंतर प्रकल्पाचा पर्यायी विचार करणार आहे. आत्तापासूनच जर ह्या जागा धोरणात्मक निर्णय आहे. कोणाकोणाला, कुठली कुठली जागा ठेवायची हे सर्व सभासदांना निर्णय घेण्याचे सार्वभौम आहे. म्हणजे आम्ही इथेच करावे, तिथेच करावे असा आमचा प्रस्ताव नाही. परंतु, तुम्ही पर्यायी जागेचे द्यायला पाहिजे. ज्या डोंगरीची पर्यायी जागा दिली, एम.टी.डी.सी. ने स्वतःचे टुरिझम डिपार्टमेंटचे डेव्हलप करायला साडेतीनशे एकर जागा घेतलेली आहे. त्याच्या शेजारी प्रकल्प उभा करायचा असेल तर १९ नंबरलापण मिळणार नाही. ही धारणा होती. आणि यामध्ये पर्यायी जागेच्या बाबत चर्चा गटनेत्यांच्या मिटींगमध्ये मा. आमदार-खासदारांच्या मिटींगमध्ये झाल्यानंतरच दिलेले आहे. आणि हा प्रस्ताव धोरणात्मक निर्णय आपण घ्यावा असे सभागृहापुढे ठेवलेले आहे. सभागृहाने जो निर्णय घेऊन त्याप्रमाणे अंमलबजावणी होणार आहे. आणि याला राज्य शासनाची मंजूरी मिळाल्यानंतरच अंमलबजावणी होणार आहे. राज्य शासनाकडे संपूर्ण प्रस्ताव जाणार आहे. त्यामुळे मला अधिकार नाही, चुकीचा रिपोर्ट दिला हे म्हणणे चुकीचे आहे. मी कायदेशीररित्याच प्रस्ताव दिलेला आहे. आणि कायद्याचा कुठेही भंग केलेला नाही. आणि मला अधिकार आहेत, त्याप्रमाणेच माझ्या अधिकाराचा वापर करून मी प्रस्ताव दिलेला आहे. आणि जे अधिकार नाहीत म्हणतात ते पूर्णपणे चुकीचे आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण आता सांगितले की, माजी महापौर असताना सगळे उपस्थित होते त्यावेळी हे ठरले होते. त्यावेळी स्पष्ट ठरले होते की, मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोसा यांनी सांगितले की, मेरी गो राऊन्डची जागा आहे त्या ठिकाणी करा. त्यामुळे तीन, चार किंवा डोंगरी हे कधीही ठरले नाही. अणि शेवटची बैठक मा. महापौर असताना ०५ तारखेला झाली. त्यानंतर बारा तारखेला आपली त्यांच्यावर १९,०३ आणि ०४ च्या या प्रस्तावासाठी बैठक झाली. त्यानंतर कुठली बैठक झाली? तो निर्णय तुमचा आणि फादरचा आपसात बैठकीनंतर झालेला आहे.

मा. आयुक्त :-

दोन वेळा बैठक झाली. त्या बैठकीमध्ये प्लान्ट तिथेच करावा, दुसरीकडे शिफ्ट करू नये असे कुठल्या.....

नरेंद्र मेहता :-

मग आत्ताही आम्ही कुठे बोलतो?

मा. आयुक्त :-

आत्ता तुम्ही जे पर्याय सांगता, ते सीआरझेड परवानगी मिळणार नाही. मा. आमदार साहेबांनी खाजगी जागा फ्रिमध्ये देतो असे म्हटले. ती जागा सीआरझेड निघाली. त्यामुळे तिथे प्रकल्प होऊ शकणार नाही. आणि जो सर्व्हे नं. १९ शासनाचा आहे, ते गव्हर्नमेंटचे टुरीझम डिपार्टमेंटचे साडेतीनशे एकर लॅन्ड त्यांच्या नावावर अलॉट झालेले आहे. शेजारचे असल्यामुळे आणि आंदोलनकर्ते सुध्दा त्याला विरोध केला. त्यामुळे तुम्ही जो सर्व्हे नंबर सुचवाल त्या सर्व्हे नंबरचा तुम्ही ठराव करा. त्याप्रमाणे मी कारवाई करणार.

नरेंद्र मेहता :-

कुठल्याही लोकप्रतिनिधींनी हे नंबर ठरवले नव्हते.

मा. आयुक्त :-

कमिशनरवर ढकलून स्वतःच्या जबाबदारीतून मुक्त होण्याचे काही कारण नाही. मला अधिकार आहेत त्याप्रमाणे मी दिलेले आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, या विषयावर बरीच चर्चा झाली. आत्ता हा विषय ठरावाला घ्या.

अनंत पाटील :-

मा. महापौर महोदय, मा. आयुक्तांनी जे म्हटले की, गटनेत्यांच्या मिटींगमध्ये वर्सोवाचे सर्व्हे नंबर ठरले होते. याच्यात वर्सोवाच्या सर्व्हे नंबरचा काही संबंध नव्हता. फक्त डोंगरीला जो सर्व्हे नंबर १९ होता त्याचाच फक्त उल्लेख केलेला होता. त्या ठिकाणी आपण हा प्रोजेक्ट शिफ्ट करावा. एवढेच म्हटले होते.

मा. महापौर :-

आत्ता ठराव आलेले आहेत. दोन्ही ठरावावर मी प्रश्न विचारतो.

(सभागृहात गोंधळ)

लक्ष्मण जंगम :-

तुम्ही ठराव मतदानाला घ्या.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आत्ता मा. आयुक्त साहेबांनी सांगितले की, हा धोरणात्मक विषय आहे. एका बाजूला मा. आयुक्त त्या जागेला संपादित करण्यासाठी टीडीआर किंवा विकास हक्क किंवा पैसे देऊन याच्यावर निर्णय घेण्यासाठी या टिपणीमध्ये सांगतात. आणि आम्ही जेव्हा हे उल्लेख करतो तर टीडीआर चा प्रश्न कुठे आहे? हा प्रश्न कुठे आहे? मग तुम्ही याच्यावर का उल्लेख करायचा?

मा. आयुक्त :-

रायटींगमध्ये मी माझ्या अधिकारास अनुसरून तुम्हाला प्रस्ताव दिला आहे. मी टीडीआर का दिला? किंमत का दिले हा निर्णय.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही आत्ता बोलले की, धोरणात्मक विषय आहे. म्हणजे हा निर्णय हा घ्यायचा आहे की, या जागा संपादित करण्यासाठी.....

मा. आयुक्त :-

रिझर्वेशन टाकायचे की नाही?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

टीडीआर द्यायचा की नाही? विकास हक्क द्यायचा का? हा निर्णय या सभेत घ्यायचा आहे?

मा. आयुक्त :-

अगोदर रिझर्वेशनचे येणार. दयावे लागेल असे मी म्हणतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पण शेवटी तुम्ही काय म्हटलेले आहे?

मा. आयुक्त :-

म्हटले आहे. म्हणजे ते चुकीचे आहे?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही चुकीचे लावले आहे. एका बाजूला तुम्ही आरक्षण.....

मा. आयुक्त :-

गटनेत्यांच्या मिटींगमध्ये पर्यायी जागा घ्यायचे, क्लीअर झाले आणि जी पर्यायी जागा सुचवायची ती मी सुचवणार. दुसरे कोण सुचवणार?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही जागा सुचवा. तुम्हाला जागा सुचवण्याचा हक्क आहे.

मा. आयुक्त :-

ते पैसे दयायचे की टीडीआर दयायचा आहे या दोन्हीपैकी एक ठरवायचे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

त्या जागा आरक्षण बदली करायचे सांगता.....

मा. आयुक्त :-

तो राज्य शासनाने मंजूरी दिल्यानंतरचा प्रश्न आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

हा विषय तुम्ही या टिपणीमध्ये का लिहिता?

मा. आयुक्त :-

रिझर्वेशन टाकल्यानंतर.....

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेबांनी रुलिंग दिलेली आहे. मतदान घ्या.

प्रशांत पालांडे :-

मा. आयुक्त साहेब, वर्सोवाची जी जागा आहे तिथे आत्ता कचरा टाकतो का? आत्ता कचरा टाकायला परवानगी आहे का?

मा. आयुक्त :-

आम्ही कचरा कुठे टाकतो आहे?

प्रशांत पालांडे :-

साहेब, तिथे कचऱ्याच्या गाड्या जातात.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही खोटे बोलता.

प्रशांत पालांडे :-

माझ्याकडे त्या गाड्यांचे फोटो आहेत.

मा. आयुक्त :-

फोटो म्हणजे, लिचेड जाते. कचरा पाठवत नाही.

प्रशांत पालांडे :-

तिथे कचऱ्याच्या गाड्या जातात.

जयंत पाटील :-

साहेब चर्चा करू नका.

प्रशांत पालांडे :-

कचरा टाकणारा असेल तर तुम्ही काय कार्यवाही करणार आहात?

जयंत पाटील :-

त्यांना मुळात ठराव काय आहे तोच कळलेला नाही.

प्रशांत पालांडे :-

मा. आयुक्त साहेब, त्या कचऱ्याच्या गाड्यांवर काय कार्यवाही करणार आहात? माझ्याकडे गाड्यांचे नंबर आहेत.

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. ११ साठी आपल्याकडे दोन ठराव आलेले आहेत. त्यापैकी पहिला ठराव आहे, सुचक श्री. भगवती शर्मा आणि अनुमोदक श्री. एस.ए. खान आहेत. आणि दुसरा ठराव सुचक श्री. प्रशांत पालांडे आणि अनुमोदक श्री. मोहन म्हात्रे यांचा आहे. नियमानुसार दोन नंबरचा जो ठराव आलेला आहे, त्याच्यावर मतदान घ्यावे लागणार आहे. प्रकरण क्र.११, मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात घनकचरा प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा उपलब्ध करणे व महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१)अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करून प्रकल्पासाठी जागा आरक्षित करणे. श्री. प्रशांत पालांडे व श्री. मोहन म्हात्रे यांचा ठराव आहे. हा मी मतदानासाठी ठेवतो. या ठरावाच्या बाजूने जे असतील त्यांनी या ठरावासाठी हात वर करून मतदान करायचे आहे.

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर

७	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार
८	दुबे रामनारायण सदानंद
९	यादव मिरादेवी रामलाल
१०	प्रविण मोरश्वर पाटील
११	पाटील अनंत रामचंद्र
१२	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१३	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१४	म्हात्रे मोहन गोपाळ
१५	मिलन वसंत म्हात्रे

श्री. प्रशांत पालांडे आणि श्री. मोहन म्हात्रे यांनी जो ठराव मांडलेला आहे, त्याच्या विरोधात ज्यांची मते असतील त्यांनी हात वर करून मतदान करायचे आहे.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	नलावडे दिनेश दगडू
४	वेतोस्कर राजेश शंकर
५	सुनिता कैलास पाटील
६	मोरस रॉड्रीक्स
७	सावळे निर्मला बाबुराव
८	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
९	सुनिता शशिकांत भोईर
१०	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
११	शेख मुसरतबानु इब्राहिम
१२	जंगम लक्ष्मण गणपत
१३	सपार उमा विश्वनाथ
१४	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१५	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१६	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१७	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१८	शफीक अहमद सादत खान
१९	प्रमोद जयराम सामंत
२०	मर्लिन मर्विन डिसा
२१	वैती विजया हेमचंद्र
२२	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२३	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२४	मोदी चंद्रकांत भिकालाल
२५	भट दिप्ती शेखर
२६	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे
२७	अनिल दिवाकर सावंत
२८	गणेश गोपाळ शेटी
२९	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल
३०	पाटील प्रेमनाथ गजानन
३१	नयना गजानन म्हात्रे
३२	धनेश परशुराम पाटील
३३	वैती नर्मदा यशवंत
३४	पाटील जयंत महादेव
३५	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३६	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील
३७	शेख आसिफ गुलाब
३८	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३९	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

४०	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
४१	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
४२	शर्मा भगवती तुगनचंद
४३	पाटील वंदना मंगेश
४४	चक्रे वंदना रामदास
४५	माळी हेमा रविंद्र
४६	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४७	अनिता जयवंत पाटील
४८	परेरा टेरी पॉल

या ठरावामध्ये जे तटस्थ असतील त्यांनी हात वर करायचे आहे.

अ.क्र.	तटस्थ
१	भोईर राजु यशवंत
२	जाधव मोहन महादेव
३	बाविघर सिसिलीया विजय

पहिला ठराव सुचक श्री. भगवती शर्मा आणि अनुमोदक श्री. एस. ए. खान यांचा आहे. यांच्या ठरावाच्या बाजूने ज्यांना मतदान करायचे आहे त्यांनी हात वर करून मतदान करायचे आहे.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	नलावडे दिनेश दगडू
४	वेतोस्कर राजेश शंकर
५	सुनिता कैलास पाटील
६	मॉरस रॉझीक्स
७	सावळे निर्मला बाबुराव
८	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
९	सुनिता शशिकांत भोईर
१०	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
११	शेख मुसरतबानु इब्राहिम
१२	जंगम लक्ष्मण गणपत
१३	सपार उमा विश्वनाथ
१४	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१५	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१६	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१७	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१८	शफीक अहमद सादत खान
१९	प्रमोद जयराम सामंत
२०	मर्लिन मर्विन डिसा
२१	वैती विजया हेमचंद्र
२२	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२३	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२४	मोदी चंद्रकांत भिकालाल
२५	भट दिप्ती शेखर
२६	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे
२७	अनिल दिवाकर सावंत
२८	गणेश गोपाळ शेटी
२९	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल
३०	पाटील प्रेमनाथ गजानन
३१	नयना गजानन म्हात्रे
३२	धनेश परशुराम पाटील
३३	वैती नर्मदा यशवंत
३४	पाटील जयंत महादेव

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

३५	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३६	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील
३७	शेख आसिफ गुलाब
३८	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३९	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी
४०	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
४१	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
४२	शर्मा भगवती तुगनचंद
४३	पाटील वंदना मंगेश
४४	चक्रे वंदना रामदास
४५	माळी हेमा रविंद्र
४६	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४७	अनिता जयवंत पाटील
४८	परेरा टेरी पॉल

या ठरावाच्या विरोधात ज्यांना मतदान करायचे आहे त्यांनी हात वर करायचे आहेत

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर
७	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार
८	दुबे रामनारायण सदानंद
९	यादव मिरादेवी रामलाल
१०	प्रविण मोरेश्वर पाटील
११	पाटील अनंत रामचंद्र
१२	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१३	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१४	म्हात्रे मोहन गोपाळ
१५	मिलन वसंत म्हात्रे

या ठरावाच्या यांच्यात जे तटस्थ असतील त्यांनी हात वर करायचे आहेत

अ.क्र.	तटस्थ
१	भोईर राजु यशवंत
२	जाधव मोहन महादेव
३	बाविघर सिसिलीया विजय

मॉरस रॉझीक्स :-

मा. आयुक्त साहेब, मा. महापौर साहेब, या ठरावामध्ये नमुद करावे की, जोपर्यंत शासनाकडुन हा विषय मंजूर होत नाही तोपर्यंत टीडीआर पास करू नये.

मिलन म्हात्रे :-

या सुचनेला आमचे अनुमोदन आहे.

सिसिलीया बावीघर :-

मा. आयुक्त साहेब, तुम्ही असे म्हटले असते की, प्रकल्प बंद करुन तो शिफ्ट करतो तर तुमच्याबरोबर मी आज असते. तुम्ही कुठेही बोलले नाहीत. श्री. जयंत पाटील साहेबांनी सांगितले की, आम्ही प्रकल्प बंद करत नाही. आता सध्या आरक्षण टाकतो. म्हणजे तुम्ही लोकांची दिशाभुल केली आहे.

मा. महापौर :-

श्री. भगवती शर्मा यांचा ठराव मंजूर करण्यात येत आहे.

सिसिलीया बावीघर :-

सहा महिने चालू राहणार. तुम्ही लोकांना आश्वासने दिली आहेत. आता तुम्ही हे खोटे बोलले आणि या ठिकाणी ठराव केले. आम्ही गावात जाऊन लोकांना काय सांगायचे? तुम्ही फादर बरोबर चर्चा केली. लोकांबरोबर चर्चा केली. आणि शासनाने तुम्हाला काय आदेश केले त्याचा तुम्ही इकडे खुलासा करा.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

उत्तनवाल्यांना फसवले आहे. एका वर्षामध्ये करतो, कुठे आहे?

मिलन म्हात्रे :-

पहिल्या प्रस्तावाला मेरी गो राऊन्डची जागा घेतली.

सिसीलिया बावीघर :-

या ठिकाणी तुम्ही आमची फसवणूक केली.

जयंत पाटील :-

मॅडम हा विषय मायनर मॉडीफिकेशनचा आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

प्रकरण क्र. ११ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात घनकचरा प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा उपलब्ध करणे व महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करून प्रकल्पासाठी जागा आरक्षित करणे.

ठराव क्र. १३ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील मौजे उत्तन, पाली येथील क्षेत्र ३१.४६ हेक्टर ही जागा मा. जिल्हाधिकारी, ठाणे यांचे आदेश क्र. महसूल/कक्ष-१/टे-१/एलबीपी/कावि-१५७२/२००२, दि.२६/१२/२००२ अन्वये आगाऊ ताबा देणेबाबत मंजूर झाले असून दि.३१/१२/२००२ रोजी उपरोक्त नमुद क्षेत्रासाठी ७/१२ अभिलेखात इतर हक्कात मिरा भाईंदर महानगरपालिकेचे नाव नोंदविण्यात आले आहे.

मंजूर विकास योजनेप्रमाणे सदर जागेचा भूखंड डोंगराळ क्षेत्र (HILL AREA) आहे. तथापि, सदर क्षेत्र समुद्र सपाटी पासून ५०.०० मी. पेक्षा कमी उंचीवर असल्याने त्याठिकाणी नाविकास क्षेत्राचा (No Development Zone) वापर अनुज्ञेय होता. सबब या जागेवर घनकचरा प्रकल्प सुरु करण्यासाठी महानगरपालिकेने विहित कार्यपध्दती अवलंबून मे. एन्जर बायोटेक यांना BOT तत्वावर सदर प्रकल्प उभारणेस व वापरणे व चालविणेस मंजूरी देण्यात आलेली होती. याबाबत कार्यादेश देण्यात आलेला आहे. त्यानंतर महानगरपालिकेने नियुक्त केलेल्या कंत्राटामार्फत शहरात दैनंदिनी जमा होणारा कचरा प्रकल्पाच्या ठिकाणी जमा करून कच-यावर पुढील प्रक्रिया करण्यात येत होती.

माहे ऑगस्ट २००८ मध्ये नागरी भूमी हक्क संघर्ष समिती (उत्तन, डोंगरी, तारोडी, चौक, पाली) यांनी घनकचरा प्रकल्पामधून अत्यंत दुर्गंधी येत असून आरोग्यास धोका असल्याबाबत निवेदन दिलेले होते. त्यानंतर आयुक्त यांनी दि.०६/१०/२००८ व दि.१७/१०/२००८ रोजी परिसरातील प्रतिनिधी नागरीक व लोकप्रतिनिधी यांची बैठक घेवून दैनंदिन कचरा प्रकल्प ठिकाणी बंद वाहतातून कच-याची वाहतूक करण्याचे ठरले होते व त्याप्रमाणे कार्यवाही सुरु करण्यात आलेली होती. तसेच प्रदुषण नियंत्रण मंडळाकडून प्रकल्पापासून निघणा-या वायुची तपासणी करण्यात आलेली असता, वायुमध्ये प्रदुषणाचे प्रमाण विहित मर्यादेत असल्याचे प्रदुषण नियंत्रण मंडळाने कळविलेले आहे. तथापि, दि.१३/०९/२००९ पासून सदर संघर्ष समितीने जन आंदोलन सुरु करून प्रकल्प ठिकाणी कचरा टाकण्याचे काम बंद पाडण्यात आले.

महानगरपालिकेने पोलीस संरक्षण घेवून प्रकल्प सुरु ठेवण्याचे प्रयत्न करण्यात आले. तथापि, कायदा व सुव्यवस्थेचा प्रश्न निर्माण होत असल्यामुळे पोलीस संरक्षणात कचरा टाकण्याचे काम बंद करण्यात आले. त्यामुळे शहरातील कचरा ज्या - ज्या ठिकाणी मोकळी जागा असेल त्या ठिकाणी कचरा टाकणेत येत होता. तथापि, दररोज जमा होणारा कचरा पहाता उपलब्ध होणारी जागा अपूरी होत असल्याने शहरामध्ये आरोग्याचा प्रश्न निर्माण झालेला होता. याबाबत शासन स्तरावर सुध्दा प्रकल्प सुरु होणेबाबत दि.०५/१०/२००९ रोजी बैठक आयोजित करण्यात आलेली होती. सदर बैठकीत आंदोलन कर्त्यांनी उपस्थित केलेल्या मुद्याबाबत काही उपाय-योजना सुचविलेल्या होत्या. सदर उपाय-योजनेची पूर्तता महानगरपालिकेतर्फे करण्याचे काम सुरु आहे. त्यानंतर दि.११/०९/२०१० रोजी महानगरपालिकेचे मुख्य कार्यालयात मा. खासदार श्री. संजीव नाईक, मा. आमदार श्री. गिल्बर्ट मेन्डोन्सा, मा. आमदार श्री. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उप-महापौर व इतर सर्व पक्षिय लोकप्रतिनिधी यांच्या उपस्थितीत बैठक आयोजित करणेत आलेली होती. सदर बैठकीत घनकचरा प्रकल्प इतर जागेत उभा करणे आवश्यक असल्याचे नमुद करून पर्यायी जागा उपलब्ध होईस्तोवर शहरात दैनंदिन निर्माण होणारा घनकचरा मौजे उत्तन येथील सध्या असलेल्या प्रकल्पाच्या ठिकाणी टाकणेत यावा, असे ठरले. त्यानंतर दि.१६/०३/२०१० रोजी पुनश्च मा. खासदार श्री. संजिव नाईक, मा. आमदार, श्री. गिल्बर्ट मेन्डोन्सा, मा. प्रताप सरनाईक, मा. महापौर, मा. उपमहापौर यांच्यासह आंदोलनकर्ते व स्थानिक नागरीक यांचे सोबत चर्चा करून दि.१६/०३/२०१० पासून दैनंदिन कचरा उत्तन येथील जागेवर टाकण्याचे ठरवून कचरा टाकण्याची सुरुवात करण्यात आलेली आहे. आंदोलनकर्ते यांना महानगरपालिकेच्या वतीने पत्र क्र. मनपा/आरोग्य/६२४/२००९-१०, दि.१२/०३/२०१० अन्वये प्रकल्पासाठी पर्यायी जागा मौजे वरसावे येथील स.क्र. ३/४ या शासकीय जागेची मागणी तसेच मौजे डोंगरी, स.क्र. १९ येथील जागेची मागणी करणेबाबत पत्र देण्यात आलेले आहे व पर्यायी जागेत घनकचरा प्रकल्प स्थलांतरीत करण्याचे पत्र देण्यात आलेले आहे.

घनकचरा प्रकल्पाच्या अनुषंगाने निर्माण झालेली परिस्थिती त्याबाबत करण्यात आलेल्या उपाययोजना व वेळोवेळी आयोजित केलेल्या बैठका तसेच आंदोलनकर्त्यांसोबत करण्यात आलेली तडजोड इत्यादी मुद्दे विचारात घेवून घनकचरा प्रकल्प अन्य ठिकाणी उभारणे आवश्यक आहे.

मिरा भाईंदर शहराची विकास योजना शासन अधिसूचना क्र. टीपीएस-१२९६/८४७/सीआर-१६२/९६/युडी-१२, दि.१४/०५/९७ अन्वये व वगळलेल्या भागाची विकास योजना शासन अधिसूचना क्र. टीपीएस-१२९८/नपा/सीआर-८९/९८/युडी-१२, दि.२५/०८/२००० अन्वये मंजूर करण्यात आलेली असून ती अनुक्रमे दि.१५/०७/९७ व दि.१५/१०/२००० पासून अंमलात आलेली आहे.

मंजूर विकास योजना घनकचरा प्रकल्पासाठी आवश्यक असणारे मोठ्या स्वरूपाचे आरक्षण प्रस्तावित नाही. प्रकल्पासाठी लागणारी जागा ही लोकवस्ती पासून दुर असणे आवश्यक आहे. त्यामुळे उत्तन येथील निर्माण झालेली परिस्थिती अन्य ठिकाणी निर्माण होवू नये म्हणून लोकवस्ती नसलेल्या ठिकाणी प्रस्तावित करणे योग्य राहिल.

तद्अनुषंगाने विकास योजना आराखडा व सद्यस्थितीत जागेवर झालेल्या विकास याबाबत प्राथमिक निरीक्षण केली असता, मौजे वरसावे येथील घोडबंदर-ठाणे, राज्य महामार्ग क्र. ४२ च्या पश्चिमेकडे सद्यस्थितीत लोकवस्ती नाही व इतर विकास कामे झालेली दिसून येत नाहीत. सबब या ठिकाणी घनकचरा प्रकल्पासाठी जागा निश्चित करणे योग्य होईल. विकास आराखड्याच्या छाया प्रतीवर प्रस्तावित प्रकल्पाखालील जागेचे स्थान दर्शविण्यात आलेले आहे. तसेच प्रस्तावित आरक्षणाखालील जागेस जाणेयेण्यासाठी १५.०० मी. रुंदीचा रस्ता प्रस्तावित करण्यात आलेला आहे. नव्याने प्रस्तावित होणारे आरक्षणाखालील क्षेत्र सुमारे ४५.०० हेक्टर आहे. या पैकी मौजे वरसावे, स.क्र. ३/४, ३४ ही शासकीय जागेची मागणी करणे व शासकीय जागा प्रकल्पासाठी संबंधित विभागाकडून हस्तांतरीत करून घेणे तसेच मौजे वरसावे स.क्र. ३४, ३/४, ५६, ५७, ५८, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ७१, ५५, ६७, ६८, ७०, ६९, ७२, ७३, ७७ या ठिकाणी मौजे पाली व उत्तन येथील सध्या कार्यरत असलेल्या घनकचरा प्रकल्प स्थलांतरीत करण्यास ही महासभा मंजुरी देत आहे.

मौजे - वरसावे, स.क्र. ३४, ३/४, ५६, ५७, ५८, ६०, ६१, ६२, ६३, ६४, ६५, ६६, ७१, ५५, ६७, ६८, ७०, ६९, ७२, ७३, ७७ या जागेत महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करून आरक्षण प्रस्तावित करण्याची कार्यवाही करण्यास व सर्व कार्यवाही पार पाडण्यास प्रस्ताव तसेच मा.शासनास मंजुरीसाठी सादर करण्यासाठी आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार या महासभेच्या ठरावानुसार देण्यात येत आहे.

प्रस्तावित आरक्षणाखालील खाजगी जागा संपादीत करणे / वाटाघाटीने ताब्यात घेणे, विकास हक्क प्रमाणपत्राद्वारे जागा प्राधान्याने ताब्यात घेणे इ. कार्यवाही बाबत आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार देण्यात येत आहे. महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७(१) अन्वये फेरबदलाच्या आरक्षणास स्वतंत्र आरक्षण क्रमांक व आरक्षणाचे नाव डंपिंग ग्राउंड, कंपोस्ट डेपो, सिवरेज डिस्पोजल व ट्रिटमेंट प्लान्ट, बायोप्रोडक्ट प्लान्ट या प्रमाणे नामाभिदान करण्यास हि महासभा मंजुरी देत आहे.

फेरबदलाखालील जागेस पोच रस्ता उपलब्ध होणेसाठी विकास योजनेतील दक्षिणोत्तर १५ मी रुंदीचे दोन्ही रस्ते आरक्षणाच्या जागेपर्यंत विस्तारीत करण्यासाठी फेरबदलाच्या कार्यवाहीस, व जागा प्रत्यक्ष ताब्यात घेण्याच्या कार्यवाहीस / संपादनास व फेरबदलाचा प्रस्ताव मा.शासनास सादर करण्यास ही महासभा मंजुरी देत असून व त्याबाबत संपुर्ण कार्यवाही करण्यास आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना अधिकार देण्यास ही महासभा मंजुरी देत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. एस. ए. खान

सदर ठरावामध्ये सन्मा. सदस्य श्री. मॉरस रॉड्रीक्स यांनी खालीलप्रमाणे सुचना मांडली.

सदर आरक्षणाच्या फेरबदलास शासनाकडून मान्यता मिळेपर्यंत सदर जागेमध्ये टीडीआर मंजूर करण्यात येऊ नये.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने	अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात	तटस्थ
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग	१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र	भोईर राजु यशवंत
२	पाटील उमाताई शाम	२	वर्षा गिरधर भानुशाली	जाधव मोहन महादेव
३	नलावडे दिनेश दगडू	३	सिंह मदन उदितनारायण	बाविघर सिसिलीया विजय
४	वेतोस्कर राजेश शंकर	४	म्हात्रे कल्पना महेश	
५	सुनिता कैलास पाटील	५	पाटील शरद केशव	
६	मॉरस रॉड्रीक्स	६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर	
७	सावळे निर्मला बाबुराव	७	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	
८	शशिकांत जगन्नाथ भोईर	८	दुबे रामनारायण सदानंद	
९	सुनिता शशिकांत भोईर	९	यादव मिरादेवी रामलाल	

१०	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	१०	प्रविण मोरश्वर पाटील
११	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	११	पाटील अनंत रामचंद्र
१२	जंगम लक्ष्मण गणपत	१२	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१३	सपार उमा विश्वनाथ	१३	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१४	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार	१४	म्हात्रे मोहन गोपाळ
१५	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर	१५	मिलन वसंत म्हात्रे
१६	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज		
१७	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन		
१८	शफीक अहमद सादत खान		
१९	प्रमोद जयराम सामंत		
२०	मर्लिन मर्विन डिसा		
२१	वैती विजया हेमचंद्र		
२२	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर		
२३	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे		
२४	मोदी चंद्रकांत भिकालाल		
२५	भट दिप्ती शेखर		
२६	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे		
२७	अनिल दिवाकर सावंत		
२८	गणेश गोपाळ शेटी		
२९	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल		
३०	पाटील प्रेमनाथ गजानन		
३१	नयना गजानन म्हात्रे		
३२	धनेश परशुराम पाटील		
३३	वैती नर्मदा यशवंत		
३४	पाटील जयंत महादेव		
३५	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र		
३६	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील		
३७	शेख आसिफ गुलाब		
३८	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट		
३९	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी		
४०	मेन्डोसा स्टिवन जॉन		
४१	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन		
४२	शर्मा भगवती तुगनचंद		
४३	पाटील वंदना मंगेश		
४४	चक्रे वंदना रामदास		
४५	माळी हेमा रविंद्र		
४६	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप		
४७	अनिता जयवंत पाटील		
४८	परेरा टेरी पॉल		

ठराव सुचनेसह बहुमताने मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १२, मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील टेंभा शवविच्छेदन केंद्र २४ तास कार्यरत ठेवणेकरिता आवश्यक असलेले वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी यांच्या पदांना व त्यासाठी येणाऱ्या वेतन खर्चास मान्यता मिळणेबाबत.

मिलन म्हात्रे :-

मी ठराव मांडतो, प्रशासनाने दिलेल्या गोषवा-यानुसार टेंबा येथील शवविच्छेदन केंद्र ८ तास चालू ठेवणेकरिता वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी यांच्यात खालील प्रमाणे बदल करण्यात येत आहे.

अ. क्र.	पदाचे नाव	संख्या
१.	वैद्यकीय अधिकारी वर्ग - २	२
२.	कनिष्ठ लिपिक	१
३.	शवविच्छेदन सेवक	२

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये अत्यावश्यक सेवेअंतर्गत टेंबा शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करीता आवश्यक असणारे वैद्यकीय अधिकारी (आस्थापनेवरील अथवा प्रतिनियुक्तीने) व कर्मचारी यांची वरीलप्रमाणे ५ पदे निर्माण करणेस व त्याकामी येणा-या खर्चास ही सभा मंजूरी देत आहे. तसेच वर्ग ३ व ४ चे आवश्यक कर्मचारी सामान्य प्रशासन विभागाकडून उपलब्ध करून घ्यावे. वरील पदांसाठीचा प्रस्ताव राज्य शासनाकडे मंजूरीसाठी तातडीने पाठविणेस ही महासभा मंजूरी देत आहे. शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करिता लागणारे आवश्यक साहित्य, साधन सामुग्री गरजेनुसार खरेदी करणे व याकामी येणा-या खर्चास हि सभा आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देत आहे.

प्रेमनाथ पाटील :-

श्री. मिलन म्हात्रे यांच्या ठरावाला अनुमोदन आहे.

भगवती शर्मा :-

प्रशासनाने दिलेल्या गोषवा-यानुसार टेंबा येथील शवविच्छेदन केंद्र ८ तास चालू ठेवणेकरिता वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी यांच्यात खालील प्रमाणे बदल करण्यात येत आहे.

अ. क्र.	पदाचे नाव	संख्या
१.	वैद्यकीय अधिकारी वर्ग - २	२

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये अत्यावश्यक सेवेअंतर्गत टेंबा शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करीता आवश्यक असणारे वैद्यकीय अधिकारी यांचे वरीलप्रमाणे २ पदे निर्माण करणेस व त्याकामी येणा-या खर्चास ही सभा मंजूरी देत आहे. तसेच वर्ग ३ व ४ चे आवश्यक कर्मचारी सामान्य प्रशासन विभागाकडून उपलब्ध करून घ्यावे. वरील पदांसाठीचा प्रस्ताव राज्य शासनाकडे मंजूरीसाठी तातडीने पाठविणेस ही महासभा मंजूरी देत आहे. शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करिता लागणारे आवश्यक साहित्य, साधन सामुग्री गरजेनुसार खरेदी करणे व याकामी येणा-या खर्चास हि सभा आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देत आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

सदर ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

मा. महापौर :-

श्री. भगवती शर्मा ठराव वाचत आहे. श्री. मिलन म्हात्रे आपण बसून घ्या.

मिलन म्हात्रे :-

ज्या श्री. भगवतीप्रसाद शर्मा यांनी ठराव मांडला, त्यांनी या प्रोजेक्टला विरोध केलेला आहे. त्यांचे महापालिकेकडे पत्र आहे की, हा खर्च महापालिकेने का केला? म्हणून आम्ही त्यांना ठराव मांडू दिला नाही. शवविच्छेदन गृह, अग्निशमन केंद्र आणि सिव्हील हॉस्पिटल महापालिकेने बनवले आणि त्याला खर्च केला आहे. न्यायालयाचे आदेश असतानासुद्धा सन्मा. सदस्यांनी लेखी स्वरूपात त्याला विरोध केला आहे. मा. आयुक्त कार्यालयाला हे पत्र प्राप्त झाले आहे. त्यांनी नाही म्हणून सांगावे. त्यांना ठराव मंजूर करायला आणि सांगायलासुद्धा अधिकार नाही. विषय तो आहे. त्यांना विचारा त्यांनी पत्र दिले आहे की नाही. त्यांनी त्याला विरोध केला आहे.

मा. महापौर :-

श्री. भगवती शर्मा यांनी जो ठराव मांडला तो ठराव मंजूर करण्यात येत आहे. आणि जेवणाची सुट्टी जाहीर करत आहे.

प्रकरण क्र. १२ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील टेंबा शवविच्छेदन केंद्र २४ तास कार्यरत ठेवणेकरिता आवश्यक असलेले वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी यांच्या पदांना व त्यासाठी येणा-या वेतन खर्चास मान्यता मिळणेबाबत.

ठराव क्र. १४ :-

प्रशासनाने दिलेल्या गोषवा-यानुसार टेंबा येथील शवविच्छेदन केंद्र ८ तास चालू ठेवणेकरिता वैद्यकीय अधिकारी व कर्मचारी यांच्यात खालील प्रमाणे बदल करण्यात येत आहे.

अ. क्र.	पदाचे नाव	संख्या
१.	वैद्यकीय अधिकारी वर्ग - २	२

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रामध्ये अत्यावश्यक सेवेअंतर्गत टेंबा शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करीता आवश्यक असणारे वैद्यकीय अधिकारी यांचे वरीलप्रमाणे २ पदे निर्माण करणेस व त्याकामी येणाऱ्या खर्चास ही सभा मंजूरी देत आहे. तसेच वर्ग ३ व ४ चे आवश्यक कर्मचारी सामान्य पशासन विभागाकडून उपलब्ध करून घ्यावे. वरील पदांसाठीचा प्रस्ताव राज्य शासनाकडे मंजूरीसाठी तातडीने पाठविणेस ही महासभा मंजूरी देत आहे. शवविच्छेदन केंद्र व शवागृहा करिता लागणारे आवश्यक साहित्य, साधन सामुग्री गरजेनुसार खरेदी करणे व याकामी येणाऱ्या खर्चास हि सभा आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरी देत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. लक्ष्मण जंगम

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १३, महानगरपालिकेची १० वर्षे पूर्ण झालेली व निरुपयोगी वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करणे बाबत.

एस. ए. खान :-

मा. महापौर साहेब, मिरारोडच्या फायर स्टेशनचे उद्घाटन झालेले आहे. हे कोणालाही माहिती नाही. कोणाच्या संमतीने झाले? तिथे जे फायरमन वगैरे.....

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

मा. महापौर साहेब, मिरारोडच्या फायरस्टेशनचे उद्घाटन झालेले नाही. फक्त प्रायोगिक तत्वावर गाडी ठेवली.

एस. ए. खान :-

मग त्याने फोटो कसा काढला?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

दोन फोटो काढले. महानगरपालिकेचा कुठला कार्यक्रम असेल तर त्याची निमंत्रण पत्रिका असणार.

एस. ए. खान :-

मग ते फायरमेन कसे काय उभे राहिले? त्या फायरमेनला सस्पेंड करा.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

कोण थांबले ती चौकशी करतो. आपली गाडी आहे. जास्त पाऊस पडत होता. गाडी तिथे ठेवावी म्हणून ठेवलेली आहे. अजून तिथे फोनपण नाही.

एस. ए. खान :-

त्यांनी गाडीवर हार वगैरे लावले.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

मी त्याची चौकशी करतो.

जूबेर इनामदार :-

हे प्रकरण काय आहे?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, त्याचे ऑथॉंटीक उद्घाटन झालेले नाही. आपण फक्त गाडी नेऊन ठेवलेली आहे.

जूबेर इनामदार :-

मग असा कोणीही जाऊन तिकडे फोटो काढतो का?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

ते कोणी फोटो काढले त्याची मी चौकशी करतो.

अनिल सावंत :-

मग तुम्ही अजूनपर्यंत काय केले ?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

आत्ता पेपरमध्ये समजले.

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

अनिल सावंत :-

आत्ता समजले म्हणजे चार दिवसापूर्वीची ती बातमी आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

ती चुकीची बातमी आहे.

अनिल सावंत :-

तुमचे फायरब्रिगेडचे कर्मचारी तिकडे फोटो पोझला उभे राहिले आहेत. तिथे भाषण झाली आणि तुम्ही अजून चौकशीच करता?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, चौकशी करतो.

अनिल सावंत :-

तुम्ही कसली चौकशी करता?

लक्ष्मण जंगम :-

हे फोटो आहेत. म्हणजे कोणीतरी बोलते काय करते असे नाही. हे फोटो आहेत. लोक उभे राहिले तर नविन गाडी म्हणून त्याच्या बाजूला उभे राहिले आणि फोटो काढला असे म्हणता येईल. पण आपल्या अग्निशमन दलाचे कर्मचारी त्या ठिकाणी उभे राहिलेले आहेत ते कुठला जोक करायला उभे राहिले का? ही वस्तुस्थिती आहे ती नाकारता येत नाही. एखादी गोष्ट घडलेली आहे, त्याला नाही, ते उगाच असे होते असे कसे तुम्ही म्हणता? घडलेले आहे तर घडलेले आहे. कोणी घडवले ते तुम्ही बघा.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

बघून घेतो.

अनिल सावंत :-

त्यांना बोलवून घ्या.

लक्ष्मण जंगम :-

कुठलीही शिस्त असेल या शिस्तीने कुठलेही काम चालायला पाहीजे.

जूबेर इनामदार :-

चौकशी करुन सांगणार कोणाला ?

लक्ष्मण जंगम :-

हे कोणाच्या हयाने झाले त्या कर्मचा-यांना घेतले तर माहिती पडेल की, त्यांना तसे करायला कोणी सांगितले.

जूबेर इनामदार :-

श्री. पानपट्टे साहेब, चौकशी करुन सांगणार कोणाला? रितसर अहवाल लेखी स्वरुपात दयाल ना?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

होय देतो.

भगवती शर्मा :-

मा. आयुक्त साहेब की कार्यपध्दती ऐसी है की, कोई भी कर्मचारी अगर ऐसी घटना करता है तो उसे हातोहात सस्पेंड कर देते हैं। आपकी यह भुमिका है की, देखेंगे, देखते हैं। यह आपकी क्या भुमिका है? इस पालिका के कर्मचारी पहले तो ऐसे ही काम नहीं कर रहे हैं। और आप उनको बढावा दे रहे हैं।

एस. ए. खान :-

न्यूज आहे. तुमच्याकडे भक्कम पुरावा दिलेला आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

पुढच्या मा. महासभेत चौकशी करुन याच्याबद्दल अहवाल देतो.

एस. ए. खान :-

तुम्ही बोलता चौकशी करतो. एवढा भक्कम पुरावा तुमच्याकडे दिलेला आहे. गाडीवर हार टाकला आहे. बातमी आहे.

भगवती शर्मा :-

शहर के मा. महापौर है, मा. उपमहापौर है। इनके साथ उद्घाटन होता है।

अनिल सावंत :-

मा. महापौर साहेब, फोटो दिलेले ते अधिकारी कोण आहेत ते त्यांना सांगू द्या. त्यांच्या अंडर काम करतात ते त्यांना माहिती नाही का? ते अधिकारी कोण आहेत ते सांगा. फोटो बघा.

लक्ष्मण जंगम :-

फोटोमध्ये जे कर्मचारी दिसतात ते नक्की आपले आहेत का?

अनिल सावंत :-

ते तरी सांगा.

लक्ष्मण जंगम :-

ते तरी माहिती आहे का?

अनिल सावंत :-

ते कोण आहेत? त्यांची नावे सांगा.

जयंत पाटील :-

हा मा. महापौरांचा अपमान आहे. हे उद्घाटन कोण करू शकतो. कोणीही ऐरागैरा येतो आणि जातो. मा. आयुक्तांचा अपमान आहे.

भगवती शर्मा :-

चार पदाधिकारी है, मा. महापौर. मा. उपमहापौर, मा. सभागृह नेता, मा. विरोधी पक्षनेता।

मा. आयुक्त साो:-

मा. महापौर साहेब, ही चौकशी करुन त्यांच्याविरुद्ध कार्यवाही केली जाईल.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, आणखीन एका गोष्टीचे उद्घाटन झालेले आहे हे तुम्हाला माहिती आहे का? बेवारस मृतदेहांसाठी वातानुकुलीत शवागृह दि. ०८ जूनपासून सुरु. कुठल्या नगरसेवकांना माहितीच नाही? मिरारोडला शवागृह सुरु झालेले आहे. तुम्ही कुठल्या नगरसेवकांना याची माहिती दिलीच नाही? साहेब हे काय चालू आहे?

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, बेवारस प्रेत ठेवण्यासाठी उद्घाटनाची जरूरी काय? सुरु झाले ही बातमी आलेली आहे. त्याचे उद्घाटन करायचे असेल तर कसे शक्य आहे. सभागृह तरी उद्घाटन करा म्हणून म्हणेल का?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब, आम्हाला माहिती पाहिजे ना.

मा. आयुक्त :-

उद्घाटन वगैरे केलेले नाहीत. प्रेत व्यवस्थित रहावे म्हणून ते रुम सुरु केलेले आहेत.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, अतिशय चांगले काम केले. साहेब, त्याची परमिशन तुम्ही आणली का?

मा. आयुक्त :-

आणली.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, परमिशन नाही. दाखवा.

मा. आयुक्त :-

आणलेली आहे.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

मा. आयुक्त साहेब. तुमच्याकडे परमिशनच नाही.

मा. आयुक्त :-

सिव्हील सर्जनना फोनवर बोललो, तुम्ही जर परवानगी देणार नसाल तर मी सुरु करतो. नंतर परवानगी द्या.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, सिव्हील सर्जनने सांगितले की, ते शवागृह आमच्या अखत्यारित बसत नाही. आम्ही ती परवानगी देऊच शकत नाही. त्यांनी परवानगी दिलेलीच नाही.

मा. आयुक्त :-

परवानगी दिली नाही असे नाही. ससुन हॉस्पिटलचे सिव्हील सर्जन येऊन व्हिजीट करुन गेले. दोन दिवसांत पाठवतो म्हणून सांगितले. प्रेत जर ओपनवर ठेवण्याऐवजी ए.सी. मध्ये ठेवता येतील.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, आमच्या म्हणण्याचा उद्देश तसा नाही. तुम्ही चुकीचे घेता. आम्ही तुम्हाला चांगले सांगितले, हे चांगले काम केले. तुम्ही आम्हाला कळवले पाहिजे ना.

मा. आयुक्त :-

ते कशाला कळवायचे?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

आम्ही लोकप्रतिनीधी आहोत.

मा. आयुक्त :-

हे योग्य नाही. हे जे रुम आहेत, त्यांचे उद्घाटन आम्ही करतो किंवा सुरु करतो हे कळवायची जरूरी नाही.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, तुम्ही करा. महानगरपालिकेने हे चांगले काम केले.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही म्हणता की, याच्या उद्घाटनाला आम्हाला बोलावले का नाही ?

ध्रुवकिशोर पाटील :-

काही गरज नाही. तुम्ही सांगायला पाहिजे.

भगवती शर्मा :-

साहेब, उद्घाटन का नाही बोल रहे है। वो बोलते है की, अभी पूरा माहिती दो की, क्या किया क्या नहीं किया।

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, तुमचे काम आहे. नगरसेवकांना इंडीकेट केले पाहिजे की, अशा तऱ्हेने आम्ही शवागृह सुरु केलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

बांधून फार दिवस पडले होते. दोन दिवसांत जर सुरु केले नाही तर तुम्हाला निलंबित करणार म्हणून कर्मचाऱ्यांना आणि डॉक्टरांना सांगितले. आणि ते सुरु करायला लावले.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

चांगले केले. आम्ही कुठे नाही म्हणतो. तुम्ही सांगाना की, असे असे शवागृह सुरु केलेले आहे. साहेब, ७९ नगरसेवक आहेत प्लस ०५ स्विकृत सदस्य आहेत. त्यांना तुम्ही माहिती दिली पाहिजे. साहेब, आमच्याकडे लोक येतात की, असे आहे. आम्ही भक्तीवेदांतला फोन करतो. मग हे लोकांची सोय करण्यासाठी आम्ही करतो आहे ना?

मा. आयुक्त :-

केली आहे.

ध्रुवकिशोर पाटील :-

साहेब, मग तुम्ही सांगायला पाहिजे. तुम्ही तुमची चुक मान्य करतच नाहीत. उलट तुम्ही आम्हाला सांगता. साहेब हे चुकीचे आहे.

नयना म्हात्रे :-

मा.आयुक्त साहेब, तिकडे बॉडया वगैरे ठेवायचे काही पैसे आहेत का?

मा. आयुक्त :-

जे बेवारस प्रेते असतात ते मोफत असतात आणि ज्यांचे मयत झाले असेल. रात्री ठेवायचे अवघड झाले असेल तर त्यांना मा. स्थायी समितीपूढे विषय आणून ते दर ठरवले जातील. तोपर्यंत फ्री आहे.

जयंत पाटील :-

प्रकरण क्र.१३ महानगरपालिकेची १० वर्षे पूर्ण झालेली व निरुपयोगी वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करणेबाबत. ठराव भांडण्याच्या अगोदर, मा. महापौर साहेब, मला या विषयावर बोलायचे आहे. म्हणजे आपल्या महापालिकेत या वाहनांना दुरुस्तीमध्ये आजपर्यंत जेवढा खर्च झालेला आहे, त्या खर्चामध्ये आपल्याकडे आणखीन डबल वाहने आली असती. मागच्या वेळेस मी सांगितले होते की, दोन करोड नव्वद लाखाच्यावर दुरुस्तीवर खर्च झालेला आहे. आणि आता आपण या गाडया भंगारमध्ये विकतो. अॅक्च्युअली भंगार आहे. तुम्ही जर पाहिले तर याच्यातून एकपण गाडी तुम्ही कोणी घेऊ शकणार नाही. म्हणजे गाडया आणायच्या, आज गाडया आणल्या की, उद्या दुरुस्तीला जातात. ऑलमोस्ट तीन करोडच्या आसपास जर दुरुस्तीला खर्च होत असेल तर या विषयावर आपल्याला गांभीर्याने विचार करायला पाहिजे, या सभागृहाने करायला पाहिजे. गाडया कोणाकाणाला द्यायच्या? आपण वाहन भत्ता देतोच आहोत. तुम्ही सगळ्यांना वाहन भत्ता द्या. मा. महापौर, मा. उपमहापौर आणि मा. आयुक्त या तिघांशिवाय इतर कोणालाही गाडया असू नयेत हे माझे मत आहे. बाकीच्यांना तुम्ही वाहन भत्ता द्या. स्वतःच्या गाडया वापरतील. त्यात महापालिकेचा प्रचंड निधी वाचेल, पैसे वाचतील. या गोष्टीचा विचार सभागृहाने करावा आणि निर्णय घ्यावा. त्यानंतर मी ठराव मांडतो.

मा. आयुक्त :-

आता ज्या गाडया चालू स्थितीत आहेत त्या आपण चालू ठेवलेल्या आहेत. दहा वर्षे झालेली नाहीत त्या. बाकीच्यांना आपण वाहन भत्ता देतो. नविन गाडी खरेदी करत नाही.

जयंत पाटील :-

पण आतासुध्दा ज्या गाडया तुमच्याकडे आहेत त्यांच्यावर तुम्ही खर्च करणारच आहात? आज माझ्या स्वतःच्या गाडीची हालत काय हे मी सांगतो.

मा. आयुक्त :-

माझीपण तीच परिस्थिती आहे.

भगवती शर्मा :-

साहेब, मेरी ढाई साल से इच्छा थी की, इनका एक काच मैं नीचे करू। लेकिन नहीं कर पाया।

जयंत पाटील :-

गाडीचा एसी चालतच नाही. भर उन्हाळ्यामध्ये घामाच्या धारा. मी माझी गाडी घेऊन यायचो. आणि तुम्ही एवढे कमी होते म्हणून माझ्या गाडीला वायरलेस लावलेले आहेत. तो वायरलेस कसा वापरायचा हे आम्हाला माहिती नाही. त्याचे ट्रेनिंग तुम्ही आम्हाला दिलेले नाही.

मा. आयुक्त :-

घायचे आहे.

जयंत पाटील :-

ते देण्यासाठी आता दार्जिलिंगला जायचे कि, कुठे ते ठरवा. कारण महापालिकेचा अभ्यास करण्यासाठी आपले सगळे नगरसेवक बाहेरच जातात.

शशिकांत भोईर :-

वायरलेसची परमिशन आणली नाही असे माहिती पडले आहे. ते नक्की आहे का?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

आमच्याकडे रेकॉर्ड आहे.

शशिकांत भोईर :-

कधी आणली?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

दोन-तीन महिने झाले.

जयंत पाटील :-

श्री. शशिकांत भोईर, मी जेव्हा वायरलेसवर बोलून तेव्हा आणखीन दहा जण ते ऐकत असतील.

शशिकांत भोईर :-

ती परमिशन आली नाही, त्यामुळे पोलिस स्टेशनने आक्षेप घेतलेला.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

आमच्याकडे परमिशन आहे.

शशिकांत भोईर :-

स्थानिक पोलिसांनी त्यावेळी आक्षेप घेतलेला की, वायरलेसची परमिशन नाही असे मी ऐकले.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

वायरलेसची अजून नाही.

मा. आयुक्त :-

वायरलेसची परवानगीसाठी ॲप्लीकेशन केले आहे. ते एका वर्षाचे मिळाले होते. फक्त मुदत वाढ घ्यायची राहिलेली आहे.

शशिकांत भोईर :-

साहेब, घ्यायला पाहिजे ना? आपण प्रशासन आहोत.

मा. आयुक्त :-

मुदतवाढीसाठी पाठवले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

परमिशन न मिळाल्यामुळे एक वर्ष हे वायरलेस सेट येऊन पडलेले आहेत.

मा. आयुक्त :-

लायसन्स मिळाल्यानंतर फी भरून मुदतवाढ असते.

मिलन म्हात्रे :-

मग त्याच्यावर तुम्ही अगोदर हॅन्डसेट कशाला मागवले दहा लाखाची सामुग्री तुम्ही अगोदर मागवली. आणि ती विदारुट परमिशन अशीच पडून आहे. आजही मा. आयुक्तांच्या गाडीत, मा. विरोधी पक्षनेत्यांच्या गाडीतपण नाही. तुमच्या गाडीतसुद्धा ॲक्टिव्हेट नाही. मा. विरोधी पक्षनेत्यांच्या गाडीतसुद्धा त्या दिवशी ते बंद होते.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, ती गाडी कशी वापरणार. ती गाडी कशी वापरणार. ती गाडी रोडला व्यवस्थित चालत नाही. कशाला वापरणार? म्हणून आम्ही आमच्या वापरतो. तुम्ही एसी चे म्हटले ते ठिक आहे. एकदा गरम होईल, काहीतरी होईल. पण कुठेतरी ॲब्लींग होऊन जर ॲक्सीडेंट झाला तर अडचण होईल. म्हणून बरीचशी लोक त्या गाड्या वापरत नाहीत. आपल्याकडे आता नेमक्या दोन-तीन गाड्या चालू ठेवून पहिले जे ड्रायव्हर कर्मचारी असतील त्यांना आपण काय काम देणार आहोत? हा सगळा विषय लक्षात घेऊन ज्या गाड्या असतील, याच्या अगोदर दोन करोड नव्वद लाख रुपये खर्च झाले.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

फक्त बारा लाख केले. आत्ता आपण नविन वाहनच घेणार नाहीत. आवश्यकतेनुसार.

मा. आयुक्त :-

पूर्णपणे कमी केले आहे. आणि फक्त गेल्या वर्षामध्ये बारा लाख रुपये खर्च केले.

लक्ष्मण जंगम :-

ज्यावेळेला दोन करोड नव्वद लाख रुपये खर्च होतो. तो कोणाच्या कारकिर्दीत झाला? कोण अधिकारी होते? काय खर्च म्हणजे काय? काही खरे तर हा अशा पध्दतीचा खर्च व्हायलाच नाही पाहिजे. दोन करोड नव्वद लाख रुपये खर्च केला म्हणजे त्याच्यामध्ये काय-काय केले? गाड्याच रिपेअरींग केले की, त्यांचे काही रिपेअरींग केले? हा काहीतरी वेडेपणा आहे. हे ज्यांच्या कारकिर्दीमध्ये झाले अशा लोकांवर कार्यवाही व्हायला पाहिजे. कसले रिपेअरींग केले? एवढ्यामध्ये नविन गाड्या आल्या असत्या. म्हणजे महानगरपालिकेचा पैसा वाटेल तसा वापरायचा का? काही करायचे का? ज्यांच्या कारकिर्दीमध्ये हे दिले म्हणजे त्याचा काही हिशोबच नाही.

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहब, जैसे इन्होने बताया की, खर्च कम हो गया है। उसका कारण क्या था? आपके नये ऑडीटर श्री. पाटील साहब जो आये है, यह उनकी देन है। उन्होंने जो भी रिपेअरींग में गाडी आयी उसको एक ही चिज कहा की, आप जो रस्ते के अंदर गॅरेज है। वहाँपर रिपेअरींग करवायेंगे तो मैं पेमेंट पास नहीं करूंगा। जो ऑथोराइज गॅरेज है, मारुती है तो मारुती के यहाँपर लेकर जाईए। चाहे उसका पचार हजार बील आए, चाहे लाख रुपया बील आए, वो पेमेंट मैं करूंगा। यह जो रोडछाप गॅरेज थे, उनकी सेटींग के कारण यह बील हुआ। अब उन्होंने बंद किया इसिलिए यह कम आया है। अन्यथा यह कम नहीं होता। दुसरी बात, आपनी सभी गाडीयों मे सी.एन.जी. बैठायी। आजतक कितनी सी.एन.जी. भरी गयी? कितना पेट्रोल भरा गया? सी.एन.जी. का वापरही नहीं हुआ। एक-एक गाडी पर कम से कम ३०-३०, ४०-४० हजार रुपया आपने सी.एन.जी. पर खर्च किया। इस पालिका का पैसा

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, एक वर्ष सी.एन.जी. चे चालू होते. त्यामुळे त्यांचे मेन्टेनन्स इतके वाढत गेले. प्रत्येक अधिका-याला आम्ही चौकशी केली.

भगवती शर्मा :-

आप कमिशनर साहब से कुछ सिखीए, जवाब देना। आप अपने अधिकारियों को, कर्मचारीयों को बचाने का काम मत किजिए। एक-एक पैसा बहोत किंमती है।

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, दिड वर्षापासून माझ्याकडे आहे. खर्च कमी केला ना. शासनाचा जी.आर. आहे की, एका वाहनावर पंचवीस हजार खर्च करू शकता. त्यानुसार आपण खर्च कमी करतो.

मिलन म्हात्रे :-

श्री. पानपट्टे साहेब, तो माझ्या केसमधला जी.आर. आहे. २४ ऑफ ९८. तो जी.आर. अख्ख्या महाराष्ट्राला लागू झाला आहे. याच्या अगोदर पाच लाखाच्या अॅम्बेसिटरला सहा लाखाचा खर्च होत होता.

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, अब आपकी जो गाडी है। उसके उपर भी दिन प्रतिदिन खर्चा होता जा रहा है। या तो इन गाडीयों को भी आप बनके रद्दी के अंदर बेच सकते हो तो बेचिए। अन्यथा नयी गाडी लिजिए। कारण पता चलता है की, कमिशनर साहब की गाडी ब्रेक डाऊन हो गयी। मा. महापौर साहब की गाडी ब्रेक डाऊन हो गयी। आज मा. उपमहापौर साहब आ रहे थे। बोले की, गाडी पहुँची नहीं। क्योकी खराब है। व्यवस्था यह है की, आज भी आप तीनों की गाडी सही समय पर नहीं चल रही है। तो इन गाडीयों को भी अगर आप कानून के तहत भंगार मे बेच सकते है तो बेचिए। अन्यथा आप अपनी तीन गाडीया नयी लाईए। ताकी, यह खर्चा बच सके।

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यामध्ये गव्हर्नमेंटचा जी.आर. पण असा आहे की, ज्या गाडीला दहा वर्षे झाली आहेत, त्याच गाड्या तुम्ही लिलावाद्वारे विकू शकता. त्याचा तुम्ही हवाला द्या. सभागृहात टाईम कशाला खराब करता. तुम्हाला उच्च न्यायालयाच्या आदेशानुसार जी.आर. पारित झाला आहे. तुमच्या रिपेअरींगवरसुद्धा तुमच्यावर बंधन आहे.

जयंत पाटील :-

श्री. पानपट्टे साहेब, आपण आपल्या कर्मचा-यांना किती वाचवणार? आपण प्रामाणिकपणे त्यांना वाचवण्याचे काम करता. परंतु, त्यांनी केलेल्या चुकांचे समर्थन होऊ शकत नाही.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

आपण आत्ता खर्च कमी केला आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

या टिपणीमध्ये हा उल्लेख केला की, वाहनाची तपासणी करून बाजारभावाप्रमाणे प्रत्येक वाहनाची किंमत व यांत्रिक स्थिती याबाबत १२/०३/२०१० रोजी अहवाल सादर केलेला आहे. इकडे बाजारभावपण नाही, अहवालपण नाही.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, आमच्याकडे आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुमच्याकडे सर्व आहे. आम्ही कुठे नाही म्हणतो.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

तुम्हाला माहिती देतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

साहेब, जेव्हा तुम्ही हा विषय आणलेला आहे की, या गाडीची किंमत ही ठरवलेली आहे. हे तुम्हाला द्यायला काय आहे? याच्यामध्ये नाही तर त्याचा हेतू काय आहे?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, त्याच्यामध्ये काही हेतू नाही.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मग का दिले नाही?

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

तुम्हाला माहिती देतो. आत्ता सांगतो.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

आत्ता देता किंवा केबिनमध्ये देता तो विषय नाही. जेव्हा तुम्ही अजेंडामध्ये उल्लेख करता की, या सर्व गोष्टींचा उल्लेख करता, त्या गोष्टीच नाहीत.

मिलन म्हात्रे :-

मागे एकदा लिलाव झाला तेव्हा चालू ट्रॅक्टर आपल्या पदाधिकाऱ्यांच्या फार्महाऊसवर गेले.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, आत्ता श्री. भगवती शर्मा यांनी सी.एन.जी. चा विषय काढला. सहा गाड्यांवर सी.एन.जी. बसवलेला होता. आणि ते सी.एन.जी. एक दिवसपण वापरले नाहीत असे मला पत्र आहे. माझ्याकडे पत्र आहे. ते बंद आहेत आणि ते आणून अजून वर्षपण झालेले नाही. माझ्याकडे तुमचे लेखी पत्र आहे.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

आपण सी.एन.जी. बसवलेले आहेत. माझ्या गाडीलाही सी.एन.जी. बसवले आहेत. मी दिड वर्ष वापरलेला आहे. पण अक्षरशः गाडीचे काम आणि इंजिनचे काम इतके निघत होते. मध्यंतरी बऱ्याच वेळेस लिकेजपण होत होते. आणि सगळ्या अधिकाऱ्यांची, प्रत्येकाची हीच बॉब होती की, सी.एन.जी. ची किट बसवल्यानंतर.....

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

पण त्याला काही मुदत असेल.

संभाजी पानपट्टे (मा. उपायुक्त) :-

साहेब, शासनाचा जी.आर. होता.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

तुम्ही मला जे उत्तर दिले त्यामध्ये तीन महिन्यांपासून चाललेले आहे.

संभाजी पानपट्टे सो. (मा. उपायुक्त) :-

शासनाचा जीआर आहे की, एका गाडीला आपण पंचवीस हजार रुपये खर्च करू शकतो. त्यानुसार आपण पंचवीस हजारामध्ये आपण खर्च करू शकतो. सीएनजी बसवल्याने खर्च वाढू शकतो.

भगवती शर्मा :-

साहेब, सीएनजी चोरी नाही होता हे। पेट्रोल चोरी होऊ शकता हे। इसलिए नहीं वापरते थे।

जुबेर इनामदार :-

सीएनजी लावायला जीआर होता का?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, टिपणी देताना जेव्हा तुम्ही सभागृहाला हि माहिती देता, त्याची व्हॅल्यू काय झाली आहे? त्याची सल्लागात तांत्रिक, तो अहवाल कमीत कमी या सभागृहापुढे आला पाहिजे. तुम्ही उल्लेख केला म्हणजे संपले तुमच्या केबिनमध्ये सर्व आहे.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, गेल्या वेळेला आम्ही मा. आयुक्तांकडे गेलेलो की, आम्हाला गटनेत्यांना वाहन भत्ता द्या. सगळे पेपर वैगेरे जमा झाले. मधुकडे फाईल आहे. त्याचे काय झाले? आम्हाला वाहन भत्ता द्या.

शशिकांत भोईर :-

मा. आयुक्त साहेब मधू हा प्युन आहे की, क्लर्क आहे?

नयना म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, तुम्ही आम्हाला देणार की नाही ते सांगा. मी त्या मधुला वाहन भत्त्याबद्दल हैराण करणार नाही.

मा. आयुक्त :-

भत्ता देण्यासाठी १५ लाख रुपये या वर्षाची प्रोव्हीजन केलेली आहे. ती प्रोव्हीजन कशी वाढवता येईल ते बघून मग निर्णय घेऊ.

नयना म्हात्रे :-

तरतुद आहे ना?

मा. आयुक्त :-

पंधरा लाखाची तरतुद आहे. पण आता पदाधिकारी आहेत त्यांच्यासाठी आहे. ही पाठीमागची घायची आहे.

नयना म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण या डिपार्टमेंटचे पैसे त्या डिपार्टमेंटला फिरवतो ना?

भगवती शर्मा :-

साहेब, दुसरी तरतुद करणे के लिए आप ट्रान्सफर एन्ट्रीया बहोत करते हैं। इसी मे एक एन्ट्री कर दिजीए।

मा. आयुक्त :-

मा. स्थायी समितीपुढे विषय ठेवू. बजेट प्रोव्हीजन वाढवायची आणि त्यावेळेला कायदेशीर पुर्तता झाली तर विचार करू.

नयना म्हात्रे :-

साहेब, ऑडीटर साहेबांचीपण सही झाली आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. आयुक्त साहेब, प्रत्येक वर्षी तुम्ही ऑडीटरने त्याल संपूर्ण मार्क दिलेले आहेत. सर्व फाईल तयार आहे फक्त तुम्ही सही करायचे बाकी आहे. म्हणून तुम्ही प्रोसीजरला नाही सांगायचे तर नाही सांगा.

मधुसूदन पुरोहित :-

मा. आयुक्त साहेब, त्याच्यावर तुमची सही झालेली आहे.

मा. आयुक्त :-

प्रश्न असा आहे की, ज्या त्या पक्षाचे गटनेते आहेत. त्यांच्यावर सर्व सभासदांचा विश्वास असतो. म्हणून ते गटनेते असतात. मग गटनेत्यांनी ज्यावेळेला एका विषयाला होकार दिला, तर मग सगळ्यांनी गप्प बसायला पाहिजे. तर गटनेत्यांवरच विश्वास नाही. मग आम्ही विश्वास ठेवायचा की नाही हा विचाराचा प्रश्न आहे.

मधुसूदन पुरोहित :-

साहेब, तुमची ऑलरेडी सही झालेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, याचा अर्थ कॉंग्रेस आणि राष्ट्रवादीच्या इतर नगरसेवकांचा त्यांच्या गटनेत्यांवर विश्वास नाही असा होतो.

मा. आयुक्त :-

गटनेत्यांवर आपण विश्वास कसा ठेवायचा? त्यांच्या सभासदांचा त्यांच्यावर विश्वास नाही.

मिलन म्हात्रे :-

म्हणजे इकडे समोर आहेत त्यांचा पण नाही?

मा. आयुक्त :-

गटनेता हा त्या पक्षाचा असतो. त्यांनी सांगितले की, हो मी जागा बदलायला सांगितलेले आहे. तर सगळे गप्प बसायला पाहिजे. मग आता विरोध होतो म्हणजे तिथे कॉन्ट्रावर्सी झाली ना? मग गटनेत्यांवर आम्ही विश्वास ठेवायचा की नाही, विचार करावा लागेल.

जयंत पाटील :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडे एकुण ८१ वाहने असून एकुण वाहनांपैकी १५ वाहनांना १० वर्षांपेक्षा जास्त कालावधी झाला असून सदर वाहने जुनी व नादुरुस्त झाली आहेत. सदरची वाहने निर्लेखित करणेबाबत

शासन निर्णय वित्त विभाग क्र. विअप्र-१०९१/प्र.क्र. १२/विनियम, दि. १ ऑक्टोबर १९९१ नुसार अटीबाबत मार्गदर्शन केलेले आहे. एकूण १५ वाहने कायम स्वरुपी बंद स्थितीत आहेत.

१० वर्षे पुर्ण झालेली व निरुपयोगी झालेली वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करणेबाबत एकूण १५ वाहनांची तपासणी करून त्यांची स्थिती व किंमत ठरवून देणेबाबत जा.क्र. मनपा/वाहन/५२/२००९-२०१० दि. १५/०६/२००९ अन्वये मा. प्रादेशिक परिवहन अधिकारी, ठाणे यांना विनंती केली होती. त्यानुसार त्यांनी वाहनांची तपासणी करून बाजारभावाप्रमाणे प्रत्येक वाहानाची किंमत व यांत्रिक स्थिती याबाबत दि.१२/०३/२०१० रोजी अहवाल सादर केलेले आहेत. मा. प्रादेशिक परिवहन अधिकारी, ठाणे यांचे व्हॅल्युएशन नुसार तसेच मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम ७९ (क.) प्रमाणे कार्यवाही करून खालीलप्रमाणे वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करण्यात यावी व यापुढे निरुपयोगी वाहने मा.आयुक्त सा.यांच्या अधिकाराने लिलावाद्वारे विक्री करण्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

अ. क्र.	वाहनाचा प्रकार	वाहनाची खरेदी दिनांक	वाहनाची क्रमांक	वाहनांस झालेला कालावधी	शेरा
१.	जीप	०९/०३/१९९३	एमएच-०४-क्यु -२९	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
२.	जीप	०१/१२/१९९४	एमएच-०४-क्यु २१०७	१४ वर्षे २ महिने	कायम बंद
३.	रुग्णवाहिका	१२/०४/१९९४	एमएच-०४-एच -१२४	१४ वर्षे १० महिने	कायम बंद
४.	शववाहिका	२५/०९/१९९५	एमएच-०४-एच -८३०१	१३ वर्षे ३ महिने	कायम बंद
५.	शववाहिनी	३१/०३/१९९३	एमएच-०४-एच -१०८	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
६.	पाणी टँकर	३१/०३/१९९३	एमएच-०४-पी -२३९४	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
७.	पाणी टँकर	१४/०२/१९९५	एमएच-०४-पी -२३९६	१३ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
८.	फायर फायटर	०३/१२/१९९६	एमएच-०४-एच-८०४९	१२ वर्षे २ महिने	कायम बंद
९.	जीप	०४/३/१९९६	एमएच-०४-क्यु-६७११	१२ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
१०.	जेसीबी(एल अँड टी)	३१/३/१९९७	एमएच-०४-ई-४२१६	११ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
११.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४१	१० वर्षे	कायम बंद
१२.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एच-३७४२	१० वर्षे	कायम बंद
१३.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४४	१० वर्षे	कायम बंद
१४.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४५	१० वर्षे	कायम बंद
१५.	कॉन्टेसा	२५/०३/१९९९	एमएच-०४-एन-३३३	१० वर्षे	कायम बंद

एस्.ए.खान :-

माझे अनुमोदन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, या ठरावामध्ये आपण अंदाजे इतर लिलाव करतो त्याच्या किंमती टाकलेल्या असतात. पण ठरावामध्ये जास्तीत जास्त रक्कम मिळेल अशी बोली पहिली लावावी.

जयंत पाटील :-

हा लिलाव ओपन आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यात पहिली बोली आपली असते ना? तुम्ही दहा हजारापासून सुरुवात केली तर ते भंगार लाखात जाणार. आणि लाख रुपये

मा. आयुक्त :-

आम्ही लिलावाला बसणार त्यावेळेला मा. स्थायी समिती सदस्य बघायला बसतील.

मिलन म्हात्रे :-

पण किंमत ठरवायचे अधिकार तुम्हाला आहेत ना?

नयना म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, ज्यावेळेला तुम्ही लिलावाला बसाल, आता तुम्ही कसे बोलले की, स्टॅडींगच्या सदस्यांना बोलवा. तिकडे गटनेत्यांनापण बोलवा.

मिलन म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, पूर्वी प्रत्येक बाजार लिलावाला आम्हाला बोलवायचे. आत्ता बोलवत नाहीत. ही पध्दत का बंद केली आहे.

मा. महापौर :-

प्रकरण क्र. १३, सर्वानुमते मंजूर करण्यात आलेला आहे.

प्रकरण क्र. १३ :-

महानगरपालिकेची १० वर्षे पूर्ण झालेली व निरुपयोगी वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करणे बाबत.

ठराव क्र १५ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेकडे एकूण ८१ वाहने असून एकूण वाहनांपैकी १५ वाहनांना १० वर्षांपेक्षा जास्त कालावधी झाला असून सदर वाहने जुनी व नादुरुस्त झाली आहेत. सदरची वाहने निर्लेखित करणेबाबत शासन निर्णय वित्त विभाग क्र. विअप्र-१०९१/प्र.क्र. १२/विनियम, दि. १ ऑक्टोबर १९९१ नुसार अटीबाबत मार्गदर्शन केलेले आहे. एकूण १५ वाहने कायम स्वरूपी बंद स्थितीत आहेत.

१० वर्षे पूर्ण झालेली व निरुपयोगी झालेली वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करणेबाबत एकूण १५ वाहनांची तपासणी करून त्यांची स्थिती व किंमत ठरवून देणेबाबत जा.क्र. मनपा/वाहन/५२/२००९-२०१० दि. १५/०६/२००९ अन्वये मा. प्रादेशिक परिवहन अधिकारी, ठाणे यांना विनंती केली होती. त्यानुसार त्यांनी वाहनांची तपासणी करून बाजारभावाप्रमाणे प्रत्येक वाहानाची किंमत व यांत्रिक स्थिती याबाबत दि.१२/०३/२०१० रोजी अहवाल सादर केलेले आहेत. मा. प्रादेशिक परिवहन अधिकारी, ठाणे यांचे व्हॅल्युएशन नुसार तसेच मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील कलम ७९ (क.) प्रमाणे कार्यवाही करून खालीलप्रमाणे वाहने निर्लेखित करून लिलावाद्वारे विक्री करण्यात यावी व यापुढे निरुपयोगी वाहने मा.आयुक्त सा.यांच्या अधिकाराने लिलावाद्वारे विक्री करण्यास ही सभा मंजूरी देत आहे.

अ. क्र.	वाहनाचा प्रकार	वाहनाची खरेदी दिनांक	वाहनाची क्रमांक	वाहनांस झालेला कालावधी	शेरा
१६.	जीप	०९/०३/१९९३	एमएच-०४-क्यु -२९	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
१७.	जीप	०१/१२/१९९४	एमएच-०४-क्यु २१०७	१४ वर्षे २ महिने	कायम बंद
१८.	रुग्णवाहिका	१२/०४/१९९४	एमएच-०४-एच -१२४	१४ वर्षे १० महिने	कायम बंद
१९.	शववाहिका	२५/०९/१९९५	एमएच-०४-एच -८३०१	१३ वर्षे ३ महिने	कायम बंद
२०.	शववाहिनी	३१/०३/१९९३	एमएच-०४-एच -१०८	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
२१.	पाणी टँकर	३१/०३/१९९३	एमएच-०४-पी -२३९४	१५ वर्षे १० महिने	कायम बंद
२२.	पाणी टँकर	१४/०२/१९९५	एमएच-०४-पी -२३९६	१३ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
२३.	फायर फायटर	०३/१२/१९९६	एमएच-०४-एच-८०४९	१२ वर्षे २ महिने	कायम बंद
२४.	जीप	०४/३/१९९६	एमएच-०४-क्यु-६७११	१२ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
२५.	जेसीबी(एल अँड टी)	३१/३/१९९७	एमएच-०४-ई-४२१६	११ वर्षे ११ महिने	कायम बंद
२६.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४१	१० वर्षे	कायम बंद
२७.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एच-३७४२	१० वर्षे	कायम बंद
२८.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४४	१० वर्षे	कायम बंद
२९.	टेम्पो	३१/१/१९९९	एमएच-०४-एजी-३७४५	१० वर्षे	कायम बंद
३०.	कॉन्टेसा	२५/०३/१९९९	एमएच-०४-एन-३३३	१० वर्षे	कायम बंद

सुचक :- श्री. जयंत पाटील

अनुमोदक :- श्री. एस. ए. खान

ठराव सर्वानुमते मंजूर

ठराव वाचून कायम करण्यात आला

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १४, मिरा भाईंदर शहरासाठी सुर्या धरणातून पाणीपुरवठा योजना खाजगी लोकसहभागातून हाती घेणेबाबत.

एस.ए. खान :-

मिरा भाईंदर शहराच्या पिण्याच्या पाण्याचे वाढीव उद्भव विकसीत करणे व शहरातील वितरण व्यवस्थेमध्ये वाढीव पाईपलाईन व नविन जलकुंभ बांधून सुधारणा करणे याकरीता सल्लागाराने तयार केलेल्या व महासभेने मान्य केलेल्या सविस्तर प्रकल्प अहवालानुसार करावयाच्या कामाची अंमलबजावणी करणे, प्रस्तावित प्रकल्प शासनाच्या मंजूरीकरीता पाठविणे, खाजगी-लोकसहभागातून या तसेच भविष्यात घ्यावयाच्या वाढीव प्रकल्पांची उभारणी व व्यवस्थापन करण्यासाठी अनुभवी संस्थांकडून देकार मागविणे व ठरावातील सर्व बाबींची अंमलबजावणी करणे करीता खालीलप्रमाणे कार्यवाही करण्यात यावी.

- १) वरील दोन्ही प्रकल्पांची कार्यवाही तसेच वर्ष २०४१ करीता ४३० द.ल.लि. पर्यंत वाढीव पाणी पुरवठ्याकरीता वाढीव उद्भवाची निश्चिती करून त्यापासून शहरापर्यंत पाणी आणणे व शहरात योग्य दाबासह वितरीत करणे ही कामे खाजगी लोकसहभाग तत्वावर (PPP – Public Private Partnership) करण्याकरीता ठेकेदाराकडून विहित अटीशर्तीसह देकार मागविण्यात यावेत.
- २) अशा प्रकारे विहित नमुन्यात अटी व शर्तीसह प्राप्त देकारास महासभेची तसेच शासनाची मान्यता प्राप्त झाल्यावर ह्या ठेकेदाराकडे मान्य अटी शर्ती व मान्य केलेल्या दरानुसार नवीन उद्भवत विकसीत करणे, त्यापासून उपलब्ध झालेले पाणी शहरापर्यंत आणण्यासाठी आवश्यक व्यवस्थापन करणे. हे उपलब्ध तसेच सध्याचे उपलब्ध पाणी शहरात सर्व भागामध्ये योग्य दाबाने पुरविण्यासाठी वाढीव पाईपलाईन व जलकुंभ यांची निर्मिती व वापर करून शहरातील पाणी पुरवठा व्यवस्थापन करणेकरीता करावयाच्या हस्तांतरणाकरीता आवश्यक कार्यवाही करण्यात यावी. तसेच याकरीता नेमावयाच्या विशेष हेतू यंत्रणांसमवेत सवलत करारनामा करण्यात यावा. व त्यास शासनाची मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९-६६(४९अ) व (६६अ) नुसार शासनाची मान्यता घेण्यासाठी प्रस्ताव पाठविण्यात यावा.
- ३) या प्रकल्पाची अंमलबजावणी करताना केंद्र शासनाच्या जवाहरलाल नेहरु नागरी पुनरुत्थान अभियानाच्या तसेच नियोजन मंडळाच्या मार्गदर्शक सुत्रानुसार आवश्यक अभियांत्रिकी, प्रशासकीय व आर्थिक सुधारणा प्रस्ताव राबविणेत यावा.
- ४) या प्रकारे पाणी पुरवठा उद्भव निर्मिती, वितरण व्यवस्था सुधारणा कामे करणे व पूर्ण पाणी पुरवठा योजनेचे व्यवस्थापन करणे याकरीता निर्माण करावयाच्या इन्फ्रास्ट्रक्चर लिमिटेड व वॉटर सप्लाय मॅनेजमेंट लिमिटेड अशा दोन विशेष हेतू यंत्रणांची निर्मिती करताना यामध्ये महापालिकेचा शुन्याधारीत १० टक्के सहभाग घेणेत यावा.
- ५) वरीलप्रमाणे खाजगी-लोकसहभागातून प्रकल्प उभारणी व व्यवस्थापन याकरीता स्थापन करावयाच्या दोन्ही विशेष हेतू यंत्रणांच्या संचालक मंडळात महापालिकेचे प्रतिनिधी म्हणून आयुक्त मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांची नियुक्ती असावी.
- ६) वरील प्रमाणे प्रस्तावित व भविष्यात घ्यावयाच्या प्रकल्पापोटी महापालिकेस उपलब्ध होणारे केंद्र तसेच राज्य शासनाचे अनुदान तसेच कर्जरुपाने प्राप्त होणारा निधी या विशेष हेतू यंत्रणांकडे महापालिकेचा हिस्सा म्हणून वर्ग करणे, जेणेकरून पाणी पुरवठा दर व गुंतवणूक परतवा दर कमी होऊ शकेल. तसेच खाजगी-लोकसहभागातून प्रकल्पाची उभारणी करण्यासाठी केलेल्या गुंतवणूकीपोटी अशा खाजगी गुंतवणूकदारास मान्य केलेल्या दराने परतवा व ठोक पाणी पुरवठा देयक अदा करण्यास तसेच या दरांमध्ये मान्य सुत्रानुसार वेळोवेळी वाढ करणेत यावी.
- ७) पाणी उचलण्याचे परवाने महापालिकेच्या नावे असल्याने या प्रकल्पाची अंतिमतः मालकी महापालिकेची असेल. खाजगी गुंतवणूकदाराने केलेल्या भांडवली खर्चाचा परतवा पूर्ण झाल्यानंतर या प्रकल्पाची मालकी महापालिकेकडे हस्तांतरित करण्यात यावी.
- ८) खाजगी लोकसहभागातून करावयाच्या पाणी पुरवठा व्यवस्थापनाकरीता पूर्वतयारी म्हणून गैरमहसूली पाणी पुरवठा/गैरहिशोबी पाणी पुरवठा (NRW / UFW) प्रमाण कमी करण्यासाठी उपाययोजना प्रस्तावित करणे व त्याची अंमलबजावणी करणे यासाठी लोकजागृती अभियान राबविणे, अनधिकृत जलजोडण्या कमी करून त्यांचे रुपांतर अधिकृत जलजोडण्यांमध्ये करणेकरीता आवश्यक कार्यवाही करणे, तसेच पाणी पुरवठ्याची प्रलंबित / थकीत पाणीपट्टी वसुली, पाणीचोरी थांबविणेकरीता करावयाची कारवाई यासाठी नविन उपविधी प्रस्ताव तयार करणेत यावेत.
- ९) पाणी पुरवठा योजना कामांतर्गत जमा होणारा महसूल, अनुदान व करावयाचा खर्च यासाठी स्वतंत्र अकाउंटची निर्मिती करून हिशोब ठेवणे, पालिकेच्या अर्थसंकल्पापूर्वी आवश्यक दर सुधार प्रस्ताव तयार करून त्यास मंजूरी घेणे तसेच पाणी पुरवठा महसूल व खर्च यामधील तूट महापालिकेच्या

सर्वसाधारण निधीतून रक्कम उचलून भागवावी लागणार असेल तर असा प्रस्ताव वेळीच तयार करणेत यावा.

१०) वरीलप्रमाणे कार्यवाही करण्यासाठी प्रस्तावित तसेच भविष्यात प्रस्तावित करावयाचे सर्व पाणी पुरवठा प्रकल्प व अनुषांगिक कामे राबविणेसाठी वर्ष २०१०-११ च्या अंदाजपत्रकात तसेच महापालिकेच्या पुढील सर्व अंदाजपत्रकात आवश्यक तरतूदी व वित्तीय तरतूद करण्यास तसेच सदरहू खर्चास आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरीस ही महासभा मान्यता देत आहे.

वरील प्रमाणे कार्यवाही करणेकरीता ही सभा मान्यता देत आहे.

ज्योत्सना हसनाळे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

कल्पना म्हात्रे :-

मिरा भाईदर शहरासाठी सुर्या धरणातून पाणी पुरवठा योजना खाजगी लोकसहभागातून हाती घेणेबाबत प्रशासनाद्वारे जो गोषवारा देण्यांत आलेला आहे. हा मा. सभागृहाची व सदस्यांची दिशाभुल करणार आहे.

सदर विषयासंदर्भात मा. महासभा दि. १८/०६/२००९ ठराव क्र. ११ (मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण २ नियम (के) अन्वये) पारीत झालेला होता त्या ठरावात महानगरपालिकेस सुर्या प्रकल्पातून १०० दशलक्ष लिटर प्रती दिन पाणी पुरवठा व मुंबई महानगर प्रादेशिक विकास प्राधीकरणाच्या कोट्यातून १०० दशलक्ष लिटर असे एकुण २०० दशलक्ष लिटर पाण्याचे आरक्षण सुर्या धरणातून मंजूर केले होते. या संपूर्ण योजनेचा खर्च रु. ७१८.०० कोटी इतक्या खर्चास तसेच सदर प्रकल्पाचे पाणी मिरा भाईदर करीता अंतर्गत पाणी वितरण व्यवस्था तसेच शहरात विविध क्षमतेचे जलकुंभ उभारणे तसेच जलकुंभाच्या जोडणीसाठी पाणी वितरण व्यवस्था याकामाकरीता रु. ३७५.०० कोटी खर्चास मा. महासभा दि. १८/०६/२००९ ठराव क्र. ११ (मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे प्रकरण २ नियम (के) अन्वये) मंजूरी दिलेली होती. तसेच मा. महासभेने आर्थिक व प्रशासकिय मान्यता दिलेली होती. त्याप्रमाणे त्या महासभेने मा. आयुक्त मिरा भाईदर महानगरपालिका यांना विशेष अधिकार प्रदान केलेले होते. त्यानुसार मा. आयुक्तांनी सदर काम पूर्ण करणे अपेक्षित होते.

मा. महासभा दि. १८/०६/२००९ ठराव क्र. ११ हा ठराव पारीत करते वेळी उपस्थित असलेले आयुक्त, कार्यकारी अभियंता, पाणी पुरवठा विभाग, सर्व सन्मा. सभागृहातील सदस्य हे आजमितीस हे त्यापदावर कार्यरत आहेत. असे असतानाही प्रशासनाने प्रकरण क्र. १४ अन्वये सदर विषयासंदर्भात गोषवारा सादर केलेला आहे. सदरच्या गोषवा-यामध्ये सदरचा प्रकल्प हा केंद्र शासनाच्या जवाहरलाल नेहरू नागरी पुर्नरूत्थान अभियाना अंतर्गत कार्यक्रमातून किंवा शासनाच्या इतर योजनेतून पूर्ण करण्यांत येईल असे म्हटलेले आहे परंतु केंद्र शासनाने सदरच्या प्रकल्पासाठी मंजूरी दिलेली नाही हे आपण सदरच्या गोषवा-यात नमुद केलेले नाही. तसेच यापूर्वीही हा ठराव दि. १८/०६/२००९ ठराव क्र. ११ अन्वये पारीत झालेला आहे. हे ही आपण गोषवा-यात हेतुपुरस्परपणे नमुद न करून सभागृहाची व सदस्यांची दिशाभुल करीत आहात.

वर्षभरापूर्वी सदरचा ठराव जेव्हा पास झाला तेव्हा एकुण २०० दशलक्ष लिटर पाण्याचे आरक्षण सुर्या धरणातून मंजूर केले होते. या संपूर्ण योजनेचा खर्च रु. ७१८.०० कोटी खर्चास इतका डिटेल प्रोजेक्ट रिपोर्ट सादर करून मंजूरी घेतलेली होती. व सदर प्रकल्पाचे पाणी मिरा भाईदर करीता अंतर्गत पाणी वितरण व्यवस्था तसेच शहरात विविध क्षमतेचे जलकुंभ उभारणे तसेच जलकुंभाच्या जोडणीसाठी पाणी वितरण व्यवस्था याकामाकरिता रु. ३७५.०० कोटी डीटेल प्रोजेक्ट रिपोर्ट सादर करून मंजूरी घेतलेली होती. परंतु सदरच्या ठरावामध्ये रु. ७१८.०० ऐवजी ७३९.०० कोटी म्हणजेच रु. २१.०० कोटी एवढी रक्कम वाढविण्यांत आलेली आहे. तसेच पाणी वितरणासाठी रु. ३७५.०० कोटी खर्च अपेक्षित असताना रु. ५७५.०० कोटी रु. आपणांस गरजेचे असल्याचे म्हटले आहे म्हणजेच रु. २००.०० कोटी एवढी रक्कम आपण वाढविलेली आहे. अशी एकंदर रु. २२१.०० कोटी वाढ केवळ वर्षभरात वाढविलेली आहे. सदर वाढीबाबत चौकशी केली असता सदरच्या दरवाढ ही एम.एम.आर.डी.ए. ने केलेली असून त्याचा आमच्याशी काहीही संबंध नाही असे सांगण्यांत आले. एम.एम.आर.डी.ए. ही जे.एन.एन.यु.आर.एम. ची नोडल एजन्सी आहे. व हे काम जे.एन.एन.यु.आर.एम. ने नाकारलेले आहे. त्यामुळे त्यांच्या दरवाढीच्या प्रस्तावास कोणताही अर्थ राहत नाही.

सुर्या धरणावर आधारीत खर्च रु. २१.०० कोटी जास्त म्हणजेच ३% वाढ दाखविलेली आहे. व पाणी वितरणासाठी रु. २००.०० कोटी जास्त वाढ म्हणजेच ५५% वाढ दाखलवेली आहे. डी.एस.आर. रेट नुसार ३ % वाढ जर योग्य अपेक्षित असेल तर ५५% वाढ ही बेकायदेशीर आहे. हा प्रशासनाच्या वतीने मा. सभागृहाची व सदस्यांची दिशाभुल करणारा आहे.

त्यामुळे सदर प्रकरणाचा सरासर विचार करता आम्ही असा ठराव मांडत आहोत की, सदर प्रकरणी मा. महासभा दि. १८/०६/२००९ रोजी ठराव क्र. ११ अन्वये पारीत झालेल्या ठरावाचीच अंमलबजावणी करण्यांत यावी. व आजच्या महासभेतील प्रकरण क्र. १४ चा गोषवारा रद्द करण्यांत यावा.

शिवाजी बारकुंड :-

दोन प्रश्न आहेत. पहिला मुद्दा म्हणजे, जी घोडबंदरची टाकी आहे, ही टाकी बांधून पूर्ण झालेली. परंतु मागच्या पंधरा ते वीस दिवसापासून पहिला पावसाळा असल्यामुळे शहाड इनटेक इथे पण कचरा अडकलेला होता.

विजया वैती :-

श्री. बारकुंड साहेब, किती खोटे बोलता. मा. आयुक्त साहेबांना विचारा. एक वर्ष झाले या टाकीच्या पाण्यासाठी मी पाठपुरावा करते.

शिवाजी बारकुंड :-

टाकी बांधून पूर्ण झालेली. त्याची टेस्टपण केलेली व्यवस्थित आलेली.

विजया वैती :-

तिथे जाऊन विचारा की, काय चालू आहे. तुम्ही इथे केबीनमध्ये बसून काय प्रश्नांची उत्तरे देता. मा. आयुक्त साहेबांना फोनवरून सांगता की, दोन दिवसात टाकी पूर्ण होईल. तशी झाली का?

शिवाजी बारकुंड :-

टाकी बांधून पूर्ण झालेली आहे. टाकीची टेस्टपण घेतलेली आहे. सॅटीस्फॅक्टरी टेस्ट आहे. फक्त त्या टाकीमध्ये पातली पाड्याहून येणारे पाणी योग्य दाबाने येत नाही, त्यामुळे ती टाकी भरली जात नाही. हे मी आपणालासुध्दा सांगितले होते.

विजया वैती :-

मग तुम्ही वेळ का देता?

शिवाजी बारकुंड :-

वेळ देता म्हणजे तिकडून पाणी बंद व्हावे ही अपेक्षा माझीपण नसते. तिकडून प्रॉब्लेम आला त्यामुळे घोडबंदरच्या टाकीमध्ये डायरेक्ट पाणी पडत नाही. तिथे संप्य बांधलेला नाही. ज्यावेळेस पातलीपाड्यावरून व्यवस्थित प्रेशर चालू होईल त्यावेळेस मी आपणाला बोलवतो. २८ तारखेला चालू करतो. तिकडून प्रेशर आले की, चालू होईल. चालू न करण्याला आता काही अडचण नाही.

विजया वैती :-

पण आम्हाला तसे सांगायचे ना. २८ तारीख द्यायचे काही कारणच नव्हते. मा. आयुक्त साहेबांसमोर तुम्ही तसे बोलायचे जर तुम्ही आमची दिशाभूल करत असाल तर तुम्ही त्या जागेवर राहण्याच्या योग्य नाही आहात.

शिवाजी बारकुंड :-

दिशाभूल करायचा प्रश्न नाही. टाकी पूर्ण झाली. तिकडून व्यवस्थित प्रेशर असेल तर ते पाणी टाकीत जाईल.

विजया वैती :-

जेव्हा पाण्याची टाकी बांधता तेव्हा तुम्ही संप्यचीपण योजना केली असेल ना? आज घोडबंदरच्या या टाकीला पूर्ण बांधून पाच वर्षे गेलेली आहेत.

मा. आयुक्त :-

आठ दिवसामध्ये पाण्याची टाकी सुरु करतो.

विजया वैती :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण बिल्डर्सना किती इंचाची पाईपलाईन पास करू शकतो?

मा. आयुक्त :-

आठ दिवसात तुमची टाकी सुरु होईल.

विजया वैती :-

पण माझा दुसरा प्रश्न आहे की, सोसायटीमध्ये किती इंचाची पाईपलाईन आपण पास करू शकतो?

मा. आयुक्त :-

पंधरा फ्लॅटला एक इंच.

विजया वैती :-

माझे २८ तारखेचे एक लेटर आहे, मनि टॉवरच्या इथे आपण सहा इंची पाण्याची पाईपलाईन दिलेली आहे. ती प्रायव्हेट आहे की, नगरपालिकेची आहे?

शिवाजी बारकुंड :-

दोन गोष्टी आहेत, बिल्डींगला एक इंचाचेच कनेक्शन मिळते. पण मेन लाईनपासून जर बिल्डींग २०० फुट, ३०० फुट लांब असेल तर ते त्यांच्या खर्चाने आपण परवानगी देतो. मग कधी ती शंभरची असते, कधी दिडशेची असते.

विजया वैती :-

ही नगरपालिका देते? नगरपालिकेची आहे की, बिल्डरची आहे?

शिवाजी बारकुंड :-

नगरपालिका परवानगी देते. संपूर्ण खर्च समोरची व्यक्ती करते. सोसायटी करते किंवा डेव्हलपर करतो. तो विना मोबदला हॅन्डओव्हर करतो.

विजया वैती :-

पण माझे हे २८/०५ चे पत्र आहे. अजून मला त्याचे उत्तर दिलेले नाही.

नयना म्हात्रे :-

मा. आयुक्त साहेब, सुभाषचंद्रबोस मैदानाच्या टाकीचे काय झाले? किती वर्षांपासून त्याचे काम असेच पडले आहे.

मा. आयुक्त :-

तुम्ही जसे विचारले, तसे आम्ही महाराष्ट्र शासनामध्येपण विचारले. साडेतीन कोटी रूपये भरून अजून का झालेले नाही?

नयना म्हात्रे :-

मग काय उत्तर दिले?

मिलन म्हात्रे :-

एकच टाकी नाही. तुमच्या फायरब्रिगेडच्या इकडची टाकी आहे, त्याच्यानंतर सुदामाच्या इकडची टाकी आहे. या सगळ्यांचे किती वर्षे काम चालू आहे. आणि अक्षरशः पाण्याच्या.....

मा. आयुक्त :-

यासाठी पाणीपुरवठा मंत्री साहेबांकडे मिटींग झाली. आणि त्यांच्याकडे मा. महासभेची मंजूरी घेऊन साडेतीन करोड रूपये भरलेले आहेत. प्रत्येक मिटींगमध्ये हा विषय निघाला.

मिलन म्हात्रे :-

त्या पाण्याच्या टाक्यांचे बांधकाम एवढे निकृष्ट आहे. की, आतमध्ये जाऊन बघा. बाहेरच्या लाईट आतमध्ये दिसतो. स्लॅब टाकल्यानंतरसुध्दा होल आहेत. तिकडे कोणी लक्ष देत नाहीत.

नयना म्हात्रे :-

साहेब, त्याचे काम कधी चालू होईल?

मिलन म्हात्रे :-

पडदी-पडदीमध्ये काम होते आहे. चार फुटचा एक लेयर, नंतर चार फुटचा एक लेयर, नंतर चार फुटचा तीन वर्षात तीन लेयर झाले.

प्रशांत पालांडे :-

बारकुंड साहेब, आपण हा २०० एमएलडी चा प्रस्ताव आणला. अगोदरच्या ५० एमएलडी चे काय झाले? ती आपली योजना पूर्ण झाली आहे का?

मा. आयुक्त :-

५० एमएलडी योजना एमजीपी मार्फत चालू होती, महाराष्ट्र जीवन प्राधिकरणामार्फत त्यांच्याकडून टाक्यांचे काम पूर्ण झालेले आहे. परंतु संपूर्ण काम अपूर्ण ठेवल्यामुळे साडेतीन करोड रूपये आपण भरले आहेत, गेली तीन वर्षे झाली.

प्रशांत पालांडे :-

ते अजून अपूर्णच आहे का?

मा. आयुक्त :-

त्यांच्याकडून अजून काम पूर्ण झालेले नाही. त्यांच्याकडे रक्कम भरलेली आहे. प्रत्येक मिटींगमध्ये आम्ही विचारतो की, केव्हा पूर्ण करणार? म्हणून आपण आता ही योजना एमजीपी कडे देणार नाही. प्रायव्हेट सेक्टरकडून करून घेणार. यासाठी हा विषय आणलेला आहे. मा. पाटील मॅडमनी जो प्रश्न विचारला. दि. १८/०६/२००९ मध्ये मा. महासभेने निर्णय घेतला की, जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली ही योजना करावी. त्यामध्ये जी योजना सादर केली होती ती ३७५ कोटीची होती. म्हणजे जो डीपीआर सबमिट केला होता, तो गावातील डिस्ट्रीब्युशनचा आणि सुर्यावरून मिरा भाईंदरपर्यंत आणायचे ७१८ कोटीचे होते. ठराव करताना ठरावामधील सातव्या नंबरचा जो क्लॉज आहे, त्या क्लॉजमध्ये म्हटलेले आहे की, हे जे एस्टीमेट केलेले आहे, हे ठाणे जिल्ह्याच्या शेड्युल रेटप्रमाणे केलेले आहे. त्याऐवजी मुंबईच्या शेड्युल रेटप्रमाणे करा तरच मान्यता मिळेल. नाहीतर मिळणार नाही. त्यामुळे ते रिवाइज करून सबमिट केले. त्यामुळे ते ५७५ आणि ७२४ असे झालेले आहे. आणि हे कागदोपत्री आहे आणि कोणाला दिशाभूल करण्याचा आम्ही कधी प्रयत्न करत नाही. तुम्ही दरसुची बदलून एस्टीमेट करून सादर करा म्हणून सांगितले, त्याप्रमाणे केलेले आहे. दुसरे ही योजना पाठवत असताना पहिल्यांदा आपण महाराष्ट्र शासनाकडे जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली सादर करतो. त्याची नोडल एजन्सी एमएमआरडीए आहे. गव्हर्नमेंटकडे सादर केल्यानंतर गव्हर्नमेंटने सोर्स बघून सेंट्रल गव्हर्नमेंटला शिफारस करते. त्याप्रमाणे आपल्या मा. महासभेने मंजूरी दिल्यानंतर प्रस्ताव पाठवला. प्रस्ताव पाठवून गव्हर्नमेंटचे मा. मुख्यमंत्री चेअरमन आहेत. आणि त्यांची एक समिती आहे. त्या समितीच्या मंजूरीने प्रस्ताव

सेंट्रल गव्हर्नमेंटकडे पाठविण्याचा प्रस्ताव मंजूर झाला. आणि त्यानंतर एमएमआरडीए कडे नोडल एजन्सी असल्यामुळे प्लान आणि एस्टीमेट याची तपासणी होती. पहिली योजना गावातील पाण्याच्या टाक्या आणि वितरण व्यवस्थेची, केलेली कार्यवाही आणि केलेले एस्टीमेट बरोबर असल्यामुळे ते केंद्र शासनाकडे गेले. सुर्यापासून मिरा भाईंदरपर्यंत आणण्याची जी योजना आहे ती अजून पाठवलेली नव्हती. मागच्या वेळेला विधानसभेत आणि विधानपरिषदेमध्ये ती लक्षवेधी झाली, प्रश्नोत्तरे झाली. आत्ता टॉप प्रायोरिटीवर घ्यावे असे पत्र मा. सचिव साहेबांच्या आणि मा. मुख्यमंत्री साहेबांच्या मंजूरीने लागणार होते. ते आत्ता चार दिवसापूर्वीच आम्हाला मिळालेले आहे. आणि त्याप्रमाणे योजनेची तपासणी चालू आहे आणि ती योजना सेंट्रल गव्हर्नमेंटकडे जाईल. मध्यंतरी जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली महाराष्ट्राच्या सर्व योजना केंद्र शासनाकडे गेल्या होत्या. ते बजेट प्रोव्हीजन नसल्यामुळे सगल्या योजना परत आलेल्या आहेत. तरीदेखील टॉप प्रायोरिटीवर योजना घ्यावी म्हणून मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी सॅन्कशन दिलेले आहे. ही योजना आपण केंद्र शासनाकडे पाठवल्यानंतर महाराष्ट्राने भारतामधील सर्व स्टेटमध्ये जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली जास्त रक्कम उचललेली आहे. त्यामुळे महाराष्ट्राचा कोटा संपला म्हणून सर्व योजना पेंडींग ठेवलेल्या आहेत. आम्ही जरी योजना पाठवल्या आणि मंजूर झाल्या, तरीदेखील ५० टक्के खर्च करण्याची महापालिकेची ऐपत नाही. कारण दोन्ही मिळून साडेचौदाशे कोटी होतात. त्यामधले साडेसातशे कोटी महानगरपालिकेला तयार ठेवावे लागतात. त्यावेळेला या योजनेची अंमलबजावणी आपण करू शकतो. साडेसातशे कोटी आपल्याजवळ नाहीत. म्हणून आपण पीपीपी तत्वावर खाजगीकरणातून ही योजना राबविण्याची महाराष्ट्र शासनाकडे मिटींग झाली. त्या मिटींगमध्ये प्रायव्हेट सेक्टरला हे द्या आणि त्यांचे कॅपिटल इन्वेस्टमेंट निघेपर्यंत आमच्याकडे योजना द्या. आणि आपण जे शहाड टेमघरकडून पाणी खरेदी करतो, तसे त्यांच्याकडून आपण पाणी खरेदी करा. यामध्ये अशीही योजना आहे की, चौदाशे कोटी इन्वेस्टमेंट केल्यानंतर काय रेट येईल, हा बाजारात रेट मागावायचा आहे. हजार कोटी गुंतवल्यानंतर काय दराने देईल? पाचशे गुंतवल्यानंतर काय दराने देईल? ह्याप्रमाणे टप्प्याने टेंडर मागावायचे आहे. त्यामध्ये जर केंद्र शासनाने मंजूरी दिली तर ५० टक्के चे भागीदार आपण त्या योजनेमध्ये होऊ. आणि नागरिकांना ठेकेदाराने दिलेले दर परवडणार नाही, म्हणून ते राज्य शासनाकडून फिजीबिलिटी म्हणजे नागरिकांना परवडण्यासारखे रेट येण्यासाठी आपण स्टेट गव्हर्नमेंटने किती रक्कम द्यावी, ही एक वेगळी योजना आहे. त्या योजनेनुसार आपल्याला स्किमच्या ४० टक्के रक्कम हे नागरिकांना परवडल्यासारखे रेट खाली उतरवण्यासाठी आणि महापालिका त्यात पार्टनर होण्यासाठी म्हणजे भागीदार होण्यासाठी ही गॅप महाराष्ट्र शासनाकडून भरून काढली जाते. म्हणजे आपण दोन्ही बाजूने प्रयत्न करतो. जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली मंजूर झाले नाही, तर प्रायव्हेट भागीदारामार्फत आपण टेंडर पब्लीश करणार. आणि त्यातली ४० टक्के रक्कम ही स्टेट गव्हर्नमेंट नागरिकांना परवडण्यासारखे रेट खाली आणण्यासाठी देणार आहेत. जे.एन.एन.यु.आर.एम चा प्रयत्न करण्यासाठी दोन्ही मा. आमदारांनी पत्र दिलेली आहेत. मा. महापौरांनी पत्रे लिहिलेली आहेत. आणि आपणही काही लोकांची कमिटी करून प्रयत्न करायला जाणार आहोत. जर मंजूर झाले तर ५० टक्के चे भागीदार होऊ. आपल्या मताप्रमाणे आपल्याला उद्भव मिळत नव्हता. म्हणजे पाणी पुरवठा योजना कुठून करायची हे उद्भव आपल्याला सॅन्कशन नव्हते. मागच्या मिटींगमध्ये मा. पाणी पुरवठा मंत्री साहेबांनी १०० एमएलडी आपल्याला मंजूर केले. नंतर एमएमआरडीए ने ९६ कोटी रूपये भरल्यामुळे, म्हणजे स्टेट गव्हर्नमेंटने भरायचा जो हिस्सा होता, तो एमएमआरडीए ने भरला. त्याबदल्यात एमएमआरडीएला एमएलडी देण्याचे मान्य केले. त्यामधून आपल्याला १०० एमएलडी दिलेले आहेत. त्यांच्यामध्ये वाद चालू आहेत, ३०२ द्यायचे की, ११९ द्यायचे. ११९ दिले आणि ३०२ एमएलडी जरी दिले तरी आपल्याला १०० एमएलडी देतो असे कमिशनर साहेबांनी मिटींगमध्ये सांगितले. म्हणजे पाणी पुरवठा विभागाने मंजूर केलेले १०० एमएलडी आणि एमएमआरडीए ने दिलेले १०० एमएलडी अशी २०० एमएलडी ची योजना आपण पीपीपी खाली, गव्हर्नमेंटकडून तपासून प्रसिध्द करायचे आहे आणि फिजीबिलिटी गॅप स्टेट गव्हर्नमेंटकडून भरून मिळणार आहे. म्हणजे आपण त्यामध्ये ४० टक्के चे भागीदार होऊ. आणि रेटपण रिड्यूस होईल. म्हणजे नागरिकांना परवडण्यासारखा रेट होईल. जे.एन.एन.यु.आर.एम. मध्ये जर मंजूर केले तर स्टेट गव्हर्नमेंटचा प्रश्न येणार नाही. त्यामध्ये ३५ टक्के आणि १५ टक्के स्टेट गव्हर्नमेंट देणार आहे. जर जे.एन.एन.यु.आर.एम खाली मंजूर झाले नाही, तरी आपल्याला फिजीबिलिटी गॅप स्टेट गव्हर्नमेंट भरून देणार आहे. म्हणजे आपण आत्ता आपल्या मंजूरीने टेंडर मागवताना टोटल एस्टीमेट कॉस्टवर काय दर देणार? आणि जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली मंजूर झाले तर ५० टक्के भागीदार होऊ आणि झाले नाहीतर स्टेट गव्हर्नमेंट ४० टक्के पिजिबिलिटी गॅप भरून देईल. त्यामुळे रेट रिड्यूस होईल आणि नागरिकांना परवडण्यासारखे पाणी येईल. ही योजना मंजूर झाली आणि आपल्याला योग्य मिळाले तरच परिस्थिती अवाक्याबाहेर येईल. आपण आत्ता ४० तासाने पाणी घेतो आणि एक दिवस शट डाऊन झाल्यानंतर आपण ७०-८० तासावर जातो. आणि योजना जरी मंजूर झाली तरी योजनेला तीन-चार वर्षे लागणार. आणि पाणी पुरवठा घेण्यासाठी आपण जर तीन-चार वर्षांनी पाणी घ्यायला लागलो तर आत्ता जे ९६ एमएलडी पाणी आहे. ते ९६ एमएलडी योजनेमधून पाणी पुरवठा करताना पुढे लोकसंख्या वाढीचा वेग पाहता आपल्याला दोन दिवसांनी, तीन दिवसांनी, चार दिवसांनी

देण्याचा भाग येऊ नये म्हणून आपल्याला विनंती आहे की, याचा सहानुभूतीपूर्वक विचार करावा आणि कोणाला शंका असेल तर विचारावे, त्याचे उत्तर मी देईन.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, सदरचा प्रस्ताव हा आला आहे. मा. आयुक्त साहेबांनी बरीचशी माहिती दिली. मराठीमध्ये एक म्हण आहे, 'जर पोह-यात असेल तर आपल्याला ते मिळते.' पण इथे पोह-यातच नाही. कारण आपल्या भाषणामध्ये आत्ता आपण ज्या सन्मा. जलसंपदा मंत्री श्री. अजितदादा पवार यांचा सारखा-सारखा उल्लेख केला. त्यांनी काही आश्वासने दिली. तर याच ठाणे जिल्हातील लगतच्या वसई तालुक्यामध्ये एका उद्घाटनाच्या जाहीर कार्यक्रमाच्या वेळी सन्मा. जलसंपदा मंत्री आले होते. फोटो सकट त्यांची सगळ्या प्रमुख वर्तमानपत्रात ही बातमी आलेली आहे. की, वसई तालुक्यातील पाणी पुरवठा योजनेला कोणालाही हात लावू देणार नाही तुम्हाला कुठल्याही परिस्थितीत पाणी कमी पडू देणार नाही. आणि आज अशी परिस्थिती आहे, सुर्या प्रकल्पाच्या पाण्याची अगोदरच मारामारी, म्हणजे पालघरपासून वैतरणापर्यंत आहे. वसई, विरार आणि त्यांच्या-त्यांच्यात आपसात मारामारी आहेत. कारण त्यांचे अॅग्रीमेंट आता २०१० ला संपते आहे. त्यांचे २०१० पर्यंत होते. आता त्यांच्यातील आपसातील मारामारी अॅजपर अॅग्रीमेंट २०१० ला संपते. पुढे किती चालते, भरोसा नाही. दोघांच्या भांडणात आपल्याला त्याचा खरोखर लाभ होणार आहे का? प्रत्यक्ष पाणी जर वसई तालुक्याला मिळत नसणार तर आपल्याला कुठल्या हिशोबाने मिळणार? प्रोजेक्शनला स्किम चांगली अहो. ग्रॅन्ड मिळविण्याकरिता स्किम चांगली आहे. काही वाईट नाही तुमच्या बहुतेक स्किम प्रोजेक्शनकरिता फार चांगल्या असतात. आता स्कायवॉक झाले. माझ्या ऑफीसच्या समोरच्या स्कायवॉकवरून तुम्ही सेकंदा किंवा तासाला माणसे मोजली तर मुश्किलने दोनशे-अडीचशे माणसे दहा करोडच्या स्कायवॉकवरून आजच्या तारखेला चालत जातात. माझ्या समोरचा स्कायवॉक दहा करोडचा आहे. एका तासाला तुम्ही ऑन अॅन एव्हरेज पकडले, पिक हवरला, तर ती स्किम चांगली होती. प्रयोजनपण चांगले होते. ग्रॅन्ड मिळाली. कर्जाचे हप्ते आपल्याला द्यायचे आहेत. पण इथे पाण्याचा प्रश्न आहे. कारण तिकडच्या बातम्या, पालघरचे जे स्थानिक वर्तमानपत्र आहेत ते मी वाचतो. त्यांच्या-त्यांच्यात एवढी मारामारी पडलेली आहे की, दोन-चार वेळेला रस्त्यावर संघर्षपण झाले. आणि या सुर्या प्रकल्पाची आपण याच्यामध्ये श्री. जंगम साहेब, मी जे म्हणतो आहे याचा जरा गांभिर्याने विचार करा. कारण त्यांच्यात आपसात मारामारी आहेत. आता तरीसुद्धा महापालिका झालेली आहे. त्याकरिता प्रत्यक्ष पाण्याचे काय ते बोला.

लक्ष्मण जंगम :-

श्री. मिलन म्हात्रे साहेब, तुमचा चांगला विषय आहे. पण विषय असा आहे, मा. मंत्री महोद्यांनी आश्वासन देणे किंवा त्याचे इम्प्लीमेंटेशन करणे हा त्यांचा विषय आहे. तुमच्याकडे त्याच्या पलिकडे जाऊन काही सोल्युशन असेल ते सांगा.

मिलन म्हात्रे :-

पण ते सरकार आहेत. सरकारचे ते धोरण आहे. मा. मंत्री बोलले म्हणजे सरकार बोलले.

लक्ष्मण जंगम :-

म्हणून सरकारच्या धोरणानुसारच आपण चाललो आहे.

मिलन म्हात्रे :-

इथे मा. महापौर बोलले की, ठराव कॅन्सल तर होणार नाही. मा. महापौरांनी रूलिंग दिले की, हा ठराव अवैध आहे तर होणार नाही. तं संपले. ते सरकार आहे. मा. मंत्री महोदय जे बोलतात ते सरकार बोलत असते. ती सरकारची भूमिका असते.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, श्री. म्हात्रे साहेबांनी सांगितले त्याप्रमाणे स्कायवॉकला आम्ही काही लोन काढले नाही आणि १०० टक्के अनुदानावर त्यांनीच बांधकाम करून दिलेले आहे. आमचा परतफेड करण्याचा प्रश्नच येत नाही.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्हाला ते बोलत नाही. पैसे लागल्याची गोष्ट करतो. दहा करोडची गोष्ट करतो. मी कुठे बोललो की, तुम्ही अनुदान दिले किंवा कर्ज काढले आहे.

मा. आयुक्त :-

दुसरे महत्वाचे की, आपण असे असे बोलले आणि भाषणामध्ये असे झाले, यावर विश्वास ठेवण्याऐवजी मिटींग झालेल्या आहे. मिटींगच्या प्रोसिडींग आहेत. आणि प्रोसिडींगमध्ये २० मे २००९ला मिटींग झाली. कारण कुठलीही योजना बनवत असताना उद्भव मिळाल्याशिवाय, सोर्स मिळाल्याशिवाय योजना तयार होत नाही. वास्तविक मिरा भाईदरची पाण्याची परिस्थिती बघता, यापूर्वीच ही योजना घेणे आवश्यक होते. कारण अजून लेट झाले तर तिथून पुढे योजना बनवायला, तयार होऊन पाणी पोहोचायला परत पाच सहा वर्षे जातील तर ही योजना, मिनिट्स झाले आणि मिनिट्सचे प्रोसिडींग पाहिजे तर सर्व सभासदांना देतो की, २० मे २००९ ला मिटींग झाली आणि १०० एमएलडी मंजूर केले. त्या प्रोसिडींगवर स्टेट गव्हर्नमेंटने एमएमआरडीए ला सेंट्रल

गव्हर्नमेंटकडे पाठवायला मंजूरी दिली आणि एमएमआरडीए ने ९६ कोटी रुपये पाटबंधारे विभागाला बघायला भरलेले आहेत. त्याच्या बदल्यात ३०२ एमएलडी त्यांना अलॉट केले, कर्मर्शिअल तत्वावर करायला. त्यामधले १०० एमएलडी त्यांनी आम्हाला विकले. आणि वसई-विरारमध्ये पाच लाख रेंटल बेसिसची घरे होणार आहेत. आणि मिरा भाईंदरमध्ये दोन लाख रेंटल बेसिसची होणार आहेत. ती योजना एमएमआरडीए राबवणार आहे. आणि त्यासाठी २०० एमएलडी, १०० एमएलडी वसई विरारला आणि १०० एमएलडी त्यांनी मिरा भाईंदरसाठी राखून ठेवलेले आहेत. कारण ती रेंटल बेसिसची हाऊसिंग स्किम आहे, त्यासाठी ती राखून ठेवलेली आहे. त्यामुळे, आत्ता मिटींग झाली, त्यावेळी चर्चेमध्ये असे आले होते की, २०० एमएलडी चे पाईप पण वाहतूक करणार आणि ४०० एमएलडी चे पण आणणार. १०० एमएलडी ची वसई-विरार पर्यंत ठेवा आणि ३०० एमएलडी पाईपची लिंक मिरा भाईंदरपर्यंत करा म्हणजे डबल खर्च व्हायला नको. हेही त्यांच्या डोक्यात आहे. म्हणजे शासन काय निर्णय घेते त्यावर ते पुढचे अवलंबून आहे. म्हणून आम्ही आत्ता चर्चा केली आणि २०० एमएलडी चाच विषय ठेवला. आणि हे मिनिट्स केलेले आहेत. आणि मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी मिटींगमध्ये विषय घेऊन ती शिफारस केलेली आहे. मिरा भाईंदरच्या पाणी पुरवठ्याला प्रायोरीटी दिलेली आहे. प्रायोरीटी लेटरपण आपल्याकडे आहे. सभेमध्ये भाषण केले म्हणून ही योजना रद्द झाली असा त्याचा अर्थ होणार नाही. कारण मिनिट्स झालेले आहेत आणि प्रायोरीटी लेटरवर मंजूर करावे अशी मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी शिफारस केलेली आहे. हे प्रायोरीटी लेटर आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, या ठिकाणी ठाणे जिल्हयामध्ये अशी योजना किंवा राज्यामध्ये खाजगी लोकसहभागातून योजना राबवली आहे का? भिवंडीला वगैरे

मा. आयुक्त :-

भिवंडीला धरणासह राबवलेली आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मग त्या ठिकाणी लोकांसाठी काय दर पडला?

मा. आयुक्त :-

सहा रुपये हजार लिटर

प्रकाश दुबोले :-

नक्की ?

मा. आयुक्त :-

होय. मीच मंजूर केलेले आहे.

प्रकाश दुबोले :-

आम्हाला समजले की, तिथे लोकांना जास्त रेट लागला.

मा. आयुक्त :-

दहा रुपये आहे आणि सहा रुपये आलेले आहेत. धरण बांधून पाणी पोहोचवायचे, फिल्डेशन करायचे. संपूर्ण जबाबदारी त्यांच्यावर आहे. आणि त्यांचे जे लेईंग आहे ते फक्त २६ किलोमिटरवर आहे. आणि आपले जे लेईंग आहे, ते ६० किलोमिटरवर आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मग आपला दर वाढण्याची शक्यता आहे.

मा. आयुक्त :-

दर वाढण्याची शक्यता नाही. कारण आपली परिस्थिती अशी आहे की, पाणी पुरवठा लाभकर महापालिका झाल्यानंतर लावायला पाहिजे होते. कारण योजना ही वेगळी आहे. पुढे जो योजनेचा लाभ मिळणार आहे, त्यासाठी निधी गोळा करावा लागतो.

प्रकाश दुबोले :-

त्यांची किती कोटीची स्किम होती ?

मा. आयुक्त :-

म्हणजे एखादी कंपनी सुरू करायची तर शेअर्स देतात ना.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, भिवंडीची किती कोटीची स्किम होती?

मा. आयुक्त :-

सहाशे कोटीची होती.

प्रकाश दुबोले :-

मग त्यांचे सहा रुपयांनी तुम्ही जेवढी रक्कम जमा कराल त्याच्यावर हा रेट आहे.

मा. आयुक्त :-

आपल्याकडेपण कमी रेटचे येऊ शकेल. कारण आपले जे पाणी येणार आहे, ते ग्रॅन्हीटीने येणार आहे. म्हणजे एकदाच पंपिंग आहे. नंतर बाकीचे संपूर्ण पाणी ग्रॅन्हीटीने येणार आहे. ग्रॅन्हीटी पकडली आहे. कारण पंपिंगने फार मोठा खर्च असतो. म्हणून ही ग्रॅन्हीटीचीच योजना आहे.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, मगाशी तुम्ही काय सांगितले की, जेवढे जास्त पैसे इन्वेस्ट होतील त्याप्रमाणे आपण रेट मागवणार आहोत. त्यामुळे आपल्याला पाण्याचा रेट जास्त येण्याची शक्यता आहे.

मा. आयुक्त :-

शक्यता असली तरी गव्हर्नमेंट फिजीबिलिटी गॅप जो आहे, म्हणजे नागरीकांना परवडण्यासारखे दर येण्यासाठी ४० टक्के रक्कम स्टेट गव्हर्नमेंट देणार आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मग त्याच्यावर महापालिकेचा कंट्रोल राहणार की, पूर्ण मनमानी चालणार ?

मा. आयुक्त :-

महापालिका ४० टक्के भागीदार राहणार.

प्रकाश दुबोले :-

साहेब, असे तुम्ही सांगता.

मा. आयुक्त :-

फिजीबिलिटी गॅप म्हणजे आपण त्यात भागीदार.

प्रकाश दुबोले :-

पण साहेब, पैसे दिले तर भागीदार ना ? दिले नाही तर पूर्ण तुम्ही

मा. आयुक्त :-

साहेब, देतो म्हटले आहेत. त्यासाठी ही योजना आणली पीपीपी ची मिटींग, पाणी पुरवठा, सचिवांबरोबर चर्चा होऊन मा. मुख्यमंत्री साहेब पण म्हणाले. मा. मुख्यमंत्री साहेबांनापण पाणी टंचाईचे सांगितले. ही सगळी चर्चा झाल्यानंतर हा विषय आणला आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मग त्यांनी देण्याचे कबुल केले आहे का?

मा. आयुक्त :-

फिजीबिलिटी गॅप भरून देतो म्हणून कबुल केलेले आहे.

प्रकाश दुबोले :-

शासन देणार की.....

मा. आयुक्त :-

शासन, स्टेट गव्हर्नमेंट.

प्रकाश दुबोले :-

त्यात तुम्ही डबल केले आहे. शासनाकडून ४० टक्के मिळणार नाहीतर आपण जवाहरलाल नेहरू अर्बनमधून केले तर

मा. आयुक्त :-

दोन्ही ट्राय चालू आहेत. जे.एन.एन.यू.आर.एम. मध्ये जे प्रायोरीटी पत्र आहे. मिरा भाईंदरसाठी टॉप प्रायोरीटीवर ही योजना मंजूर करावे म्हणून जे.एन.एन.यू.आर.एम. कडे पाठवायचे पत्र मिळाले. हे मा. मुख्यमंत्री साहेबांच्या सहीने आहे. त्यात जर मंजूर झाले तर स्टेट गव्हर्नमेंट फिजीबिलिटी गॅप भरून काढणार नाही. त्यामध्ये आपल्याला ५० टक्के मिळणार.

प्रकाश दुबोले :-

तुम्ही इथे विषय आणल्यावर डबल सांगता. जवाहरलाल नेहरूमधून पण प्रयत्न चालू आहे. आणि शासन आपल्याला ४० टक्के देणार हा एक प्रयत्न चालू आहे.

मा. आयुक्त :-

याची गॅरंन्टी नाही ना. स्टेट गव्हर्नमेंटमध्ये, पहिले आपण टेंडर काढल्यानंतर कुठून करून घ्यायचे ? जे.एन.एन.यू.आर.एम. कडून ५० टक्के घ्यायचे की, फिजीबिलिटी गॅप भरून घ्यायचे?

प्रकाश दुबोले :-

मग साहेब, आपण त्याची तरी गॅरंन्टी कशावरून घ्यायची?

मा. आयुक्त :-

मग त्यासाठी, बघण्यासाठी वेळ घालवायचा का?

प्रकाश दुबोले :-

बघण्यासाठी वेळ घालवण्याची गरज नाही. परंतू, दुसरा पर्याय काही शोधता येतो का? लोकवर्गणीतून करता येईल का?

मा. आयुक्त :-

लोकवर्गणीतून होणार नाही.

प्रकाश दुबोले :-

आपण तसा प्रयत्न केला का ? काही हिशोब केलेला का?

मा. आयुक्त :-

इच्छा असेल आणि सगळ्या सदस्यांनी तसे केले तर आपल्याला उपयोग होईल. तुमचे तर अभिनंदन करता येईल. १६०० कोटीची योजना तुम्ही लोकसहभागातून करणार असाल तर प्रश्नच नाही.

प्रकाश दुबोले :-

मग त्या दृष्टीने प्रयत्न झाले का?

मा. आयुक्त :-

ते प्रयत्न आम्ही करू शकत नाही. आम्ही गव्हर्नमेंट सर्वेट आहोत.

शशिकांत भोईर :-

वोटींग करण्यापेक्षा आपल्याला लोकसहभागातून जी पाणी पुरवठा योजना सुर्या धरणातून घ्यायची आहे. त्याच्यात आपल्या जलसंपदा विभागाने १०० एमएलडी व मुंबई महानगर प्रदेश विकास प्राधिकरणाकडून १०० एमएलडी. माझा प्रश्न असा हे की, सुर्या धरणातून आपण डायरेक्ट कच्चे पाणी उचलणार आहात की, फिल्टरेशन करणार आहात? आपण लोकांना लोकसहभागातून कोणत्या पध्दतीने पाणी पुरवठा करणार आहोत? त्याचे उत्तर दिले तर बरे होईल.

मा. आयुक्त :-

कवडास किंवा मसवान इथे जे खालच्या बाजूला आहे. ते पाणी धरणातून त्यात घेऊन तिकडे फिल्टर करून ग्रॅव्हिटीने येणार.

शशिकांत भोईर :-

फिल्टर करून ग्रॅव्हिटीने आणि मसवापासून पाणी आपल्याला स्वतःची लाईन टाकून घेणार आहोत की.....

मा. आयुक्त :-

स्टार्टपासून स्वतःचीच लाईन.

शशिकांत भोईर :-

मग हया पाईपलाईन टाकताना वनविभागाची जमिन येते, खाजगी जमिन येते. त्यांना अडथळा येतो तो दूर कोण करणार? आपली महापालिका करेल की.....

मा. आयुक्त :-

पीपीपी तत्वावर राबवणार असल्यामुळे ते सगळे ठेकेदाराचेच काम आहे.

शशिकांत भोईर :-

ठेकेदाराला अडचणी आल्या. समजा खाजगी जमिनीला.....

मा. आयुक्त :-

निःरसन महापालिका करणार. रस्त्याच्या कडेने लाईन येणार आहे.

शशिकांत भोईर :-

रस्त्याच्या कडेला आले तरी बऱ्याच खाजगी, वन विभागाच्या जमिनी आहेत. काही आदीवासी

मा. आयुक्त :-

पाण्यासाठी वन विभागाने रिलॅक्सेशन केलेले आहे. ५० एमएलडी राबवताना जी अडचण आली ती दूर झालेली आहे.

शशिकांत भोईर :-

समजा हायवेची क्रॉसिंग आली.

मा. आयुक्त :-

वन विभागाची ती अडचण दूर झालेली आहे. पाणी पुरवठा योजना पाईपलाईन टाकण्यासाठी अडचण येणार नाही.

शशिकांत भोईर :-

आणि हायवे क्रॉसिंग वगैरे असेल तर?

मा. आयुक्त :-

साईडने टाकायला अलाऊड आहे.

शशिकांत भोईर :-

आपण जर सुर्या धरणातून किंवा मसव्यामधून पाणी आणले. तर पाणी डायरेक्ट वितरण करणार की, आपल्याकडे संपन्न बनवणार आहोत?

मा. आयुक्त :-

टाक्या आहेत.

शशिकांत भोईर :-

कुठे बनवणार आहात, त्याची काही योजना आखली आहे का? या योजनेमध्ये ते ही अंतर्भूत असेल ना? असे नाही की, पाण्याच्या टाक्या वगळून आहे? साहेब मला हे स्पष्ट करा....

मा. आयुक्त :-

बावीस टाक्या आहेत. बावीस टाक्यांची योजना बनवली आहे. आणि ग्रॅव्हिटीने भरायचे आहे.

शशिकांत भोईर :-

परंतू, कुठेतरी योजना म्हणजे याच्यामध्ये टाकी तुम्ही दाखवली असेल ना?

मा. आयुक्त :-

बावीस टाक्या आहेत आणि ग्रॅव्हिटीने भरणार आहे.

शशिकांत भोईर :-

त्या टाक्यांची कॅपेसिटी काय आहे?

मा. आयुक्त :-

प्रत्येक टिकाणी लोकसंख्या बघून पाण्याच्या टाकी ठरलेल्या आहेत.

शशिकांत भोईर :-

साहेब, दुसरा प्रश्न आहे. ज्या धरणातून आपण पाणी उपसा करणार आहोत. त्याची कॅपेसिटी किती आहे? किती पाणी राहू शकते. त्या धरणामध्ये वार्षिक किती दशलक्ष लिटर पाणी आहे. आपल्याला जर २०० एमएलडी येणार आहेत. म्हणजे ३६५ दिवसाचे किती झाले.....

मा. आयुक्त :-

उद्भव मंजूर झाल्यानंतर त्यांची गॅरंन्टी असते. धरणात किती पाणी आहे बघण्याऐवजी आम्हाला २०० एमएलडी दिले.....

शशिकांत भोईर :-

आपण कागदी घोडे नाचवू की, एवढे पाणी येणार आहे. आणि नागरीकांना पुरवठा करू शकलो नाही, मग त्याचे काय? आपण कागदी घोडे नाचवले की, प्रत्येक दिवशी २०० एमएलडी मिळेल. परंतू आपण वर्षाला ३६५ दिवस आहेत. तर त्याच्यापण तेवढी कॅपेसिटी आहेत का?

मा. आयुक्त :-

हे कोण बघते? ते कसे बघायचे ?

शिवाजी बारकुंड :-

पाटबंधारे विभागाने.....

शशिकांत भोईर :-

पाटबंधारे विभाग असले तरी, अन्य गाव आहेत. गावामध्ये त्यांनी पाट लावले आहेत. त्या पाटाचे पाणीपण जाते.

मा. आयुक्त :-

आम्ही आमचाच विचार करणार. बाकीच्यांचा विचार आम्ही कशाला करू? गव्हर्नमेंटने कोटा दिला. आम्हाला कोठ्यातून २०० एमएलडी मिळणार. बाकीच्यांचा विचार आम्ही कशाला करू? खेडेगावाचे धरणात किती साठा होणार? पाऊस पडला तर साठा होणार.

प्रेमनाथ पाटील :-

२०० एमएलडी पाणी कसे येणार?

शशिकांत भोईर :-

आत्ता पाऊस पडला नाही तर तुम्ही बोललात तसे २०० एमएलडी पाणी कसे येणार?

मा. आयुक्त :-

२०० एमएलडी पुरवण्याचे अॅग्रीमेंट त्यांच्याबरोबर होणार.

उपसचिव :-

प्रकरण क्र.१४ साठी दोन ठराव आलेले आहेत. त्याच्यापैकी पहिला ठराव सुचक श्री. एस.ए. खान आणि अनुमोदक श्रीम. ज्योत्सना हसनाळे यांचा आहे. आणि दुसरा ठराव सुचक श्रीम. कल्पना म्हात्रे आणि अनुमोदक श्री. नरेंद्र मेहता यांचा आहे. दोन ठराव आलेले असल्यामुळे आपल्याला मतदान घेणे भाग आहे. दुसरा ठराव घेण्यात येत आहे. ज्याचे सुचक श्रीम. कल्पना म्हात्रे आणि अनुमोदक श्री. नरेंद्र मेहता आहेत.

जुबेर इनामदार :-

त्यांचा पाणी पुरवठा योजनेला विरोध आहे की, पाणी पुरवठ्यालाच विरोध आहे.

मा. महापौर :-

सन्मा. सदस्य बीजेपीचे आहेत यांना विनंती करतो की, आपण या ठरावाला सर्वानुमते मंजूरी द्या.

नरेंद्र मेहता :-

आपण मान्य करा. आमची काही हरकत नाही.

मा. महापौर :-

तुम्ही दोन ठराव दिलेले आहेत. चांगल्या योजनेसाठी विरोध कशाला पाहिजे.

नरेंद्र मेहता :-

चांगली योजना राबवा. त्याच्यामध्ये २०० करोड रुपयांची वाढ केलेली आहे. मा. आयुक्त बरेसचे मुद्दे आहेत. इकडे बोलून अर्थ नाही म्हणून बोललो नाही. मा. आयुक्त सांगतात की, आम्ही स्थानिक सुविधा कर, लाभ कर लावला. बजेटमध्ये कुठेही प्रोव्हीजन नाही की, लाभकर शिल्लक राहणार आहेत. आता हे जे प्रोजेक्ट कसा हे खरोखर करायचे असेल तर एमएमआरडीए ला विश्वासात घ्या. वसई पालिकेला विश्वासात घ्या. ही प्रोजेक्ट कॉस्ट अर्धी होईल. तुम्ही काही आणता तुम्ही जो एक हजार कोटी खर्च करणार आहात. वसई पालिकेला जे १०० एमएलडी पाणी लागणार असे साहेबांनी सांगितले की, एमएमआरडीए कडे २०० एमएलडी शिल्लक आहे. एमएमआरडीए ला विश्वासात घ्या की, आपण एकच स्किम राबवू या. त्याच्यामध्ये तुमचे १००.....

मा. महापौर :-

सभागृहात निर्णयासाठी विषय येणार आहे.

मा. आयुक्त :-

मी एम.एम.आर.डी.ए. ला न विचारता सभागृहापुढे विषय मांडला.

नरेंद्र मेहता :-

तुम्ही विषय मांडला त्याच्याबद्दल मी बोलत नाही.

मा. आयुक्त :-

मी सभागृहात विषय मांडला किंवा रायटींगमध्ये मी गोषवारा दिला आहे. तो कोटा पाणी पुरवठा मिनिस्टरने मंजूर केला. आणि एमएमआरडीए ने आम्हाला १०० एमएलडी मंजूर केले एमएमआरडीए ने डिस्ट्रीब्युशनची एक योजना केंद्र शासनाकडे पाठवली. मा. मुख्यमंत्री साहेबांनी त्यांच्या कमिटीपुढे मंजूर केले. म्हणजे हे सगळे खोटे आणि तुमचे खरे.

नरेंद्र मेहता :-

आपण वसई महापालिकेला विचारले?

मा. आयुक्त :-

तुमचे खरे आहे का?

नरेंद्र मेहता :-

आमचे खोटे आहे तर आम्ही मांडले आहे. मग कशाला बोलता?

मा. आयुक्त :-

पाटबंधारे विभागाने धरण बांधले आहे. धरण बांधले आहे त्यात पाण्याच्या साठ्यावर पाटबंधारे विभागाला अधिकार आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मा. आयुक्त साहेब, तुमच्याशी बोलण्यात काही अर्थ नाही. आम्ही ठराव मांडलेला आहे....

(सभागृहात गोंधळ)

उपसचिव :-

सुचक श्रीम. कल्पना म्हात्रे आणि अनुमोदक श्री. नरेंद्र मेहता यांच्या ठरवाच्या बाजूने जे असतील त्यांनी हात वर करावे.

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर
७	बाविघर सिसिलीया विजय
८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

९	दुबे रामनारायण सदानंद
१०	यादव मिरादेवी रामलाल
११	प्रविण मोरश्वर पाटील
१२	पाटील अनंत रामचंद्र
१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ

या ठरावाच्या विरोधात जे असतील त्यांनी हात वर करावेत.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	वेतोस्कर राजेश शंकर
४	सुनिता कैलास पाटील
५	सावळे निर्मला बाबुराव
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
७	सुनिता शशिकांत भोईर
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
९	शेख मुसरतबानु इब्राहिम
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत
११	सपार उमा विश्वनाथ
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१६	शफीक अहमद सादत खान
१७	प्रमोद जयराम सामंत
१८	मर्लिन मर्विन डिसा
१९	वैती विजया हेमचंद्र
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२२	भट दिप्ती शेखर
२३	अनिल दिवाकर सावंत
२४	गणेश गोपाळ शेटी
२५	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल
२६	पाटील प्रेमनाथ गजानन
२७	मिलन वसंत म्हात्रे
२८	नयना गजानन म्हात्रे
२९	पाटील जयंत महादेव
३०	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३१	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील
३२	शेख आसिफ गुलाब
३३	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३४	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी
३५	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
३६	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
३७	शर्मा भगवती तुगनचंद
३८	पाटील वंदना मंगेश
३९	माळी हेमा रविंद्र
४०	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४१	अनिता जयवंत पाटील
४२	परेरा टेरी पॉल

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

४३	भोईर राजु यशवंत
४४	जाधव मोहन महादेव

या ठरावामध्ये जे तटस्थ असतील त्यांनी हात वर करावेत. तटस्थ कोणी नाहीत. पहिला ठराव सुचक श्री. एस्.ए.खान व अनुमोदक श्रीम. ज्योत्स्ना हसनाळे, या ठरावाच्या बाजूने जे सदस्य असतील त्यांनी हात वर करून मतदान करावे.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	वेतोस्कर राजेश शंकर
४	सुनिता कैलास पाटील
५	सावळे निर्मला बाबुराव
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
७	सुनिता शशिकांत भोईर
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
९	शेख मुसरर्तबानु इब्राहिम
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत
११	सपार उमा विश्वनाथ
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१६	शफीक अहमद सादत खान
१७	प्रमोद जयराम सामंत
१८	मर्लिन मर्विन डिसा
१९	वैती विजया हेमचंद्र
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२२	भट दिप्ती शेखर
२३	अनिल दिवाकर सावंत
२४	गणेश गोपाळ शेटी
२५	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल
२६	पाटील प्रेमनाथ गजानन
२७	मिलन वसंत म्हात्रे
२८	नयना गजानन म्हात्रे
२९	पाटील जयंत महादेव
३०	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३१	धुवकिशोर मन्साराम पाटील
३२	शेख आसिफ गुलाब
३३	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३४	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी
३५	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
३६	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
३७	शर्मा भगवती तुगनचंद
३८	पाटील वंदना मंगेश
३९	माळी हेमा रविंद्र
४०	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४१	अनिता जयवंत पाटील
४२	परेरा टेरी पॉल
४३	भोईर राजु यशवंत
४४	जाधव मोहन महादेव

या ठरावाच्या विरोधात जे असतील त्यांनी हात वर करावे.

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर
७	बाविघर सिसिलीया विजय
८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार
९	दुबे रामनारायण सदानंद
१०	यादव मिरादेवी रामलाल
११	प्रविण मोरश्वर पाटील
१२	पाटील अनंत रामचंद्र
१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ

या ठरावामध्ये तटस्थ कोणी नाहीत.

मा. महापौर :-

श्री. एस्.ए. खान यांच्या ठरावाच्या बाजूने ४४ मते आलेली आहेत. व विरोधात १५ मते आलेली आहेत. तरी श्री. एस्.ए. खान यांचा ठराव मंजूर करण्यात आलेला आहे.

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, पानी के बारे मे माजी महापौरने ठराव किया था और बोला कि, हमारा विरोध ही रहेगा। तो आज पेपर मे भी यह बातमी है की, अनधिकृत नल जोडणी के अंदर इनके भाई का और इनका हात है। यह क्या है जरा इसका खुलासा करो।

नरेंद्र मेहता :-

श्री. बारकुंड साहेब, आपल्याला आज पुर्णपणे खुलासा करावा लागेल. मागच्या वेळी श्री. जयंत पाटील साहेबांनी पण हा विषय घेतलेला. आज तो खुलासा करावा. टीडीआर सारखे परत मागे राहू नका. आज ते क्लीअर करावे. मा. महापौर साहेब, विषय असा आहे. हे सत्य आहे की, माझ्या भावाकडे महापालिकेला रितसर अर्ज देऊन त्यांनी खाजगी कनेक्शन घेतलेले आहे. ज्या बिल्डींगमध्ये राहतात आणि नियमाप्रमाणे महापालिकेने कनेक्शन दिले आहे. आणि त्याचे पैसेपण त्यांनी भरले होते. आता विषय असा आहे की, त्याच बिल्डींगमध्ये तीन इललिगल कनेक्शन श्री. बारकुंड साहेबांनी दिलेले आहेत. बिल्डींगचा अॅड्रेस बाजूचा आहे आणि कनेक्शन या बिल्डींगमध्ये आहे. ज्यांचे लिगल आहे त्याचे कापण्याची गोष्ट करतात आणि त्या बिल्डींगमध्ये तीन इललिगल कनेक्शन.....

भगवती शर्मा :-

मा. महापौर साहेब, इन्होने माना है की, इनके भाई को महापालिकाने नियम के तहत कनेक्शन दिये है। कौनसे नियम के तहत एक सेपरेट फ्लॉट को आप कनेक्शन देते है? इसका सदन मे खुलासा करे। इन्होने अॅक्सेप्ट भी किया है की, वो इन्होने दिलाया है।

नरेंद्र मेहता :-

मैने कहा लिया है, दिया नहीं।

शिवाजी बारकुंड :-

मा. महापौर साहेबांच्या परवानगीने सन्मा. माजी महापौर साहेब यांनी जे सांगितले की, त्यांचे भाऊ त्या बिल्डींगमध्ये राहतात. परंतु महापालिकेने नळ कनेक्शन बिल्डींगच्या नावाने मंजूर केलेले आहे. मा. महापौर साहेब त्या पदावर होते. त्यांना पण कल्पना आहे. बिल्डींगच्या नावाने कनेक्शन मंजूर केलेले आहे आणि तिथून वर स्वतः नेलेले आहे, हे फॅक्ट आहे. त्या बाजूच्या बिल्डींगचे कनेक्शन होते ते रद्द करुन त्या इमारतीला त्यांच्या नावाने ती कनेक्शन दिलेले आहेत. ही वस्तुस्थिती आहे.

नरेंद्र मेहता :-

आपण तीन कनेक्शन कधी दिले?

शिवाजी बारकुंड:-

माझ्याकडे आता तारीख नाही. मी तुम्हाला तारीख सांगतो.

नरेंद्र मेहता :-

आपल्याला माहिती देतो. विषय असा आहे की, माझा भाऊ आणि मी, आम्ही दोघांचे वेगवेगळे आहे. दोघांची राहण्याची सेपरेट व्यवस्था आहे. आम्ही वेगवेगळे राहतो. त्यांनी कनेक्शनची मागणी केली. आपण

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

दिली आपण एखाद्या बिल्डरला नावाने दिले तेही शक्य असेल. त्या बिल्डींगमध्ये तीन इललिगल कनेक्शन होते. ज्यावेळी श्री. भगवती शर्मा व श्री. जयंत पाटील यांनी केले होते की, कनेक्शन कापण्यात यावे. आम्ही कधी सांगितले नाही की, कापू नका. पण ते तीन कनेक्शन स्नोव्हाईट बिल्डींगच्या नावाने होते ते कनेक्शन तुम्ही का कापत नाहीत? मग ज्यावेळी विषय आला तर निलंबित करायचे का? त्या बिल्डींगची महापालिकेच्या विरोधात स्टे ऑर्डर आहे. म्हणून त्याला आपण कनेक्शन नाकारले की, आम्हाला करता येणार नाही. बिल्डींगमध्ये महापालिकेच्या विरोधात स्टे ऑर्डर आहे. आता तुम्ही बोलता की, त्यांना तीन कनेक्शन दिले. ते कसे दिले? करायचे असेल तर पूर्ण करा. अर्धे अर्धे काय करता?

शिवाजी बारकुंड :-

अर्धवट नाही. संपूर्ण माहिती दिलेली आहे.

नरेंद्र मेहता :-

त्या बिल्डींगला आहे की नाही? हे तुमचेच शब्द होते. चारही कनेक्शन कापा ना. आजही तयार आहोत.

भगवती शर्मा :-

तीन बरसके पहिले द्या हुआ कनेक्शन है। मा. महापौर साहेब, हमने कमिशनर साहेब को यह भी कहा था की, उसके प्लान में कुछ बताया हुआ है। उपर अलग फ्लैट बताया है, जहापर इनका केबल का कार्यालय भी चलता है। उसको भी तोडा जाए। आजतक आप श्री. बारकुंड साहेब पर चढकर बोल रहे है.....

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, एक सेपरेट घर असेल तर कोणाला वेगळे कनेक्शन दिले तर ठिक आहे. आपण समजू शकू बिल्डींगमध्ये राहात असताना एका फ्लॅटसाठी वेगळे कनेक्शन देणे आणि घेणा-याने घेणे आणि तेही एका प्रतिष्ठित माणसाच्या किंवा पदाधिका-याच्या रिलेटीव्हने करणे म्हणजे हा गावामध्ये राहून गाढवपणा असे त्याला स्वतःला वाटत नाही का? असे मला म्हणायचे आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, कमिशनर साहेब मगासपासून लोक जे दोन रूम जे अनधिकृत आहेत त्याच्या बाबतीत बोलतात आणि सभागृहामध्ये त्याच्यावर चर्चा होते. मला असे वाटते की, तुम्ही ताबडतोब आदेश काढून त्या रूमचे डिमॉलेशन करायला लावा.

नरेंद्र मेहता :-

ती पूर्ण बिल्डींग इललिगल आहे. ती पूर्ण बिल्डींग डिमॉलीश करायची तुम्हाला ताकद असेल तर तुम्ही करा. आमची तयारी आहे. दुसरी गोष्ट, मा. महापौर साहेब, आपण ज्यावेळी प्रत्येक वेळी आरोप लावता...

मा. महापौर :-

तुम्ही ताकदीच्या गोष्टी माझ्यासमोर करू नका,

नरेंद्र मेहता :-

मग तुम्ही पूर्ण बिल्डींग तोडा.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, ज्या लोकांनी चोरीचे कनेक्शन घेतले घेणारा आणि देणारा, दोघेही चोर आहेत. मी तर सांगेन घेणा-यावर पण गुन्हा दाखल करा आणि देणा-यावरपण गुन्हा दाखल करा. तो अधिकारी आहे.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, माजी महापौरांनी अशी कितीतरी प्रकरणे केली आहेत की, पाच दिवसामध्ये याचा निर्णय झाला नाही तर सभागृहात किंवा महापालिकेत पाय ठेवणार नाही म्हणून बाकीची कामे निपटून घेतली आहेत. हे सगळ्यांना ज्ञात आहे. या सगळ्या सभागृहाला माहिती आहे. आणि या शहरवासियांनासुध्दा माहिती आहे. ते वेठीस धरून कोणालाही अडचणीत आणू शकतात. आणि तो अडचणीत यायला नको म्हणून त्याचा

प्रकरण क्र. १४ :-

मिरा भाईदर शहरासाठी सुर्या धरणातून पाणीपुरवठा योजना खाजगी लोकसहभागातून हाती घेणेबाबत.

ठराव क्र. १६ :-

मिरा भाईदर शहराच्या पिण्याच्या पाण्याचे वाढीव उद्भव विकसीत करणे व शहरातील वितरण व्यवस्थेमध्ये वाढीव पाईपलाईन व नविन जलकुंभ बांधून सुधारणा करणे याकरीता सल्लागाराने तयार केलेल्या व महासभेने मान्य केलेल्या सविस्तर प्रकल्प अहवालानुसार करावयाच्या कामाची अंमलबजावणी करणे, प्रस्तावित प्रकल्प शासनाच्या मंजूरीकरीता पाठविणे, खाजगी-लोकसहभागातून या तसेच भविष्यात घ्यावयाच्या

वाढीव प्रकल्पांची उभारणी व व्यवस्थापन करण्यासाठी अनुभवी संस्थांकडून देकार मागविणे व ठरावातील सर्व बाबींची अंमलबजावणी करणे करीता खालीलप्रमाणे कार्यवाही करण्यात यावी.

- १) वरील दोन्ही प्रकल्पांची कार्यवाही तसेच वर्ष २०४१ करीता ४३० द.ल.लि. पर्यंत वाढीव पाणी पुरवठ्याकरीता वाढीव उद्भवाची निश्चिती करून त्यापासून शहरापर्यंत पाणी आणणे व शहरात योग्य दाबासह वितरीत करणे ही कामे खाजगी लोकसहभाग तत्वावर (PPP – Public Private Partnership) करण्याकरीता ठेकेदाराकडून विहित अटीशर्तीसह देकार मागविण्यात यावेत.
- २) अशा प्रकारे विहित नमुन्यात अटी व शर्तीसह प्राप्त देकारास महासभेची तसेच शासनाची मान्यता प्राप्त झाल्यावर ह्या ठेकेदाराकडे मान्य अटी शर्ती व मान्य केलेल्या दरानुसार नवीन उद्भवत विकसीत करणे, त्यापासून उपलब्ध झालेले पाणी शहरापर्यंत आणण्यासाठी आवश्यक व्यवस्थापन करणे. हे उपलब्ध तसेच सध्याचे उपलब्ध पाणी शहरात सर्व भागामध्ये योग्य दाबाने पुरविण्यासाठी वाढीव पाईपलाईन व जलकुंभ यांची निर्मिती व वापर करून शहरातील पाणी पुरवठा व्यवस्थापन करणेकरीता करावयाच्या हस्तांतरणाकरीता आवश्यक कार्यवाही करण्यात यावी. तसेच याकरीता नेमावयाच्या विशेष हेतू यंत्रणांसमवेत सवलत करारनामा करण्यात यावा. व त्यास शासनाची मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९-६६(४९अ) व (६६अ) नुसार शासनाची मान्यता घेण्यासाठी प्रस्ताव पाठविण्यात यावा.
- ३) या प्रकल्पाची अंमलबजावणी करताना केंद्र शासनाच्या जवाहरलाल नेहरु नागरी पुनरुत्थान अभियानाच्या तसेच नियोजन मंडळाच्या मार्गदर्शक सुत्रानुसार आवश्यक अभियांत्रिकी, प्रशासकीय व आर्थिक सुधारणा प्रस्ताव राबविणेत यावा.
- ४) या प्रकारे पाणी पुरवठा उद्भव निर्मिती, वितरण व्यवस्था सुधारणा कामे करणे व पूर्ण पाणी पुरवठा योजनेचे व्यवस्थापन करणे याकरीता निर्माण करावयाच्या इन्फ्रास्ट्रक्चर लिमिटेड व वॉटर सप्लाय मॅनेजमेंट लिमिटेड अशा दोन विशेष हेतू यंत्रणांची निर्मिती करताना यामध्ये महापालिकेचा शुन्याधारीत १० टक्के सहभाग घेणेत यावा.
- ५) वरीलप्रमाणे खाजगी-लोकसहभागातून प्रकल्प उभारणी व व्यवस्थापन याकरीता स्थापन करावयाच्या दोन्ही विशेष हेतू यंत्रणांच्या संचालक मंडळात महापालिकेचे प्रतिनिधी म्हणून आयुक्त मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांची नियुक्ती असावी.
- ६) वरील प्रमाणे प्रस्तावित व भविष्यात घ्यावयाच्या प्रकल्पापोटी महापालिकेस उपलब्ध होणारे केंद्र तसेच राज्य शासनाचे अनुदान तसेच कर्जरुपाने प्राप्त होणारा निधी या विशेष हेतू यंत्रणांकडे महापालिकेचा हिस्सा म्हणून वर्ग करणे, जेणेकरून पाणी पुरवठा दर व गुंतवणूक परतवा दर कमी होऊ शकेल. तसेच खाजगी-लोकसहभागातून प्रकल्पाची उभारणी करण्यासाठी केलेल्या गुंतवणूकीपोटी अशा खाजगी गुंतवणूकदारास मान्य केलेल्या दराने परतवा व ठोक पाणी पुरवठा देयक अदा करण्यास तसेच या दरांमध्ये मान्य सुत्रानुसार वेळोवेळी वाढ करणेत यावी.
- ७) पाणी उचलण्याचे परवाने महापालिकेच्या नावे असल्याने या प्रकल्पाची अंतिमतः मालकी महापालिकेची असेल. खाजगी गुंतवणूकदाराने केलेल्या भांडवली खर्चाचा परतवा पूर्ण झाल्यानंतर या प्रकल्पाची मालकी महापालिकेकडे हस्तांतरित करण्यात यावी.
- ८) खाजगी लोकसहभागातून करावयाच्या पाणी पुरवठा व्यवस्थापनाकरीता पूर्वतयारी म्हणून गैरमहसूली पाणी पुरवठा/गैरहिशोबी पाणी पुरवठा (NRW / UFW) प्रमाण कमी करण्यासाठी उपाययोजना प्रस्तावित करणे व त्याची अंमलबजावणी करणे यासाठी लोकजागृती अभियान राबविणे, अनधिकृत जलजोडण्या कमी करून त्यांचे रुपांतर अधिकृत जलजोडण्यांमध्ये करणेकरीता आवश्यक कार्यवाही करणे, तसेच पाणी पुरवठ्याची प्रलंबित / थकीत पाणीपट्टी वसुली, पाणीचोरी थांबविणेकरीता करावयाची कारवाई यासाठी नविन उपविधी प्रस्ताव तयार करणेत यावेत.
- ९) पाणी पुरवठा योजना कामांतर्गत जमा होणारा महसूल, अनुदान व करावयाचा खर्च यासाठी स्वतंत्र अकाउंटची निर्मिती करून हिशोब ठेवणे, पालिकेच्या अर्थसंकल्पापूर्वी आवश्यक दर सुधार प्रस्ताव तयार करून त्यास मंजूरी घेणे तसेच पाणी पुरवठा महसूल व खर्च यामधील तूट महापालिकेच्या सर्वसाधारण निधीतून रक्कम उचलून भागवावी लागणार असेल तर असा प्रस्ताव वेळीच तयार करणेत यावा.
- १०) वरीलप्रमाणे कार्यवाही करण्यासाठी प्रस्तावित तसेच भविष्यात प्रस्तावित करावयाचे सर्व पाणी पुरवठा प्रकल्प व अनुषांगिक कामे राबविणेसाठी वर्ष २०१०-११ च्या अंदाजपत्रकात तसेच महापालिकेच्या पुढील सर्व अंदाजपत्रकात आवश्यक तरतूदी व वित्तीय तरतूद करण्यास तसेच सदरहू खर्चास आर्थिक व प्रशासकीय मंजूरीस ही महासभा मान्यता देत आहे.

वरील प्रमाणे कार्यवाही करणेकरीता ही सभा मान्यता देत आहे.

सुचक :- श्री. एस. ए. खान

अनुमोदक :- श्रीम. ज्योत्सना हसनाळे

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने	अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात	तटस्थ
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग	१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र	निरंक
२	पाटील उमाताई शाम	२	वर्षा गिरधर भानुशाली	
३	वेतोस्कर राजेश शंकर	३	सिंह मदन उदितनारायण	
४	सुनिता कैलास पाटील	४	म्हात्रे कल्पना महेश	
५	सावळे निर्मला बाबुराव	५	पाटील शरद केशव	
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर	६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर	
७	सुनिता शशिकांत भोईर	७	बाविघर सिसिलीया विजय	
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	
९	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	९	दुबे रामनारायण सदानंद	
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत	१०	यादव मिरादेवी रामलाल	
११	सपार उमा विश्वनाथ	११	प्रविण मोरश्वर पाटील	
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार	१२	पाटील अनंत रामचंद्र	
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर	१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव	
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज	१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम	
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन	१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ	
१६	शफीक अहमद सादत खान			
१७	प्रमोद जयराम सामंत			
१८	मर्लिन मर्विन डिसा			
१९	वैती विजया हेमचंद्र			
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर			
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे			
२२	भट दिप्ती शेखर			
२३	अनिल दिवाकर सावंत			
२४	गणेश गोपाळ शेटी			
२५	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल			
२६	पाटील प्रेमनाथ गजानन			
२७	मिलन वसंत म्हात्रे			
२८	नयना गजानन म्हात्रे			
२९	पाटील जयंत महादेव			
३०	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र			
३१	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील			
३२	शेख आसिफ गुलाब			
३३	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट			
३४	परेशा कॅटलीन ऍन्थोनी			
३५	मेन्डोसा स्टिवन जॉन			
३६	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन			
३७	शर्मा भगवती तुगनचंद			
३८	पाटील वंदना मंगेश			
३९	माळी हेमा रविंद्र			
४०	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप			
४१	अनिता जयवंत पाटील			
४२	परेशा टेरी पॉल			
४३	भोईर राजु यशवंत			
४४	जाधव मोहन महादेव			

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १५, जल आकरणीसाठी घरगुती जल जोडण्यांना दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर) पध्दत राबविणेबाबत.

भगवती शर्मा :-

जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुर्ननिर्माण अभियान (JNNURM) अंतर्गत केंद्र शासन, महाराष्ट्र शासन व महानगरपालिका यांचेमध्ये झालेल्या सामंजस्य करारानुसार दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर) करणे बंधनकारक आहे.

मिरा-भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रास शहाड-टेमघर (स्टेम) पाणी पुरवठा प्राधिकरणाकडून दररोज ८६.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. तसेच महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाकडूनही दररोज सरासरी १२.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. शहराची लोकसंख्या दिवसागणिक वाढत आहे. मुंबईलगत असल्याने नोकरी धंद्यानिमित्त या शहरात वसण्याचा लोकांचा ओघ सर्वात जास्त आहे. पर्यायाने नागरीकांची पाण्याची मागणीही वाढत आहे. जवळपास १०.०० लक्ष लोकसंख्या असलेल्या या शहरास वरील पाणी पुरवठा अत्यंत अपुरा पडत आहे. मात्र उपलब्ध पाण्याचे कौशल्याने नियोजन करून पाणी वितरण समप्रमाणात करण्याचे महानगरपालिकेचे धोरण आहे.

सध्या घरगुती जलजोडणी असलेल्या ग्राहकांना रु.१०/- प्रति हजार लिटर व व्यावसायिक (वाणिज्य) जलजोडणी असलेल्या ग्राहकांना रु.४०/- प्रति हजार लिटर या समान एकाच दराने (फ्लॅट रेट) पाणी बीले आकारली जातात. सदर पद्धतीमुळे प्रशासनास खालील बाबी निदर्शनास आलेल्या आहेत.

- १) वरील पद्धतीमुळे नागरीकांमध्ये पाणी वापराबद्दल जागरूकता येत नाही व पाण्याच्या अनावश्यक वापर करण्याचे प्रमाण वाढते. पर्यायाने पाण्याची काटकसर/बचत होत नाही.
- २) नागरीक पिण्याव्यतिरीक्त इतर बाबींसाठी उदा. बगिचा, गाड्या धुणे इत्यादीसाठी पाण्याचा अनावश्यक वापर करतात.
- ३) इमारत, गृहसंकुल, विद्युत पंप, कुपनलिका बंद ठेवून सर्रासपणे सर्वच कारणासाठी शुद्ध पाण्याचा जास्त वापर करतात.
- ४) पाण्याचा जास्त वापर करण्याच्या सवयीमुळे जलवितरण व्यवस्थेवर ताण वाढून पाणी समान वाटप पद्धतीचे उद्दीष्ट साधता येत नाही व महानगरपालिकेची वितरण पद्धती खराब आहे अशा प्रचंड तक्रारी प्राप्त होतात.
- ५) सर्वात महत्वाचे म्हणजे पाणी ही बहुमुल्य व राष्ट्रीय संपत्ती असल्याने त्याचा नागरीकांकडून जागरूक व योग्य वापर होत नाही. परिणामी पाण्याची बचत/काटकसर इ. उद्दीष्टे साध्य होत नाही.

राष्ट्रीय प्रमाणकानुसार १५० लिटर्स प्रति दिन प्रति डोई पाण्याचा वापर गृहीत धरला जातो. पाण्याचा वापर मर्यादित ठेवण्यासाठी आणि पाण्याचा अति वापर टाळण्यासाठी “दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर)” घरगुती वापरासाठी लागू करणे आवश्यक आहे. सदर पद्धतीमुळे पाण्याचा किमान वापर करणाऱ्या ग्राहकांना उत्तेजन देणे व विवक्षित मर्यादेपेक्षा पाण्याचा जास्त वापर करणाऱ्या ग्राहकांकडून अधिक शुल्क लागू करणे शक्य होईल.

अ.क्र.	पाण्याचा दर		पाण्याचा वापर	
	घरगुती दर	व्यावसायिक दर	घरगुती प्रति कुटुंब प्रति महिना	व्यावसायिक प्रति महिना
१	१०.००	४०.००	२५००० लिटर्स पर्यंत	२५००० लिटर्स पर्यंत
२	१२.००	४८.००	२५००० लिटर्स ते ३०००० लिटर्स पर्यंत	२५००० लिटर्स ते ३०००० लिटर्स पर्यंत
३	१४.००	५६.००	३०००० लिटर्स पुढील वापरासाठी	३०००० लिटर्स पुढील वापरासाठी

सध्या नागरीकांस होणारा पाणी पुरवठा हा ९८ लिटर प्रति माणशी प्रति दिन (LPCD) आहे. परंतु सदर ठरावाची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी ही शासनाच्या निकषाप्रमाणे १५० लिटर प्रति माणशी प्रति दिन (LPCD)

पाणी पुरवठा केल्यानंतरच लागू करण्यात यावी. तुरंत: MoU प्रमाणे शासनास कळविणेस ही सभा मान्यता देत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

या ठरावामध्ये आता त्यांनी एमएलडी चा उल्लेख केला. मा. आयुक्त साहेब, आपल्या स्वाक्षरीने प्रकरण क्र. १४ मध्ये दुसऱ्या पॅरेग्राफ खालीमध्ये आपण लिहिलेले आहे, सद्या शहरास उपलब्ध असणारे पाणी केवळ ९६ दशलक्ष लिटर असून सध्याच्या लोकसंख्येसाठी ते पुरेसे नाही. खाली आपली स्वाक्षरी आहे. आणि या तुमच्या प्रस्तावामध्ये मिरा भाईंदर महापालिका क्षेत्रास शहाड-टेमघर स्टेम पाणीपुरवठा प्राधिकरणाकडून दररोज ८६ दशलक्ष लिटर येते. दहा दशलक्ष लिटर कमी होण्याचे कारण काय? की, तुम्ही याच्यात कमीट केले आहे?

मा. आयुक्त :-

क्लियर होईल. तुम्हाला सांगतो. जे.एन.एन.यु.आर.एम. खाली आम्ही काय-काय करणार ते करार करून दिल्यानंतरच अंडरग्राऊन्ड ड्रेनेज मंजूर झाला आहे. आणि हा जो आता आपण ठराव करतो आहे ते प्रत्येक माणसी दिडशे लिटर सुरु झाल्यानंतर या ठरावाचा उपयोग होणार आहे.

मिलन म्हात्रे :-

साहेब, आपण फार महान आहात. शाब्दिक प्रयोग करू नका. तुम्ही सद्याची एक्झिस्टिंग पोझीशन देता. एका प्रस्तावात तुम्ही ९६ एमएलडी लिहिता. दुसऱ्या प्रस्तावात ८६ एमएलडी लिहिता. आजचे एक्झिस्टिंग पाणी ही तफावत मी तुम्हांला सांगतो. शब्दप्रयोग करू नका.

शिवाजी बारकुंड :-

साहेब, ८६ एमएलडी स्टेम प्राधिकरणाचे आणि १२ एमएलडी एमआयडीसी चे असे मिळून ९८ एमएलडी आहे. टोटल ९८ एमएलडी पाणी येते. त्याचे बायफर्गेशन असे आहे, ८६ एमएलडी स्टेम प्राधिकरण आणि सरासरी १२ एमएलडी एमआयडीसी चे.

मिलन म्हात्रे :-

मग तुम्ही इकडे ९६ दिले आहे. ९८ का दिले नाही?

शिवाजी बारकुंड :-

९६, ९८, आणि १००पण पाणी येते. पण सरासरी १० ते १२ एमएलडी आहे.

मिलन म्हात्रे :-

पण इकडे सरळ सरळ दोन प्रस्तावामध्ये तुमचा १० एमएलडी चा फरक आहे.

मा. आयुक्त :-

एमआयडीसी कडून जे बाराही मिळते, चौदाही मिळते, नऊ ही मिळते.

मिलन म्हात्रे :-

तुम्ही अंदाजे टाका ना.

मा. आयुक्त :-

आणि शहाड टेमघरचे आपले ८६ एमएलडी चे अॅग्रीमेंट आहे. ते पूर्ण मिळते. एमआयडीसी चे कमी-जास्त होते. म्हणून आपण ते लिहिलेले आहे. आणि हा जो विषय आला आहे हा विषय पर माणसी दिडशे एमएलडी घ्यायला सुरु झाल्यानंतर या ठरावाचा उपयोग होणार आहे. सेंट्रल गव्हर्नमेंटला फक्त हमी घ्यायची आहे.

मिलन म्हात्रे :-

तुमच्या पुरवणीत असे टाका ना. अॅप्रॉक्सीमेंटली ८६ ते ९८ टक्के असे टाका ना. एकाच महासभेतील दोन विषयांमध्ये कॉन्टावर्सी दिसते.

मा. महापौर :-

हा ठराव सर्वानुमते मंजूर करण्यांत आलेला आहे. पुढील ठराव घेण्यात यावा.

प्रकरण क्र. १५ :-

जल आकरणीसाठी घरगुती जल जोडण्यांना दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर) पध्दत राबविणेबाबत.

ठराव क्र. १७ :-

जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय नागरी पुर्ननिर्माण अभियान (JNNURM) अंतर्गत केंद्र शासन, महाराष्ट्र शासन व महानगरपालिका यांचेमध्ये झालेल्या सामंजस्य करारानुसार दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर) करणे बंधनकारक आहे.

मिरा-भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रास शहाड-टेमघर (स्टेम) पाणी पुरवठा प्राधिकरणाकडून दररोज ८६.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. तसेच महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाकडूनही दररोज सरासरी १२.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. शहराची लोकसंख्या दिवसागणिक वाढत आहे. मुंबईलगत असल्याने नोकरी धंद्यानिमित्त या शहरात वसण्याचा लोकांचा ओघ सर्वात जास्त आहे. पर्यायाने नागरीकांची

पाण्याची मागणीही वाढत आहे. जवळपास १०.०० लक्ष लोकसंख्या असलेल्या या शहरास वरील पाणी पुरवठा अत्यंत अपुरा पडत आहे. मात्र उपलब्ध पाण्याचे कौशल्याने नियोजन करून पाणी वितरण समप्रमाणात करण्याचे महानगरपालिकेचे धोरण आहे.

सध्या घरगुती जलजोडणी असलेल्या ग्राहकांना रु.१०/- प्रति हजार लिटर व व्यावसायिक (वाणिज्य) जलजोडणी असलेल्या ग्राहकांना रु.४०/- प्रति हजार लिटर या समान एकाच दराने (फ्लॅट रेट) पाणी बीले आकारली जातात. सदर पद्धतीमुळे प्रशासनास खालील बाबी निदर्शनास आलेल्या आहेत.

- ६) वरील पद्धतीमुळे नागरीकांमध्ये पाणी वापराबद्दल जागरूकता येत नाही व पाण्याच्या अनावश्यक वापर करण्याचे प्रमाण वाढते. पर्यायाने पाण्याची काटकसर/बचत होत नाही.
- ७) नागरीक पिण्याव्यतिरीक्त इतर बाबींसाठी उदा. बगिचा, गाड्या धुणे इत्यादीसाठी पाण्याचा अनावश्यक वापर करतात.
- ८) इमारत, गृहसंकुल, विद्युत पंप, कुपनलिका बंद ठेवून सर्रासपणे सर्वच कारणासाठी शुद्ध पाण्याचा जास्त वापर करतात.
- ९) पाण्याचा जास्त वापर करण्याच्या सवयीमुळे जलवितरण व्यवस्थेवर ताण वाढून पाणी समान वाटप पद्धतीचे उद्दीष्ट साधता येत नाही व महानगरपालिकेची वितरण पद्धती खराब आहे अशा प्रचंड तक्रारी प्राप्त होतात.
- १०) सर्वात महत्वाचे म्हणजे पाणी ही बहुमुल्य व राष्ट्रीय संपत्ती असल्याने त्याचा नागरीकांकडून जागरूक व योग्य वापर होत नाही. परिणामी पाण्याची बचत/काटकसर इ. उद्दीष्टे साध्य होत नाही.

राष्ट्रीय प्रमाणकानुसार १५० लिटर्स प्रति दिन प्रति डोई पाण्याचा वापर गृहीत धरला जातो. पाण्याचा वापर मर्यादित ठेवण्यासाठी आणि पाण्याचा अति वापर टाळण्यासाठी “दुरेक्ष दर संरचना (टेलिस्कोपिक रेट स्ट्रक्चर)” घरगुती वापरासाठी लागू करणे आवश्यक आहे. सदर पद्धतीमुळे पाण्याचा किमान वापर करणाऱ्या ग्राहकांना उत्तेजन देणे व विवक्षित मर्यादेपेक्षा पाण्याचा जास्त वापर करणाऱ्या ग्राहकांकडून अधिक शुल्क लागू करणे शक्य होईल.

अ.क्र.	पाण्याचा दर		पाण्याचा वापर	
	घरगुती दर	व्यावसायिक दर	घरगुती	व्यावसायिक
			प्रति कुटुंब	प्रति महिना
१	१०.००	४०.००	२५००० लिटर्स पर्यंत	२५००० लिटर्स पर्यंत
२	१२.००	४८.००	२५००० लिटर्स ते ३०००० लिटर्स पर्यंत	२५००० लिटर्स ते ३०००० लिटर्स पर्यंत
३	१४.००	५६.००	३०००० लिटर्स पुढील वापरासाठी	३०००० लिटर्स पुढील वापरासाठी

सध्या नागरीकांस होणारा पाणी पुरवठा हा ९८ लिटर प्रति माणशी प्रति दिन (LPCD) आहे. परंतु सदर ठरावाची प्रत्यक्ष अंमलबजावणी ही शासनाच्या निकषाप्रमाणे १५० लिटर प्रति माणशी प्रति दिन (LPCD) पाणी पुरवठा केल्यानंतरच लागू करण्यात यावी. तुरतत: MoU प्रमाणे शासनास कळविणेस ही सभा मान्यता देत आहे.

सुचक :- श्री. भगवती शर्मा

अनुमोदक :- श्री. एस. ए. खान

ठराव सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

प्रकरण क्र. १६, मिरा भाईंदर शहराच्या विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करीताची तरतूद करणेकरीता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करणेबाबत.

अनिल सावंत :-

मिरा-भाईंदर शहर मुंबई शहराच्या जवळ असल्याने शहराची लोकसंख्या झपाट्याने विकसीत होत असून शहरातील नागरीकांना पुरेशा प्रमाणात आवश्यक अशा पायाभूत सोयी पुरविणे ही महानगरपालिकेची जबाबदारी आहे. शहराच्या वाढत्या लोकसंख्येस आवश्यक सोयी सुविधा उपलब्ध करून देणेसाठी सुनियोजित कार्यक्रम राबविणे आवश्यक आहे. सध्याच्या अपुऱ्या सोयी सुविधा व अस्तित्त्वामधील सुविधांवर येणारा वाढता ताण लक्षात घेता व नैसर्गिक स्रोतांचे महत्त्व विचारात घेता त्यामधून उपलब्ध होणाऱ्या पाण्याचा किफायतशीर वापर करणे जरूरीचे आहे. जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय पुर्ननिर्माण अभियानांतर्गत केंद्र शासनाबरोबर त्रिपक्षीत

करार केलेला असून अनुदानाद्वारे प्रकल्पाबरोबरच महानगरपालिका स्तरावर विविध सुधारणीचे कार्यक्रम (Reform Agenda) राबविणे आवश्यक आहे. सदर करारानुसार अनिवार्य सुधारणा व ऐच्छिक सुधारणा अशी वर्गवारी असून या सुधारणा प्रभावीपणे राबविण्यास एकूणच महानगरपालिकेकडील उपलब्ध Resources किफायतशीर वापरण्यास प्रशासकीय कारभार अधिक लोकभिमुख व कार्यक्षम करता येणार आहे. या सुधारणा कार्यक्रमातील एक सुधारणा ही “सांडपाण्याचा पुर्नवापर करणे” ही असून सद्यस्थितीतील व भविष्यातील शहराची पाण्याची आवश्यकता विचारात घेता सदरची बाब अनिवार्य करणे अत्यंत जरूरीचे आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रास शहाड-टेमघर (स्टेम) पाणी पुरवठा प्राधिकरणाकडून दररोज ८६.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. तसेच महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाकडूनही दररोज सरासरी १०.०० द.ल.लि.पाणी पुरवठा होत आहे. शहराची लोकसंख्या दिवसागणिक वाढत आहे. मुंबईलगत असल्याने नोकरी धंद्यानिमित्त या शहरात वसण्याचा लोकांचा ओघ सर्वात जास्त आहे. पर्यायाने नागरीकांची पाण्याची मागणीही वाढत आहे. जवळपास ९.०० लक्ष लोकसंख्या असलेल्या या शहरास वरील पाणी पुरवठा अत्यंत अपुरा पडत आहे. मात्र उपलब्ध पाण्याचे कौशल्याने नियोजन करून पाणी वितरण समप्रमाणात करण्याचे महानगरपालिकेचे धोरण आहे. या करिता काही नियम लागू करणे बाबतचे निकष खालीलप्रमाणे -

- १.१) खालील प्रकारच्या निवासी वा बिगर निवासी संकुलांमध्ये सांडपाण्यावर प्रक्रिया केलेले पाणी (Gray - water) वापरणे बंधनकारक ठेवावे.
 - i) ज्यांचा पाण्याचा वापर ६०,००० लिटर्स प्रतिदिन पेक्षा जास्त आहेत.
 - ii) ज्या संकुलामध्ये १०० पेक्षा जास्त गाळे आहेत.
- १.२) खालील प्रकारच्या संकुलांना वगळण्यात यावे.
 - i) ज्या ठिकाणी उंच टाकी बांधण्याची क्षमता नाही.
 - ii) ज्या ठिकाणी प्रक्रिया केंद्र व Collection chamber बांधण्यासाठी जागा नाही.

सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करणेसाठी उपविधी तयार केला आहे. तरी मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये समाविष्ट करणेकरिता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगर रचना अधिनियम १९६३ चे कलम ३७ अन्वये फेरबदल करणेसाठी या सर्व सर्वसाधारण सभेची मंजूरी घेणे गरजेचे आहे.

सबब सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करणेसाठी उपविधीतील तरतुदी बंधनकारक करणेची तरतुद मंजूर विकास नियंत्रण नियमावलीत समाविष्ट करणेकरिता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये कार्यवाही करून अंतिम प्रस्ताव शासनाकडे पाठविण्याचे अधिकार आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना देण्यात येत आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, या प्रकरणाचा गोषवारा फार चांगला दिलेला आहे. थोड्या वेळाने का नाही पण आपण एक नवी मुंबईसारखा चांगला प्रोजेक्ट राबवतो आहे. त्याबद्दल काही दुमत नाही. पण नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ काय म्हणते? तुम्हाला फेरबदल करायचा आहे. मला याच्यातले काही माहीत नाही. हा गोषवारा वाचला त्यात काही आकलन होत नाही. ३७ मध्ये काय आहे की, याच्या जागी हे असावे. किंवा या आरक्षणाच्या जागी हे असावे. मायनर मॉडीफिकेशन किंवा मॉडिफिकेशन. पण या संपूर्ण प्रस्तावामध्ये सर्वे नंबर नाही. त्याचे लोकेशन नाही. आणि आपण हा प्रोजेक्ट तयार कुठे करणार आहोत? ते एका पॅरेग्राफमध्ये आपण टाकायला पाहिजे होते की, या सर्वे नंबरमध्ये पूर्वी हे होते की, शाळेचे रिझर्व्हेशन होते. किंवा ओपन लॅन्ड होती किंवा नो डेव्हलपमेंट होती. तिथे आत्ता या सर्वे नंबरमधून बदल करून या कामाकरिता याच्या प्रयोजनाकरिता आरक्षण करणार आहोत. तुमची तलाठी सजाचा उल्लेख नाही. मिरा भाईंदरमध्ये तलाठी सजा कुठली? म्हणजे ज्या तलाठी सजा आहेत, त्याचे नाव सर्वे नंबर जुना, नविन आणि क्षेत्र. तर हा ठराव परिपूर्ण होणार.

विजया वेती :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते. श्री. अनिल सावंत यांनी आत्ता जो ठराव केला त्याला माझी सुचना आहे. महापालिकेने मंजूरीस घेतलेला हा ठराव खरोखरच प्रशंसनीय आहे. सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून ते पाणी वापराजोगे बनविणे. ही बाब सध्या भेडसावणा-या पाणी टंचाईच्या मुद्द्यावर तरतुद म्हणून अंमलात आणता येईल. पण मला मिळालेल्या माहितीनुसार त्या प्रकल्पासाठी वापरले जाणारे सांडपाणी ज्या टाक्यांमधून साठवले जाते ते पुर्ण बंदिस्त नसते. शिवाय यामध्ये वापरल्या जाणा-या यंत्रांचा आवाज देखील जास्त असतो. तेव्हा इथे मी अशी सुचना सांगू इच्छिते की, ह्या टाक्या बंदिस्त ठेवाव्या. जेणेकरून त्यापासून निघणा-या दुर्गंधीचा त्रास नागरिकांना होणार नाही. तसेच डासांची पैदास देखील होणार नाही. नागरिकांच्या आरोग्याचा विचार करता ही गोष्ट होणे येथे गरजेचे आहे. त्याव्यतिरिक्त यामध्ये वापरल्या जाणा-या यंत्रणालींमध्ये सुधारणा करून त्या आवाजविरहीत करण्यात याव्यात हे सुध्दा निकडीचे आहे. सर्वात महत्वाची बाब म्हणजे हे प्रकल्प महानगरपालिकेने बनविलेले किंवा खाजगी बांधकाम व्यवसायीकाने बनविलेले सर्वच रहिवासी

विभागापासून थोड्या दुर अंतरावर उभाराव्यात ही गोष्ट इथे लक्ष देण्यासारखी आहे. जेणेकरून भविष्यात नागरिकांच्या आरोग्याचा प्रश्न उद्भवणार नाही.

अनिल सावंत :-

श्री. बारकुंड साहेब, याची सुचना ठरावामध्ये घ्यायला हरकत नाही ना?

बर्नड डिमेलो :-

मा. आयुक्त साहेब, पाण्याच्या टाकीबद्दल विचारायचे आहे की, आपल्या परिसरामध्ये जी पाणीपुरवठा टाकी असते ती लोकसंख्येच्या आधारावर की, परिसराचे किलोमीटर किंवा लांबी रुंदी प्रमाणे? त्या टाकीचे प्रमाणे कसे काय असते?

मा. आयुक्त :-

लोकसंख्या.

बर्नट डिमेलो :-

मग आता आमच्या प्रभाग क्र. ३० आणि ३१ मध्ये पाण्याच्या टाकीतून जो पुरवठा होतो, ती जवळ जवळ साडेतीन ते चार किलो मीटरची लांबी आहे. तर पाण्याचा प्रवाह जर शांती नगर जर आमचा प्रभाग बघितला, पालीबीच रिसॉर्ट जवळ तर तिथल्या सरकारी हॉस्पिटलला पाणी बिल्कुल जात नाही. जवळ जवळ अर्धा तास फक्त पाण्याची हवाच निघत राहते. आणि आता आपण ही जी मिटर रिडवर सिस्टम करणार आहोत, त्याच्यामध्ये लोकांना पाणी येत नाही. असापण प्रकार होतो. सध्या बिलपण तसेच पाणी न मिळता येते आहे. कारण जी हवा निघते त्या हवेतून मिटर फिरते.

सिसीलिया बावीघर :-

पाणी येते त्यावेळेला मिटर फिरते त्यापेक्षा हवा येते त्यावेळी जास्त मिटर फिरत असते.

मा. आयुक्त :-

हवेमध्ये मिटर फिरत नाही.

सिसीलिया बावीघर :-

मिटर फिरते. तुम्ही आमच्याकडे येऊन बघा.

बर्नट डिमेलो :-

मा. आयुक्त साहेब, मला बोलायचे आहे की, प्रभाग क्र. ३० आणि ३१ च्या मध्यावर नवीन टाकी बांधण्यासाठी मागणी केलेली आहे.

मा. आयुक्त :-

टाकी धरलेली आहे. बावीसमध्ये जी योजना मागच्या ठरावामध्ये मंजूर झाली, त्यामध्ये तिकडे टाकी धरलेली आहे.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, याच्यामध्ये एक पॉईन्ट आहे. खालील प्रकारच्या निवासी, बिगर निवासी संकुलामध्ये सांडपाण्यावर प्रक्रिया केलेले पाणी डेली वॉटरवापरणे बंधनकारक ठेवावे. ज्याचा पाण्याचा वापर सात हजार प्रतिपेक्षा जास्त आहे, ज्या संकुलामध्ये दहापेक्षा जास्त गाळे आहेत, याचे डिटेलसुध्दा आपल्याला लागणार आहे. त्याच्यानंतर खालील प्रकारच्या संकुलांना वगळण्यात यावे. ज्या ठिकाणी उंच टाकी बांधण्याची क्षमता नाही, म्हणजे अशी कुठची इमारत, १५, २०, २५ माळ्याचे टॉवर आहे का, ज्याच्यावर ओव्हरहेड टॅक नाही? म्हणजे, ज्या ठिकाणी प्रक्रिया केंद्र, कलेक्शन चेंबर बांधण्याची जागा नाही, साईड तरी द्या. ईस्ट, वेस्ट, काहीतरी शहराचे चार भाग करा की, या ठिकाणी होणार नाही, या ठिकाणी होणार. घनकचरा व्यवस्थापनाचा जसा चार ठिकाणी सर्व्हे झाला, एक सिलेक्ट झाली. तीन कॅन्सल झाले. जरा व्यवस्थित डिटेल.....

मा. आयुक्त :-

माझे ऐकल्यानंतर तुम्ही पुन्हा बोला. महापालिकेने ४९९ कोटीचे अंडरग्राऊन्ड ड्रेनेज मंजूर केले आहे. त्यामध्ये दहा लोकेशनमध्ये एसटीपी प्लान्ट आहेत. त्याचे जे पाणी येईल, त्या आजूबाजूच्या राहणाऱ्या लोकांना संडासच्या फ्लॅशसाठी वापरणे. आणि गार्डनिंगसाठी वापरणे. आपली जी योजना चालू आहे त्यात आणि याउपर त्यांनी स्वतः स्किम राबवली तर त्याच्यावर बंधकारक करण्यासाठी डी.सी.रूलमध्ये तरतुद करतो की, तुम्ही स्किम राबवली तर तुम्ही सांडपाण्याचे फिल्ट्रेशन करून त्यासाठी वापरा. डी.सी. रूलमध्ये परवानगी देताना ते कम्प्लेशन करावे असे केंद्र शासनाने सांगितलेले आहे. अॅग्रीमेंट करून दिलेले आहे. डी.सी. रूलमध्ये बदल करायचा आहे. महापालिकेची जी अंडरग्राऊन्ड ड्रेनेजची योजना चालू आहे, ती दहा ठिकाणी एस.टी.पी. प्लान्ट आहे. त्याचे पाणी वापर कम्प्लेशन करायचे आहे आणि खाजगी माणसाने जर मोठ्या प्रमाणात स्किम केली तर त्याच्यावरही स्वतःचे फिल्टर करून वापरा. ते बाहेर वाया घालवू नका यासाठी त्यांच्यावर ते कम्प्लेशन करायचे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

याला तुम्हाला तुमचा प्रोजेक्ट दाखवायला लागेल ना? आत्ता रेनवॉटर हार्वेस्टिंगसाठी आपण सगळ्यांना दबाव आणला, सगळे काही कायदा बनवला, नियम बनवला. आपल्या हाऊसच्या समोर रेनवॉटर हार्वेस्टिंग आहे, ते तरी ॲक्टिवेट आहे का?

मा. आयुक्त :-

चालू आहे.

मिलन म्हात्रे :-

नाही.

मा. आयुक्त :-

चला खाली जाऊ बघायला.

मिलन म्हात्रे :-

पाण्याच्या टाक्या साफ होत नाहीत. आमचा प्रश्न असा आहे की, या स्किमद्वारे तुम्ही जे प्रोजेक्ट कराल, नवी मुंबईचा प्रोजेक्ट टि.व्ही. वर दाखवला होता. म्हणून मी या प्रश्नावर बोलतो आहे. तो मोठा प्लान्ट तयार होता.

मा. आयुक्त :-

हाच विषय धरून सेंट्रल गव्हर्नमेंटने अंडरग्राऊन्ड ड्रेनेज मंजूर केले आहे.

मिलन म्हात्रे :-

बरोबर आहे. पण एक साईड तर दाखवा.

मा. आयुक्त :-

सांडपाण्याची प्रक्रिया करून पाण्याचे रियुज करावे हे कम्पलशन त्यामध्ये केले आहे. अंडरग्राऊन्ड ड्रेनेजची ही योजना रिसायकलींग करून त्याचा वापर करण्याचे बंधनकारक ही वेगळी. आणि दुस-याने कोणीतरी मोठी स्किम आणली तर त्याचे त्याने रिसायकलींग करून पाणी युज करायचे आहे. ते कम्पलशन करण्यासाठी डी.सी. रुलमध्ये बदल करायचा आहे की, ते सुध्दा कम्पलशन करावे.

मिलन म्हात्रे :-

आम्ही तो बदलच सांगतो आहे की, पूर्वी अमुक अमुक होते आणि आत्ता असे करायचे आहे. तो बदल काय आहे तो याच्यात टाका. ३७ चा अर्थच तो आहे.

मा. आयुक्त :-

होय.

मिलन म्हात्रे :-

मग तुम्ही कुठे म्हटले आहे की, डीसी रुलमध्ये पूर्वी ही प्रोव्हीजन होती आणि आत्ता ही बदलून ही करतो आहे. किंवा ॲडीशनल वाढवतो आहे.

मा. आयुक्त :-

त्यात नाही, ॲडीशनल घालायचे आहे.

मिलन म्हात्रे :-

त्याच्यामध्ये असे तरी म्हणा. तोच तर वाद आहे. ३७ आला की, सगळा बदल बदल म्हणजे काय, अमुक काढले आणि तमुक घातले.

मा. महापौर :-

श्री. अनिल सावंत यांनी जो ठराव वाचलेला आहे तो सुचनेसह मंजूर.

जूबेर इनामदार :-

मा. आयुक्त साहेब, हा विषय निघाला म्हणून माझा एक छोटासा प्रश्न आहे, आपली जी भुयारी गटाराची योजना आहे, त्यातून आपल्याला सांडपाणी फिल्टर होऊन बाहेर पडणार आहे. त्या पाण्याचे आपण काय करणार आहोत? आपण त्याची काही योजना राबवली आहे काय? आपल्याला ८० टक्के पाणी परत मिळणार आहे, त्याचे काय?

मा. आयुक्त :-

त्याचे आजूबाजूच्या राहणा-या लोकांना.....

जूबेर इनामदार :-

तुम्ही कुठून देणार आहात? त्याला तुम्ही परत नविन पाईपलाईन जोडणार आहात काय?

मा. आयुक्त :-

त्या योजनेमध्ये धरलेले आहे.

प्रकरण क्र.१६ :-

मिरा भाईंदर शहराच्या विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करीताची तरतूद करणेकरीता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये फेरबदलाची कार्यवाही करणेबाबत.

ठराव क्र. १८ :-

मिरा-भाईंदर शहर मुंबई शहराच्या जवळ असल्याने शहराची लोकसंख्या झपाट्याने विकसीत होत असून शहरातील नागरीकांना पुरेशा प्रमाणात आवश्यक अशा पायाभूत सोयी पुरविणे ही महानगरपालिकेची जबाबदारी आहे. शहराच्या वाढत्या लोकसंख्येस आवश्यक सोयी सुविधा उपलब्ध करून देणेसाठी सुनियोजित कार्यक्रम राबविणे आवश्यक आहे. सध्याच्या अपु-या सोयी सुविधा व अस्तित्त्वामधील सुविधांवर येणारा वाढता ताण लक्षात घेता व नैसर्गिक स्रोताचे महत्व विचारात घेता त्यामधून उपलब्ध होणा-या पाण्याचा किफायतशीर वापर करणे जरूरीचे आहे. जवाहरलाल नेहरू राष्ट्रीय पुर्ननिर्माण अभियानांतर्गत केंद्र शासनाबरोबर त्रिपक्षीत करार केलेला असून अनुदानाद्वारे प्रकल्पाबरोबरच महानगरपालिका स्तरावर विविध सुधारणीचे कार्यक्रम (Reform Agenda) राबविणे आवश्यक आहे. सदर करारानुसार अनिवार्य सुधारणा व ऐच्छिक सुधारणा अशी वर्गवारी असून या सुधारणा प्रभावीपणे राबविण्यास एकूणच महानगरपालिकेकडील उपलब्ध Resources किफायतशीर वापरण्यास प्रशासकीय कारभार अधिक लोकभिमुख व कार्यक्षम करता येणार आहे. या सुधारणा कार्यक्रमातील एक सुधारणा ही “सांडपाण्याचा पुर्नवापर करणे” ही असून सद्यस्थितीतील व भविष्यातील शहराची पाण्याची आवश्यकता विचारात घेता सदरची बाब अनिवार्य करणे अत्यंत जरूरीचे आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रास शहाड-टेमघर (स्टेम) पाणी पुरवठा प्राधिकरणाकडून दररोज ८६.०० द.ल.लि. पाणी पुरवठा होत आहे. तसेच महाराष्ट्र औद्योगिक विकास महामंडळाकडूनही दररोज सरासरी १०.०० द.ल.लि.पाणी पुरवठा होत आहे. शहराची लोकसंख्या दिवसागणिक वाढत आहे. मुंबईलगत असल्याने नोकरी धंद्यानिमित्त या शहरात वसण्याचा लोकांचा ओघ सर्वात जास्त आहे. पर्यायाने नागरीकांची पाण्याची मागणीही वाढत आहे. जवळपास ९.०० लक्ष लोकसंख्या असलेल्या या शहरास वरील पाणी पुरवठा अत्यंत अपुरा पडत आहे. मात्र उपलब्ध पाण्याचे कौशल्याने नियोजन करून पाणी वितरण समप्रमाणात करण्याचे महानगरपालिकेचे धोरण आहे. या करिता काही नियम लागू करणे बाबतचे निकष खालीलप्रमाणे -

- १.३) खालील प्रकारच्या निवासी वा बिगर निवासी संकुलांमध्ये सांडपाण्यावर प्रक्रिया केलेले पाणी (Gray - water) वापरणे बंधनकारक ठेवावे.
 - iii) ज्यांचा पाण्याचा वापर ६०,००० लिटर्स प्रतिदिन पेक्षा जास्त आहेत.
 - iv) ज्या संकुलामध्ये १०० पेक्षा जास्त गाळे आहेत.
- १.४) खालील प्रकारच्या संकुलांना वगळण्यात यावे.
 - iii) ज्या ठिकाणी उंच टाकी बांधण्याची क्षमता नाही.
 - iv) ज्या ठिकाणी प्रक्रिया केंद्र व Collection chamber बांधण्यासाठी जागा नाही.

सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करणेसाठी उपविधी तयार केला आहे. तरी मंजुर विकास नियंत्रण नियमावलीमध्ये समाविष्ट करणेकरीता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगर रचना अधिनियम १९६३ चे कलम ३७ अन्वये फेरबदल करणेसाठी या सर्व सर्वसाधारण सभेची मंजूरी घेणे गरजेचे आहे.

सबब सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून त्याचा पुर्नवापर (CUREY WATER REUSE) करणेसाठी उपविधीतील तरतुदी बंधनकारक करणेची तरतुद मंजुर विकास नियंत्रण नियमावलीत समाविष्ट करणेकरीता महाराष्ट्र प्रादेशिक व नगररचना अधिनियम १९६६ चे कलम ३७ अन्वये कार्यवाही करून अंतिम प्रस्ताव शासनाकडे पाठविण्याचे अधिकार आयुक्त, मिरा भाईंदर महानगरपालिका यांना देण्यात येत आहे.

सुचक :- श्री. अनिल सावंत

अनुमोदक :- श्री. टेरी परेरा

सदर ठरावामध्ये सन्मा. सदस्या श्रीम. विजया हेमचंद्र वैती यांनी खालील प्रमाणे सुचना मांडली.

महापालिकेने मंजूरीस घेतलेला हा ठराव खरोखरच प्रशंसनीय आहे. सांडपाण्यावर प्रक्रिया करून ते पाणी वापराजोगे बनविणे. ही बाब सध्या भेडसावणा-या पाणी टंचाईच्या मुद्द्यावर तरतुद म्हणून अंमलात आणता येईल. पण मला मिळालेल्या माहितीनुसार त्या प्रकल्पासाठी वापरले जाणारे सांडपाणी ज्या टाक्यांमधून साठवले जाते ते पुर्ण बंदिस्त नसते. शिवाय यामध्ये वापरल्या जाणा-या यंत्रांचा आवाज देखील जास्त असतो. तेव्हा इथे मी अशी सुचना सांगू इच्छिते की, ह्या टाक्या बंदिस्त ठेवाव्या. जेणेकरून त्यापासून निघणा-या दुर्गंधीचा त्रास नागरिकांना होणार नाही. तसेच डासांची पैदास देखील होणार नाही. नागरिकांच्या आरोग्याचा विचार करता ही गोष्ट होणे येथे गरजेचे आहे. त्याव्यतिरिक्त यामध्ये वापरल्या जाणा-या यंत्रप्रणालीमध्ये सुधारणा करून त्या आवाजविरहीत करण्यात याव्यात हे सुध्दा निकडीचे आहे.

सर्वात महत्वाची बाब म्हणजे हे प्रकल्प महानगरपालिकेने बनविलेले किंवा खाजगी बांधकाम व्यवसायीकाने बनविलेले सर्वच रहिवासी विभागापासून थोड्या दुर अंतरावर उभाराव्यात ही गोष्ट इथे लक्ष देण्यासारखी आहे. जेणेकरून भविष्यात नागरिकांच्या आरोग्याचा प्रश्न उद्भवणार नाही.

ठराव सुचनेसह सर्वानुमते मंजूर.

**सही/-
महापौर
मिरा भाईदर महानगरपालिका**

उपसचिव :-

प्रकरण क्र.१७, स्थानिक संस्था कराएवजी जकात कर लागू करणेबाबत निर्णय घेणेबाबत.

राजेंद्र जैन :-

मिरा भाईदर महानगरपालिकेमध्ये जकात करा ऐवजी महाराष्ट्र शासनाने स्थानिक संस्था कर (L.B.T) लावण्याबाबत अधिसूचना १ जानेवारी २०१० अन्वये प्रसिध्द केलेली असून या अनुषंगाने मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात १ एप्रिल २०१० पासून स्थानिक संस्था कराची अंमलबजावणी सुरु करण्यांत आलेली आहे.

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रात छोटे मोठे एकुण अंदाजीत २१,५०० व्यावसायीक असून या व्यापा-यापैकी आजपर्यंत १०,५०० व्यापा-यांची नोंदणी करून घेतली आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम १२७ चे उपकर २ च्या खंड (क,क,क) अन्वये “ड” वर्ग महानगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये दि. ०१/०४/२०१० पासून, जकातकरा ऐवजी स्थानिक संस्था कर लागू करण्याची अधिसूचना प्रख्यापीत झालेली आहे. मनपा हद्दीत उपभोग, वापर आणि विक्रीसाठी आयात होणा-या मालावर स्थानिक संस्था कर वसूल करणे आहे. महाराष्ट्र मुल्यवर्धीत कर अधिनियम २००२ च्या तरतुदी अन्वये मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका (स्थानिक संस्था कर) निमय २०१० च्या नियम ९ (३) नुसार नोंदणीकृत व्यापारी म्हणून मानण्यात येईल.अशा व्यापा-यांना नोंदणी प्रमाणपत्र देण्यात येत आहे. तसेच पाच लाखाच्या आतमधील उलाढाल करणा-या व्यापा-यांना नियम २७ (३) अन्वये नमुना नं. “द” मध्ये प्रतिज्ञापत्र घेऊन त्यांच्याकडून ठोक रक्कम वसुलीची कार्यवाही चालू आहे. या अन्वये आज पर्यंत ७६३ प्रतिज्ञा पत्र व्यापा-यांना देणेत आलेली असून पैकी १५७ प्रतिज्ञापत्र घेऊन रक्कम रु.१,०४,०००/- इतकी वसूल करण्यांत आलेली आहे. तसेच व्यापा-यांना ८,०४१ नोटीसा बजावण्यात आलेल्या आहेत.

स्थानिक संस्था कर वसूली करता विभागावर २० गट तयार करण्यांत आलेले असून प्रत्येक पथकांत १ स्थानिक संस्था कर अधिकारी, १ स्थानिक संस्था कर निरीक्षक, १ लिपीक, १ शिपाई यांची नेमणुक करण्यांत आलेली आहे. तसेच नाका क्र.५, ७, ९ व १३ १/२ वर शहरात आयात होणा-या मालाची चलने / बिले घेणे व संबंधीत आयतीकाने नोंदणी केलेली आहे किंवा नाही याबाबत तपासणी करणे कामी कर्मचारी वर्ग कार्यरत ठेवण्यांत आलेला आहे. सदरहू कर्मचारी / अधिकारी त्यांना त्यांच्या मुळ विभागात दैनंदिन कामाकाज सांभाळून अर्धवेळ स्थानिक संस्था कराचे कामकाज करण्याचे आदेश पारीत करण्यांत आले आहेत. यापूर्वी उपकर कराचे मध्यवर्ती कार्यालय टेंबरोड, मॅक्सेस मॉल येथे कार्यरत केले होते सदरहू इमारतीतच तळमजळा व पहिला मजल्यावर स्थानिक संस्था कराचे मध्यवर्ती कार्यालय सुरु केलेले आहे.

गेल्या वर्षात दि.१९/०३/२००९ ते दि.३१/०३/२०१० या कालवधीत जकात करापासून जकात अभिकर्ता यांच्याकडून मंजूर निविदा नुसार रक्कम रु.८८,५९,२५,४७६/- एवढे उत्पन्न प्राप्त झाले होते यामध्ये सन २००८-२००९ या वर्षातील माहे मार्च महिन्याचे १३ दिवस धरून ३६५ दिवसा ऐवजी ३७८ दिवस धरण्यांत आले होते म्हणून प्रतिदिन जकात ठेकेदाराकडून रक्कम रु.२३,४३,७९८/- व प्रति महा रक्कम रु.७,०३,११,५४०/- मनपा फंडात जमा होत होती. म्हणजेच जकात अभिकर्त्यास जकातीचा ठेका सन २००९-२०१० करीता ३६५ दिवसा ऐवजी ३७८ दिवसासाठी एकुण रक्कम रु.८८,५९,२५,४७६/- इतक्या रक्कमेस देण्यांत आला होता. सन २०१०-२०११ या आर्थिक वर्षासाठी जकातीसाठी अपेक्षित उत्पन्नात १० टक्के वाढ करून रक्कम रु. ८,५५,४५,७९४ एवढी वाढ धरून सन २०१०-११ साठीचे अपेक्षित उत्पन्न रु. ९४,१०,०२,८५३ एवढी आहे. याप्रमाणे प्रति दिन २५,७८,०९० तर प्रति महा ७,७३,४२,७०० एवढा स्थानिक संस्था कर जमा होणे अपेक्षित आहे. परंतु आज पावेतो जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न व स्थानिक संस्था कराद्वारे प्राप्त उत्पन्न खालिल प्रमाणे आहे.

विवरण पत्र

(सर्व आकडे कोटीमध्ये)

जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न	आतापावेतो जमा झालेल्या स्था. सं. कराची रक्कम रु.	मालमत्तेच्या नोंदणीवर १ टक्का अधिभारा मुळे मिळालेली रक्कम	एकूण जमा	जकात / सां.स्थ. कराचे उत्पन्नातील फरक
-----------------------------	--	---	----------	---------------------------------------

एप्रिल १०	मे १०	जुन १०	एकूण	मे १०	जुन १०	एकूण	(एप्रिल व मे १०)		
१	२	३	४(१+३)	५	६	७ (५+६)	८	९(८+९)	१०(४-९)
७.७३	७.९९	७.७३	२३.४५	४.१६	२.४३	६.५९	६.२७	१२.८६	१०.५९
							अद्याप अप्राप्त मा. जिल्हाधिकारी यांचेकडे मागणी केलेली आहे.		

वरील तुलनात्मक विवरण पत्र पहाता जकातीच्या उत्पन्नाच्या तुलनेत रक्कम रु. १०.५९ कोटी तुट आलेली आहे. तसेच १ टक्का अधिभाराची रक्कम मनपाकडे अद्यापही प्राप्त झालेली नसून सदरची रक्कम प्रत्येक महिन्यामध्ये अशाच प्रकारे मिळेल याची खात्री देता येत नाही.

कर्मचारी वेतन, इलेक्ट्रीसिटी, पाणी खरेदी, इंधन बील, कर्ज परत फेड, शिक्षक वेतन अनुदान, परिवहन अनुदान, खाजगी ठेकेदारांकडून साफ-सफाई इ. अत्यावश्यक सेवा वरील खर्च प्रति महा ८ कोटी रुपये येत आहे. सदरचा खर्च सद्याच्या प्राप्त उत्पन्नातून भागविणे अडचणीचे होत आहे. सद्यस्थितीत ठेकेदार, पुरवठादार तसेच पाणी बीला पोटी २२.०० कोटी रुपयाचे दायित्व बाकी आहे. जकात बंद झाल्यामुळे कोणतेही नविन विकास कामे प्रस्तावीत करता आलेली नाहीत व सुरु असलेल्या कामाची देयके मनपा अदा करू शकलेली नाही.

जकात दराच्या तुलनेमध्ये स्थानिक संस्था कराचे दर जीवनावश्यक वस्तुवर जादा असल्याने महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीकांवर जादा कराचा बोजा लादला जात असले बाबत मनपाकडे तक्रारी प्राप्त झालेल्या आहेत. स्थानिक संस्था कर लेखाधारी मुल्यावधीत प्रणालीवर आधारित असल्याने व महानगरपालिका क्षेत्रातील बहुतांशी व्यापारी वर्ग हा त्यांच्या आस्थापनेतील उलाढालीची आर्थिक नोंद लिखित ठेवत नसल्याने अचुक नोंद उपलब्ध होत नाही म्हणून स्थानिक संस्था कराचे मिळणारे उत्पन्नाच्या निश्चितीमध्ये अडचण निर्माण होत आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका ही मुंबई शहरालगत असल्याने या क्षेत्रातील नागरीक त्यांना लागणारी गृहउपयोगी साहित्य उदा. फर्निचर, इलेक्ट्रॉनिक वस्तू इ. वैयक्तिक पातळीवर खरेदी करत असल्याने त्यांचा लेखाजोखा ठेवणे शक्य होत नसल्याने स्था.सं.कराच्या उत्पन्नाची तुट भरून न येण्यासारखी आहे.

दिनांक १/९/२००८ ते १८/१२/२००८ पर्यंत जकात करा ऐवजी उपकर महानगरपालिकेत लागू करण्यात आलेला होता. त्यावेळी महानगरपालिकेस अपेक्षित उत्पन्न प्राप्त न होता रक्कम रु. १०,४३,६०,४३७/- इतक्या रक्कमेची तुट सहन करावी लागली होती ही वस्तुस्थिती आहे.

सर्वसाधारणपणे महानगरपालिकांना आपल्या मोठ्या विकास योजनांसाठी आर्थिक पुरवठा करणाऱ्या संस्थाकडे निधी मागणीचा प्रस्ताव सादर करताना जकात करापासून मिळणारे उत्पन्न विचारात घेवून कर्ज मंजूरी प्रस्ताव सादर करावे लागतात म्हणजेच त्या करातून जास्त उत्पन्न प्राप्त होते, तो कर अशा कर्ज मंजूरीसाठी आधारभूत ठरत असतो. हे पाहूनच एमएमआरडीएने महापालिकेस भुयारी गटारे योजने अंतर्गत २२६ कोटी रु. कर्ज मंजूर केलेले आहे. महानगरपालिकेचे उत्पन्न उदा. घरपट्टी व पाणी पट्टी यामधून भरीव उत्पन्न प्राप्त होत नाही. त्यामुळे जकात उत्पन्न हा महानगरपालिकेचा आर्थिक कणा आहे.

जकात वाढीचे विवरण पत्र

प्राप्त उत्पन्न प्रतिवर्षा प्रमाणे

(सर्व आकडे कोटीमध्ये)

अ.क्र	सन	सन	सन	सन	सन	सन	सन
१.	२००३-०४	२००४-०५	२००५-०६	२००६-०७	२००७-०८	२००८-०९	२००९-१०
२.	२९.०७	३६.२७	६०.३०	६६.४५	७३.३१	जकात ५४.१ उपकर ११.६०	८८.५९
						एकूण ६५.६९	

वरील जकातीचे विवरण पत्र पाहता सन २००३-०४ पासून सन २००९-१० पर्यंत जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न हे वाढते मिळालेले असून म्हणून जकात कराला पर्याय इतर कोणताही कर होउ शकत नाही. व सदर मिळणारे उत्पन्न रोकड स्वरूपात व दररोज मिळणारे असल्याने महानगरपालिका क्षेत्रातील विकास कामासाठी निधि उपलब्ध होवून या निधिचा विकास कामे करण्यासाठी उपयोग होत होता.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या हद्दित छोटे-मोठे उद्योग असून त्या उद्योगाच्या अस्थापने मार्फत स्थानिक संस्था कराद्वारे अपेक्षित उत्पन्न प्राप्त झालेले नाही त्यामुळे महानगरपालिकेची आर्थिक स्थिती बिघडून विकासाची कामे अडलेली आहेत. ही देखिल वस्तुस्थिती आहे. यामुळे महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीकांना

चांगल्या सोयी-सुविधा पुरविणे महानगरपालिकेचे आद्यकर्तव्य असून देखिल मिळणाऱ्या अपुऱ्या निधी मुळे नागरीकांना सोयी सुविधा पुरविणे अडचणीचे होत आहे. असे होवू नये म्हणून स्थानिक संस्था करा ऐवजी जकात कर हाच पर्याय योग्य असल्याने, स्थानिक संस्था करा ऐवजी पुन्हा जकात कर चालू करण्यास आजची महासभा मंजूरी देत आहे. यास शासनाची मंजूरी घेण्यात यावी.

कांचन पुजारी :-

याच्यावर माझे अनुमोदन आहे.

नरेंद्र मेहता :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण जो विषय दिला त्या विषयाबरोबर गोषवाराच दिला नाही.

मा. आयुक्त :-

मी विषय दिलेला नाही.

नरेंद्र मेहता :-

मा. महापौर साहेब, या विषया संदर्भात कुठल्याही प्रकारचा गोषवारा दिला गेलेला नाही. माहिती दिली गेली नाही आणि एक महत्वाचा निर्णय घ्यायचा आहे. महापालिकेला जे आर्थिक हिताचे होईल, तो निर्णय नक्की घ्यायला पाहिजे. जर नुकसान होत असेल तर ऑक्ट्रॉय लागायला पाहिजे. ज्यावेळी ऑक्ट्रॉय परत सेस त्यावेळी महाराष्ट्रातील सर्व मा. महापौरांची बैठक झाली. त्यावेळी आम्हीही विरोध केला होता की, आम्हाला एवढे मोठे नुकसान झाले आणि मागचे नुकसान अजून आपण आम्हाला भरून दिलेले नाही. तर या नुकसानाचे काय करायचे? त्यावेळी त्यांनी सांगितले की, ज्या-ज्या ठिकाणी आम्ही सेस लावू त्या-त्या ठिकाणी १ टक्के स्टॅप ड्युटी अॅड करू आणि तुम्ही ते इम्प्लिमेंट करा आणि त्यानंतर त्यांचा शेवटचा निर्णय हा झाला की, पूर्ण महाराष्ट्रामध्ये हे अंमलात न आणता तीन महापालिका निवडल्या गेल्या, जळगाव, नांदेड आणि मिरा भाईंदर. त्यांनी एक प्रयोग म्हणून की, आपण हे एलबीटी चालू करावे. सेसमध्ये ज्या काही त्रुटी होत्या, छोटे व्यापारी होते, पानवाले आहेत, किराणा वाले आहेत, त्यांच्यासाठीपण उपाययोजना केली. आणि आपल्याला परत एलबीटी लावून दिलेले आहे. आणि एखादे आपल्या महापालिकेचे नुकसान होत असेल, शहराचे नुकसान होत असेल, ऑक्ट्रॉयचा विचार नक्की केला पाहिजे. पण आज कुठेही आपल्याला माहिती दिसत नाही की, आपण किती नुकसानात आहोत. सेसमध्ये आपल्याला फायदा होतो की, नुकसान होते आहे? आणि प्रशासन सांगते की, आम्ही विषय पुरवला आहे. मा. महापौर साहेब, जिथपर्यंत माझी माहिती आहे. शासनाने सांगितले आहे की, तीन महिने आपण तो प्रयोग करा, किती वसुली होते. म्हणजे तीन महिने पण नाही दोन महिनेच झाले आणि तो विषय आपल्याकडून आला म्हणजे प्रशासनाने पण अशी भूमिका अजून दिलेली नाही की, आपल्याला एलबीटी मधून नुकसान होणार आहे की, फायदा होणार आहे?

भगवती शर्मा :-

साहेब, ऑक्ट्रॉय के विषय के अंदर सन्मा. सदस्य श्री. राजेंद्र जैन जी ने ठराव कर दिया है। और माजी महापौर की याददाश कुछ कमजोर होती जा रही है। उन्होंने प्रश्न किया है की, इसके पहले अपन प्रयोग किये ही नहीं है और उसके पहले विषय ला दिया। गोषवारा नहीं है। यह मा. महापौर साहेबने मा. मुख्यमंत्री श्री. अशोक चव्हाण साहेब को लिखा है। जिसके अंदर उन्होंने क्लीअर कट लिखा है। सन २००८-२००९ मध्ये जकात ऐवजी उपकर लावणेबाबत शासन निर्णयानुसार मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने १ सप्टेंबर २००८ ते १८ डिसेंबर २००८ पर्यंत जकातीच्या इष्टांकाप्रमाणे उपकर वसूली सुरुवात केली होती. दरम्यानच्या काळात जकातीच्या इष्टांकात २४.०८, ३०.६७ कोटी रुपयापर्यंत इतका होता. परंतू, प्रत्यक्षात उपकरापासून ११९८५५९६१ कोटी रुपये जमा झाले होते. या दरम्यान मनपाचे बारा कोटी रुपयांचे नुकसान झालेले आहे. साडेतीन महिने के अंदर इन्होंने स्वयं ने माना है, जब यह मा. महापौर थे की, इसके दरम्यान बारा कोटी नुकसान हुआ है। हमने तो पहले ही प्रयोग किया है। जो दुसरी महानगरपालिकाओंने, जिनके उपर अभी कहा की, तीन महानगरपालिका है। वापस इस पर प्रयोग करे। तो हम तो पहले उसके उपर इन्होंने स्वयं ने माना है। आज फिर वही प्रश्न यह दोहरा रहे है की, इसके अंदर कहाँ नुकसान है, क्यो ला रहे है, क्या कर रहे है। तो इनके याद के लिए मैं बता देता हूँ की, आपही ने यह पत्र लिखा है और

नरेंद्र मेहता :-

श्री. भगवती शर्माजी, अगर पुरी बात सुन लेते तो आपको तकलीफ नहीं होती थी।

भगवती शर्मा :-

जकात की मागणी इन्होंने स्वयं ने की है।

नरेंद्र मेहता :-

मैं तो अब भी बोलता हू की, शहर के हित मे जो होगा वो होना चाहिए। जकातला मी विरोध करत नाही. साहेब, माझे हेच म्हणणे आहे की, गव्हर्नमेंटने आपल्याला सांगितले की, तुम्ही तीन महिने इम्प्लिमेंट करा आणि काय होते ते आम्हाला माहिती द्या. आजही माझा प्रश्न तेवढाच होता की, आज सरकारने आपल्याला एक अॅडीशनल बेनिफीट दिले आहे की, तुम्ही १ टक्के स्टॅप ड्युटीच्या मार्फत जे काही वसूल होईल ते महापालिकेत वर्ग करणार. त्यावेळी ते नव्हते. मी ज्यावेळी पत्र दिले त्यावेळी त्यांनी ते क्लीअर केले

नव्हते. आत्ताही ते १ टक्के घेऊन आपल्याला नुकसान होत असेल तर नक्की या शहरात जकात लावली गेली पाहिजे. त्याबद्दल आमचा विरोध नाही. पण आज कुठेही माहिती नाही की, या एलबीटी मध्ये आपण बेनेफिट मध्ये आहोत की, नुकसानमध्ये आहोत? हा केवळ मिरा भाईंदरचा विषय नाहीच. या निर्णयाने पूर्ण महाराष्ट्राचा निर्णय होणार आहे. या तीन महापालिकांवर पूर्ण महाराष्ट्राचा निर्णय होणार आहे. तर आपण माहिती द्या की, त्यांच्याकडे काय वसुली आहे.....

जूबेर इनामदार :-

साहेब, एलबीटी मधून किती वसुल केले ती माहिती द्या. आपण आज कुठे आहोत? किती नुकसान झाले, किती फायदा झाला आहे त्याची तुम्ही माहिती द्या.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, मे महिन्यामध्ये चार कोटी सोळा लाख रुपये वसुल केलेले आहेत. जूनमध्ये दोन कोटी त्रेंचाळीस लाख वसूल केलेले आहेत. एकूण वसुली सहा कोटी एकोणसाठ लाख रुपये आहे. आणि स्टॅम्प ड्युटीचे १ टक्के आहेत. ते सहा कोटी सत्तावीस लाख अकरा हजार आहेत. एकूण जमा रक्कम म्हणजे अजून स्टॅम्प ड्युटीची रक्कम मिळालेली नाही. तरीदेखील बारा कोटी श्याऐंशी लाख अकरा हजार आहेत. आणि नुकसान दहा कोटी एकोणसाठ लाख आहे.

नरेंद्र मेहता :-

हे तीन महिने की, दोन महिने? स्टॅम्प ड्युटीचे आकडे मग आता आपण एप्रिलपासून लावले.

मा. आयुक्त :-

दोन महिन्याचे आहे.

नरेंद्र मेहता :-

आपण जे नुकसान बोलता ते एप्रिलपासून गृहित धरले की, मे-जूनचे सांगितले?

मा. आयुक्त :-

मे-जूनचे.

नरेंद्र मेहता :-

महिन्याला आपली अपेक्षा किती आहे? आपण मंथली माझ्या माहितीप्रमाणे १०० करोड जी.....

मा. आयुक्त :-

तीन महिन्याचे पकडले तर २४ कोटी.

नरेंद्र मेहता :-

आणि दोन महिन्याचे पकडले तर?

मा. आयुक्त :-

सोळा कोटी.

नरेंद्र मेहता :-

आणि आले कीती?

मा. आयुक्त :-

बारा कोटी.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब, विषय असा आहे की, आपण जे सांगितले की, स्टॅम्प ड्युटीमधून आपल्याला १ टक्केचे.....

मा. आयुक्त :-

मे मध्ये ४ कोटी १६ लाख, जूनमध्ये २ कोटी ४३ लाख.

नरेंद्र मेहता :-

आता जून म्हणजे पूर्ण वसुली कारण जूनचे रिटर्न फाईल आपल्याला कधी करायचे आहे?

मा. आयुक्त :-

दोन्हीची बेरीज केली, ०६ कोटी ५९ लाख आणि स्टॅम्प ड्युटी आहे, ६.५७.

नरेंद्र मेहता :-

साहेब, माझे म्हणणे असे आहे की, आपल्याला जूनचे जे रिटर्न फाईल करायचे आहे ते जूलैच्या १० तारखेपर्यंत करायचे आहे. अजून आता मी एलबीटी कार्यालयाकडून जी माहिती घेतलेली, याच्यात सर्वात मोठा बजेट आपण हा पकडला तर तुम्ही आता सांगितले की, आपल्याला स्टॅम्प ड्युटी साधारण चार करोड रुपये वसुली झालेली आहे. एव्हरेज साडेतीन करोड पकडा.

सुधीर राऊत (मा. उपायुक्त (मु.) :-

मा. महापौर महोदयांच्या परवानगीने बोलतो. आपल्या एलबीटी ची वसुली झालेली आहे, ही मा. आयुक्त महोदयांनी जी माहिती सांगितली आहे ही एप्रिल पेड इन मे, म्हणजे १ ते १० मे मध्ये जे भरले ते. आणि मे पेड इन जून, म्हणजे १ ते १० जूनच्या दरम्यान जे जमा झाले ते. ही आकडेवारी आपल्याकडे सादर करण्यात आलेली आहे. आणि जूनची जी रिकव्हरी आहे ती १ ते १० जूलैच्या दरम्यान आपल्याला वसूल

होईल. याच्यामध्ये आपले मॅक्झीमम म्हणजे आता जवळ-जवळ साडेदहा हजाराच्यावर रजिस्ट्रेशन झालेले आहे. आणि मॅक्झीमम रजिस्ट्रेशन करण्याची आहे. जकात आणि स्थानिक संस्था उत्पन्न याच्यामधला फरक हा अद्याप पर्यंत १० कोटी ५९ लक्ष ८६ हजार ५२३ आहे.

नरेंद्र मेहता :-

ते आपण जूनपर्यंतचे गृहीत धरता. अजून जून चे मे चे रिटर्न १०० टक्के आपल्याकडे आले नसतील. ती रिकव्हरी बाकी आहे. साहेब, विषय असा आहे की, आपण आता स्टॅम्प ड्युटीच्या माध्यमातून जो सहा करोड आणि समर्थिंग आकडा दिला आहे. हे १ टक्के ने येते आणि ज्यावेळी १ टक्के ने येते आणि बिल्डर ज्यावेळी नविन फ्लॅट विकतो, त्यावेळी ९० टक्के नविन, १० टक्के जूने असा एक एव्हरेज असतो. आणि ज्यावेळी १ टक्के ने आपल्याला हे सहा करोड आले आहेत, तर त्यांची जी बिल्डींग बांधायला जे मटेरीअल आले असेल, ते ३ टक्के प्रमाणे तीनपट व्हायला पाहिजे. आपण ५० टक्के लॅण्ड कॉस्ट बघितली तरी त्याच्यातली अर्धी रक्कम आपल्याकडे आली पाहिजे. तीनपट म्हणजे १८ करोड अर्धी लॅण्ड कॉस्ट घेतली, अर्धी मटेरीअल कॉस्ट तरी आपल्याकडे नऊ करोड रुपये आले पाहिजे. मी विचारले, तुमच्याकडे आज ती फिगरपण नक्की माहिती नाही की, बिल्डरकडून किती आले किंवा स्टील मार्केटकडून किती. अजून आपले १०० टक्के रजिस्ट्रेशन सुध्दा झालेले नाही. साहेब, माझे असे मत आहे की, एखादे पूर्णपणे जे मोठे बेनिफीट आपल्याला चार करोड रुपयांचे स्टॅम्प ड्युटीच्या माध्यमातून झालेले आहे, हे आपले सगळी नुकसान भरपाई करणार आहे. तर हा विषय रितसर आकड्यासहीत घ्या की, तुमची त्या दोन महिन्यांची काय थकबाकी आहे? किती रजिस्ट्रेशन बाकी आहे? आणि स्टॅम्प ड्युटीकडून किती आले? तर व्यवस्थित हा निर्णय घेता येईल. आणि सर्वानुमते हा निर्णय घेऊ. आणि तशीपण गव्हर्नमेंटची तीन महिन्याची वेळ संपलेली नाही. साहेब, रीतसर आकड्यांसहित पटलावर विषय आणला तर गव्हर्नमेंटलापण डिसीजन घ्यायला इजी पडेल. कारण आपल्या महापालिकेला शेवटी गव्हर्नमेंटची मान्यता लागणार आहे. तर आपण पुढच्या मा. महासभेत रितसर आकड्यासह विषय आणला तर निर्णय घ्यायला उचित होईल. आम्ही त्या संदर्भात ठराव मांडतो.

महाराष्ट्र राज्य शासनाने सन २००८-२००९ मध्ये संपूर्ण राज्यातील “ड” वर्गातील महानगरपालिकांवरील जकात कर कायम स्वरुपी रद्द करण्यात यावा असा निर्णय घेतला आणि त्या ऐवजी उपकर (सेस) लावला होता. त्या निर्णयानुसार मिरा भाईंदर महानगरपालिकेने सन २००८-०९ मध्ये जकात कर रद्द करून उपकर (सेस) सुरु केला होता.

सदर तीन महिनातील कालावधीत जकातीच्या वसुली पेक्षा ३० टक्के कमी वसुली झाली. त्याचप्रमाणे राज्यातील इतर “ड” वर्गातील महानगरपालिकेत देखील कर वसुली झाली नाही त्यामुळे शासनाने सदर जकात कराऐवजी उपकर लावणे हा निर्णय रद्द करून महानगरपालिकेस जे फायदेशिर आहे त्याप्रमाणे जकात किंवा उपकर लावावा असा निर्णय घेतला.

सन २००९-१० मध्ये शासनाने पुन्हा तज्ञ लोकांची बैठक घेऊन उपकरामधील ज्या त्रुटी होत्या त्या व महानगरपालिकेचे नुकसान होणार नाही यावर उपाय म्हणून दि.०१/०४/२०१० पासून स्थानिक संस्था कर लागू केला. त्याचप्रमाणे होणाऱ्या नुकसानावर उपाययोजना म्हणून सरासरी १ टक्के स्टॅम्प ड्युटीत स्थानिक महानगरपालिका, क्षेत्रात वाढ करून त्या १ टक्के प्रमाणे पूर्ण रक्कम त्या महानगरपालिकेला वर्ग करण्याचा निर्णय घेतला.

तदनंतर राज्य शासनानी प्रयोग म्हणून राज्यातील तीन महानगरपालिका १) मिरा भाईंदर महानगरपालिका २) जळगाव महानगरपालिका ३) नांदेड महानगरपालिका यांना तीन महिनाकरीता जकात रद्द करून स्थानिक संस्था कर लागू करण्यास बंधनकारक केले. तीन महिन्यांनंतर महानगरपालिकेचा आर्थिक फायदा किती व नुकसान किती झाले या संदर्भात संपूर्ण माहिती राज्य शासनाकडे देऊन, त्यावर राज्य शासनाने निर्णय घेऊन राज्यात जकात किंवा स्थानिक संस्था कर सुरु करावे याबाबत निर्णय घेणार आहे असे ठरविले.

तथापि, मिरा भाईंदर महानगरपालिकेतील कोणी ही स्थानिक संस्था कर रद्द करून जकात पुन्हा सुरु करावी या संदर्भातील कोणतीही मागणी केलेली नाही तसेच शासनाने ठरवून दिलेला तीन महिन्यांच्या कालावधी देखील संपलेला नाही तसेच प्रशासनाने आतापर्यंत स्थानिक संस्था कर मार्फत किती वसुली झाली, स्टॅम्प ड्युटीच्या माध्यमातून किती निधी उपलब्ध झाला व अजून किती थकबाकी शिल्लक आहे या प्रकारची कोणतीही माहिती सभागृहास न देता स्थानिक संस्था कर रद्द करून जकात कर लावण्यासाठी गोषवारा न देता विषय सादर केला आहे.

शासनाने केलेल्या नियमानुसार १ टक्के स्टॅम्प ड्युटीचा निधी महानगरपालिकेस वर्ग केल्यावर त्या महानगरपालिकेस स्थानिक संस्था करात मोठा फायदा होईल असे दिसून येत आहे.

तरी सदर विषयाची पूर्णपणे माहिती देऊन व शासनाने ठरवून दिलेली कालावधी संपल्यानंतर रितसर विषय महासभेपुढे सादर करावा. सदर विषयाची प्रशासनानी संपूर्ण माहिती दिलेली नाही असा मी ठराव मांडत आहे.

प्रशांत पालांडे :-

माझे अनुमोदन आहे.

उपसचिव :-

दोन ठराव आलेले आहेत. पहिला ठराव सुचक श्री. राजेंद्र जैन आणि अनुमोदन श्रीम. कांचन पुजारी यांचा आहे. दुसरा ठराव सुचक श्री. नरेंद्र मेहता आणि अनुमोदन श्री. प्रशांत पालांडे यांचा आहे. नियमानुसार दुसरा आलेला ठराव प्रथम मतदानासाठी पुकारण्यात येत आहे. श्री. नरेंद्र मेहता यांच्या ठरावाच्या बाजूने ज्यांना मतदान करायचे असेल त्यांनी हात वर करावेत.

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर
७	बाविघर सिसिलीया विजय
८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार
९	दुबे रामनारायण सदानंद
१०	यादव मिरादेवी रामलाल
११	प्रविण मोरेश्वर पाटील
१२	पाटील अनंत रामचंद्र
१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ

या ठरावाच्या विरोधात ज्यांना मत नोंदवायचे आहे, त्यांनी हात वर करावेत.

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	वेतोस्कर राजेश शंकर
४	सुनिता कैलास पाटील
५	सावळे निर्मला बाबुराव
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
७	सुनिता शशिकांत भोईर
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
९	शेख मुसरतबानु इब्राहिम
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत
११	सपार उमा विश्वनाथ
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१६	शफीक अहमद सादत खान
१७	प्रमोद जयराम सामंत
१८	मर्लिन मर्विन डिसा
१९	वैती विजया हेमचंद्र
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२२	भट दिप्ती शेखर
२३	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे
२४	अनिल दिवाकर सावंत
२५	गणेश गोपाळ शेटी
२६	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल

२७	पाटील प्रेमनाथ गजानन
२८	मिलन वसंत म्हात्रे
२९	नयना गजानन म्हात्रे
३०	पाटील जयंत महादेव
३१	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३२	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील
३३	शेख आसिफ गुलाब
३४	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३५	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी
३६	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
३७	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
३८	शर्मा भगवती तुगनचंद
३९	पाटील वंदना मंगेश
४०	माळी हेमा रविंद्र
४१	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४२	अनिता जयवंत पाटील
४३	परेरा टेरी पॉल
४४	भोईर राजु यशवंत
४५	जाधव मोहन महादेव

आणि तटस्थ निरंक आहेत. सुचक श्री. राजेंद्र जैन, अनुमोदन श्रीम. कांचन पुजारी यांच्या ठरावाच्या बाजूने ज्यांना मतदान करायचे आहे त्यांनी हात वर करावेत

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग
२	पाटील उमाताई शाम
३	वेतोस्कर राजेश शंकर
४	सुनिता कैलास पाटील
५	सावळे निर्मला बाबुराव
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर
७	सुनिता शशिकांत भोईर
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय
९	शेख मुसरर्तबानु इब्राहिम
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत
११	सपार उमा विश्वनाथ
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन
१६	शफीक अहमद सादत खान
१७	प्रमोद जयराम सामंत
१८	मर्लिन मर्विन डिसा
१९	वैती विजया हेमचंद्र
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे
२२	भट दिप्ती शेखर
२३	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे
२४	अनिल दिवाकर सावंत
२५	गणेश गोपाळ शेटी
२६	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल
२७	पाटील प्रेमनाथ गजानन
२८	मिलन वसंत म्हात्रे
२९	नयना गजानन म्हात्रे

मा. महासभा दि. २९/०६/२०१० (दि. १९/६/२०१० ची तहकुब सभा)

३०	पाटील जयंत महादेव
३१	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र
३२	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील
३३	शेख आसिफ गुलाब
३४	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट
३५	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी
३६	मेन्डोसा स्टिवन जॉन
३७	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन
३८	शर्मा भगवती तुगनचंद
३९	पाटील वंदना मंगेश
४०	माळी हेमा रविंद्र
४१	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप
४२	अनिता जयवंत पाटील
४३	परेरा टेरी पॉल
४४	भोईर राजु यशवंत
४५	जाधव मोहन महादेव

या ठरावाच्या विरोधात ज्यांना मतदान करायचे आहे त्यांनी हात वर करावेत

अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात
१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र
२	वर्षा गिरधर भानुशाली
३	सिंह मदन उदितनारायण
४	म्हात्रे कल्पना महेश
५	पाटील शरद केशव
६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर
७	बाविघर सिसिलीया विजय
८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार
९	दुबे रामनारायण सदानंद
१०	यादव मिरादेवी रामलाल
११	प्रविण मोरेश्वर पाटील
१२	पाटील अनंत रामचंद्र
१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव
१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम
१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ

आणि तटस्थ निरंक आहेत.

मा. महापौर :-

श्री. राजेंद्र जैन यांच्या ठरावाच्या बाजूने ४५ आणि विरोधात १५, म्हणून हा ठराव बहुमताने मंजूर करण्यात आलेला आहे आणि दुसरा ठराव फेटाळण्यात आलेला आहे.

प्रकरण क्र.१७ :-

स्थानिक संस्था कराएवजी जकात कर लागू करणेबाबत निर्णय घेणेबाबत.

ठराव क्र. १९ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेमध्ये जकात करा ऐवजी महाराष्ट्र शासनाने स्थानिक संस्था कर (L.B.T) लावण्याबाबत अधिसूचना १ जानेवारी २०१० अन्वये प्रसिध्द केलेली असून या अनुषंगाने मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात १ एप्रिल २०१० पासून स्थानिक संस्था कराची अंमलबजावणी सुरु करण्यांत आलेली आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रात छोटे मोठे एकुण अंदाजीत २१,५०० व्यावसायीक असून या व्यापा-यापैकी आजपर्यंत १०,५०० व्यापा-यांची नोंदणी करून घेतली आहे. मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ चे कलम १२७ चे उपकर २ च्या खंड (क,क,क) अन्वये “ड” वर्ग महानगरपालिकेच्या हद्दीमध्ये दि. ०१/०४/२०१० पासून, जकातकरा ऐवजी स्थानिक संस्था कर लागू करण्याची अधिसूचना प्रख्यापीत झालेली आहे. मनपा हद्दीत उपभोग, वापर आणि विक्रीसाठी आयात होणा-या मालावर स्थानिक संस्था कर वसूल करणे आहे. महाराष्ट्र मुल्यवर्धीत कर अधिनियम २००२ च्या तरतुदी अन्वये मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका (स्थानिक संस्था कर) निमय २०१० च्या नियम ९ (३) नूसार नोंदणीकृत व्यापारी म्हणून

मानण्यात येईल.अशा व्यापा-यांना नोंदणी प्रमाणपत्र देण्यात येत आहे. तसेच पाच लाखाच्या आतमधील उलाढाल करणा-या व्यापा-यांना नियम २७ (३) अन्वये नमुना नं. “द” मध्ये प्रतिज्ञापत्र घेऊन त्यांच्याकडून ठोक रक्कम वसुलीची कार्यवाही चालू आहे. या अन्वये आज पर्यंत ७६३ प्रतिज्ञा पत्र व्यापा-यांना देणेत आलेली असून पैकी १५७ प्रतिज्ञापत्र घेऊन रक्कम **रु.१,०४,०००/-** इतकी वसूल करण्यांत आलेली आहे. तसेच व्यापा-यांना **८,०४१** नोटीसा बजावण्यात आलेल्या आहेत.

स्थानिक संस्था कर वसूली करता विभागावर २० गट तयार करण्यांत आलेले असून प्रत्येक पथकांत १ स्थानिक संस्था कर अधिकारी, १ स्थानिक संस्था कर निरीक्षक, १ लिपीक, १ शिपाई यांची नेमणुक करण्यांत आलेली आहे. तसेच **नाका क्र.५, ७, ९ व १३ १/२** वर शहरात आयात होणा-या मालाची चलने / बिले घेणे व संबंधीत आयतीकाने नोंदणी केलेली आहे किंवा नाही याबाबत तपासणी करणे कामी कर्मचारी वर्ग कार्यरत ठेवण्यांत आलेला आहे. सदरहू कर्मचारी / अधिकारी त्यांना त्यांच्या मुळ विभागात दैनंदिन कामाकाज सांभाळून अर्धवेळ स्थानिक संस्था कराचे कामकाज करण्याचे आदेश पारीत करण्यांत आले आहेत. यापूर्वी उपकर कराचे मध्यवर्ती कार्यालय टेंबरोड, मॅक्सेस मॉल येथे कार्यरत केले होते सदरहू इमारतीतच तळमजळा व पहिला मजल्यावर स्थानिक संस्था कराचे मध्यवर्ती कार्यालय सुरु केलेले आहे.

गेल्या वर्षात **दि.१९/०३/२००९ ते दि.३१/०३/२०१०** या कालवधीत जकात करापासून जकात अभिकर्ता यांच्याकडून मंजूर निविदा नुसार रक्कम **रु.८८,५९,२५,४७६/-** एवढे उत्पन्न प्राप्त झाले होते यामध्ये **सन २००८-२००९** या वर्षातील माहे मार्च महिन्याचे **१३** दिवस धरून **३६५** दिवसा ऐवजी **३७८** दिवस धरण्यांत आले होते म्हणून प्रतिदिन जकात ठेकेदाराकडून रक्कम **रु.२३,४३,७९८/-** व प्रति महा रक्कम **रु.७,०३,११,५४०/-** मनपा फंडात जमा होत होती. म्हणजेच जकात अभिकर्त्यास जकातीचा ठेका **सन २००९-२०१०** करीता **३६५** दिवसा ऐवजी **३७८ दिवसासाठी** एकुण रक्कम **रु.८८,५९,२५,४७६/-** इतक्या रक्कमेस देण्यांत आला होता. सन **२०१०-२०११** या आर्थिक वर्षासाठी जकातीसाठी अपेक्षित उत्पन्नात **१० टक्के** वाढ करून रक्कम **रु. ८,५५,४५,७९४** एवढी वाढ धरून सन **२०१०-११** साठीचे अपेक्षित उत्पन्न **रु. ९४,१०,०२,८५३** एवढी आहे. याप्रमाणे प्रति दिन **२५,७८,०९०** तर प्रति महा **७,७३,४२,७००** एवढा स्थानिक संस्था कर जमा होणे अपेक्षित आहे. परंतु आज पावेतो जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न व स्थानिक संस्था कराद्वारे प्राप्त उत्पन्न खालिल प्रमाणे आहे.

विवरण पत्र

(सर्व आकडे कोटीमध्ये)

जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न				आतापावेतो जमा झालेल्या स्था. सं. कराची रक्कम रु.			मालमत्तेच्या नोंदणीवर १ टक्का अधिभारा मुळे मिळालेली रक्कम (एप्रिल व मे १०)	एकूण जमा	जकात / सां.स्थं. कराचे उत्पन्नातील फरक
एप्रिल १०	मे १०	जुन १०	एकूण	मे १०	जुन १०	एकूण			
१	२	३	४(१+३)	५	६	७ (५+६)	८	९(८+९)	१०(४-९)
७.७३	७.९९	७.७३	२३.४५	४.१६	२.४३	६.५९	६.२७	१२.८६	१०.५९
							अद्याप अप्राप्त मा. जिल्हाधिकारी यांचेकडे मागणी केलेली आहे.		

वरील तुलनात्मक विवरण पत्र पहाता जकातीच्या उत्पन्नाच्या तुलनेत रक्कम रु. १०.५९ कोटी तुट आलेली आहे. तसेच १ टक्का अधिभाराची रक्कम मनपाकडे अद्यापही प्राप्त झालेली नसून सदरची रक्कम प्रत्येक महिन्यामध्ये अशाच प्रकारे मिळेल याची खात्री देता येत नाही.

कर्मचारी वेतन, इलेक्ट्रीसिटी, पाणी खरेदी, इंधन बील, कर्ज परत फेड, शिक्षक वेतन अनुदान, परिवहन अनुदान, खाजगी ठेकेदारांकडून साफ-सफाई इ. अत्यावश्यक सेवा वरील खर्च प्रति महा ८ कोटी रुपये येत आहे. सदरचा खर्च सद्याच्या प्राप्त उत्पन्नातून भागविणे अडचणिचे होत आहे. सद्यस्थितीत ठेकेदार, पुरवठादार तसेच पाणी बीला पोटी २२.०० कोटी रुपयाचे दायित्व बाकी आहे. जकात बंद झाल्यामुळे कोणतेही नविन विकास कामे प्रस्तावीत करता आलेली नाहीत व सुरु असलेल्या कामाची देयके मनपा अदा करू शकलेली नाही.

जकात दराच्या तुलनेमध्ये स्थानिक संस्था कराचे दर जीवनावश्यक वस्तुवर जादा असल्याने महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीकांवर जादा कराचा बोजा लादला जात असले बाबत मनपाकडे तक्रारी प्राप्त झालेल्या आहेत. स्थानिक संस्था कर लेखाधारी मुल्यावधीत प्रणालीवर आधारित असल्याने व महानगरपालिका क्षेत्रातील बहुतांशी व्यापारी वर्ग हा त्यांच्या आस्थापनेतील उलाढालीची आर्थिक नोंद लिखित ठेवत नसल्याने

अचुक नोंद उपलब्ध होत नाही म्हणून स्थानिक संस्था कराचे मिळणारे उत्पन्नाच्या निश्चितीमध्ये अडचण निर्माण होत आहे.

मिरा भाईंदर महानगरपालिका ही मुंबई शहरालगत असल्याने या क्षेत्रातील नागरीक त्यांना लागणारी गृहउपयोगी साहित्य उदा. फर्निचर, इलेक्ट्रॉनिक वस्तू इ. वैयक्तिक पातळीवर खरेदी करत असल्याने त्यांचा लेखाजोखा ठेवणे शक्य होत नसल्याने स्था.सं.कराच्या उत्पन्नाची तुट भरून न येण्यासारखी आहे.

दिनांक १/९/२००८ ते १८/१२/२००८ पर्यंत जकात करा ऐवजी उपकर महानगरपालिकेत लागू करण्यात आलेला होता. त्यावेळी महानगरपालिकेस अपेक्षित उत्पन्न प्राप्त न होता रक्कम रु. १०,४३,६०,४३७/- इतक्या रक्कमेची तुट सहन करावी लागली होती ही वस्तुस्थिती आहे.

सर्वसाधारणपणे महानगरपालिकांना आपल्या मोठ्या विकास योजनांसाठी आर्थिक पुरवठा करणाऱ्या संस्थाकडे निधी मागणीचा प्रस्ताव सादर करताना जकात करापासून मिळणारे उत्पन्न विचारात घेवून कर्ज मंजूरी प्रस्ताव सादर करावे लागतात म्हणजेच त्या करातून जास्त उत्पन्न प्राप्त होते, तो कर अशा कर्ज मंजूरीसाठी आधारभूत ठरत असतो. हे पाहूनच एमएमआरडीएने महापालिकेस भुयारी गटारे योजने अंतर्गत २२६ कोटी रु. कर्ज मंजूर केलेले आहे. महानगरपालिकेचे उत्पन्न उदा. घरपट्टी व पाणी पट्टी यामधून भरीव उत्पन्न प्राप्त होत नाही. त्यामुळे जकात उत्पन्न हा महानगरपालिकेचा आर्थिक कणा आहे.

जकात वाढीचे विवरण पत्र

प्राप्त उत्पन्न प्रतिवर्षा प्रमाणे

(सर्व आकडे कोटीमध्ये)

अ.क्र.	सन	सन	सन	सन	सन	सन	सन
१.	२००३-०४	२००४-०५	२००५-०६	२००६-०७	२००७-०८	२००८-०९	२००९-१०
२.	२९.०७	३६.२७	६०.३०	६६.४५	७३.३१	जकात ५४.१ उपकर ११.६० एकुण ६५.६१	८८.५९

वरील जकातीचे विवरण पत्र पाहता सन २००३-०४ पासून सन २००९-१० पर्यंत जकाती पासून मिळणारे उत्पन्न हे वाढते मिळालेले असून म्हणून जकात कराला पर्याय इतर कोणताही कर होउ शकत नाही. व सदर मिळणारे उत्पन्न रोकड स्वरूपात व दररोज मिळणारे असल्याने महानगरपालिका क्षेत्रातील विकास कामासाठी निधी उपलब्ध होवून या निधिचा विकास कामे करण्यासाठी उपयोग होत होता.

मिरा भाईंदर महानगरपालिकेच्या हद्दित छोटे-मोठे उद्योग असून त्या उद्योगाच्या अस्थापने मार्फत स्थानिक संस्था कराद्वारे अपेक्षित उत्पन्न प्राप्त झालेले नाही त्यामुळे महानगरपालिकेची आर्थिक स्थिती बिघडून विकासाची कामे अडलेली आहेत. ही देखिल वस्तुस्थिती आहे. यामुळे महानगरपालिका क्षेत्रातील नागरीकांना चांगल्या सोयी-सुविधा पुरविणे महानगरपालिकेचे आद्यकर्तव्य असून देखिल मिळणाऱ्या अपुऱ्या निधी मुळे नागरीकांना सोयी सुविधा पुरविणे अडचणीचे होत आहे. असे होवू नये म्हणून स्थानिक संस्था करा ऐवजी जकात कर हाच पर्याय योग्य असल्याने, स्थानिक संस्था करा ऐवजी पुन्हा जकात कर चालू करण्यास आजची महासभा मंजूरी देत आहे. यास शासनाची मंजूरी घेण्यात यावी.

सुचक :- डॉ. राजेंद्र जैन

अनुमोदक :- सौ. कांचन पुजारी

अ.क्र.	ठरावाच्या बाजूने	अ.क्र.	ठरावाच्या विरोधात	तटस्थ
१	गोहिल शानु जोरावरसिंग	१	मेहता नरेंद्र लालचंद्र	निरंक
२	पाटील उमाताई शाम	२	वर्षा गिरधर भानुशाली	
३	वेतोस्कर राजेश शंकर	३	सिंह मदन उदितनारायण	
४	सुनिता कैलास पाटील	४	म्हात्रे कल्पना महेश	
५	सावळे निर्मला बाबुराव	५	पाटील शरद केशव	
६	शशिकांत जगन्नाथ भोईर	६	अग्रवाल ओमप्रकाश गंगाधर	
७	सुनिता शशिकांत भोईर	७	बाविघर सिसिलीया विजय	
८	म्हात्रे तुलसीदास दत्तात्रेय	८	सिंग श्रीप्रकाश जिलेदार	
९	शेख मुसरतबानु इब्राहिम	९	दुबे रामनारायण सदानंद	
१०	जंगम लक्ष्मण गणपत	१०	यादव मिरादेवी रामलाल	
११	सपार उमा विश्वनाथ	११	प्रविण मोरश्वर पाटील	
१२	जुबेर अब्दुल्ला इनामदार	१२	पाटील अनंत रामचंद्र	
१३	श्रीम. पुजारी कांचन शेखर	१३	श्री.पालांडे प्रशांत भगवंतराव	
१४	श्री.वासुदेव भास्कर मुंज	१४	गावंड मंदाकिनी आत्माराम	
१५	सय्यद नुरजहाँ नझर हुसेन	१५	म्हात्रे मोहन गोपाळ	
१६	शफीक अहमद सादत खान			

१७	प्रमोद जयराम सामंत	
१८	मर्लिन मर्विन डिसा	
१९	वैती विजया हेमचंद्र	
२०	सौ.ठाकूर कल्पना हरिहर	
२१	चंद्रकांत खंडोजी म्हात्रे	
२२	भट दिप्ती शेखर	
२३	सरिता चंद्रकांत म्हात्रे	
२४	अनिल दिवाकर सावंत	
२५	गणेश गोपाळ शेटी	
२६	पुरोहित मधुसुदन मनोहरलाल	
२७	पाटील प्रेमनाथ गजानन	
२८	मिलन वसंत म्हात्रे	
२९	नयना गजानन म्हात्रे	
३०	पाटील जयंत महादेव	
३१	म्हात्रे राजेश हरिश्चंद्र	
३२	ध्रुवकिशोर मन्साराम पाटील	
३३	शेख आसिफ गुलाब	
३४	डिमेलो बर्नड आल्बर्ट	
३५	परेरा कॅटलीन ऍन्थोनी	
३६	मेन्डोसा स्टिवन जॉन	
३७	डॉ. राजेंद्र भवरलाल जैन	
३८	शर्मा भगवती तुगनचंद	
३९	पाटील वंदना मंगेश	
४०	माळी हेमा रविंद्र	
४१	हसनाळे ज्योत्स्ना जालींदर उर्फ शिंदे पूजा प्रताप	
४२	अनिता जयवंत पाटील	
४३	परेरा टेरी पॉल	
४४	भोईर राजु यशवंत	
४५	जाधव मोहन महादेव	

ठराव बहुमताने मंजूर

सही/-
महापौर
मिरा भाईंदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

मुंबई प्रांतिक महानगरपालिका अधिनियम १९४९ मधील अनुसूची प्रकरण क्र.२ नियम १(ज) अन्वये पुरक घोषणा आलेली आहे. प्रकरण क्र. १८, मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीत बालाजी नगर येथे उभारण्यात आलेली कमान काढण्याबाबत.

कांचन पुजारी :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलते. ठराव आहे, मिरा भाईंदर महानगरपालिका क्षेत्रातील बालाजीनगर भाईंदर (प.) येथे उभारण्यात आलेली कमान ही महानगरपालिकेतर्फे दोन वेळा तोडण्यात आलेली होती. तरी सुद्धा परत कमान उभी केली आहे. सदर कमान नगरसेवक निधीतून बांधण्यात आलेली आहे. असा खुलासा मा. आयुक्तांतर्फे करण्यात आला. परंतु, नगरसेवक निधीतून अशाप्रकारची कामे करता येत नाही. असे शासनाचे निर्देश आहेत. असे असतांना सुद्धा महागनरपालिकेच्या पैशाचा दुरुपयोग करून कुठल्याही लोकहीताचा उद्देश नसतांना जाणून बुजून चुकीचा उद्देश ठेवून समाजामध्ये भावना भडकवण्याचे काम कमान बांधून केले आहे.

सदर कमान बांधकामासंदर्भात जे कोणी दोषी अधिकारी असतील त्यांच्यावर कायदेशिर कार्यवाही व्हावी त्यावर झालेला खर्च त्या नगरसेवका कडून वसूल करण्यात यावा व सदर कमान त्वरीत काढून टाकावी असा मी ठराव मांडत आहे.

राजेश म्हात्रे :-

या ठरावाला माझे अनुमोदन आहे.

जूबेर इनामदार :-

माझी एक सुचना आहे, त्याचा समावेश करून घेण्यात यावा. ज्या नगरसेवकांच्या सांगण्याने हे बांधण्यात आले असेल, किंवा त्याच्या निधीमधून बांधण्यात आले असेल त्यांच्या मालमत्ता कराच्या बिलामध्ये त्याचा समावेश करावा. त्यातून ते पैसे वसूल करण्यात यावे. नाही तर पाणी पूरवठा बील असेल त्यातून ज्याप्रकारे त्या नगरसेवकांकडून आपल्याला तो पैसा काढता येईल तो पैसा तुम्ही काढावा.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, मागच्या वेळेला अशी चर्चा झाली होती.....

मा. आयुक्त :-

त्यामध्ये ज्या-त्या नगरसेवकांनी सुचवलेली ही कामे आहेत. आता मा. महासभेमध्ये चर्चा झाली की, वॉर्डमधले काम करण्यासाठी पाच-पाच लाख रुपये वाढवा. ज्या-त्या नगरसेवकांनी जे ते काम दिले. त्याप्रमाणे कामे करावी लागली. बंधनकारक नाही. पण करावी लागली ही वस्तुस्थिती आहे. याउपर तुम्ही काय निर्णय घेणार तो घेऊ शकता.

जयंत पाटील :-

साहेब, प्रत्येक नगरसेवकांना पुढच्या टर्मची काही गॅरंटी नसते. लोक काय करतील याची खात्री नसल्यामुळे ते अप्रत्यक्ष आपले स्मारकच उभारत असतात. मी जर नगरपालिकेत नसलो तरी माझे नाव तरी कसे येईल? मग माझ्या कार्यकालामध्ये जनतेच्या पैशाने, करदात्यांना पैशाने, कर वाढवला म्हणून सभेमध्ये बोंबाबोंब करायची. परंतु या करदात्यांच्या पैशाचा आम्ही कसा दुरुपयोग करतो याचा विचार ते करत नाहीत. हे प्रवेशद्वार बांधल्यामुळे शहरामध्ये कुठली शोभा वाढली काय सुशोभिकरण झाले हे त्यांनी आम्हाला सांगावे. हे योग्य आहे का? कोणत्या नियमामध्ये बसते? या सभागृहातील ८० लोकांनी सांगितले की, आम्हाला प्रवेशद्वारे बनवायची आहेत, मग तुम्हाला गेल्या कमी पडतील. तुम्हाला गेल्या बनवाव्या लागतील. मग त्यांना सांगा की, इकडे प्रवेशद्वार बांध. काय चालले आहे? जनतेच्या पैशाचा दुरुपयोग! त्याच पैशाचा उपयोग कुठेतरी करता आला असता. मी स्वतः माझा निधी घेत नाही. महापालिकेचा मोबाईल वापरत नाही. आणि हा असा अपव्यय! कम्प्युटरवाल्यांचा विषय आला की, तुम्ही नेहमी म्हणता की, आमच्याकडे निधी नाही. आस्थापनेचा खर्च वाढलेला आहे. पाण्याची योजना राबवायची आहे. इतर योजनांसाठी पैसे आणायचे आहेत. असे असतांना, त्याचे नियम आहेत. मला माहिती आहे. प्रवेशद्वार एकच असते. शहरामध्ये येणा-या मुख्य रस्त्यावर जे असते त्याला प्रवेशद्वार म्हणतात. मुंबई महापालिका बनवते. ठाणे महापालिकेने बनवलेले आहे. आपण बनवलेले आहे. असे असतांना प्रत्येक गल्लीच्या तोंडावर कोणीही उठावे, काहीही बांधावे. त्याच्यावर देवाधिकांचे फोटो लावले. कसली पुजाअर्चा नाही. संध्याकाळी अगरबत्ती लावायला कोणी जात नाही. मागे एका प्रकरणामध्ये मा. विरोधी पक्षनेत्यांनी जे काही योग्य रितीने केले. त्याच्यासाठी एवढा गहजब माजवला. मग ह्याचे काय? आपण कुठेतरी विचार केला पाहिजे. मी हे म्हणत नाही कोण चांगले करतो, वाईट करतो. आपण स्वतःला जरी विचारले, आपल्या मनाला जरी विचारले तरी आपल्याला कळेल की, आम्ही खूप चुकीचे केले आहे. मला खात्री आहे की, श्री. ओमप्रकाश गारोडिया यांच्यावर गांभिर्याने विचार करतील. आत्मपरिक्षण करतील. त्यांनी ठराव मांडलेला आहे. ते माफी मागत असतील तर आम्ही मोठ्या दिलाने माफ करू. ज्यांनी

केले त्यांना उत्तर देऊ द्या माजी महापौर साहेब, आपण ही खुर्ची सांभाळलेली आहे. आपल्याला नियम माहिती आहेत.

नरेंद्र मेहता :-

त्याच नियमाबद्दल थोडे बोलतो. मा. महापौर साहेब, विषय असा आहे की, कुठल्याही पक्षाचा नगरसेवक असू द्या. लोकप्रतिनिधी आल्यानंतर आपल्या आपल्या भावना असतात की, हे बांधावे, ते बांधावे आणि ते खरोखर कायद्याचे पालन करायचे काम अधिकारी वर्गाचे आहे. हे कुठल्या नियमात बसते, कुठल्या बसत नाही. एखादे त्यांना वाटले की, नाही करायला पाहिजे तर त्यांनी ते फेटाळले पाहिजे. म्हणजे एखादे तुम्ही मान्य केल्यानंतर ते तोडावे हे सर्वात जास्त मोठे नुकसान आहे. याच्यामध्ये कुठल्याही प्रकारे तुम्ही बोलाल की, यांच्या घराच्या बिलामध्ये अँड करा. त्याचे संपूर्णपणे बेकायदेशीर आहे. उद्या श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल काही सुचवतील. ते बोलतील की, मुंबईमध्ये रस्ता करा. महापालिका जाऊन करणार. नंतर बोलतील की, श्री. ओमप्रकाश अग्रवालकडून वसुली करा. तर असे होऊ शकत नाही. आपल्याकडे जे सक्षम अधिकारी आहेत, ऑडीटर आहेत, एक्झिक्युटीव्ह इंजिनियर आहेत, मा. आयुक्त साहेब आहेत, ज्यावेळी तुमच्याकडे एखादा प्रस्ताव येतो त्यावेळी तुम्ही तो निर्णय घ्यायला पाहिजे. हे आपल्याला करता येईल की नाही? त्याच्यामध्ये कुठलाही लोकप्रतिनिधीला दोषी धरता येणार नाही. याच्यात अँड करा, याच्यात करा. हे तर ठिक आहे. उद्या एखादा रस्ता कुठे सुचवला. तुम्हाला वाटले की, हा बेकायदेशीर झाला आहे. तुम्ही बोलाल की, हे पण याच्यातून अँड करा. तर ही प्रथा चुकीची राहिल. आणि याच्या अगोदर ही नगरसेवक निधीमधून या प्रकारचे कितीतरी झालेले आहेत. मग त्यांच्यावर कारवाई नको का? त्यांच्या बिलामध्ये ते अँड करायला नको का? ते तोडायला नको का? फक्त हेच, हे चुकीचे आहे. साहेब, यापुढेही जाऊन सांगतो की, कोणाची ही भावना दुखवू नये. नगरसेवकांनी आपल्या रितीने भावना मांडून तो प्रस्ताव सादर केला आणि त्याला आपण मान्यता दिली. यापुढे आपल्याला एखादे वाटते की, याप्रकारची गोष्ट नाही केली पाहिजे. मग ते कमानी असू द्या, गटार असू द्या. सभागृहाने ठोस निर्णय घ्या की, यापुढे करता येणार नाही. केलेली वस्तु तोडायची हे शेवटी महापालिकेचे नुकसान आहे, या शहराचे नुकसान आहे. आणि तुम्हाला लोकप्रतिनिधींवर हा भार टाकता येणार नाही की, तुम्ही सुचवले म्हणून आम्ही केले. उद्या तुम्ही काही करणार आणि यांच्या टॅक्स बिलामध्ये अँड करत जाणार. तसे हे होऊ शकत नाही. याच्या अगोदरही झालेले आहे. मग करायचे तर तुमची तयारी असली पाहिजे. सर्वांवर करा. आपण नगरसेवक निधी मधून जे काही वास्तु, मग सर्कल असेल किंवा कमान असेल, ह्या सर्वांवर गुम्हा दाखल करा.

राजेंद्र जैन :-

मा. आयुक्त साहेब, माजी महापौर साहेब ने बोला की, इसमे नुकसान होगा। नुकसान तो कोई किसीका मर्डर करता है। तो फासी देनी पडती है। तब फासी को जल्लाद लाना पडता है। तो सरकार का भी नुकसान होता है। खर्च करना पडता है। मा. आयुक्त साहेब से दुसरी बात कहना चाहूंगा, आज मुझे बहोत शर्म आ रही है। खुल्लम खुल्ला यह कहा जा रहा है की, तुम्हारा है तो हमारा भी है। तुम्हारी गलती है तो हमारी भी गलती है। इललिगल कनेक्शन की बात हुई। मा. आयुक्त साहेब चुप रहे, आप मुस्कुराते रहे। अब यह गलत काम हुआ। उन्होंने यह ठिक बोला कि, जो काम हुआ नगरसेवकोंने किया लेकिन पास तो अधिकारी ने किया। यह काम कैसे हो गया। आप के रहते हुए मा. महासभा मे दो बाते हुई इललिगल कनेक्शन की बात हुई, आपने हसकर टाल दिया। अब यह बात हुई, आपने हसकर टाल दिया। अधिकारी वर्ग की गलती है। नगरसेवक बोलता है, यह करो। हम बोलते है ऐसा होना चाहिए। आप बोलते है कि, नियम मे नही बैठता है। हम बोलते है होना चाहिए, आप बोलते है निधी नही बैठती है। यह काम कैसे हो गया? इन दोनो का जवाब आना चाहिए।

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आज हा कमानीचा विषय निघाला. कुठल्यातरी कर्म-धर्म संयोगाने आज हा विषय सभागृहापुढे आलेला आहे. आज आपल्या शहरात नगरसेवकांनी जी कमान बांधली आहे ती अधिकृत की, अनधिकृत तो विषय आला. आता तो निर्णय तुम्ही घेऊ शकता. परंतु, अशा ब-याचशा कॉम्प्लेक्सेस आहेत की, ज्यांनी फायर ब्रिगेडच्या परवानग्या, म्हणजे त्यांची लांबी रूंदी, मधला ओपन स्पेस किती हवा, जो आपल्या डी.सी. रूलमध्ये मेन्शन आहे. याची परवानगी न घेता वाटेल तशी ती साईज, उंची त्यांना जशी वाटली तशी, कमानी सगळीकडे ठेवलेल्या आहेत. त्याचा पत्रव्यवहार माझा आहे. महापालिकेच्या आपल्या अधिका-यांकडे मी माझा पत्रव्यवहारसुध्दा दिलेला आहे. ब-याच वेळेला संकुल मोठे असते. त्याच्या सुरुवातीला अशा कमानी असतात की, जिकडे आपला फायरपंप आतमध्ये जाऊ शकत नाही. आणि मग असलेले पाईप कमी पडतात. परत सात माळा. म्हणजे हे नवरंग हॉटेल आहे ती बिल्डींग, त्या नवरंग हॉटेलच्या गेटवर आपली फायर ब्रिगेडची गाडी थांबवून त्याला पाईपला पाईप एक्स्टेंशन लावून गॅस सिलेंडरची आग लागली होती ती आग विझवली गेली होती हा विषय तेवढ्यापुरता सिमीत ठेवू नका. आता विषय आलेलाच आहे तर पुर्ण घ्या. टाईन प्लानिंगचे अधिकारीसुध्दा आपल्याकडे आहेत. फायरचे असतील तर ते आपल्याला माहिती देतील. तर कमान हा जो विषय आहे, हा तुमच्या डि.सी. रूमध्ये जो नियम आणि त्याचे जे क्षेत्रफळ दिले, लांबी-रूंदी दिलेली

आहे. त्यानुसार जर कुठल्याही कमानी शहरामध्ये नसतील, तर त्या सगळ्यांवर तुम्ही कारवाई करावी. कारण हा विषय आलेलाच आहे तर त्या विषयामध्ये ते अड करवावे असे मला वाटते. आणि त्याच्यावर काय देवाचे फोटो लावले आहेत ते आपल्याला माहिती नाही, पण शासकिय कामामध्ये कुठल्या धार्मिक बाबींचा उल्लेख असू नये असा एक नियम आहे. म्हणजे शासकिय कार्यालयात कुठल्या धर्माचे, देवाचे वगैरे, कारण आपला भारत हा सर्व धर्मांनी युक्त असा देश आहे. ते काही असेल तर सभागृहाने निर्णय घ्यावा. पण माझी अशी विनंती आहे की, त्या कमानीबद्दल आपण जर पहिले पावर्टी घावी. जेणेकरून जिवितहानी, आपल्याकडे अग्निशमची व्यवस्था असूनसुद्धा केवळ त्या बिल्डर, सोसायटी संकुल यांनी त्यांचे नाव मोठे करण्याकरिता किंवा शो करण्याकरिता ज्या मनमानी पध्दतीने कमानी केलेल्या आहेत, त्याला कसलाही दर्बध नाही, नियम नाही, कायदा नाही, परमिशन नाही. या कमानीची संख्या आपण आपल्या नगररचना विभागातून काढायला लावा. आणि त्याच्यावर पहिली कारवाई करा.

लक्ष्मण जंगम :-

मा. महापौर साहेब, आता या कमानीच्या संदर्भात चर्चाही झाली, ठरावही झाला आहे. कमान बांधली, याच्या अगोदरही आपल्या शहरामध्ये काही कमानी आहेत. पण त्या कमानीच्या बाबतीत अशा पध्दतीचा कुठला वाद निर्माण झाला नाही. या कमानीच्या संदर्भात वाद निर्माण होण्याचे कारण असे झाले, कमान त्याच्यापेक्षा आणखीन मोठी झाली असती, थोडा आणखीन खर्च झाला असता तर लोक इतके नाराज झाले नसते. पण कमानीच्या टोकाला देव बसवून ठेवणे हे अज्ञानपणाचे लक्षण आहे आणि हे जर चुकीचे नाही असे जर आमच्या माजी महापौरांनी मगाशी सांगितले की, असे कुठल्या टोकाला जाऊ नये. तुमची गोष्ट खरी आहे. टोकाला जाण्याची कुणाची इच्छा भावना नसते पण कसे असते, आपण जे पुढे करत जातो, हे पाठीमगून बघणारे त्याला अभ्यास करून त्या पध्दतीने चालतात. नाही का? तुम्ही शहरामध्ये त्याची सुरुवात केलेली आहे. कुठे काय घडले? कसे घडले? त्याच्यापेक्षा आपण काय घडवले, त्याच्याकडे लक्ष द्यायची गरज आहे. ज्याठिकाणी तुम्ही कुठे घडलेल्या गोष्टीचा या शहरामध्ये विपर्यास करायला घेतला. याला हे शहर साक्षी आहे. प्रशासन साक्षी आहे. आणि अशा गोष्टींच्या संदर्भात आपण विरोधात उभे राहून जोराने ओरडत होतो. मग तीच गोष्ट आपण स्वतः घडवतो, म्हणजे कोणीतरी काही केले नव्हते, त्याला म्हणायचे त्यानी गाय मारली म्हणून तुम्ही वासरू मारता अशा पध्दतीचा तुमचा कार्यक्रम बरोबर नाही. अतिशय अज्ञानपणाचे लक्षण आहे. कुठल्यापध्दतीची विधीवत पुजा तिथे झाली नाही. कुठले काही झाले नाही. आणि निव्वळ महानगरपालिकेचा पैसा आहे किंवा तो नगरसेवक निधी म्हणून तो मिळाला आहे. म्हणून कुठेतरी नेऊन आता जसे मा. सभागृह नेते साहेबांनी सांगितले तसे स्मारक उभे करायचे. पण त्याच्या पाठीशी जर चांगली भावना असती, तर हे असे घडले नसते. या शहरामध्ये आत्तापर्यंत कमानी झाल्या. काशिमिरालासुद्धा आपल्या नगरसेवक फंडातून एक कमान झालेली आहे. पण त्या कमानीच्या बाबतीत असा वाद कधी निर्माण झाला नाही. ती भावना चांगली होती. पण ही भावना चांगली नाही. ज्यांनी या शहरामध्ये कधी काही केले नाही. ज्यांचे या शहराशी काही लेन-देणं नाही, त्यांना जर आणून त्या ठिकाणी उभे करून श्रेय देण्याचा विचार करत असाल तर हे शहरवासी माफ करणार नाही. या सभागृहातील सदस्य माफ करणार नाहीत. या शहरामध्ये, मग आताचे असणारे मा. आमदार असतील, त्याच्यापूर्वी असणारे ते नगरसेवक असतील, मा. नगराध्यक्ष असतील, ज्यांनी या शहरासाठी खस्ता खाल्ल्या आहेत. ज्यांनी या शहरासाठी काहीतरी केले आहे, त्यांचे जर तुम्ही केले असते, तशा पध्दतीचा जर तुमचा विचार असता, तर या शहराने तुम्हाला तळ हातावर घेतले असते, तुम्ही एक चांगले काम केले म्हणून. पण तुम्ही तसे केले नाही. तुम्ही जाणुनबुजून आमच्याने काहीतरी करायचे म्हणून तिथे जाऊन करायचे अशा पध्दतीची जी भावना ठेवता आणि त्यामुळे हा शहरवासियांचा आणि या सभागृहाचा विरोध आहे. म्हणून आज ह्या ठिकाणी हा ठराव झाला. मी या सभागृहाच्यावतीने मी खास ठराव करणार आहे. जे ठरावाच्या बाजूने आहेत त्या लोकांच्या वतीने, मा. महापौर साहेब, या ठिकाणी विनंती करतो की, खास करून कमान किती मोठी बांधली याच्याबद्दल आम्हाला काही म्हणायचे नाही. पण त्या कमानीच्या टोकाला नेऊन जे देव वर टांगून ठेवले, हा विषय अतिशय वाईट आहे. आणि जर कोणाला धार्मिकतेचे वाटत असेल, धार्मिकतेचे एवढे सुद्धा काही झाले असेल तर त्यांनी निश्चितपणे स्वतःची चुक शंभर वेळा माफ करावी. माफ करा असे म्हणावे. माफी मागावी. आणि या सभागृहाला सांगावे की, माझे चुकले. ते चुकवताना किती जण सोबत होते, सांगावे की, माझे चुकले. ते चुकवताना किती जण सोबत होते, माहिती नाही. पण ते काढताना या सभागृहातील सगळ्यांची माफी मागून ते काढून टाका. अशा पध्दतीचा स्वतःचा मोठेपणा दाखवला तर बरे राहिल. मी आजच्या ठरावाच्या अनुषंगाने सांगतो की, निश्चितपणे ती कमान काढली पाहिजे. हे अनधिकृत बांधकाम आहे. अधिकृत आहे. त्याच्या पलिकडे जाऊन चुकीच्या उद्देशाने केलेले बांधकाम आहे. ते निघून गेले पाहिजे. अशी या ठिकाणी माझी सभागृहाच्या वतीने, मा. महापौर आणि मा. आयुक्त साहेब, तुम्हाला विनंती आहे. ज्या अधिका-यांच्या बाबतीमध्ये, मला असे कोणाला म्हणायचे नाही. पण जी कुठली चुकीची गोष्ट होते, तुम्ही परमिशन देता जर तुमची जबाबदारी बनते की, जाऊन त्या ठिकाणी काय चालले आहे? ज्यावेळेला काम फायनल झाले, त्यावेळेला लक्षात आले नाही का? पत्रकारांनी ती गोष्ट प्रकाशात आणली, बाकीच्या सदस्यांनी आणली आणि मग महानगरपालिकेच्या अधिका-यांना देवाची ओळख नाही का? त्यांनी का सांगू नये

की, त्या ठिकाणी तुम्ही देवाचे फोटो बसवता, ते चुकीचे करता. ते करू नका. हे सांगण्याची जबाबदारी आपल्या अधिकाऱ्यांची होती. त्यांनी ते केलेले नाही. बाहेरचा जाणारा एक वेगळा माणूस सांगू शकतो. तर त्याच्यावर देखरेख करणारे जे आपले अधिकारी आहेत, जी आपली जबाबदारी आहे, ते लोक सांगत नाहीत. ही चुकीची गोष्ट आहे. कोणावर कारवाई व्हावी हा विषय नाही. श्री. ओमप्रकाश गाडोदिया यांच्याकडून ती भरपाई करून घ्यावी, हाही आमचा विषय नाही. पण एका साईटने अतिशय जोराने आम्ही धार्मिकतेचे फार मोठे पुजारी आहोत असे सांगणाऱ्या लोकांनी अशा पध्दतीच्या घटना घडवणे ही लाजीरवाणी गोष्ट आहे. याच्यानंतर तरी हे असे घडू नये, असे मी या ठिकाणी सांगतो आणि जर त्यांच्यामध्ये थोडी तरी समज असेल तर त्यांनी माफी मागावी आणि प्रशासनाला सहकार्य करावे की, ती कमान काढून टाका.

रामनारायण दुबे :-

मा. महापौर साहब, कमान के बारे में इतना चर्चा चल रहा है। इसमें देवी-देवताओं का प्रतिक चिन्ह है। जैसे की हम लोग वहापर जाकर देख रहे थे की, चारों धर्म का प्रतिक चिन्ह लगा हुआ है। मैं आपको बताना चाहूंगा कि, मैं वाराणसी का रहनेवाला हूँ। वहापर.....

लक्ष्मण जंगम :-

उपर चढकर पुजा करेंगे क्या?

रामनारायण दुबे :-

मा. आयुक्त साहब, बनारस के स्टेशन पर ट्रेन से जाकर आप उतरेंगे तो उसके बाहर जायेंगे तो वाराणसी का जो स्टेशन है, उस स्टेशन पर विश्वनाथ भगवान का पुरा कुंभ लगा हुआ है। वहा देखने से

मालुम पडता है की, अगर कोई बहार से जाए तो ऐसा मालुम पडा है की, यह विश्वनाथ दरबार ही है। मैं आपको बताना चाहूंगा कि, उस समय पंडित श्री. कमलापद त्रिपाठी काँग्रेस के बहोत वरिष्ठ मंत्री, इंदिराजी के जमाने के नेता थे। जो उत्तर प्रदेश से लेकर केंद्र तक उन्होंने राजनिती किया है। और उनके जमाने में वह स्टेशन बनवाया गया है। आज जो बालाजी नगर के नागरिकों का गेट बना है.....

शरद पाटील :-

मा. महापौर साहब, आम्हाला मुर्ख बोलले, सगळे बोलले ते तुम्ही ऐकले. आम्हीपण ऐकत होतो ना?

रामनारायण दुबे :-

मा. महापौर साहब, अभी एक धाम का प्रमाण दिया। उस प्रमाण के आधार पर, मा. आयुक्त साहब, बालाजी नगर के नागरिकों का वहा के रहनेवालों का, जो स्टेशन के बगल में इतना बड़ा कमान बनाया गया है। और इतना अच्छा बनाया गया है। उसको किसी मजहब के हिसाब से नहीं लेना चाहिए।

जुबेर इनामदार :-

एवढे होते तर स्वखर्चाने बनवायचे होते.

रामनारायण दुबे :-

मा. आयुक्त साहब, मैं आपको बताना चाहूंगा, इस मिरा भाईदर महानगरपालिका में मिरारोड में जहापर नागरिक रहते हैं, इस बिल्डिंग के अंदर धार्मिक स्थल बनाया गया है। अजान किया जाता है। तमाम त-हे का विवाद पैदा होता है। लेकिन वह पर अब तक ऐसा किसी प्रकार की अनहोनी घटना नहीं घटी। एक-दूसरे का सहयोग करके लोग आगे चल रहे हैं ऐसे स्थिति में धार्मिक प्रतिक चिन्ह लगाया गया है, उसके आधार पर अगर आप मिरा भाईदर में किसी की भावना को राजनितीक उद्देशसे करना चाहोगे, तो मेरे ख्यालसे बहोत गलत बात है। इस तरह से अगर इस कमान के उपर कोई भी कारवाई की जाती है, तो मिरा भाईदर महानगरपालिका के अंतर्गत, मा. आयुक्त साहब, गिनती कराया जाएगा की, मिरारोड से लेकर भाईदर तक कितने दोष निकलेंगे। एक पुली का ऑपरेशन करने जाओगे, यह सोचकर कि, यह गलत है। लेकिन जहा जो बड़ा घुंभड निकल आता है, उसका किसी को ध्यान नहीं है। फिर वह भी बहोत बड़ा ऑपरेशन मिरा भाईदर में होगा। मैं आपको बताना चाहता हूँ। और उस आधार पर आपको बहोत सोच समझकर कोई भी निर्णय लेना है। धमकी की बात नहीं है। अभी आप एक कमान के लिए इतनी बात कर रहे हो। ऐसे तमाम विषय मिरा भाईदर में है। बड़े-बड़े भवन कहा बन गए हैं किस जगह पर बन गए हैं, उसका भी ख्याल आपको रखना पड़ेगा। और ऐसे स्थिति में किसी भी प्रकार का, इस राजनितीक बिखराव के वजह से ऐसा कोई काम नहीं होना चाहिए, यह मेरा कहना है।

अनिल सावंत :-

श्री. दुबेजी ने बहोत अच्छा बोला। वो बनारस है, यह मिरा भाईदर है। ही कमान बांधतेवेळी महापालिकेने दोन वेळा तोडली होती ही वस्तुस्थिती आहे का?

दिपक खांबीत :-

मा. महापौरांच्या परवानगीने बोलतो. तोडली नव्हती. फक्त ती रस्त्यामध्ये आली होती. म्हणून आपण ती शिफ्ट केली.

अनिल सावंत :-

तुम्ही परमनन्त कमान बनवली आहे की, टॅम्पररी आहे?

दिपक खांबीत :-

परमनन्त आहे.

अनिल सावंत :-

मग ती शिफ्ट कशी काय होऊ शकते?

दिपक खांबीत :-

शिफ्ट म्हणजे ते जे दोन कॉलम काढले होते ते तिकडे जाऊन बंद केले आणि पुढच्या साईटला.....

अनिल सावंत :-

म्हणजे ते कॉलम तिथे तसेच आहेत?

दिपक खांबीत :-

ट्राफिकला आणि फुटपाथला अडथळा होणार नाही या प्रकारे घेतले.

अनिल सावंत :-

तिथल्या नागरिकांच्या काही तक्रारी तुम्हाला प्राप्त झाल्या होत्या, हे खरे होते का?

दिपक खांबीत :-

तक्रारी आल्या होत्या, त्यावरूनच साहेब आणि मी गेलो आणि साईटवर ती व्हीजीट करून डिजीजन घेतले की, हे जे गार्डन आहे त्या बाजूला त्याच्या आतमध्ये एक पिलर घेतला आणि एक फुटपाथच्या इकडे घेतला.

अनिल सावंत :-

राज्य शासनाचे आणि मा. हायकोर्टाचे निर्देश आहेत की, शहरामध्ये कमानी उभारू नयेत.

दिपक खांबीत :-

कमानी उभारू नये असे नाही, वाहतुकीला अडथळा होईल याप्रकारे कमानी उभारू नयेत. रस्ते आणि फुटपाथ याला काही अडथळा होईल असे काहीच करू नये.

अनिल सावंत :-

म्हणजे पालिकेचा निधी त्यासाठी वापरू नये, असे राज्य शासनाचे निर्देश आहेत. आणि त्यानंतर मा. आयुक्त साहेब, मला तुम्हाला शेवटचे विचारायचे आहे. बरीच चर्चा झालेली आहे. त्या कमानीवर ज्या मुर्ती लावलेल्या होत्या. म्हणजे ते उद्घाटन होण्यापूर्वी त्या मुर्ती काढून टाकण्यात याव्या असे आपण आदेश दिले होते का? मग का काढल्या नाहीत? त्या कमानीच्या उद्घाटनाला आपण उपस्थित होते, हे खरे होते का?

मा.आयुक्त :-

मी उपस्थित नव्हतो, माझी संमतीही नव्हती.

अनिल सावंत :-

कमान बनवतेवेळी महापालिकेचा कॉन्ट्रॅक्टर होता. मुर्ती बसवू नयेत हे आदेश आपण दिले, तरी सुध्दा मुर्ती कशा काय बसवल्या गेल्या?

मा. आयुक्त :-

मुर्ती बसवल्यानंतर आम्हाला माहिती पडले आणि आम्ही कॉन्ट्रॅक्टरला नोटीस दिली. सभागृहाचे मत असे आहे.....

अनिल सावंत :-

त्या मुर्ती तिथे लावू नयेत हे तुमचे प्रामाणिक मत होते हे बरोबर आहे ना?

मा. आयुक्त :-

होय. आणि महापालिकेने कमान बांधताना मुर्ती बसवणे हा उद्देश नव्हता.

अनिल सावंत :-

तरी सुध्दा तिकडे मुर्ती लावल्या गेल्या.

मा. आयुक्त :-

जी मुळ चर्चा चालू आहे, हे कमानीबद्दल कोणाचा विरोध नाही. पण महापालिकेच्या खर्चाने कमानीवर मुर्ती बसवू नये. त्याचे जर काय झाले.....

जुबेर इनामदार :-

नगरसेवक निधीतून कमान तयार करता येते का?

मा. आयुक्त :-

नाही.

जुबेर इनामदार :-

ही कमान तुम्ही जनरल फंडातून तयार केलेली आहे का?

दिपक खांबीत :-

आत्तापर्यंत आपण दोन ठिकाणी कमानी बांधल्या, जनतानगर आणि काशीगांव.

जुबेर इनामदार :-

नगरसेवक निधीतून बांधता येते का?

दिपक खांबीत :-

होय, बांधता येते. आपण याबाबत ठाणे. नवी मुंबई, कल्याण डोंबिवली महानगरपालिकेतून माहिती घेतली. तिथेसुध्दा अशाप्रकारे कमानी बांधलेल्या आहेत. म्हणून आपण दोन ठिकाणी बांधल्या. पण त्यावेळेससुध्दा असाच वाद झाला. त्यामुळे.....

जुबेर इनामदार :-

नगरसेवक निधीमध्ये शहराचा पैसा.

दिपक खांबीत :-

तेव्हा मा. आयुक्तांनी असा निर्णय घेतला की, यापुढे असा वाद होतो. म्हणून कुठच्याच कमानाी महानगरपालिका, नगरसेवक निधीतून बांधू नये. आणि जेव्हा हे गेल्या वर्षी पाच-पाच लाख रूपये करायचे ठरले, तेव्हा यांनी त्याच्यामधून दोन लाख तीस हजारचे हे काम दिले. ह्यांनी अॅक्च्युअली दोन कमानाी सांगितल्या होत्या. पण आपण सुरुवातीला मेन रस्त्यावर घेतली नाही, पाठीमागे घेतली. कारण तिकडे तो डेड एन्ड आहे. आणि सुरुवातीची आपण रद्द केली. त्यानंतर मा. आयुक्तांनी आदेशपण काढला कि, याच्यापुढे कुठल्याच कमानाीला परवानगी देऊ नये.

मिलन म्हात्रे :-

म्हणजे आता झाल्या त्या सगळ्या माफ का? आपले पाप धुऊन निघाले.

अनिल सावंत :-

मा. आयुक्त साहेब, सदस्यांच्या भावना याबाबतीत एवढ्या ज्वलंत का आहेत की, मुर्ती नेहमी खाली बसवली जाते. ज्याच्या योग्यतेची पुजाअर्चा होईल. मुर्ती वर बसवलेली आहे. उद्या भगवान न करो, एखादी मुर्ती कशीतरी पडली. कारण ती फिट केलेली आहे मग त्याला जबाबदार कोण? त्यामुळे जे शहरातील वातावरण बिघडेल. त्याला जबाबदार कोण? ती जबाबदारी कोण घेणार? किंवा त्या मुर्त्याची काही विटंबना झाली, पक्षी बसले, कावळे बसले, त्यांनी त्याच्यावर काहीतरी केले. जशी पुतळ्यांची विटंबना होते. आणि ती विटंबना झाली तर ती जबाबदारी कोण घेणार?

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, आता कमानाीचा विषय चालू आहे. शहरात काही काही कमानाी आहेत. त्या कमानाीमध्ये काय आहे. कुठले देव बसवले याचा मी उल्लेख करत नाही. इकडे सर्व सुज्ञ नागरिक आहेत. शहरामध्ये फिरल्यानंतर कुठल्या कमानाीमध्ये कुठला देव आहे याची जरा कल्पना करून घ्यावी. नंतर कुठल्या देवाला हात लावायचा, कुठल्या देवाला हात लावायचा नाही तो निर्णय तुम्हीच घ्यायचा. दुसरी गोष्ट, केव्हापासून नगरसेवक निधी हा विषय आहे. मा. आयुक्त साहेब, तुम्ही हे फर्मान काढले होते की, आपला फंड फक्त आपल्या वॉर्डमध्येच खर्च करा. तुम्हाला माहितीसाठी मी भाईंदर सेकंडरी शाळेचे दोन संडास-बाथरूम तिकडे माझा प्रभाग नसताना रिन्युएशन केले. कारण माझ्या प्रभागात काम नाही. आणि ते तुम्ही स्वतः जाऊन बघितले. तुम्ही त्याचे कौतुक केले की, खरोखर तुम्ही हे संडास-बाथरूम मुलांसाठी बांधलेले आहेत. बाकीचे तीन आम्ही महापालिकेतून बांधू. महापालिकेचे समाजसंमंदिर, चार नगरसेवक येऊन गेले. कोणीही त्या समाजमंदिराकडे लक्ष दिलेले नाही ते समाजमंदिर ग्राऊन्ड फ्लोअर, फर्स्ट फ्लोअर आपले आरोग्य केंद्र आणि त्याच्यावर पुन्हा मी बांधले त्यावेळी आक्षेप झाला की, हे समाजमंदिर वर वजन होऊ शकत नाही. त्याचा विरोध केला. म्हणजे माझा फंड माझ्या प्रभागात लागू नये. प्रत्येक वेळी विरोध. तरी मी त्यावेळेला सांगितले की, जर वरचा माळा फिजीबल नसेल तर अधिका-यांनी तसा निर्णय घ्यावा. आज त्या समाजमंदिराचा तिसरा माळा लोकांना लग्नासाठी उपयोगी येत आहे. महापालिकेचा पूर्ण फंड माझ्याकडे होता. माझा फंड कुठे लावू. मी माझा बालाजी गार्डन उद्यान, जो आरजी फ्लॉट आहे. तो आरजी डेव्हलप करण्यासाठी आपल्याकडे पत्र दिले. त्यावेळी आधीच्या नगरसेवकांनी आपल्या खर्चातून आरजी डेव्हलप केले. मी तुम्हाला त्याचे उदाहरण दिले. की, हे आरजी डेव्हलपमेंट या नगरसेवकांनी केले. मग माझे आरजी मला का डेव्हलप करायला देत नाहीत? जर बाकीचे नगरसेवक आरजी डेव्हलपमेंट करू शकतात. मग माझा आरजी फ्लॉट, तिकडच्या नागरिकांचा राखीव भूखंड आहे आणि ते सुरक्षित ठेवलेले आहे. त्या ठिकाणी पण रिलायन्स कंपनीचे अतिक्रमण झाले. हे आपल्याला पण माहिती आहे. आपण होते. त्या रिलायन्स कंपनीचे बांधकाम तोडले. श्री.धनेगावे साहेब, आपण त्यावेळी होते. आपण ताबडतोब जाऊन तो रिलायन्सचे पावरहाऊस तोडले. मी त्या ठिकाणी फंड वापरायला आपल्याला विनंती केली, तर आपण नकार दिला. त्यानंतर भाईंदर पोलिस स्टेशनचे शेड आहे. त्यावेळी श्री. निंबाळकर साहेबांनी मला सांगितले.....

मा. महापौर :-

आपला कमानाीचा विषय आहे.

(सभागृहात गोंधळ)

जयंत पाटील :-

प्रवेशद्वारावर कोणाची नावे आहेत?

दिपक खांबीत :-

बालाजीनगर प्रवेशद्वार आहे.

जयंत पाटील :-

कुठल्या आमदारांची वैगेरे नावे आहेत का?

दिपक खांबीत :-

होय.

जयंत पाटील :-

कोण आमदार आहेत?

दिपक खांबीत :-

मा. आमदार श्री. संजय केळकर, मा. आमदार श्री. गोपाळ शेटी आणि

जयंत पाटील :-

त्यांचा काही निधी वेगळे आपल्या शहराला आला आहे? त्यांचे या शहराला एक रूपयाचे काही योगदान आले आहे का? नसेल आले तर श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल त्यांच्याकडून करोडो रूपये आणू शकतात का? आम्हाला सांगा की, आम्ही या शहरासाठी एक करोड रूपये घेऊन येतो. आम्ही बोर्ड लावतो. मी स्वतः लावेन. ज्या आमदाराचे एक रूपया योगदानच इतक्या वर्षांमध्ये आलेले नाही, त्यांची नावे या शहरामध्ये श्री. ओमप्रकाश गारोडिया यांचे नाव मुंबईला लागेल का ते बघा. जर हे अभिमानाने लावतात. श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांचा इकडे आम्ही मोठा सत्कार करू. तुम्ही जे बनवले आहे त्या विषयावर बोला. तुम्ही वाराणसी पासून गुजरातपर्यंत कुठे चालतात? तुम्हाला जर एवढे देवाधिकांचे प्रेम असेल तर माझ्या हनुमान मंदिराचा जिर्णोध्दार चालू आहे. किती निधी देणार ते बोला. तुमच्या खिशातली किती वर्गणी देता? तुमचे देव प्रेम तिथे दिसेल. आणि आमचे माजी महापौर किती निधी देतात ते बघतो. त्यांना मी पाच लाखाची विनंती करणार आहे.

ओमप्रकाश अग्रवाल :-

मा. महापौर साहेब, त्यावेळी पोलिस खात्याने आम्हाला सांगितले की, असे-असे आहे. मी त्यांना सांगितले की, तुम्ही स्थानिक नगरसेवकांना भेटा. पहिले स्थानिक नगरसेवक करत असेल तर माझी मनाई नाही. माझ्या माहितीप्रमाणे श्री. आसिफ शेख यांनाही ते ऑफर केले होते. ते बांधतानाही त्याचा विरोध झाला. आज मी सभागृहात सांगतो. आताही सांगतो, पंधरा लाखाचा निधी या वर्षाचा आहे. चांगले काम सुचवा. जिकडे पाटी लागेल तिकडे फंड देईन. मा. आयुक्त तुम्हाला मी एक वेळा नाही, दहा वेळा बोललेलो आहे की, हे पंधरा लाख आहेत. माझ्या वॉर्डमध्ये काम कमी आहे. पण मला काहीतरी वस्तु, मी कधी गटारात पैसे दिले नाहीत. चांगले काम करण्याचे धाडस केलेले आहे.

मा. आयुक्त :-

मा. महापौर साहेब, कमानाच्या बाबतीत कोणाचेही दुमत नव्हते. परंतु, महापालिकेने बांधलेल्या कमानावर मुर्ती बसवू नये. महापालिकेने बसवले असा त्याचा अर्थ झाला. ते आणि उद्घाटनाचा कार्यक्रम महापालिकेला न विचारता केला. हे बरोबर नाही. कमानाच्या बाबतीत विषय नाही.

नरेंद्र मेहता :-

महापालिकेला विचारले पाहिजे?

मा. आयुक्त :-

कुठेतरी सांगायला पाहिजे. प्रशासनला किंवा मा. महापौरांना कोणाला तरी सांगायला पाहिजे.

नरेंद्र मेहता :-

मा. उपमहापौर साहेब वरच बसले आहेत. आमचे एक उद्घाटन महापालिकेने सहा वाजता लावलेले. मी थोडा उशीरा गेलो. मा. उपमहापौर साहेब सहा वाजून दोन मिनिटाला पोहोचले. आणि ते उद्घाटन अगोदर झाले होते. त्यावेळी कोणी हे सांगितले नाही आणि मला सांगितले की, मा. महापौर साहेब, तुम्ही येऊ नका उद्घाटन झालेले आहे.

मा. आयुक्त :-

मला माहिती नाही.
(सभागृहात गोंधळ)

नरेंद्र मेहता :-

मा. आयुक्त साहेब, आपण दुसरा विषय सांगितला की, कमानाला विरोध नाही. तिकडे ज्या देवाच्या मुर्ती बसवल्या, त्याला विरोध आहे. पण ऑलरेडी आपल्याकडून, श्री. ओमप्रकाश अग्रवाल यांनी पूर्ण सांगितले नाही की, आपण इतिहास काढला, त्यावेळी श्री. जंगम साहेब नगरसेवक नव्हते. त्यांना माहिती नसेल अशा प्रकारचे बांधले गेलेले आहेत आपण माहिती काढा त्याच्यावर कुठल्या-कुठल्या देवाची मुर्ती आहे. मग तुम्ही काय करायचे तो निर्णय घ्या. इकडे कुठे महापालिकेने बसवले? तिकडेही कुठे बसवले? पण तिकडेपण अशा वास्तु आहेत.

मा. आयुक्त :-

चुक असताना कबुल का होत नाही.

नरेंद्र मेहता :-

महापालिकेने याच्या अगोदर बांधले त्याचे काय?

मा. आयुक्त :-

एवढे सांगा आणि विषय सोडून द्या.

नरेंद्र मेहता :-

याच्या अगोदरची आपण माहिती घ्या.

मा. आयुक्त :-

महापालिकेच्या एस्टीमेटमध्ये मुर्ती नव्हत्या. आणि महापालिकेने कमान बांधली म्हणून महापालिकेने मुर्ती बसवल्या असे होणार नाही का?

नरेंद्र मेहता :-

मग याच्या अगोदर बसवले ते होत नाही का?

मा. आयुक्त :-

मुर्ती कुठे बसवली?

नरेंद्र मेहता :-

मग माहिती घ्या ना. तुम्ही पाच वर्षांची माहिती घ्या. नसेल तर आम्ही नंतर आणून देतो. त्यावेळी काँग्रेसचे नगरसेवक.....

(सभागृहात गोंधळ)

भगवती शर्मा :-

अगर इनको उसका ऑब्जेक्शन है तो उसको भी निकालो।

नरेंद्र मेहता :-

मा. आयुक्त साहेब, हा विषय संपवा. यापुढे याप्रकारचे कुठेही होऊ नये असा निर्णय घ्या आणि हा विषय दि. एन्ड करा.

मा. आयुक्त :-

तो संपवावा म्हणून मी उठून उभा राहिलो आहे.

नरेंद्र मेहता :-

तुम्हीच ,सांगता हे तोडा, तिकडे बिल लावा.....

मा. आयुक्त :-

तोडा म्हटले नाही.

नरेंद्र मेहता :-

हा विषय संपवा आणि यापुढे अशी कुठलीही गोष्ट होऊ नये. त्यांनी कबुल करावे की आमची चुक झाली.

मा. महापौर :-

यह ठराव कभीका होता था। लेकिन हम उसके बारे में विचार कर रहे थे।

नरेंद्र मेहता :-

तुम्ही सांगणार सकाळी मंदिर तोडायला गलती झाली. मग चुक कसे मानणार.

मा. महापौर :-

श्री. ओमप्रकाश अग्रवालजीनी माफी मागावी.

नयना म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, आत्ता या सगळ्या बांधलेल्या कमानी तोडणार आहात का? तोडणार नाही ते नक्की, कारण त्याच्यामध्ये महापालिकेचे नुकसान होणार आहे. मा. महापौर साहेब, याच्यापुढे कुठल्याही नगरसेवकांनी जर प्रभाग निधी किंवा नगरसेवक निधीतून बांधले, त्याची जर इच्छा असेल की, मी माझ्या प्रभागामध्ये ते बांधावे. तर मात्र देवांचे फोटो टाकू नये.

मा. महापौर :-

या मिरा भाईंदरमध्ये रस्ते एकदम छोटे आहे. ट्रकवाल्यांना चान्स मिळत नाही. तर प्रत्येकाने ८० लोकांनी अशा कमानी बांधल्यातर या शहराचे काय होणार? मी म्हणतो की, ही कमान तोडण्यात यावी. बेकायदेशीर देवाची मुर्ती बसवल्यामुळे देवाची कदर करून ही कमान तोडण्यात यावी असा मी आदेश देतो.

मिलन म्हात्रे :-

मा. महापौर साहेब, तुमचा निकाल दिला, देवांचे काय?

प्रेमनाथ पाटील :-

मा. महापौर साहेब, आपण कमान तोडायला सांगितली. पण देवाचे काय करणार?

शशिकांत भोईर :-

मा. महापौर साहेब, देवाच्या मुर्त्या काढायला लावा. कमान तोडू नये.

प्रकरण क्र. १८ :-

मिरा भाईंदर महानगरपालिका हद्दीत बालाजी नगर येथे उभारण्यात आलेली कमान काढण्याबाबत.

ठराव क्र. २० :-

मिरा भाईदर महानगरपालिका क्षेत्रातील बालाजीनगर भाईदर (प.) येथे उभारण्यात आलेली कमान ही महानगरपालिकेतर्फे दोन वेळा तोडण्यात आलेली होती. तरी सुद्धा परत कमान उभी केली आहे. सदर कमान नगरसेवक निधीतून बांधण्यात आलेली आहे. असा खुलासा मा. आयुक्तांतर्फे करण्यात आला. परंतु, नगरसेवक निधीतून अशाप्रकारची कामे करता येत नाही. असे शासनाचे निर्देश आहेत. असे असतांना सुद्धा महागनरपालिकेच्या पैशाचा दुरुपयोग करून कुठल्याही लोकहीताचा उद्देश नसतांना जाणून बुजून चुकीचा उद्देश ठेवून समाजामध्ये भावना भडकवण्याचे काम कमान बांधून केले आहे.

सदर कमान बांधकामासंदर्भात जे कोणी दोषी अधिकारी असतील त्यांच्यावर कायदेशिर कार्यवाही व्हावी त्यावर झालेला खर्च त्या नगरसेवका कडून वसूल करण्यात यावा व सदर कमान त्वरीत काढून टाकावी असा मी ठराव मांडत आहे.

सुचक :- श्रीम. कांचन पुजारी

अनुमोदक :- श्री. राजेश म्हात्रे

सदर ठरावात सुचक श्री. जुबेर इनामदार व अनुमोदक श्रीम. उमा सपार ह्यांनी खालीलप्रमाणे सुचना मांडली.

ज्या नगरसेवकांनी कमानीच्या कामाची मागणी केली होती. त्या कमानी उभारण्याचा खर्च त्या नगरसेवकांचा मालमत्ता कर बिलामध्ये समावेश करून वसूल करण्यात यावे.

ठराव सुचनेसह सर्वानुमते मंजूर

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

मा. महापौर :-

‘ज’ खाली आलेला जो ठराव आहे. सदस्य उपस्थित नसल्यामुळे तो फेटाळण्यात आलेला आहे.

प्रकाश दुबोले :-

मा. महापौर साहेब, मिरा भाईदर महानगरपालिकेतील श्री. श्रीकांत मोरे आणि श्री. गणेश पाटील हे दोन अधिकारी उद्या सेवनिवृत्त होत आहेत. त्यांनी ग्रामपंचायत, नगरपरिषद व महानगरपालिकेत चांगले कार्य केले त्याबद्दल या सभागृहाच्या वतीने त्यांचे अभिनंदन. व त्यांचे पुढील आयुष्य सुखाचे होवो या त्यांना शुभेच्छा.

उपसचिव :-

सदरचा ठराव मा. महापौरांच्या मान्यतेने फेटाळण्यात आलेला आहे.

शशिकांत भोईर :-

खारीगावील रहिवासी श्रीम. यमुना जगन्नाथ पाटील यांचे दि. २१/०३/२०१० रोजी निधन झाले. तसेच मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे नगरसचिव श्री. हरेश लक्ष्मण पाटील यांचे मोठे बंधू श्री. मनोहर लक्ष्मण पाटील यांचे दि. २८/०६/२०१० रोजी निधन झाले. त्यांच्या आत्म्यास चिरशांती मिळण्यासाठी दोन मिनिटे स्तब्ध उभे राहावे अशी मी प्रार्थना करतो. आणि शोकप्रस्ताव मांडत आहे.

प्रकाश दुबोले :-

दुसरा शोकप्रस्ताव, महापालिकेच्या उपमुख्यलेखापरिक्षक सौ. मंजिरी डिमेलो यांचे वडिल श्री. पांडुरंग शिंदे यांचे दि. १७/०६/२०१० रोजी आजारपणामुळे निधन झाले आहे. ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास शांती देवो ही प्रार्थना.

सुनिता भोईर :-

माझे अनुमोदन आहे.

दुःखवटा ठराव क्र. २१ :-

खारीगावातील रहिवासी श्रीमती यमुना जगन्नाथ पाटील यांचे दि. ३०/०३/२०१० रोजी निधन झाले. तसेच मिरा भाईदर महानगरपालिकेचे नगरसचिव श्री. हरेश लक्ष्मण पाटील यांचे मोठे बंधू श्री. मनोहर लक्ष्मण पाटील यांचे दि. २८/०६/२०१० रोजी निधन झाले.

महानगरपालिकेच्या उपमुख्यलेखा परिक्षक सौ. मंजिरी डिमेलो ह्यांचे वडील कै. पांडुरंग शिंदे ह्यांचे दि. १७/०६/२०१० रोजी वृद्धापकाळ व आजारपणामुळे निधन झाले आहे. ईश्वर त्यांच्या आत्म्यास शांती देवो ही प्रार्थना. असा मी शोकप्रस्ताव मांडत आहे.

सुचक :- श्री. शशिकांत भोईर.

अनुमोदक :- श्री. आसिफ शेख.

ठराव सर्वानुमते मंजूर.

सही/-

महापौर

मिरा भाईदर महानगरपालिका

उपसचिव :-

सर्व सन्मा. सदस्यांना विनंती करण्यात येत आहे की, उद्या दि. ३०/०६/२०१० रोजी श्री. श्रीकांत मोरे, मुख्य लेखापरिक्षक व श्री. गणेश पाटील, प्रभाग अधिकारी यांचा निरोप समारंभ मिरा भाईंदर महानगरपालिका पतपेढीतर्फे भाईंदर (प.) येथील गिता नगर, कपोल वाडी येथे सायंकाळी ६.०० वाजता ठेवण्यात आलेला आहे. तरी कृपया सर्व सन्मा. सदस्यांनी निरोप समारंभास उपस्थित राहावे हि विनंती.

मा. महापौर :-

आजची सभा संपली असे जाहिर करतो.

सभा संपल्याची वेळ :- सायं. ६.०० वा.

सही/-

महापौर

मिरा भाईंदर महानगरपालिका

नगरसचिव

मिरा भाईंदर महानगरपालिका